

„Bizonytalan a kimenetel...”

A túlélésre rendezkedtem be

– Tulajdonképpen még a hőskorban kezdtem szociológiával foglalkozni. Az egyetemen akkor ilyen képzés nem volt, filozófia-magyar szakon végeztem. Annak idején a semmiből teremtdött meg a magyar szociológia. Hegedűs, az ex-miniszter, aki elkezdte, egyszerűen nem vett tudomást a magyar szociológiai élet általános hagyományairól, kizárólag a német mintát követte. Másrészt – mivel ezt a szakmát a szocdemek uralták –, a párt szétverésével húsz évre a szociológiai életet is tönkre tették. Nekem Kemény István volt a mesterem, aki az említett magyar szociológia „emlőin nőtt fel”, Erdőin, Hajnalon, Bibón. Tőle tanultam, bár őt 1977-ben emigrációba kényszerítették. Ezzel a szakma szinte megszűnt, mert ő és Szelényi Iván elmentek. Izgalmas időszak volt ez, az új gazdasági mechanizmus bevezetésének korszaka. A kutatókat Kemény vezette, és a témák a szegénységet, a cigánykérdést, a munkásosztály belső rétegzettségének problémáit ölelték fel. Vizsgáltuk a gazdasági vezetők alkalmazkodását az új mechanizmushoz. Ez a téma ma is aktuális, hiszen ma ugyanazt csinálják végig a gazdasági vezetők, mint akkor. Hasznosítani is tudjuk az akkori tapasztalatokat.

– De a szépen induló pálya megtört.

– A szegénység vizsgálata miatt kerültem margóra. Ez 1968-ban megpendített, aztán betiltott téma volt. Mi, akik a vizsgálatokat végigcsináltuk – talán azért, mert nagyon fiatalok és nagyon fogékonyak voltunk –, nem tudtunk a téma büvöletéből szabadulni. Borzasztóan expresszív dolgok voltak ezek. A cigányok, a szegények sorsa mélyen érintett bennünket, és mert kerestük a módját, hogyan lehetne a vizsgálatokat bonyolítani, szembekerültünk azokkal a hatalmakkal, amelyek ellenlépéseket tudtak tenni. Ennek az lett a vége, hogy elveszítettem az állásomat.

– Valamiből azonban mégis élni kellett!

– Jó ideig szociológiai segéd-munkát végeztem. Kérdőíveket küldöttem, részben saját néven, részben álnéven. Aztán ahogy a demokratikus ellenzék éléte gazdagodott, a mi időnk is egyre fogyott. Nem lehetett már megélni kódolásból. Időigényes volt, csendben lehetett csak csinálni, s ez az ellenzék életében nem igen adatott meg. A kutatások is fogytak, így más „zseniális” dolgok után kellett nézni. Cukorkát gyártottam például, mosogattam, s ami a legjobb megélhetést adta, ruhát fésztetem. De dolgoztam a szamizdatok technikai kivitelezésében is. Miután a Hírmondó szűk gárdával készült, neki segítettem. A Beszélő viszont annyira konspirált, hogy abban nem tudtam részt venni.

Szakonyi Attila felvétele

– Hogyan lehetett ezt a kiszorítottságot elviselni?

– Jól. Szerencsére amúgy sem tartott sokáig. Bár amikor 1979-ben megalapítottuk a Szegényeket támogató alapot, akkor kerültem igazán távol a polgári létől. Gyereket szültem, gyeseim voltak, egy kicsit tanítottam is, s csak '82-ben, amikor már a harmadik állásomból rúgtak ki, lettem végérvényesen állástalan. 1989-ig tartott ez az állapot.

Az első öt-hat év nagyon furcsa volt. Akkor még én is a túlélésre rendezkedtem be, s eszembe sem jutott volna nyíltan ütközni. Azt nem lehet egyedül, annak nincs értelme. Úgy döntöttem, hogy apróbb vizsgálatokat végzek, s talán békén hagynak. Ezzel persze lemondtam a nagy publikációk lehetőségéről. De volt egy kis zúglap, a Budapesti Nevelő, a kutyá sem olvasta, s ez szinte cenzúra nélkül közölt. Tehát megírtam, amiket gondoltam, de a nagy lapokról lemondtam. Valószínűleg úgy gondoltam, hogy a régészek egyszer kiásák ezeket a publikációkat, s majd kiderül, hogy milyen nagy a magyar társadalom.

A cukorkagyártás és a ruha-festés reménytelenné tette, hogy jelen legyek a szakmában. A Beszélő némi ideig kárpótolt, de a tudományos munka nem fért a koncepcióba. Három évig dolgoztam egy óvodában dajkaként. Nem a megszokott óvoda volt ez, elmebeteg, ideggyenge gyerekek jártak oda. Mégis szerettem, szívesen csináltam. Viszont csak arra volt jó, hogy családi pótlékomban legyen, s valahogy a polgári kereteket újra rendezzem magam körül. 1989-ben aztán minden publikációs csatorna megnyílt előttem. A kihívás nemcsak politikai volt, hanem intellektuális is. Ekkor lettem hűtlen az óvodához. Aztán sikerrel ért véget a TDDSZ re-

habilitációs csatája, és engem felvettek az egyetemre.

– A téma tehát újra a szegénység. Mondana valamit a mai helyzetéről?

– Sajnos a tudományos munka már végképp nem létezik, szűnetel. Most a politika van, s nemcsak az egyén, a társadalomtudományok számára is. Valós adatokat úgy nem tudok a szegénységről mondani. De mások sem. Ennek ellenére nem látok olyan mérvű romlást, mint mire a középrétegek sírásából következtetni lehet. Ennek egyik oka az, hogy a kormány intézkedései az utóbbi években sokkal nagyvonalúbbak voltak, mint korábban. Azok a csoportok, melyek a „boldog” Kádár-korszakban abszolút egzisztenciális lehetetlenségben éltek, ma javultak éreznek. Nem lettek gazdagok, de legitimálódtak. A minimális biztonságot meg tudják teremteni. Ezt szimbolizálja az is, hogy a családi pótlék most már állampolgári jogon jár. A középrétegek szegényedése sem olyan mérvű, mint aminek a papírforma szerint be kellett volna következnie, mert sokan már kiléptek az állami szférából, s valahogy kompenzálni tudják annak teljes csődjét.

Beszélgetés Solt Ottóliával

– Az SZDSZ a vesztes vállalatokat szanalni akarja.

– Hogy ez milyen következményekkel – szegénnyedéssel, összeomlással – fog járni, az teljesen azon múlik, hogy az érdekvédelmi szervezetek létrejönnek-e vagy sem. A szükséges lépéseket az SZDSZ meg fogja tenni. Viszont hajlandó, sőt akar is egyezkedni, ha lesz kivel. Az érdekvédelmi szervezeteket azonban a kormány nem hozhatja létre.

– Azt gondolom, lesznek olyan rétegek, melyeket mélyebben érint a változás.

– Ezek százalékos arányát most nem lehet megmondani. Az állam nem tudja, és nem is akarja finanszírozni, hogy a középrétegek szolid stabilitásban éljenek. Biztonságban nem lesz senki, mert egyszerűen nincs olyan szeleto a gazdasági életnek, melyet ne fenyegetne válság. A vállalkozóknak van a legnagyobb esélye arra, hogy átvészeljék az elfkövetkező időszakot. De ha a gazdaság egészen nem áll talpra, akkor a vállalkozók is tönkre mennek. Ezt örököltük, ezért bizonytalan a kimenetel. Késérő „vigasz”, hogy bárki győz is a választásokon, ezzel a gonddal meg kell birkóznia. Legyen az az MDF, vagy éppen az SZDSZ.

Doró János

Vállalatok,
magánfuvarozók
figyelem!

Tehergépkocsik
kis és nagyjavítá-
sát, valamint I-es
és II-es szemlélt
kedvező áron és
rövid határidőre
vállalja az Építőipa-
ri Közös Vállalat
szakműhelye.

Címe:

Nagykanizsa,

Műtrágya
vásárolható

kis és nagy tétel-
ben az újudvari Ag-
rokémiai Telepen
(Kámánccpuszta).

Hétköznap: 8-14 óráig.

Telefon: Újudvar 2.

Halló! Itt a 007!

Eredményes volt a vizsgálat
A városkörnyéki hétvégi házak, pincék feltörése ügyében a kapitányság bűnügyi osztálya befejezte a vizsgálatot. Az előzetes letartóztatásban lévő Baumann Alajos (paksi lakos) és Németh István (sormási lakos) 14 rendbeli betöréses lopás büntetvével és vétségével, valamint egy rendbeli löszzerrel való visszaélés büntetvével alaposan gyanúsíthatók.

Ügyüket vádemelési javaslat-tal a rendőrség az ügyészségnek megküldte.

*

Az elmúlt két hétben 7 betöréses lopás történt. Nagykanizsán a Nyírfa utcai ún. „Kék fény” italtalpa tört be Orsós Kálmán nagykanizsai lakos, akit állampolgári bejelentés alapján a rendőrség tetten ért és elfogott. Ügyében a vizsgálat folyik.

*

A rendőrség a lakosság segítségét kéri!

Négy állampolgár tett feljelentést gépkocsijuk feltörése miatt. Az ismeretlen elkövetők autós-rádiót, magnós-rádiót és készpénzt loptak a feltört gépkocsikból. A rendőrség megkezdte a nyomozást.

*

A rendőrség nyomozást folytat ismeretlen tettesek ellen, aki betörték:

- a homokkomáromi templomba, és onnét perselypénzt tulajdonítottak el,
- a galamboki italtalpa, ahonnan cigarettát, 1 db Philips gyártmányú magnós-rádiót, valamint több ezer forint értékben 1-2 Ft-os váltópénzt,
- a beleznai iskolából pedig aprópénzt loptak.

*

Nyomozás folyik lopás miatt ismeretlen tettesek ellen, akik a nagykanizsai II. sz. Téglagyár, a Posta és a Gyár- és a Gépszerező Vállalat telepéről rézkábel-t vittek el nagy mennyiségben. Kéri, hogy aki a fenti bűncselekményekről bármit tud, értesítse a nagykanizsai rendőrkapitányságot!

*

Közlekedési balesetek

Ebben az időszakban 7 sérüléssel járó közlekedési baleset történt, amelyek során 5 személy súlyos, 8 pedig könnyű sérülést szenvedett.

Két baleset ittas vezetés miatt következett be. Mindkét esetben a véltlen utas, illetve gyalogos szenvedett súlyos sérülést.

Kétszer gyalogos okozott balesetet figyelmetlenségével. A két súlyos és három könnyű sérüléssel járó balesetnél az okozó gépkocsivezető fáradtsága volt a kiváltó ok.

Horváth Balázs

Piac és piac, újra piac...

(Folytatás az 1. oldalról)

- ennek végrehajtása tűnik a legvalószínűbb feladatnak! - mondja Kovács Zoltán.

Tervjavaslatot készítetünk,

amelynek alapja a szakaszos, kisebb befektetésekkel megvalósuló fokozatos előrelépés. Sajnos a terv a zsúfolt belváros helyzetét nem enyhíti, az árufeltöltés továbbra is nehézkes marad, s ezért ideális állapotokat nem lehet teremteni. Vigyázzunk arra, hogy a történelmi városrészt ne bolygassuk, s a változtatások jól illeszkedjenek a városképbe.

Osztályunk nagy súlyt fektet arra, hogy a lakosság minél szélesebb rétegeit vonják be az elképzelésekbe - hangsúlyozza az osztályvezető.

- Ezért - a tanácstagok részére írásban megküldték az elgondolásokat, amelyekre mintegy 30 százalékos arányban érkezett visszajelzés, többségében a

jelenlegi tervezett megoldást javasolva;

- a környékbeli lakók és az állandó piachasznlók részére 300 darab stencilezett kérdőívet osztottak ki, amelyekből 45 kitöltött kérdőívet küldtek vissza, javaslva a jelenlegi terv végrehajtását, ill. fedett vásárcsarnokot igényelve;
- a tervjavaslatot a piacon közszemlére kifüggesztették;

- a városi tévén keresztül is tájékoztattuk a város lakosságát.

Az elmúlt napokban nyilvános lakossági fórumot

hirdetett a tanács. Ezek lefolyásáról így számolt be az osztályvezető:

- Az első fórumot Kiskánizsán tartottuk, a Tanácsköztársaság téri általános iskola aulájában. Meglepetésre csupán tíz személy jelent meg, zömében östermelők. Véleményük megegyezett a tanácsi elgondolásokkal. Voltak, akik gyors munkaidőt kértek, má-

sok a közlekedési helyzet javítását és az útburkolat rendbetételét sürgették. Szó volt az árumegőrzés biztosításáról és a Graboplán színes burkolatú, speciálisan feszített, több elemből álló védőtető alkalmazásáról is.

A második fórumot a HSMK-ba hívtuk össze. A 24 résztvevő zöme piaci kereskedő volt. Itt élénk vita alakult ki. Voltak néhányan, akik egy új piac létesítését követelték, a többség azonban a jelenlegi piac mellett kardoskodott, felajánlva a beruházás pénzügyi támogatását is.

Mint Kovács Zoltán elmondta, a végleges terv jóváhagyása az új önkormányzati testületre vár.

Az első szakasz kivitelezése valószínűleg 1991. elején indul, amikor a meglévő keleti oldalú pavilionsort lebontják és a piactér északi oldalán új pavilionsort épül. A többi pénzügyi lehetőségektől függ.

Tihanyi István

Szabó Attila Levente

Most nem szabad tévedni!

Ismét rémisztő hírek érkeznek hazából, Romániából, Erdélyből. Embereket gyilkolnak, ütnék, vernek. Szörnyű hallani, olvasni. Látni-e a sok rossz mellett legalább valami enyhítőt, kevés biztatót? Nincs remény. Talán este, a televízióban...

És akkor a fél nyolcas híradóban látottakon megdöbbenek. A Magyar Televízió ellentmondásos hírekkel szédít, súlyos melléfogásokat csinál. A marosvásárhelyi magyar nagygyűlést román tüntetésként magyarázza. De a kettes program híradójában ugyanazoknál a képeknél a tömeg a következőket kiabálja: „Most vagy soha”. Melyiknek higgyek?

Talán holnap...!
Ismét a híradó: bukaresti utcarészlet, vonuló fiatalokkal, alámondva a következő szöveg: Bukarestben ismét magyar-ellenes tüntetés volt. És mit olvasok a fiatalok kezében levő táblákon: „Magharil-s fratti nostri

nu-i udiceti!” A magyarok testvéreink, ne öljétek meg őket!

Nem szabad... Nem szabad!!!
NEM SZABAD MOST TÉVEDNI!!!!!!!

Még semmi sem végleges...

de az biztos, hogy mi, kanizsai szabad demokraták, öszintén örülünk Solti Károly képviselőjeltünk sikerének. Örömmel és büszkeségünkkel csak fokozza az a tény, hogy a választási kampány finanszírozásához csak fillérek álltak rendelkezésünkre, így mi inkább ötleteinkkel „operáltunk”.

A ragyogó eredményben országrésze van Solti Károlynak, akiről a kampány során kiderült, hogy egyszerűen képviselőségre termelt. Solti Károly és mi, kanizsai szabad demokraták, a publikáció lehetőségét felhasználva, köszönetet mondunk a bennünk eddig megbízó választóknak.

Azért, hogy április 8-án, a második fordulón is a mi jelelőnkre voksoljanak, s azért, hogy világosabban lássák, miért jó mindannyiunknak, ha az SZDSZ bekerül a kormányba, most 12 pontban felvázoljuk Önöknek azokat a legfontosabb alaplépéseket, amelyeket az SZDSZ azonnal kezdeményez, vagy megtesz a Nemzet, a rendszerváltás érdekében (ez a 12 pont az ügyvivő testület megfogalmazásában kerül Önök elé):

1. **Azonnal** helyreállítja hazánk függetlenségét. Tárgyalásokat kezd a szovjet csapatok kivonásának meggyorsításáról. Javasolja az Országgyűlésnek: emelje törvényerőre a Nagy Imre-kormány 1956 november elsején nyilatkozatát, mellyel Magyarország kilépett a Varsói Szerződésből.

2. **Azonnal** önkormányzati törvényt kezdeményez, hogy a helyhatósági választások legkésőbb ez év őszén meg lehessen tartani. Támogatja a lejárótótt helyi vezetők visszahívását már az őszi választások előtt.

3. **Azonnal** kezdeményezi, hogy vonják felelősségre a múlt rendszer törvénysértésben elmarasztható személyiségeit.

4. **Azonnal** biztosítja a teljes sajtószabadságot, megszünteti a rádió és a televízió felügyeletére alakított kuratóriumot, valamint biztosítja a kulturális élet teljes szabadságát.

5. **Azonnal** bevonja a magánhasználatú önvédelmi fegyvereket, leszereli a belső elhárítás valamennyi tagját, hozzááll a köz biztonságán örökődő, politikamentes rendőrség kialakításához.

6. **Azonnal** véget vet a nagyvállalati apparátusok átmenetiséget célzó látszatprivatizálásnak: ugyanakkor támogatja, hogy a hazai és külföldi magántőke megfelelő gazdasági szerephez jusson.

7. **Azonnal** megtiltja az állami és tsz-tulajdonú földeladást, mindaddig, amíg az Országgyűlés el nem fogadja az új földtörvényt: és felülvizsgálja az 1989-es földtörvény hatály-

ba lépése óta végrehajtott földeladásokat.

8. **Azonnal** elrendeli a vállalati tanácsok újjáválasztásának elhalasztását szeptember – októberig, s addigra az Országgyűlés módosíthatja a vállalati törvényt.

9. **Azonnal** biztosítja a pályakezddők védelmét: rájuk is kiterjeszti a munkanélküli segélyt.

10. **Azonnal** megvonja a kiemelt nyugdíjakat és a kormánykitüntetésekkel járó fizetést, ill. nyugdíjkiegészítéseket.

11. **Azonnal** hozzááll az 1991. évi költségvetés előkészítéséhez, hogy az infláció gyorsulását már a jövő évben meg lehessen állítani.

12. **Azonnal** kezdeményezi, hogy üljenek össze a Helsinki Egyezményt aláíró államok a Kelet-Európai kisebbségek, köztük a határainkon túli magyar kisebbség sérelmeinek orvoslására.

Kedves Olvasó! Sajnos az első forduló előtti választási kampány utolsó szakaszában több helyről érte frontális támadás az SZDSZ-t. Nyilván nem véletlenül! A március 15-tel kapcsolatos rágalmakat visszautasítottuk.

Mégis, bármi legyen is a választások végeredménye, az SZDSZ nagykanizsai szervezete felelősséggel dolgozik-politizál tovább Magyarországon szabad fejlődéséért, s szűkebb hazánk, Nagykanizsa rendszerváltásáért.

Mi is: TUDJUK, MERJÜK, TESSZÜK:

Kanizsai szabad demokraták.

Ön (le) értékelés vagy diplomácia

(Ami egy választási program margójára kívánczik.)

Az 1990. március 25-i első választási fordulót követően az SZDSZ ügyvivője, Pető Iván a tv nyilvánossága előtt szópárba invitálta az MDF-et.

A választási kampány egyik legkorrektebb esz-közét az SZDSZ nem szellemi főlány fitogtatása ürügyén javasolta, sokkal inkább abból a célból, hogy a választópolgárok, a két párt felkészültségét, politikai, gazdaságátalakító koncepcióit egyértelműen megismerhessék.

Az első választási forduló értékelése alapján megállapítható, hogy a lakosság jelentős százaléka, az ismert belpolitikai okok miatt nem politizált. Az SZDSZ hangsúlyozottan a tv nyilvánosságát tartotta a leg-hitelesebb fórumnak,

megfelel időpontban, az esti műsorban, hogy a magyar nép meggyőződjön jövőjének lehetőségeiről, és kiválaszthassa, (három vita alapján, egyéni értékeléssel) a számára legmegfelelőbb gazdasági bel- és külpolitikai programot.

(AZ MDF rádiós vitát szervezett, két helyen, azonos időpontban az SZDSZ javaslata után.)

Az SZDSZ kanizsai szervezete az aktuális kérdésben úgy ítéli meg az MDF álláspontját, hogy a második választási forduló eredményességét az MDF számára rendkívül bizonytalanná tenné a szópárba. Sokkal fontosabbnak tartják a harsány propagandát, ily módon manipulálva a választópolgárokat.

A második konzekvenciánk: a nemzet számára rendkívül fontos választási eredmények ismét nem a valós értékelétek alapján alakulhatnak.

Nem tartjuk elhanyagolhatónak, hogy a választópolgárok jelentős hányada szkeptikussá vált az elmúlt időszak politikai vitaáradata miatt.

Ennek keretében, a választásokon induló pártok, teljesen demokratikusan ismertették programjukat.

A két, várhatóan legsikeresebb párt részlete, összehasonlító, elemző, mindenki számára értelmezhető közvetlen program vitájára a mai napig nem került sor.

Igy a választók a lényeges különbségeket nem ismerhették meg.

Solti Károly
képviselelőjelölt

SZDSZ nk-i szervezete

Milyen jó, hogy a szavazás titkos!

Választások idején minden párt és annak reflektorfényébe állított jelöltje a választók kegyeit keresi. A kampány során a legkülönbözőbb eszközökhöz folyamodnak, csak, hogy közel kerüljenek azokhoz, akik szavazatukkal döntenek.

Az SZDSZ nagykanizsai szervezete, az első választási forduló kampányának záró aktusaként egy autós felvonulást rendezett a városban. Én – mint azt remélem, sokan látták – egy tolótetős autóból kibújva integtem a város közönségének. Igazán jó érzéssel töltött el, hogy az „in-tegetettek” túlnyomó többsége kedvesen visszaintegetett, visszamosolygott. Voltak néhányan, akik fejük elfordításával jelezték: vagy a demonstráció, vagy az én személyem nem nyerte el rokonszenvüket. Akadtak – főleg a szembe jövő járművekben ülők között –, akik meglepődtek a tarka, zászlókkal, plakátokkal ékesített autókönvoj láttán.

Volt azonban egy kirívó reakció. Az egyik szembe jövő autó vezetője – meglátva a könvojt (vagy engem) – félre nem érthető módon jelezte véleményét: legyintett.

Arra gondoltam, talán (ebből a szempontból) jobb is, hogy a szavazás titkos. Így ugyanis, jelöltársaimmal együtt egyikünk sem tudja meg, lélekben ki mosolyog, ki pedig legyint reá a szavazófülkében ...

Arról a széleskörű peszsimizmusról akarok most véleményt nyilvánítani, ami a közvélemény nem elhanyagolható részéről körülbelül a pártokat, de az ország jövőjéről sorsát illetően is tapasztalható.

A kishitőség persze magyarázható. Ha valakit ki-zökkentenek hamis biztonságérzetéből – velünk pedig ez történt – megriad, ami végeredményben normális reakció. De ha a riadalmat kába önáltatás vagy eszelős pánik követi, az már épp a riadalom okának felszámolását nehezíti.

Elismerem, vannak a borúlátásra ösztönző jelenségek. Részben felelősek vagyunk mi is – a különböző pártok színeiben nyilatkozók is – amikor jószándékból, a változásokat sürgetendő, az összeomlás rémével fenyegetjük a lakosságot. Hiba ez, mert hiába a tisztességes indíték, az eredmény a várttal ellentétes lehet. Ha a polgárokban kialakul a kilátástalanság érzése, akkor ezt követi a befelé fordulás, az érdeklődés elvesztése, amivel pe-

Aggodalmainkról...

dig a kilátás egyik nélkülözhetetlen feltételét – az ország egészséges optimizmusát – számoljuk fel.

Szomorú: sokan legyint-

getnek, hogy felesleges az igyekezet itt úgysem változik semmi. Nem értem őket! Hát nem látják, ha itt nem lesznek a legrövidebb időn belül mélyreható átalakítások a gazdaságban, akkor lesznek csak igazán nagyok a változások. És nem örvendetesek, hanem mindannyiunkat tönkretévők! Nem vagyunk még a gödör alján, vezet még út jócskán lefelé! Viszont a kikapaszkodás is reményteljesebb ma, mint holnap lesz. Haladéktalanul cselekedni kell, mert ellenkező esetben az elégedetlenség joggal fog nőni, és ha robbanásban

tör ki, attól gondjaink nem csökkenni fognak, hanem belátható időn belül megoldhatatlanná válnak. Sokakat rettent meg az ország hatalmas duzzadt adósságállománya. Szemmel láthatóan a még működő kormány is ennek a ténynek az egyoldalú hatása alatt cselekedett mindaddig. Intézkedései a kereslet és kínálat visszafogására, épp azt teszik egyre siralmasabb állapotúvá, amit javítania kellene: a gazdaságot. A kormány mindaddig a kamatok fizetgetésével csak a hitelképesség látszatát tudta fenntartani. Ha az elmúlt években elkezdődött volna a mezőgazdaság átalakítását – családi jellegű magángazdaságokká – és létrehoztunk volna néhány százezer kisvállalkozást – ez jelentené a valódi hitelképességünket. Azt sem árt tisztán látni, hogy a 21 milliárd dollár adósság az ár, amelyért szabadságunkat megvásároltuk. Véleményem szerint: meg-

érte!

Vannak, akik mostanában áhítozni kezdenek a Kádár-rendszer néhány éves feszültségmentesnek tűnő időszakára, megriadva a felszínre kerülő ellentétektől. Velük sem értek egyet. A feszültségek, az ellentmondások minden fejlődés mozgató rugói. A fejlődés miközben ezeket az ellentmondásokat egymás után megoldja, maga termel egyre újakat. Érthető emberi vonás valamiféle paradicsomi harmónia utáni vágy, de mégis illúzió. A problémákat ugyan a szőnyeg alá lehet seperi, de azzal, hogy nem foglalkozunk velük, épp a fejlődést állítjuk le. Mostani lemaradásunkat éppen a Kádár-rendszer ma már nyugodtnak tűnő éveiben „alapoztuk” meg.

Hiba lenne az álmok kergetése, de a helyzet reális felmérése után most már a tettek következzenek. A lehetőség, amely előttünk áll, nem adatik meg egy népnek minden évszázadban. Sorsunk a saját kezünkben van.

Tarnóczy Attila

Kanizsa a romániai mártírokért

Eredményesen működik a kuratórium

Valószínűleg sokan nem hallottak még a Kanizsai Közéleti Klub „Romániáért” kuratóriumáról. Pedig január eleje óta működik. A működési szabályzat szerint „... a természetes, illetve jogi személyek által a Romániában élő népek megsegítésére felajánlott pénzadományok felhasználásának módjáról döntsön, s megszervezze azt, hogy a pénzadományokon vásárolt közzérületi cikkek eljussanak Romániába...”

A klub egyik alapító tagja Jászberényi László, a Polai János Szakmunkásképző Intézet kollégiumának igazgatója:

– A kuratóriumban van orvos, pedagógus, református lelkész, mérnök és

sorolhatnám tovább. Január 3-án a városi tévén keresztül felhívással fordultunk Nagykanizsa város polgáraihoz, hogy segítsék mindazokat a román állampolgárokat, akik a forradalom viharos napjaiban elveszítették gyermekeiket, férjüket, hitvesüket, vagy családtagjaikat, és támogatásra szorulnak – mondotta. – Célunk továbbá a diktatúra által okozott emberi, társadalmi károk felszámolásának segítése; oktatási, kulturális és egészségügyi kapcsolatok szervezése, támogatása. Tudatosítani kívánjuk azt is, hogy Magyarország népe nem a román nép elnépülése, s támogatásunkkal Románia és Magyaror-

szág népei közötti megértést, jó viszonyt kívánjuk erősíteni.

– Ez alatt a rövid három hónap alatt mit sikerült elérni?

– Felhívásunkra több, mint félmillió forint gyűlt össze. A KIOSZ például 160 ezer forintot, a DKG 100 ezer forintot adott, de magánszemélyek is fizettek. Gyógyszert, gyógyászati segédeszközöket vásároltunk, és szállítottunk Székelyudvarhelyre. Ezen kívül egy 11 ezer kötetes könyvtárat, és rengeteg óvodai játékot küldtünk Romániába.

– További terveik?

– Kovásznával testvérvárosi megállapodást kötöttünk. Ennek eredményeként áprilisban már egy 17 tagú

színiárszökök látogat Nagykanizsára. Költségeiket természetesen mi fedezzük.

– Aki ezután is támogatni kívánja a kuratórium törekvéseit, hogyan teheti?

– A pénzbeli adományokat a Városi Tanács letéti számlájára kérjük átutalni, a „Kanizsa a Romániai Mártírokért közérdekű kötelezettségvállalás” feltüntetésével. A számlaszám: 880-432698-0653.

– Összejöveteleiket kik és mikor látogathatják?

– Bárkit szívesen látunk a Hevesi Sándor Művelődési Központban, minden második hétt szerdán 18 órától. Tehát legközelebb április 11-én – mondotta végetül Jászberényi László.

Zámbó Árpád

Ha hiányzik a műsor

Kanizsán is tudják, amit Pécsset

Elavult társadalombiztosítási rendszer

– Jaj, kedvesem, nehogy Kanizsán csináltasd meg a visszer-műtetedet! – kaptam el egy cukrászdai beszélgetés mondatát. Aztán az autóbuszon:

– Nem jó a kanizsai kórház, inkább Pécsre menj!

Fiatal sebésztől kértem, miként vélekednek erről.

– Kilencen vagyunk sebészek – mondja dr. Kelemen Ottó.

– Összesen 85 ágy tartozik hozzánk. A műszerezettség azonban egyre rosszabb. Az a plusz 20 millió viszont, amit a megyei tanács megszavazott, biztosan segíteni fog. Mi nem új, világszínvonalú műszereket akarunk, hanem az alapműszerezettséget szeretnénk úgy fejleszteni, hogy ne legyen gond egy érfogó vagy olló. Napjainkban ezek beszerzése is rengeteg pénzbe kerül – teszi hozzá dr. Knausz József.

– De ez nemcsak nálunk van így, hanem az ország más intézményeiben is.

– Az egészségügy helyzete az egész országban problémákkal küzd – bólint Kelemen doktor. – Persze vannak kiemelt intézmények, amelyek jobb anyagiakkal bírnak. Én úgy ítélem meg, hogy az egészségügyben – anyagiak vonatkozásában – az egyes városi és megyei kórházak között nincsenek alapvető különbségek.

– Sokan mégis, a jobb ellátás reményében, más városokba utaznak a műtétekre.

– Igen, ez így igaz – kapcsolódik a beszélgetésbe dr. Vízny László. – Az utóbbi időben gyakran tapasztaljuk, hogy például visszer-műtétekre Pécsre utaznak a betegek. Pedig ezt a beavatkozást – hasonlóan a klinikaihoz – véggezzük mi is. Ehhez megfelelő műszerezettséggel és rutinnal rendelkezünk. Az emlőműtéteknél ugyanúgy altatásban végezzük a

szövetteni vizsgálatot, mint a „felkapott” kórházak.

– Műtét közben például kontraszt anyaggal tudjuk feltölteni az epeutakat, s tv képernyőn figyeljük az esetleges elváltozásokat, s ha szükséges, epeúti tükrözést is tudunk végezni – teszi hozzá Knausz doktor.

Ez nem Fekete-erdei Klinika

Kanizsai sebészek között

– A kiinduló kérdésre visszatérve – mondja dr. Füle Attila –, mi azokat a betegeket küldjük a regionális központokba, akiknek gyógyítása itt nem oldható meg. Az ilyen betegek száma többszöröse annak, ami szakmailag indokolt lenne. Sok tévhit is él. Mondok egy példát. Elterjedt a híre, hogy Pécsset a visszer-műtéteket lézerekkel operálják. Utána pedig visszajön hozzánk a beteg sebgyógyulási problémákkal. Az a helyzet ugyanis, hogy a klinikán a műtét után kb. három napig marad, s ezért a sebgyógyulás folyamatával mi foglalkozunk.

– Az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy Pécsset sincs lézer erre a célra.

– Hamis kép alakult ki az emberekben az egészségügy lépcsőzetes felépítéséről illetően – mondja Knausz doktor. A rutin eljárásoknál alakult ki az a hit, hogy ha a beteg frekvenciátalabb helyre megy, jobb ellátást kap. Az igazán súlyos esetekben nem találkoznak ezzel a szemlélettel, mert ők meg akarják gyógyulni!

– De maradjunk a visszer-műtéteknél – a példa kedvéért. Elmegy a beteg Pécsre, bejelentkezik X adjunktus úrnál, ő előjegyzi, de előírja, hogy milyen laborvizsgálatokat kell addig elvégeztetni – természetesen Nagykanizsán, a

Rendelőintézetben. Ezek birtokában a beteg a megadott időpontban visszautazik Pécsre, másnap megműtik, két nap múlva hazaküldik, s utána a varrat-szedésig otthon „tengődik”, de ha valami probléma adódik, akkor mi kezeljük. Érdemes lenne ennek egyszer a költségvonzatait is kiszámítani – mondja dr. Füle Attila.

– Az új társadalombiztosítási rendszer be-

– Az ügyeleti díjnak kb. 40%-át levonják adóba – folytatja Kelemen doktor. – Tehát egy bizonyos ügyeleti szám után ingyen ügyelünk.

– Mi ketten ügyelünk a családból, mivel feleségem is orvos. Én a jövő hónapban ügyelek kilenc alkalommal, ő négyszer. Azt hiszem ez a jó házassági títka: pörlekedésre időnk sincs – nevet dr. Knausz. – Mi sokkal jobban kötö-

vezetésével ezek a feszítő gondok megoldódhatnak.

– Én is úgy látom, hogy a probléma gyökere a társadalombiztosítás mai rendszerében van. Nagyon elgondolkodtatónak tartom, hogy amíg minden dolgozó állampolgár 43% társadalombiztosítási hozzájárulást fizet, akkor ebből az összegből csupán 19% áramlik vissza az egészségügybe.

– No, és a hálapénz? Mi a helyzet a hálapénzzel?

– Természetesen van olyan műtét is, ahol hálás a beteg. Én semmi kivétnevalót nem látok abban, hogyha távozik a beteg az osztályról, akkor azt mondja: köszönöm az ápolást, a nővérek pedig kapnak egy csomag kávékat vagy egy csokor virágot, az orvos esetleg egy üveg konyakot vagy ezer forintot. De más az, amikor a műtét előtt előre fizet a beteg X ezer forintot, – mondja Knausz doktor. Ezt nem tartom etikusnak.

– Végül is oda jutunk, hogy az orvos nincs megfizetve.

– Én, amikor Afrikából hazajöttem, a fizetésemből úgy megéltem, hogy azt mondtam, minél kevesebb legyen az ügyelet. Az utóbbi időben az van, hogy a balesetin vállalom három ügyeletet, hogy több legyen a pénzem, amit hazaviszek a borítékban – bosszankodik dr. Csáka István.

dünk a munkahelyünkhöz, mint mások, hiszen az életünk jelentős részét itt töltjük.

– Ez a gárda nagyon jól összerázódott itt a sebészetben. A gondokat, problémákat megbeszéljük. A sebészek más lelkiállagú emberek, mint a többiek. Minden beteg potenciális bírósági ügy – mondja dr. Csáka. – Régen úgy vetjük fel a beteget, hogy neki mi baja lehet, ma úgy állunk, hogy nekem mi bajom lehet, azért, mert a beteg ide jött. Ha nincs igaza a betegnek, akkor is igaza van, s aztán írhatom az igazolót jelentést. Nincs az orvosoknak érdekvédelmük.

– Addig, amíg itt nem lesz a társadalombiztosításnak egy átfogó reformja, amíg nem lesz egy nyugati típusú biztosítási rendszer, kiszolgáltatottak vagyunk – összegezi a többiek véleményét is Kelemen doktor.

– Azt mondják, hogy nincs jó híre a kanizsai kórházaknak. Ne is legyen! Ez kórház, itt beteg emberek vannak. Mi nem vagyunk Fekete-erdei Klinika. Mi nem érünk rá a parkban disputálni, de a dolgunkat lelkiismeretesen elvégezzük – mondja Knausz doktor, s indul az SZTK-ba a szakrendelésre.

Marton Györgyi

A buszon

Zalaegerszegről jövök haza a delután jarrattal. Unatkozom. A magammal vitt újságot elolvastam, mellettem senki sem ül, beszélgetőpartnerem sincs. Bezzeg az egyik utas talált magának, éppen a vezetővel tárgyal faluhozzakat. Az egyikben a presszót kissé elhagyva buszunk váratlanul megáll, utasunk leszál, meglepetésünkre vele a sofőr is.

Itt megálló sincs, biztosan kávézni mentek. Nem én mondtam, aki többet utazik, jobban tudja. Kiváncsiságból mértem az időt, (sose használom a kvarcóra stopperét) 4 percet késtünk. Senki nem szól, majd a lovak közé csapunk. Talán irigyli valaki, azt a kávéat az egész nap keréken lévő Volán dolgozótól? Kiskocsmák, falatozók, presszók úton-útfélen, nagy a kísértés. Vagy például a MÁV mozdonyvezetője ott a kanizsai gyorsan nem érdemelne meg egy 5 perces frissítő fürdőt a Balatonban, amikor felforrósodott gépén már nap mint nap érzi a fő hűsítő illatát? Hiszen csak néhány méter az egész, esküszöm észre sem vennék. Lenne szívünk megtagadni a MALÉV pilótájától, hogy valahol leszálljon olcsó banánért a gyerekeknek? Akkor sem szoltunk vagy harmincan, amikor a kanizsai rendelőintézet sebészeti ambulanciájára töcséres fagyikat vitt a beteghordó – na nem a türelmetlen betegeknek – az ott dolgozó valakiknek.

Itt tartottam gondolataimban, amikor befutottunk a végállomásra. Megint az órámat nézem, 2 perccel korábban érkezünk. Megjósoltam, így kell ezt csinálni! Vagy talán mégsem? Könyörgöm, döntsük már el!

Tóth Ferenc

Kutatók Kanizsán

„... érdeemes értékes munkát létrehozni”

Rendhagyó irodalomóra Lehota Jánossal

Van egy drámánk, amelyről azt hittük, már mindent tudunk. Azt hittük, hogy mindent megírtak róla, valamennyi oldaláról feltérképezték, elénk tárták. Nos, a Bánk bánról mégis lehet újat mondani, új irányból megközelíteni, ahogy tette ezt Lehot János, a Landler Jenő Gimnázium tanára is.

– Hol tart most a Bánk bán?

– A munka kész van, kiadásra vár. Sótér István, a közelmúltban elhunyt irodalomtörténész vitte az Akadémiai Kiadóba, de amíg könyv lesz belőle, eltelhet 4-5 év is.

– Hogyan jutott el ehhez a drámához?

– Véletlenül. Vizsgatanításom során kerültem kapcsolatba Bánk bánal. Ahogy mélyebben kezdtem foglalkozni a művel, láttam, tele van megoldatlan kérdésekkel, izgalmas problémákkal. Sok gondolkodás, hosszú évek munkája eredményeképpen készültem el az elemzéssel. Hogy könyv lett belőle ehhez hozzájárult az a tény is, miszerint a Bánk bán és a magyar irodalom néhány fontosabb alkotásának értelmezése olyan nemzeti tudaton nyugszik, amelyet megvalósítani lehet és kell. En a drámában jelentkező nemzeti és történelmi tudat feltérképezését tűztém ki célnak, a mű irodalmi vonatkozása kevésbé érdekelt.

– Munkáját pár évvel ezelőtt nem fogadták nagy elismeréssel. Miben látja a kezdeti elítélést, érdektelenséget?

– Bécsy Tamás, Orosz László, akik a dolgozatot bírálták, a koncepciómmal nem értettek egyet, nekik más a magyarság – (a nemzeti tudat) – szemléletük. En az Ady-, Móricz-féle irányhoz kapcsolodom, mely a nemzeti összefogást hiányolta. Azokat a történelmi tényezőket kerestem, amelyek miatt ez nem jöhetett létre. Milyen okok lehettek ezek? Politikai függőség? Vagy külső támadás?

Igyekeztem arra találni választ a drámában, hogy egyidejűleg nemzeti volt-e a magyar, kialakult-e egységes nemzeti gondolkodás. Megítélem szerint: nem. Az idegen-magyar konfliktust eddig túlságosan leegyszerűsítették, pedig nem tette ezt Katona sem. Ezért érdekel most a walesi bárdok. A verséről szóló elemzések nem tükrözik hűen a mű valós jelentését. Arany nagyon mélyen hatolt: a nemzet továbblépésének útját abban látta, hogy a nép tisztázza önmaga tudatát.

– Újabb az ember tragédiájával foglalkozik. Mi új várható a dráma megközelítésében?

– A Madách-mű esetében szintén egy más alapokra helyezett elemzésre van szükség. A színház már megtett ez irányban néhány lépést. A Tragédia olyan arkhimédészi ponton – isten definiálhatósága – nyugszik, melynek ellentétes értelmezési lehetőségei vannak. Nincs mű, amely ilyen dramaturgiai középpontba hozná istent.

A Tragédia és a Bánk bán eszméileg tisztázatlanok. Vajon miért mehettek el csak úgy mellette? Ez nagyon fontos kérdés, hiszen a magyar drámairodalom két legnagyobb alkotásáról van szó.

– Milyen további tervei vannak?

– A fentiekben kívül, és természetesen azokhoz kapcsolódva, engem maga a dráma érdekel. Arra próbálok rájönni, hogyan születhetett meg az európai és a nem európai dráma. Van elképzeléseim, de hogy ezek konkrét formát öltsenek, megszámlálhatatlan órák, napok munkájára, tanulásra van szükség. Adozatot kell hozni, de én hiszek abban, hogy érdeemes értékes munkát létrehozni. Igazat és értékeset.

Horváth Iлона

Iskolák névcsereje

Az intézmény akkor lehetőséget nyújtott a köznép tehetséges fiataljainak a jobbagysorból történő kiemelkedésére. Batthyány gróf nevét azonban semmilyen intézmény, utca nem őrzi, holott Kanizsa és környéke szellemi gyarapodásban sokat köszönhet neki.

Gazdag örökség és történelmi hagyományok erősödhettek meg, ha az intézményt gróf Batthyány Lajosról nevezik el.

Városunkban két általános iskola működik azonos – Rozgonyi I., Rozgonyi II. – elnevezéssel. Ez a körülmény szervezeti, működési, ügyviteli, gazdálkodási munkájukban esetenként gondot okoz.

A Rozgonyi II. sz. Általános Iskola megszűntetését nem tervezik, végleges elhelyezése majd a Keleti városrészben lévő épületben történik. Az intézményre kéri, hogy részükre a Zemplén Győző név viselését engedélyezzék.

Zemplén Győző 1879-ben született Nagykanizsán, az elméleti fizika professzora volt. Tudományos munkássága mellett ismeretterjesztő

és publikációs tevékenysége is jelentős. Fiatalon, 37 éves korában halt meg. Emlékét Nagykanizsa utca, szobor és emléktábla őrzi. A Rozgonyi II. sz. Általános Iskola minden évben megrendezi a „Zemplén Napokat”, amikor a neves tudósról is megemlékeznek. Intézményük ifjúsági szervezete Zemplén Győző nevet viseli.

Kérjük a város lakóit, hogy a névváltoztatásokkal kapcsolatos észrevételeiket 1990. április 10-ig a városi tanács művelődésügyi osztályára vagy a Kanizsa újság szerkesztőségének címére szíveskedjenek eljuttatni.

Művelődési Osztály

A Landler Jenő Gimnázium és Egészségügyi Szakközépiskola ebben az évben ünnepli fennállása 225. évfordulóját. E jeles évfordulóra történő felkészülés jegyében intézményük nevének megváltoztatását kéri. Javasolják, hogy az alapítóról, Batthyány Lajosról nevezzék el az iskolát.

Batthyány Lajos gróf utolsó nemzeti nádorunk volt, „hazája érdekeit mindenbe előmozdítani törekvő férfiú”, köztisztviselőként állt, szeretet övezte. Támogatta a gimnázium 225. évvel ezelőtti alapításának gondolatát megvalósításában tevélegesen részt vett.

A költészet

Dániel Attila versei

Könyörgés

belőled egy csepp azt jelent:
még próbálok magammal élni
békességben.

G. I.
magamban vagy velem.
adj nekem
vétséget
megbánást
főnixként viselkedj.
végülis elviselj.
én keresem a zaklattottságot
hogy élni tudjak
én keresem a tisztaságot
nem az emberen túlit
csak az emberit
és
mert ember vagyok légy elnéző
de
Te
G. I.
maradj
Főnix.
(1989)

Minden nap

mélyebben tudatosul

előző nap hőség
volt
és az eső
buszon utaztunk
párom kezén a virradás
fiam képén az ébredés
öröme
erdőn
mezőn pára mint
mikor a bálna használt levegője
elszabadul
mégis békésnek látszott a táj
valamit daloltam feszült bennem és
majdnem odahajoltam a teremtéshez
de párom kezén a virradás
és fiam képén az ébredés
és a nincs egzisztenciám az életem is
elfogy
haragban vagyok a világgal? nem!? nemhogy
ragaszkodnék mint a kikelt növény mikor
szárazság
gyötri és cibálja zivatar
Intelligenciám sincs?
de mint intellektuális baromra
nehezedik
bomlik a lét
és az eső
buszon utaztunk
párom kezén a virradás
fiam képén az ébredés
öröme

Az üveg meg a béka

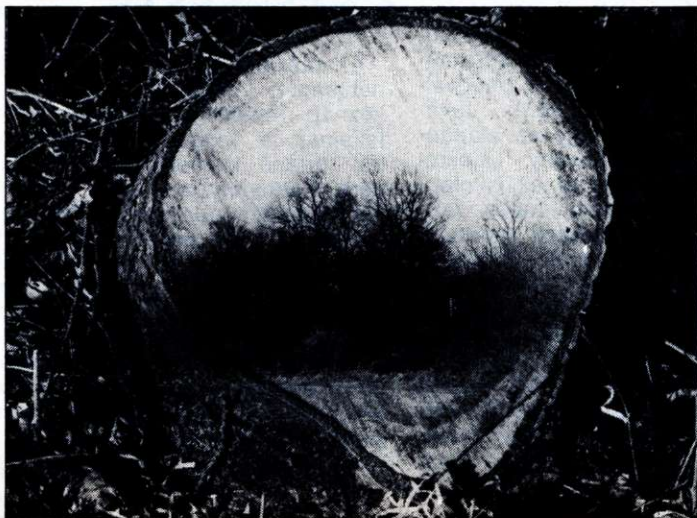
De én...Azaz mi...Mindezek ellenére....

Félünk! Félünk! Félünk!

Hajnóczy Péter

adtál egy világot
a világban egy várost
a városban egy jól
megfizetett (esetleg egy
panelkaszárnya akármít)
albérletet
rögeszme lesz életünk
rögeszme (akár a rögökre kítuszkolt
dög teste) nem eszme
DÖG ESTE VAN MEGINT HAJNÓCZY HALOTT
mint
a dunsztosüvegben összetört békák
jelzik az időt
mintha az egész csapda volna
mondanám: heuréka
he.....!!
de:
műanyag az üveg meg a béka
csak az agyban dolgozik az ideg
ideig - óráig
aztán
mint azon a dög estén, bőrt kerestem a műanyag béka
testén, meg kerestem ropogtatni combját, párom
felrobbantotta előttem a konyhát

hisz
hát
az
élet
ára
az endorfint közvetlen ...
az agyba kérem
spriccelni
U R A M
(1981)

napja 1990

Takács

László

versei

Szakony Attila
felvételei

Modellhez

Vetközz és szolgálj a piktor! –
ki eddig piros almát festett és osztrigát.
Felhót százféléképpen
és alájuk egy-egy délutánt.

Takard le vásznait és világíts szemébe,
mint dohos kápolnában az ámpolna-edény,
hogy tíz ujjal kapjon a festékebe
lángodat megörökíteni, jövevény!

És bőrdönön viselt ezernyi jelen
szülessék újra a szín-történelem!

Ars poetica

(melyben a költő a világmegrendeléshez
igazodik, maga, csak mint intelem van jelen)

Darabokra törött végre a váza.

Kerítésül, élők kíváncsisága.

„Kidobták, leesett?” – az ész-fal inog
és szívből epébe ugrál a titok.

– A torony, árbóca a mesterségnek,
nem talált rangot lehullt gyötrelmének. –

„Hátha”... mondjad csak – „hátha összeraknánk,
mint a férfi ízeit Éva-anyánk?”

„Újdonság lenne, miként közénk szállott
és cinkosok lettünk és élvaihászok.”

Napló

Jó öreg kiskomáromi dombok, szőlőhátak
a háború évadján tűntető megvetésemet
láthattátok, mikor nem nyúltam a korsóért –
hadd szikkadjak; nem heveredtem a bíborvirág alá,
hogy benne téged lássalak.

Mert a virág szárán a súlytalanságba kúszva
éreztem csak igazán célját a napnak és okát
termetednek.

Kiskomáromi dombok, szőlőhátak emlékeztetek! –
lehetett-e kétszer kettőként nyílt a rajongás
a meztelenségig fedett első-virágzású nőért;
sikerült-e kiábrándulás nélkül rajtűzni
vágyaikonk, mikor fű-övét elpattanni láttuk és
kíméletlenül felragyogott az eljövendő anyaság
pajzsa és dárdája?

Légnymás simította a természetet a földbe, mint
a zápor a gilisztát; tölcsérek meredekjén
boldogok és boldogtalanok csontjai tompállottak,
mint elefántagarak; az elevenek ceremónia
nélkül földelték el fülüket, agyvelőjüket, szemüket,
és berendezkedtek a földön túli, égen inneni
életre.

Emlékeztetek dombok, szőlőhátak! – a verőfényben
nem divott az árnyéktalan meztelenség;
telefon-flórt a kávé-gőz-heverőn; naplóírás
trigonometriai ábrákkal...
Egyöntetűen belehabarodtunk a háború axiómájába.

Voltak akik Krisztust letépték a keresztről
s magukat feszítették helyébe, tukmálván
kifosztott hüvelyüket az álmadarak csőrébe.

És az ember lekéssett évtizedekkel
optimizmusa vonatáról...

– A torony, árbóca a mesterségnek,
nem talált rangot lehullt gyötrelmének. –

Szembeállt a váza újra az éggel,
tenyerek táplálták elv-remegéssel;
virágot dugtak bele, mi aznap nyílt:
piros, zöld, fehér, aztán piros megint.
– A torony, árbóca a mesterségnek,
nem talált rangot lehullt gyötrelmének. –

Hullott a tenyér, fogyott-hullt a váza.
Kerítésül, halottak kíváncsisága:
„Mért semmisült meg ciráda, köpeny, kód –
edényedet mért kellett földre löknöd?”
– A torony, árbóca a mesterségnek,
nem talált rangot lehullt gyötrelmének. –

Hol kerékpározzon a gyerek?

A kora tavaszi napsütés, a szép idő egyre több embert csalogat ki a lakásból. Kicsik és nagyok, felnőttek, gyerekek és öregek, ki-ki a maga módján élvezni szeretné a friss levegőt.

Csakhogyl! Előkerültek a kerékpárok is, és a gyerekek önfeledten nyargalásznak. ... Hogy hol? Hát a járdán! Szaloznak a sétálni vágyó felnőttek, az ijedező öregek, a babakocsit tologató kismamák között. Mindenki vérmérséklete szerint reagál. Van, aki óvatosan félrehúzódik, van, aki szidja a vakmerő, szemtelen gyerekeket, vagy szűlőt, aki biciklit vett neki, egyses tervezőket illetnek – talán nem is érdemtelenül – jelzőkkel, akik olyanra tervezték a lakótelepet, amilyen.

Csak egyet nem tud senki megmondani: hol biciklizzenek a gyerekek. A játszótéren? Ott az egészen apró népség homokozik, csúszik-mászik, ott lehetetlen! A parkban? Az nincs a lakótelepen! A tervezők mintha elfelejtették volna, hogy a szép városképhez a tágas, árnyas, szépen gondozott park is hozzátartozik. Az ut-

cán? A rengeteg gépjármű miatt életveszélyes. A bátrabbak megkísérik ugyan, de nézni is rossz, ahogy cikáznak az autók között a szűk, forgalmas utcákon. Marad tehát a járda, ami a gyalogosoké.

Senkinek sem jó ez a kényszerszülte megoldás. Addig kellene valami jobbát kitalálni, amíg nincsenek komolyabb balesetek, hogy ne a bajból okuljunk. Annál is inkább, mert a kerékpárosok száma emelkedhet a közeljövőben. Ugyanis hosszú távon olcsóbb, mint az egyre dráguló buszjegy.

Uzsoki Lászlóné
Nagykanizsa
Kazanlak 12/D.

Különös telek-ügylet

1985-ben 150 ezer forintért közművesített telket vásároltunk a Farkas József utcában. Mielőtt elkezdtük volna az építkezést, kiderült, hogy a közművesítés rossz, mert egy előző rendezési tervhez készült. Ekkor természetesen saját pénzünkön a „közművesített” telkünket közművesítettük. Aztán annak rendje, s módja szerint felépítettük a házunkat. Beköltöztünk, és a lakás otthonossá tétele után következett a házhoz tartozó kis kert kialakítása. Ez rengeteg munkánkba került. Nagyon sok földet kellett odahordanunk, hogy a fák, cserjék megeredjenek, a fű egyáltalán kinőjön. Időközben

az utca másik oldalán is elkészültek a házak. Az egyik nap arra lettem figyelmes, hogy a mi – fáradtságos munkával kialakított – kertünkben valakik ásának. Mint később kiderült, a szemközti házban dugulás volt, s az ő aknájuk a mi telkünkön van. Az ásást végző szakemberek aztán az aknát a felszínnel egy síkba emelték, s ezzel teljesen tönkretették a mi kertünket. Kértem én, hogy adhat így el telkeket a városi tanács? Megtagadhatom-e, hogy a mi telkünkön ilyen munkát végezzenek? Ki téríti meg a nekünk okozott kárt?

Gerencsér Györgyné

A Nagykanizsai Építőipari Szövetkezet

felajánlja asztalosipari és lakatos munka szabad kapacitását lakossági és közületi megrendelőinek: Fa egyedi és sorozat bútork, falburkolatok, nyílászárók, bútork vázszerkezetek, gyártására és helyszíni szerelésére. Fémépületszerkezetek, nyílászárók, légtechnikai idomok és egyéb szerkezetek gyártására, szerelésére. Rövid határidővel állunk Tisztelt megrendelőink rendelkezésére.

Cím: Építőipari Szövetkezet

Nagykanizsa, Úrhajós u. 1.

Tel: 14-480, Telex: 12-706

Ügyintéző: Bujdosó János műszaki vezető,
Petényi Lajosné műszaki osztályvez.

Dunántúli Kőolajipari Gépgyár

Felajánljuk szabad kapacitásunkat

**Szemcseszórással revétlenítés, rozsdátlanítás
elvégzésére, rövid határidővel.**

- lemezeket: max. 2.000x8.200x160 mm-es befoglaló méretekkel 3.200 kg. táblánkénti súlyhatárig,
- profilanyagokat: 8.200 mm. hosszμέretig,
- kovacsolt és öntött munkadarabokat max. 500 kg/db-os súlyhatárig.

**A kezelt lemezeket és profilanyagokat kívánságra
Budaprimer alapozóval védjük le.**

Ár megegyezés szerint.

Címünk:

8800. Nagykanizsa
Vár út 9.

Telefon:

93-13-040/15-60

Telex: 33-241

Telefax: 93/12-148

Ügyintéző:

Cziráki Vilmos
üzemvezető

Nemrégiben a KIOSZ Nagykanizsai Alapszervezetében tájékoztatást kértünk arról, hogy a köztükbe tartozó néhány ezer kisiparos közül ki a „korelnök”.

„Mindennemű javítást vállalok”

Látogatás Varga Lajos veterán géplakatos mesternél

A válasz gyors volt: a 83 esztendősen nagykanizsai Varga Lajos géplakatos mester a legidősebb.

Felkerestük a veterán kisiparost, mégpedig telep-, és lakhelyén, a Dózsa Gy. u. 98-ban. A földszintes lakóház utcai bejáratán látható cégtáblán ez olvasható: Mindennemű javítást vállalok. Tehát univerzális szakemberrel lesz dolgom.

Éppen az újságokat böngészte. Aztán csakhamar elindult az életútjával kapcsolatos beszélgetés.

✱

– 1907-ben Kanizsán születtem, hat gyermekes családban. Apám civil rendőrnagy volt, anyám pedig minket nevelt és a háztartást vezette. Négy elemi és négy polgári végeztem, majd 1923-ban fűszerkereskedő segédként léptem az életbe. A híres Neu és Klein fűszerkereskedő cégnél eltöltött évek után – mivel szerelmese voltam az autók és motorok világának – Lék István autó- és gépjárató műhelyéhez szegődtem, és az autó- és motorszerelő szakmunkás bizonyítvány mellett 1928-ban gépkocsivezetői jogosítványt is szereztem mondta melegenve.

A meglehetősen súlyos, 115 kg-ot nyomó Varga bácsitól megtudtuk, hogy néhány munkahely-váltás után 1936-tól 1947-ig Blankenberg Vilmos Szemere utcai hajdinhántoló üzemében dolgozott, mint üzemvezető géplakatos. A helyi ipartestületnél 1947-ben géplakatos mester-vizsgát tett és önálló kisiparos lett. A DKG-nál eltöltött három éven kívül géplakatos kisiparosként működött a belváros különböző helyein bérelt műhelyekben.

– 1970-ben, 63 éves koromban kértem nyugdíjazásomat, majd nemsokára itt, a lakásom udvarán kialakított, jól felszerelt műhelyben működési engedéllyel folytattam kisipari tevékenységemet, és végeztem a lakoságnak hasznos szolgálatokat. Az ajtó- és ablakzár és egyéb javítások mellett főleg motorkerékpárokat és kerékpárokat szereltem, de vállaltam háztartási kisgépek javítását is. Mostanában már nem terhelem túl magam, de az ülve végzett

munkákkal naponta megkértesem a kétszáz forintot, s ez jól jön a nemrég havi 8087 forintra fel emelt nyugdíj és háztartási pótlék mellé. Amíg élek, a szerzősámokat nem teszem le – mondja szuszogva.

✱

A fiatalok előtt példaképként álló Varga Lajos közismert ember a városban. Alapító – sőt egy ide-

ig vezetőségi – tagja a KIOSZ és az Autóklub városi szervezeteinek. Ifjú korában a helyi Katolikus Legényegyletben, a Kerékpáregyletben, az Iparoskörben, a Baross-szövetségben, a Munkás Egyletnél, az NTE, majd a Zrínyi sportegyesületeknél, később az N. Bányász egykori motorosszakosztályánál fejtett ki aktív társadalmi tevékenységet. A sport, a testedzés iránt is erősen vonzódott: atlétizált, tornászott, kerékpározott, motorozott, s barátjaival gyakran túrázott is. Sok oklevél, emléklap és érem bizonyítja tetteikétségét, ügyességét.

– A második világháború befejezése után a politika is „megszédített”. 1945-ben tizenharmadik belépője voltam a kommunista párt helyi csoportjának, de csakhamar kiábrándultam. Mivel gyakran bíráltam – úgy érzem joggal – a vezetőket, demagógoknak nyilvánították és 1949-ben kizárták a pártból. Nem bántam meg! – emlékeztet.

✱

Lajos bácsi családsszerető em-

ber. 1939-ben kötött házasságból három fiú- és egy leánygyermek született szerellett felesége. Gyermekeik mind révben vannak: az olajipari technikumot végzett Lajos – anyja nevét fel-

véve, Szokolczay néven – a fővárosban él és irodalomtörténész, író; a női fodrászmesterséget tanult Margit Zalaegegerszen gépjármű előadó; az apa szakmáját követő Árpád Kanizsán, az Autóklubnál oktató; az autószerelő Ferencnek pedig kisipari műhelye van a városban.

– Amikor a tíz unokából is álló család néha összegyűlik, feleségemmel gyakran könnyezünk. Tavaly nagy öröm volt a családban. Aranylakodalmat ültünk Ferenc fiam tágas házában – mondta elérzékenyülve.

Varga Lajos hosszú életútjából ki- kiragadott szép és keserű emlékeket, ezeket azonban kép telenség felsorolni. Búszkén említette, hogy még most is jól üli meg Jáva-Mustang motorját, amellyel szeret kirándulni. Gyakori vendég a zalakarosi termál-fürdőben, ahol a felüdítő lubicokolás után legtöbbször csokoládé májszól és málnafröccsöt hörpint...

További jó munkát és egészséget, sok boldogságot Varga bácsi!

Tihanyi István
Fotó: Tóth Ferenc

Osztrák érdekeltségű ügynökség

vállalkozókat keres. Kis befektetés szükséges (Jutalékos rendszerben valutát kereshet)... Ilyen szövegű meghirdetést olvastunk a apróhirdetési napilap két pénteki számában.

Az egyik „toborzón” mi is megjelentünk a kanizsai Sportpresszó emeleti bárhelyiségében. Voltunk vagy ötvenen, és éber hallgattuk Kiss Árpádné zalaegerszegi szervező tájékoztatását az osztrák Marketing Group-ról, illetve a hozzá tartozó magyar Hungaromarketing Kft-ről, s e társaságok magyar ügynökképzési, marketing-hálózat kiépítési törekvéseiről.

A 22 előadásból (kettő – az első és utolsó – Ausztriából, húsz pedig Gödöllőn vagy a megyeszékhelyeken) álló tanfolyam keretében a résztvevők szervezést, üzletkötést, ügynöki és menedzseri feladatokat

tanulhatnak, nyugati országokban kiképzett felsőfokú képzettségű magyar előadókól. A jelentkezők már a tanfolyam ideje alatt – mel lékálásban is – vállalhatnak lízingelést, kiadott gépekkel bedolgozó tevékenységet és jelentős, maximum 60 százalékos részarányú hitelnyújtással kiskereskedői vagy vendéglátói üzletnyitást, természetesen a társaság által biztosított árucikkek értékesítésével.

Vajon mennyibe kerül a tanfolyam költsége? Nos, 7000 Ft-ba, 2300 schillingbe és külön az utazási költségekbe (a szervező szerint a társaságnak egy személy kiképzése 65.000 schillingjébe kerül!). Mindez a kéthetenkénti, hétvégi tanfolyami napok étkezési költségeit is magába foglalja.

A tanfolyam nyelvtudáshoz nincs kötve, s az elvál-

lalt tevékenységet, munkát hazánkban családi alapon is lehet végezni. A magyar származású tulajdonossal dolgozó osztrák cég szívesen fogad – természetesen jól megfizetett – ötleteket újításokat, szabadalmakat. Mindennemű fizetés, díjazás: osztrák pénznemben. A legaktívabb szeminárium-hallgató a tanfolyam végén ötvenezer schillingben részesül. Ez igen!

Aprópó, szeminárium! Ez bizony lényegesen eltér a hajdani marxista-leninista, erőltetett és „száraz” szemináriumoktól, s Izeltőt ad egy kialakítható piaccgazdaságból. Nem csoda, hogy az érdeklődők kétharmada a szervező által felkínált befizetési pénzes utalványt tüstént elfogadta...

Kár, hogy a jelentkezési határidő március 20-án járt...

Napoleon rejtvénye

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
1																					
2						•										•					
3					•			•		•				•				•			
4				•					•				•					•			
5			•						•				•						•		
6		•							•			•								•	
7								•						•							
8			•				•								•					•	
9				•		•		•						•		•			•		
10					•				•												
11			•							•											
12	•		•								•									•	•
13		•						•													•
14							•								•						
15														•							

A keresztrejtvény megfejtése után beküldendő április 11-éig szerdáig a vízszintes 1. sz. alatt kezdődő részlet Napoleon kiáltványából és a függőleges 1. sz. alatti két fogalom.

VÍZSZINTES:

1. Idézet (folyt. a függ. 21.). 2. Cadiz melletti kisvárosból való – érzékeny előtagként szűk tűrőképességre utal. 3. Osztrák vegyész, egy égő névadója – kettős mássalhangzó – tiltószó – holland gépkocsi jelzése – fordítottjával női név – Zea...: kukorica. 4. Minima hangzói – látószerv – szeszital, de község is – sejtosztódás szakasza rövidítve – kacat. 5. Tsz-ek előtt állhat – repül – indiai szövetségi terület – sárkányt ergett – tiltószó. 6. Bőrfügge-

lékek – szándék. 7. Orosz elvtárs – elárulótóhely – elrakna. 8. Mikroelektronikai betűszó – német betű – Zr-nyi veszedelme – római számok – a fordítottja megfelelő. 9. Papagájfajta – savval a végén a legegyszerűbb tiltetlen karbonsav – vacak. 10. Kártyajáték – viselkedés – osztrák gépkocsi jelzése és német előjáró – latyak – háj. 11. ... Junction: város a Felső-tótól D-re – Romhányi szerzőtársa J után – labdarúgó kapus volt – dunántúli klub – 12. Oltalom – borjúbőr fajta. 13. Román hegycsúcs neve nálunk – gazdasági körzet – kukoricából készült indián ital. 14. Latinul másképpen – egyéni hangsajátosságokat kiszűrő technikai berendezés – egység latinul. 15. Füg. 1.

folytatása – jellegzetes arc-részlet névelővel.

FÜGGŐLEGES:

1. Nyelvész – pokolkő (folytatása a vsz. 15.-ben). 2. Bubi a kártyában – párducmacska – kínai hossz-mérték. 3. Taktus – sáv a szélén – Lamartine verse – Nagy Sándor szülőhelye. 4. Iráni romváros – kerek szám – szórja a magot. 5. Emil hangzói – község Szeged mellett – ezen korszolyánkunk. 6. Aszal – osztrák városa. 7. Mániaikus – hangosan elidegenít. 8. Légyzűmögés – holland légitársaság fordítva – repülő hangzói – némán ver. 9. Vallási ág Japánban – szárazanyag – közlekedési eszközök része. 10. Energiával foglalkozó tudomány – becézett női név. 11. Tűz pereme –

ugyanolyan röviden – Indiai városban lakó – remekül. 12. ...Wort: megbízható ember – becézett férfinév. 13. Némán kital – német, thaiföldi, luxemburgi gépkocsik jelzése – angol férfinév. 14. Esztelen szeptemberi! – menyasszony – ...appeal: nemi vonzerő. 15. Svéd kisváros – Zorba... . 16. Gyújtóbomba – a hiány elején női név helyettesít. 17. Kettős mássalhangzó – lakónegyed – Kosztolányi szép verse. 18. Spanyol, thaiföldi, máltai, gk. jelzése – kínai súlymérték – lánchegységek üledékes közsora. 19. ... Madrid – tan a közepe nélkül – termelőszövetkezet – győri klub. 20. Férfinév – idegen női név – argon. 21. Az idézet folytatása vízszintes 1-ről – vāsári egyneműi.

Csillagtanul

Csillagtanul totemoszlop a Szabadság téren. – De hol van már az ott kiírt „szövegség” is?

Helyreigazítás

Lapunk 1990. március 30-i számában, a Levelesláda rovatban megjelent Vízvári József írás állításai nem felelnek meg a valóságnak. A tévedéseket tartalmazó, bántó hangú publikációért olvasóink és az érintettek elnézését kérjük. Mentségünk, hogy olvasói levelek nyomába mindig csak a megjelenés után indulunk. Így győződünk meg arról, hogy az érintett épület a DKG tulajdona!

A szerkesztőség

Levelek nyomában

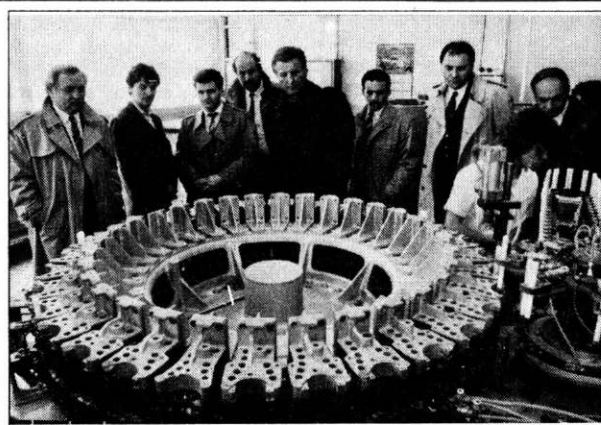
Mikor pihenhetünk?

Lapunk idei 10. számában közöltük Kiss Péterné palini lakos levelét. A Palinban nemrég lakó olvasónk az alacsonyan szálló sárkányrepülő – hétfvégen az ebéd utáni pihenést zavaró – pásztázását kifogásolta és kérte repülésük szabályozását.

Az ügyben az MHSZ Nagykanizsai Szervezetéhez tartozó sárkányrepülőklub titkárához, Dolmányos Lászlóhoz fordultunk, aki a következő tájékoztatást adta:

– Az újságban mi is olvastuk Kiss Péterné panaszos levelét. A klubtagok körében rögtön tájékozódunk. A téttest kideríteni nem tudtuk, ugyanis senki nem vállalta magára a zavaróan alacsonyan repülést. Persze a város körzetében lévő légtér nem csak a mi klubunk, hanem a nemrég alakult olajipari klub, esetleg a kaposvári klub is igénybe veszi. Egyébként a szabályok szerint városban csak hatszáz méter felett lehet szállni, nemcsak az erős hang miatt, biztonsági okból is. Arra kérjük a pa-

naszost és a város lakosságát, hogy a jövőben a 600 méternél alacsonyabban szálló sárkányrepülő feltűnően látható számjelzését olvassák le, jegyezzék fel, és azt velünk közölik. A tettes szigorú felelősségre vonása ez esetben nem marad el!

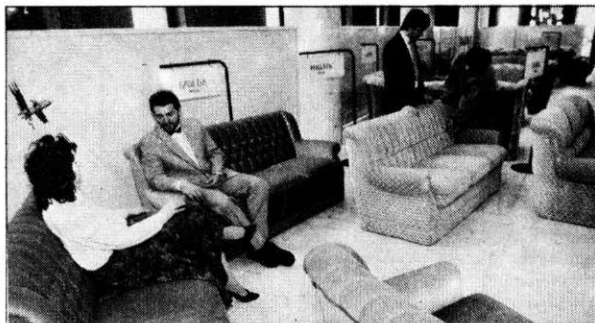

A vegyesvállalati alakulás kérdése volt a fő témája a KGST országok gépipari együttműködési bizottság delegációjának látogatásán a Tungsram RT Nagykanizsai Fényforrágyárban. Képünkön: a delegáció egyik csoportja a kompakt tényezőüzemben tett gyárlátogatáson.

Fotó: Szakony Attila

A januárban megalakított Kanizsa-Trend Kft. bútorkiállítását rendezte a HSMK első emeleti előcsarnokában. Mint megtudtuk, a helybeliek örömeire szentül egyini megrendeléseket is elfogadnak a bemutatott hazai és exportra szánt termékekből.

Fotó: Szakony Attila

Ez történt

Március 22. csütörtök

– Ülést tartott a városi tanács végrehajtó bizottsága. A testület előterjesztést hallgatott meg az Általános Szolgáltató Szövetkezet tevékenységéről, majd utcanevek megváltozásáról döntött.

– Az országgyűlési választásokon induló kilenc kanizsai képviselőjelölt vett részt a Városi Televízió stúdiójában megrendezett fórumon. A képviselőjelöltek a nézők, valamint az egyes pártokat képviselő, a stúdióban helyet foglaló vendégek kérdéseire válaszoltak a mintegy háromórás műsorban.

– Az SZDSZ választási gyűlésének vendége volt Solt Ottília szociológus, megyei listavezető.

Március 23. péntek

– A választási kampány utolsó napján a pártok változatos programokkal léptek a lakosság elé. Többek között az SZDSZ autós felvonulást rendezett, az MSZP „szekfű piknikre” hívta a választókat, az MDF helyi szervezete pedig naggyűlést szervezett a Szabadság térre, melynek szónoka Bethlen István közzgazdász volt.

– A Nagykanizsai Független Cigányszervezet 51 aláírással levelet intézett Németh Miklós miniszterelnökhöz. A levélben kéri a magyarországi cigányság nemzetiséggé nyilvánítását, a szociális helyzet javítását, valamint követelik a „cigány bűnözés” fogalmának eltörlését.

– Bárdos Lajos születésének 90. évfordulója alkalmából vetélkedőt szerveztek az úttörőházban. Öt általános iskola csapata közül a Zrínyi Iskola szerelte meg az első helyet.

Március 27. kedd

– A Vöröskereszt és az úttörőház Káros szenvedélyek címmel rendezett vetélkedőt az általános iskolák számára. A versengésben a Szabadság téri iskola csapata lett az első.

Összeállította:

Kocsis Katalin

Köszönet

A kisnyugdíjasok támogatására létrejött Kanizsai Dorottya Alapítvány tisztelettel megköszöni a DKG minden dolgozójának, hogy 100 ezer forint adománnyal segítette alapítványunkat.

Kanizsai Dorottya Alapítvány

Visszapillantó

Keszthely-Olabányász 0-1

NB II-es labdarúgó-mérkőzés

A múlt heti hazai fiaskó után megyei rangadó várt vasárnap délután az Olabányásza. A piros-kékek Keszthelyen a léptek pályára, egy olyan mérkőzésen, amelyen kétségtelen a Keszthely számára volt nagyobb a tét, hisz egy jó szereplés további reménység a bentmaradásukhoz.

Közel kétezer – köztük több száz kanizsai – néző gyűlt össze a Balaton-parti pályán, ahol verőfényes, szép idő fogadta a csapatokat. Az Olabányász Budafok elleni összeállításában annyi változás történt, hogy Mózsi helyett Hegedűs kezdte a játékot. Az első játékrészben úgy tűnt, mintha az Olabányász lett volna a pályaválasztó, hisz többnyire a Keszthely térfelén folyt a játék. Előbb Fuisz beadása után maradt ki helyet, majd a 12. percben Hegedűs egyéni játék után a kapufát érintve löft a jobb sarokba.

Hegedűs László a találkozó egyetlen az Olabányász győzelmét hozó gól szerzője:

– Jobb oldalról kaptam a labdát, majd a rámtámadó Wundert kicseleztem és estéből ballal a rövid sarokra löft labdám a kapufát is érintve jutott a sarokba. Nagyon örülök, hogy ismét kezdő lettem és hogy gólt is sikerült lőnom.

A gól után továbbra is csak egy csapat volt a pályán, a piros-kékek rendre veszélyesek voltak, különösen Fuisz volt elmében. A féldő 32. percében például egy percen belül két ízben is a Keszthely kapufáján csattant a labda. Bizony a Keszthely a szünetben örülhetett, hogy csak egy gól volt a hátránya a piros-kékekkel szemben.

Madár Gábor, az Olabányász vezető edzője a szünetben:

– Azt hiszem könnyű a helyzetem az első féldő után, hisz mindazt megvalósítottuk, amit elképzeltünk. A csapat nagyserűen játszott, rendre veszélyt jelentettünk a Keszthely kapujára és több gólszerzési lehetőségünk volt. Felhívtam a csapat figyelmét, hogy a mérkőzés még nincs megnyerve és továbbra is maximális erőfeszítést kértém.

Fordulás után egy „más” Keszthely lépett a pályára, akik a féldő első húsz percében számtalan egyenlítési lehetőséget szalasztottak el, illetve Csáki nem egy esetben mentett bravúrral. Ebben az időszakban óriási nyomás nehezedett az Olabányász kapujára, bizony nem sok hiányzott az egyenlítéshez. Később kiegyenlítettébbé vált a játék, így az Olabányász – ha nehezen is – tartani tudta előnyét és újabb rangadót nyert.

Madár Gábor közvetlen a mérkőzés után:

– Az első féldő egyértelmű

Olabányász főlényt hozott és már ekkor bebizonyíthatuk volna győzelmünket. A második játékrész első negyedórájában csapatom sajnós az öltözőben „maradt”, ezalatt a Keszthely számos gólhelyzetet teremtett illetve Csáki védett remekül. Ahogy túléltük a nyomást, kiegyenlítetté vált a játék. Ugy értem a játék összképe alapján ezt a rangadót is megérdemelten nyertük. Egyénileg Csáki volt a legjobb, de jó teljesítményt nyújtott Képe, Miklós, Fuisz, Bócz és Skubics is.

– kázi –
Bútorgyár–Hejőcsabai
Cementművek 17:8

NB I-es női asztalitenisz-

mérkőzés.

Kanizsai győztesek: Szabó és Mausz 5-5, Gazsi 4, Bizó 3 győzelem.

Az 1989-90. évi bajnokság tavaszi idényének 7. fordulójában találkoztak a két vidéki együttes egymással. Az őszi, Miskolcon sorra került találkozó is a bútorosok nyertek, akik ezúttal is esélyesebbek voltak, mint a vendégek.

A névnapiját ünneplő sportkör elnök, Czuppon Árpád társaságában izgulunk végig a közel három és félórán át tartó mérkőzést, amely kezdetben rendkívül szoros, kiegyenlített volt.

– Remélem, hogy a lányok

tovább folytatják sikeres tavaszi szereplésüket és megszerzik ötödik tavaszi győzelmüket. Van törleszteni valónk a Sáth-csapattal szemben – hangoztatta a találkozó előtt a névnapiját ünneplő sportvezető.

No, az első két körben kemény ellenállást fejtettek ki a vendégek, akik a védő Galambost kivéve erőteljes támadókat nyújtottak. Az első és a második forduló is csak 3:2-re nyerték meg Gazsiék, de aztán elindult a gépezet.

A harmadik és negyedik körben a csapat végre azt nyújtotta, amire képes, amitől várak. Szabó és Gazsi remekelt, de végre Mausz is felzárkózott. Kuchárral, az egykori versenyzőnkkel vívott remek mérkőzést, s a döntő szettben, 15:15 után kerekedett felül és ezzel megállította az addig veretlen miskolci versenyzőt. Szabó Gabi tavasszal kiróbbanó formában játszik, aki előbb Galambost lépte le simán, majd Kuchárral vívott emlékezetes csatát. Az első szettben Szabó 15:20-ról nyert, majd a második szettben biztosan verte a vendégek éljátékosát. Erdemes volt ezt az összecsapást megtekinteni – vélekedett Czuppon Árpád.

A befejezése meglepetése volt Gazsi veresége egykori klubtársától, Kuchártól.

Sörgyár–Sz. Latex 5:3
(2379:2228)

NB II-es női tekemerkőzés.

A kanizsaiak legjobb dobói: Tubolyiné 409, Csillag M. 408, Vágvolgyiné 407 fa.

Evdázó mérkőzésre került sor a sörgyári csarnokban, ahol

a tavaszi idényben 100 százalékos teljesítményt nyújtó kanizsai lányok a kitűnő sorozat sikeres befejezésére készültek a szombathelyiek ellen.

– Az évadzárón fel kell tenni arra a bizonyos „i”-re a pontot, s abban biztos vagyok, hogy a játékosok ezért mindent elkövetnek. Nagy küzdelemre és győzelemre számítok – vélekedett a találkozó kezdete előtt Bizzó László technikai vezető.

A kanizsaiak közül Majorosné 381, az ifi Szentes 388 fával mutatkozott be, akik a csapatnak 28 (6+22) fás előnyt szereztek. A második körben Némethné elmaradt a töle megszokott teljesítménytől (most 386 fát ütött, ellenfele 11 fával jobb volt), de Csillag M. szenzációsan teljesített, kitűnően hajrázott. Összesen 111 fát vert rá ellenfelére, s a legjobb tarolónak bizonyult 142 fával. Erdékesség, hogy az első 25 dobásra 53 tarolt, majd a második 25 dobásra 89 fát ért. A befejező harmadik sorozatban tündökölt Tubolyiné és Vágvolgyiné, a biztos csapatgyőzelem 23 fával (13+10) növelték és mind a ketten „pontosnak” bizonyultak.

A „hivatásos” szurkolók véleményét így összegezte Majoros István, az edző-játékos férje:

– Mi igazi családi közösséget alkotunk. Most is batorítottuk, buzdítottuk a feleségeket, versenyzőinket. Együtt örülünk a sikereknek, a nagyszerű tavaszi helytállásnak, a kialakult csapatszellemnek, az egységnek, no és az érmes helynek.

(bg)

Futószalagon Futószalagon

* A kosárlabda NB I-ben megkezdődött a rájátszás visszavágó fordulója, melynek első mérkőzését a fővárosban vívta a MÁV NTE női együttese, amely a 14-19. helyért küzd. A kanizsaiak szeszélyes csapata folytatta a rájátszásban már megszokott hagyományt, hiszen a hazai vereséget követően idegenben újra győzni tudott. Ezúttal azt a TFSE csapatát verte 71-49-re, amelytől Nagykanizsán szenvedett vereséget. Ezúttal Ácsné 21, Móró és Szabó 17-17 ponttal járult hozzá a sikerhez, akik közül Móró 5, Ácsné pedig 4 hárompontos kosarat ért el.

* A kézilabda NB I B-ben megkezdődött a tavaszi idény június végéig tartó küzdelemsorozata, amelyben két kanizsai csapat érdekelt. Az Olabányász női együttese a 4. helyről vágott neki a tavaszi sorozatnak, amely az idénynyitót hazai környezetben bonyolította le. A kanizsaiak a listavezető Gödöllőt fogadták, amelyet 27:16 arányban győzték le. A siker értékét nem csorbítja, hogy a mostani ellenfél nem az „ősz”i Gödöllő volt, mivel a vendégek kezdő hetese más egyesületekbe igazolt át. Az olajosok legjobb dobói: Máttyás 10, Juhász 7, Gombor és Búza 4-4. A Tunggram kiesés ellen küzdő

gárdája a 13. helyről kezdte meg a nehézkés ígérkező tavaszi idényt. A fiúk Cegléden rajtoltak, ahol nagy csatában vesztek 23:22 arányban, úgy, hogy a hazaiak a győztes gólt a befejezés előtt 15 mp-cel lötték.

* A sakk OB II. Nyugati csoportjában a hétvégén a 4. forduló bonyolították le, amelyre Nagykanizsán került sor. Rangadót vívott egymással a Tunggram és a Pét, amelyen a remek formában versenyző lámpagyáriak 7,5:4,5 arányban diadalmaszkodtak a listavezető ellen. A függőben kanizsai siker várható.

* A fővárosban rendezték meg az úszó országos ifjúsági bajnokságot, amelyen a Vizmű két versenyzője is remekelt. Orbán Krisztina 50 m mellen az „A” döntőben 6. lett, 100 m mellen, a „B” döntőben az 5. helyen végzett. Ez utóbbi számban elért 1:21,25 mp-es eredménnyel aranyjelvényes szintet teljesített. Nagy Tünde 100 m gyors előfutámban 1:05,14 mp-ideővel ezüstjelvényes eredményt ért el.

* A Rózsa úti csarnokban III. osztályú kizáró női törversenyre került sor, amelyen Babai Ildikó az előkelő 2. helyet szerezte meg, Tersztenyák Tünde a 6. lett (mind a kettő MÁV NTE).

Autó- motorsport

Új és eredményesebb évadra készülnek az élversenyzők

A technikai sportok zalai képviselőjeként immár évek óta meghatározó szerepet játszanak a nagykanizsai egyesületek, szakosztályok.

A hallatlan lelkes és áldozatos sportvezetők, a hazai és nemzetközi szinten is eredményesen szerepelt kanizsai versenyzők tovább öregbítették a kanizsai sportot. Bizonyították, hogy közös összefogással, e nehéz helyzetben is, lehet tenni a kedvelt technikai sport érdekében.

Összeállításunkban bepillantást adunk a szakosztályok életébe, miközben összegezzük az elmúlt bajnoki évad tapasztalatait, az új versenyyévvél összefüggő helyzetet és célkitűzéseket.

Autócross

A válogatott versenyzőt is adó N. Autócross SE színeiben szerepelt crossozók felemás évet zártak 1989-ben. Ugyanis kellő feltételek hiányában Kaltenacker tavaly még nem versenyzett, Pintér és Szekeres műszaki hibákkal küszködött.

Az előző évi kategória bajnok Radák Sándor feléig régi autóval versenyzett, majd a II. félévét már az új Kawasaki „nyergében” életört. A magyar bajnokságban végül is bronzérmes lett, de igen jól helytállt a nemzetközi küzdőtér: a 4 futamos osztrák-magyar összestésben a 2. helyet szerezte meg és kiemelkedő sikert ért el a jugoszláv nemzetközi versenyen, ahol négy Európa-bajnokot megelőzve végzett az élen.

– Ez évben a bajnokság jubilál, hiszen most vagunk neki

a 10. bajnokságnak, melynek kezdettől részesei vagyunk. Azonban ez évtől már Radák és fia az N. Hedál SE-ben versenyez, Pintér és Szekeres átment az N. KIOSZ SE-be, miután megszűnt az N. Autócross SE – tájékoztat Németh Zoltán, a Hedál autócross szakosztályának vezetője.

Az új egyesületnél Radáknak biztosított a szereplés, akitől azt várják, hogy hódítsa vissza a bajnoki címet és az Európa-bajnokságon (1600 km-ig) az 1-6. hely valamelyikét szerezze meg az NSZK-beli, szovjet, olasz, cseh, bulgár és osztrák futamain.

A régi egyesületbe visszatért Szekeres és Pintér zökkenőmentes versenyzéssel egy eredményesebb I. osztálybeli szereplésre készül.

Motocross

Az N. Motocross Sportklub szervezettel és gazdaságilag erősítette pozícióját, ahol megszilárdult a vezetés Kotnyek József elnöklétével, akit a na-

pokban választották meg a klub élére.

A szűkös versenyzőgárda tavaly tovább csökkent. Az I. osztályban szereplő Bolla Ferenc abbahagyta a versenyzést. Ifj. Vaska két kategóriában versenyzett a II. osztályban: 125 km-ben 10. lett (38 versenyző), 250 km-en 8. lett (32 versenyző között). Venzli Zsolt 250 km-en a mezőny második felében végzett.

– Erre az idei bajnoki évadra alaposan rákészültünk. Hozzánk került az II. o. bajnoka, Czeglédi Attila (Boglárlelle), aki I. osztályban rajtol 250 km-es géposztályban. A mi versenyzőnk a II. osztályos Horváth György (Kaposvár), s ugyancsak ebben az osztályban mutatkozik be Zelen Zoltán és Weisz Ferenc, akik 125 és 250 km-ben versenyeznek. Tehát végre lesz csapatunk, amelytől az 5-8. helyek valamelyikének a megszerzését várjuk. A versenyzők közül Czegléditől és Ifj. Vaskától jegyzett eredményt várunk, míg a többiektől egy erős középmezőnyben való sikeres helytállást – szól az idei tervről Ifj. Vaska Kálmán elnökhelyettes.

Az anyagi háttér biztosítása érdekében több újszerűséggel kísérleteznek. A Sziklai úti bázison motorszereplő műhelyt létesítenek, beléptek a mélyépités foglalkozó Libella Kft-be. Dolgoznak, hogy versenyezhesenek, hiszen a 8 bajnoki és a 3 csapatbajnoki futam eléggé pénzigényes.

Rallye

Az AFÉMSZ SE színeiben versenyez az Merencsics-Kovács és az Ujj-Lovász páros, akik az I. osztályban küzdenek. Az elmúlt bajnoki évadban nem született kimagasló eredmé-

nyek, a sorozatos műszaki hibák gátolták az eredményes versenyzést.

– A két párostól lényegesen jobb szereplést remélünk ebben a bajnoki évadban. Sokat kell tenni még a feltételek biztosításáért, s ha minden összejön, akkor a párosok biztos hogy jó évet zárhatnak. Sajnos, még nincs kialakult éves versenypogram. Folytak a megbeszélések, s ebben mi is érdekeltek vagyunk, hiszen nagyon szeretnénk egy színvonalas AFÉMSZ Rallyet rendezni az I. és II. osztályban – hangoztatta Szakonyi Szilárd szakosztályvezető.

Az ION-Szerviz SE Musztács-Tálos versenyzőpáros tavaly 5 versenyen vett részt az N-4-es géposztályban. Kategóriájukban az 5. helyen végeztek a hazai bajnokságban, de sikerrel mutatkoztak be a nemzetközi porondon: az osztrák futamon osztályukban elsősk lettek.

– A Peugeot 205 GTI autó, a szerelők jóvoltából már rajtra kész. Ugyanakkor nekünk még sok a teendőnk, ami egyrészt a versenyre való intenzív felkészülést jelenti, másrészt anyagilag kell „erősíteni” – vélekedik Musztács Imre, akinek képviselőjelölt navigátora az I. negyedévből a választási küzdelemben vett részt.

A motocross országos I. és II. osztályú bajnokság egyik bajnoki fordulóját május 5-6-án rendezik meg a Petőfi úti pályán. A másik jelentős kanizsai versenyre szeptember 1-2-án kerül sor, amikor az OB II. bajnoki futamot és a nemzetközi junior csapatbajnokságot bonyolítják le.

Az autócross országos bajnoki nyitányát Nagykanizsán tartják május 13-án, de itt lesz a záróforduló is szeptember 30-án, amelyen a tervek szerint jugoszláv válogatottak is szerepelnek a hazai élversenyzők ellen.

Balogh Antal

Kanizsa – várospolitikai hetilap, megjelenik minden pénteken. Felelős szerkesztő: Mihovics József és Takács Sándor. Tervező szerkesztő: Ferenc Győző. Szerkesztőség: 8801 Pf. 74. Nagykanizsa, Ady u. 1. II. em. Telefon: 12-305. A szerkesztő bizottság tagjai: Pék Pál (művelődéspolitikai, a szerkesztőbizottság elnöke), Kápolnás Zoltán (sport), Lengyák István (hétvége), Marton Györgyi (várospolitika). Kiadja a Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: Jakab Vilmos. Computertechnika: SZÜV, Zalaegerszeg. Nyomtatás: Zalai Nyomda. ISSN: 0865-3879. Nytsz: B/PHF/266/Z/1989. Terjesztés a Magyar Posta. Előfizetési díj: egy hónapra 105, negyedévre 105, fél évre 210, egy évre 420 forint. Előfizethető a postahivatalokban és a kézbesítőknél.

KANIZSA

V Á R O S I H E T I L A P

II. évfolyam 15. szám

1990. április 13.

Ára: 9,60 Ft.

Megjelenik
minden

pénteken

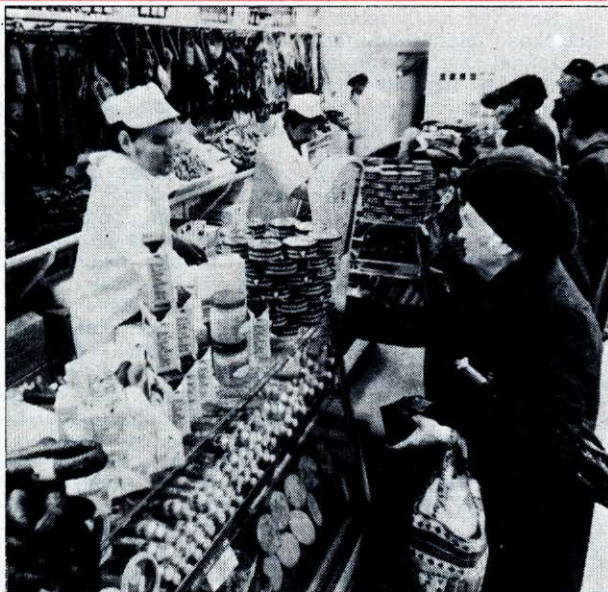
Számítógépes választási végeredmény

Nagykanizsa, 2. választókerület

1. Tarnóczy Attila MDF	10.028	44,22%
2. Solti Károly SzDSz	8.090	35,67%
3. Dr. Balogh Ferenc KDNP	4.556	20,09%

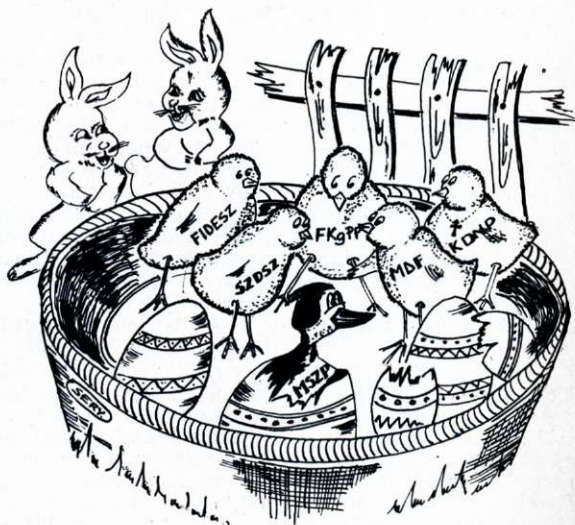
Új húsbolt

Riportunk a 10. oldalon.

Fotó: Szakony Attila

Kakukktojás

- Mit gondolsz, kidobják vagy megtartják?

A képviselő visszanez (I.)

Beszélgetés Tollár Józseffel

Tollár József, a Kanizsa Bútorgyár vezérigazgatója majd két évtizedes országgyűlési képviselői munka után vált meg tisztségétől. Részese volt azoknak a gazdasági és politikai folyamatoknak, amelyek mai helyzetünk meghatározói.

– Ön aránylag fiatalon, negyvenégy évesen lett országgyűlési képviselő. Hogyan választották ki?

– Azt, hogy hogyan választották ki, nem tudnám megmondani. Velem csak közölték, hogy jelölni fognak. Gondolom, az is szerepet játszott a jelölésemnél, hogy harminc évesen lettem a gyár igazgatója, voltam tanácsos, vb.-tag, dolgoztam a pártban – tehát tettem a közért, s ilyen értelemben is volt múltam.

– Három alkalommal egyedül indult a képviselő-ségért. Mi történt 1985-ben?

– Nem jelölt a pártom. Két jelölt volt, akiket támogattak. Engem az első jelölőgyűlésen az állampolgárok javasoltak, pedig nem is vettem részt a gyűlésen.

– Aztán az 1985-ös választások előtt mind a hárman szerepeltek a Hét műsorában. A Deák téren akkor még lehetett a padokon hintázni, a felvétel ott készült. Utána pedig az egész város azt beszélte, hogy na, a Tollár jól meghintázta a képviselőjelölt társait.

– Igen, én is hallottam, de nem én ültettem a hintába őket. Azt valaki más szervezte meg, – mosolyodik el.

– Milyennek látja a parlamenti tizenkilenc évet, belülről?

– Hű...! De nehéz erre válaszolni! Az új képviselőnek minden terület új a parlamentben. Elsősorban a körülményeket igyekeztem megismerni, a helyzetet, azt, hogy milyen alapon lehet és kell dolgozni. Azt hiszem, soha nem tartoztam azok közé, aki mindennel egyetértetek – a régi idők-

ben sem. Felszólalásaim igazolják ezt. A gazdaságot próbáltam olyan helyzetbe hozni, hogy ettől a jelenleg kialakult helyzettől megszabadítsam. Ez sajnos nem sikerült.

– Meglepte, mikor a Németh-kormány nyilvánosságra hozta a tényleges gazdasági helyzetet?

– Nem lepett meg! Tudtam, hogy rendkívül nehéz helyzetben vagyunk, s azt is, hogy azok az adatok, amelyeket korábban közöltek, nem fedték a valóságot.

– Honnét tudta?

– Itt élek ebben az országban, ebben a gazdaságban. Tehát körülbelül átláttam az ország gazdasági helyzetét. Azt is láttam, hogy évenként hogyan alakulnak a költségvetések, és azok sokmindent elárultak.

– Ön látta a gondokat, s a költségvetési törvényeket mégis elfogadta...

– Hát... van amikor elfogadtam, de az esetek többségében nem. Bár ez nem jelentett semmit, mert a többiek elfogadták. Egy fecske nem csinál nyarat..., ahhoz sok fecske kell! Az utóbbi időben elég sok olyan dolog volt, amivel nem értettem egyet, s meg voltam arról győződve, hogy az egész parlament elutasítja a törvénytervezeteket, de végén csupán páran maradtunk, akik nemmel szavaztunk. Ilyen volt a kamatadó témája, a személyi jövedelemadó, az 1990-es költségvetés.

– A Parlament folyosóján hogyan zajlott az élet?

– A Parlament folyosójának külön élete volt. Mindenki mindenkivel találkozhatott, minden gondját, baját elmondhatta. A folyosókon teljesen más élet zajlott, mint bent az ülésteremben. Az utóbbi időben aztán a benti élet kezdett hasonlítani a kintihez. Az utóbbi másfél, két év rendkívül mozgalmas volt. Azt hiszem, hogy ehhez hozzájárult az is, hogy 1985-

ben már nem egyes, hanem kettes, néhány helyen pedig hármas jelölés volt. Ez növelte a képviselők felelősségérzetét is. Felszabadultabbak lettünk! Éreztük annak a súlyát, hogy megméretetés után kerültünk a parlamentbe.

– Mit tart a tizenkilenc év legnagyobb tettének?

– A legnagyobb tettem talán az, hogy ahol tudtam segítettem a városnak. A másik, hogy ha a dolgozók hozzám fordultak problémáikkal, amit lehetett, elintéztettem.

– S kudarcának?

– Nagyon nagy hibának tartom az 1990-es költségvetés elfogadását. Az egész népet meztelenre vetkőztette. Meggyőződés, hogy nem kellett volna a választott eszközök-höz fordulni. Érthetetlen előttem a kormányunk szereplése.

– Lett volna más megoldás is?

– Biztos!

– Akkor miért nem dolgoztatták ki?

– Nem tudom! A felszólalásokban minden úgy tárgyalásánál számos más javaslat is elhangzott – jómagam is tettem ilyeneket –, s ezeket meg kellett volna fontolni. Van olyan érzésem, hogy a kormány nem akart a saját apparátusának kérdésével foglalkozni. Ezt nagy hibának tartom. Drasztikusan kellett volna a létszámleépítéseket végrehajtani, egész kormányapparátus tekintetében.

A felszabaduló vagyion – párt, KISZ, munkásország – tekintetében határozottabban kellett volna lépni. Jobban kellett volna ezeket bel- és külföldön hasznosítani. A másik dolog, amit ígértek, hogy a láthatatlan jövedelmek a személyi jövedelemadó bevezetésével láthatóvá válnak. Semmit nem léptünk előre! Több tíz milliárdos láthatatlan jövedelem alakult ki! Ezt a költségvetés oldalára kellett

volna állítani. A gazdaságban a vállalatoknak teljesen szabad kezét kellett volna adni, felszámolva azt a béklyót, ami ma is van. Ez az intézkedés a gazdaságot stabilná tehetné volna.

– Alkalmazott Ön szakértői gárdát képviselői munkája során?

– Szakértői gárdát nem, de a szakembereket nagyon sokszor meghallgattam – már a kezdeti időkben is. Sokat tárgyaltam, vitakoztam országos vezetőikkel is. Arra nem volt mód, hogy szakértői gárdát fogadjak.

– Mégis milyenek kell lennie az új országgyűlési képviselőnek?

– Ez nem könnyű kérdés. Elsősorban országos témákban kell tisztán látnia, s a valóságnak megfelelően állást foglalnia. Nagy előny, hogy ma a képviselők mögött szakértői gárda áll. De félek attól, hogy esetleg a pártok – bizonyos esetekben saját érdekeik miatt – tévútra viszik a parlamentet. Remélem, hogy nem így lesz, de nagyon tartok tőle.

– Nagyon személyes kérdés: Ön a kilenc párt és képviselőjelölt közül kire szavazott március 25-én?

– Én az MSZP-re szavaztam a listán is, meg a képviselőjelöltnek is. Meg is indokolom, hogy miért: egyetlen más képviselőt sem tartok alkalmasnak. Sem az MDF, sem SZDSZ, sem KDNP képviselőjét. A pártjuknak esetleg segíthetnek, de személy szerint egyik sem alkalmas. Úgy látom, hogy országos tapasztalattal bíró gazdasági szakemberek nem lesznek az új parlament tagjai. Pedig az új parlamentnek és az új kormányoknak a gazdaság kérdését kell elsősorban megoldani, ha létezni akar. Ha ez nem sikerül, akkor ez az ország elveszett!

(Folytatjuk)

Marton Györgyi

Marosvásárhely, 1990. március

Erdélyi levelek

Kedves Józsi!

Tegnap reggeltől késő délutánig kint voltam a főtéren a városháza előtt és rekedtre ordítottam magam. Az RMDSZ-székház szétrombolása és vezetőinek bántalmazása mágnesként vonzotta az embereket a házakból, gyárakból. Minden oldalán a városnak felcsendültek a magyarok kiáltásai. Az az érzés elmondhatatlan, amit ott éreztem, fegyvertelenül, magunkra utalva, a rendőrökben és katonaságban nem bízó, mindenre elszánt, igaz ügyért síkraszálló emberek közt. Férfiak, körülülve a nőket és a fiatalokat, kiabálták végig a városban: „gyertek nekünk”, „most vagy soha”, „le a Vatra-val”, „éljen Sütő András”, „éljen Tökés László”, „jogainkat kérjük”, „magyar sulit, magyar szót, magyar egyetemet!” Visszhangzott a város. Ott álltam a fenyőfák mellett a városháza előtt, és még sosem éreztem magam annyira magyarnak. A hétfeji sárkánnyal is megbirkóztam volna, de nem gondoltam, hogy a délután folyamán, pálinka és hagyományos bocsoroshad képében jelenik meg Lucifer. Persze, félttem is. Két-három vadromán falu lefektetett, „pásztorai”-t hívták a Vatrások segítségül. „Engedjétek hozzám jönni a szavakat” mondom Sütő András helyett, mert elmondhatatlan és elképzelhetetlen idegen számára, mennyi gyűlölet van e nében ellenünk. Még az öreg bandavezér, Ceau is örült volna, ha láthatja híveit.

Az RMDSZ és a MADISZ által lezárt két kis utcán menekültünk, - nők, öregek és gyerekek -, voltak, akik késő éjszakáig, reggelig a városházán maradtak. Szörnyű, mi volt ott, mikor összecsapott a két tábor. Nem lehetett látni semmit, csak egy nagy porfelhő, nem lehetett tudni ki kit üt, egymást taposta a magyar lődétben, üvöltött mindenki és sírt, repült a kő és az üveg, pokoli láрма és kiismerhetetlen káosz uralkodott. Az a pár fiatal rendőr és katona, aki ott volt, tehetetlenül mentette a bőrét. Egy nagy teherkocsi hu-

sángos paraszttal át akart törni a magyar férfi-gyűrűn, isteni szerencse, és ma sem tudom, hogyan állították meg és tették harcképtelenné utasait.

Aztán nagyon sokára segítség érkezett, tankok, még több katonaság, de többször fordultak a mentők, mire a hatóság jónak látta erőlesebben közbe lépni. Megérkeztek fáradt magyarjaink is más városokból, akiket nem akartak beengedni, de gyalog is bejöttek segíteni. Szomorú, véres dolgok történtek. Hilába intettek a hangszórók békére, elszabadult a pokol. Félttem magyarul beszélni és félttem románul beszélni, mert nem tudtam kivel találkozom.

Azóta félünk este kimenni a városba, és bemenni a munkahelyre. Az ideiglenes kormány „ideiglenesen”

megállapította, hogy túl sokat és túl gyorsan, túl hamar kért a magyar kisebbség. Eppen most mondja be a rádió, hogy még mindig feszült a hangulat Várasárhelyen, katonaság ellenőrzí a város bejárait, nehogy megismétlődjön a tegnapi incidens. Még mindig ott áll a tömeg a főtéren, magyarok - románok együtt, s félo, hogy ennek nem lesz jó vége. Hallgatom a rádiót, és tudom, hogy ott kint, úgysem dől el a magyarság sorsa. Es versrészletek jutnak eszembe: „Rendezni végre közös dolgaikat, ez a mi munkánk, és nem is kevés.”

Tökés Lászlóra gondolok, hogy ott messze, Amerikában vajon mit gondol, és Sütő Andrást meggyógyítja-e az a sok lelkes együttérző magyar. Es „szívem és lelkem fáj bele”, mert nem

tudok válaszolni a kérdésekre, és idegőrlő a bizonytalanság. Egy biztos, - akármilyen történik - igaz ügyért, igazságosan harcolunk, tudásunk szerint próbálunk higgadtan, meggondoltan cselekedni, civilizáltan, emberien és európai emberként viselkedni. Az RMDSZ úgy gondolkodik, aminek én is tagja vagyok és éppen a véres napok előtt hívtak, menjek oda titkárnőnek, véletlen szerencse, hogy nem tartózkodtam a székházban március 19-én.

Ne haragudj hát, ha össze-vissza írok, itt állandóan cseng a telefon, mindenki érdeklődik, kéredez-ködi. Remélem eljut hozzád levelem, és remélem, gondolsz rám, mert igazán szükségem van rád.

Legyetek velünk!

Marika

Barátom!

* **GONDOLATBAN SZINTE** tébolyultan szaladgálok a marosvásárhelyi utcákon, ott, ahol járn, kerékpározni, játszani tanultam a szülőhelyemen. Képzletben megbolydult elméjű egyénnel találkozom, eltorzult arccal. S a valóságban aggodalom tölt el, hogy azok az események megtörténhettek még.

A bukaresti kormány már a pogromok elindulása előtt tehetetlenségéről adott tanúbizonyságot. Március 15-e előtt a fasizta Vasgárda emberei két képviselőt löttek le fényes nappal az utcán, a közép-moldvai Bakó (Bacau) városban. Mindkettő a Nemzeti Parasztpárt helyi képviselője volt. Mint az Antonescu-féle fasizta hatalomátvitel idején a II. világháborúban tették elődeik, amikor I.C. Codreanu, az akkori független miniszterelnököt autójában lötték le, Bukarestben. Akkor viszont volt egy erős kezű király, Mihály, aki elrendelte a tettesek, Juliu Maniu vasgárda-vezér és társai kivégzését.

A mostani kormány (?) titkolózásba burkolózva igyekszik menteni a számára menthető. Valószínű, még mindig nem mérte fel, hogy nem a ROMPRESS hírgyűnkségből áll a világ, s hogy mit ér Iliescu új franciás mosolya Sütő András betegágya felett. Egy Herder-Dijas világhírű drámaíró félszeméért egy elnézést kérő, tehetetlen mosoly?

Titkolják, de máris polgárháború dúl Romániában. Kit akarnak hát félrevezetni? Önmagukat? A világot nem lehet.

Mert eljön az ébredés ideje! Addig kellenek cselekednie a román kormánynak, míg hatalma van a hadsereg fölött. Mert Ime:

a hadsereg és a rendőrség máris óvakodik közbeavatkozni, s drasztikus néptáras folyik. Talán mert Romániában a Belügyminisztérium kötelekében maradhattak mindazok, akik a Diktátort is kiszolgálták. A szekus Bukarest attól retteg, hogy Magyarország visszaköveteli Erdélyt. Az évek során felcsperedett árvaházi fanatikuskokról van szó, kiket érdekből sem távolítanak el fegyver-közelből, mert láthatják, hogy a román hadsereg nem tudta мүködésbe hozni még az elkobzott gépjárműeket sem.

Önemésztő gondolataim egyike, hogy mi lesz akkor, ha a Vasgárda, egyesülve a szekusokkal, fegyveres akciókat kezdeményez? Mert hol volt a helyi Nemzetmentő(?) Front illetéke, amikor a Görgey-völgybeni fanatikus magyargyűlöloket teherautókkal, buszokkal vitték a magyar nagyvárosba, hogy védtelen embereket bántalmazzanak? Talán ott volt közöttük ő is! Talán épp az illetékes szerezte a gépkocsikat! Es ha netán (vajon mikor?) felelősségre vonják a bűnösöket, attól Sütő András visszanyeri-e látását?

A nagyhatalmak véleltes nemtörődőmsége vezetett Trianonhoz... Ime a történelem szégyene, hogy ma is elbánhatnak egy alakuló félben lévő nemzettel.

Ísmét itt állunk és tehetetlenül várjuk a nagyhatalmak, a világ közbelépését. De a TASSZ a ROMPRESS vádaskodásainak ad hitelt. S ha megszólalnak a fegyverek Erdélyben, mitévők legyünk? Közel hárommillió testvérünk kérli ezt.

* **HISZEM, HOGY** a forradalom még megmenthető. Különbösen mi lesz a szülemmel, gyerekkori barátaimmal. Es mi lesz a szülővárosammal?

Attila

Gondok és remények

Hogyan tovább, Kanizsa Trend?

Idén január elsejével megkezdte működését a Kanizsa Bútorgyárban a **Kanizsa Trend Kft.** Az **NSZK Steinhoff** cég 350 dolgozót vett át, többségében kárpitosokat.

Azt tudakoltuk, hogy az eltelt három hónap után a dolgozók hogyan látják a kft. jelenét, jövőjét, s milyen a munkahelyi közérzetük.

Kovács László 1962 óta dolgozik a kárpitos üzemben:

– Az igazság az, hogy egyelőre nem valami rózsás a hangulat. Igaz, hogy kaptunk tíz százalékos béremelést, a túlórák után is többet fizetnek, de ugyanezeket a juttatásokat megkapták az anyavállalatnál maradtak is.

– Egy másik dolog – folytatja **Kovács László** –, hogy régebben, ha egy dolgozó teljesített például 130 százalékot, az érte járó pénzt egy az egyben ki is fizették. Igaz, most is elszámolják a többletmunkát, de adóban

nagy részét levonják. Természetesen tudom, hogy minden kezdet nehéz, éppen ezért nem vagyok elkéserevé. Bizom benne, hogy a kft.-nek lesz jövője.

– Az Ön órabére 34,80 Ft. Húsz éves munkaviszony után elégedett-e ezzel? – kérdezzük **Krasznovszky Lászlót**.

– Alacsonynak tartom. Most nagyobb a felelősség, és a minőségi követelmények is sokkal magasabbak. Ez az embereknek bizonyos stresszhatást okoz. Régebben évente egyszer-kétszer kellett átállni új termék gyártására, most havonta többször is. Kevés az idő a begyakorlásra, de a teljesítményt és a jó minőséget elvárják. Az igazság az, hogy meg kell szoknunk ezt a „nyugati munkastílust”. Reméljük, sikerülni fog.

– A fizetésem a családi pótlékkal együtt 10-11 ezer forint havonta – kapcsolódik a be-

szélgetésbe **Gálósházi László**. – A feleségem hater ezer forint körül keres. Ez talán nem tűnik kevésnek, viszont két kisgyermekünkre is sokat kell költeni, az OTP részletekről nem is beszélve.

– Itt a gyárban pedig az a gondunk, hogy a szó szoros értelmében, a bőség zavarával küszködünk. Rengéget félkész anyag érkezik, amit nem tudunk megfelelően tárolni. Sűrűn kellene egy új raktár!

– Szóval pesszimista? – Azt azért nem. Remélem, hogy egyre jobb minőségű kárpitos garnitúrákat fogunk gyártani, amelyeknek megfelelő piaca is lesz. Akkor a bortíkok is biztosan vastagabbak lesznek.

– Mi a véleménye mindezekről **Tóth Zoltán** műszakvezető raktárosnak?

– Az utóbbi időben anyai családás érte az embereket, hogy csak ígérgetésekkel na-

gyon nehéz már jobb munkára serkenteni őket. Igaz, hogy nekünk a Béke úti telepen javultak a munkakörülményeink, de az még nem minden. Nagyon sokat kell előbbre lépniük a munka jobb megszervezésében, és az anyaggazdálkodásban. Ez viszont nem egyes emberekben múlik; mindenkinek jobban körül kellene néznie a saját területén.

– Ezek szerint nem bizakodó?

– De igen. Olyan hírek terjedtek el ugyanis, hogy rövidesen fizetésemelés lesz. Nagyon bízunk ebben, és ez reményt ad az embereknek.

– A két ügyvezető – **Wilhelm Gábor** és **Takács János** – szerint jogos ez a remény?

– Merem állítani, hogy a lehetőségeink szinte korlátlanok – kezdi **Wilhelm Gábor**. – Régebben 30-40 kárpitos garnitúra készült naponta, olyan szívvételt, ami éppen kéznél akadt. Most nyugati exportra exkluzív termékeket is gyártunk egyéni megrendelésre.

– Természetesen az első hónapban volt megtorpanás, hiszen a dolgozóknak szokatlanok voltak az új követelmények. Azt szeretnénk, hogy a kft.-nél szinte minden ember univerzális legyen. Egy varrónó például ne csak rutinból, varrási leírás alapján is pontosan tudjon dolgozni. Egyszóval szakmailag magasabb az elvárás.

– Tétélezzük föl, hogy a dolgozók eleget tesznek ezeknek a követelményeknek. Cserébe mit várhatnak?

– Márciustól 500 forint étkezési hozzájárulást fizetünk minden dolgozónak – folytatja **Takács János**. – Ezenkívül olyan ösztönző rendszert dolgoztunk ki, ami a nagyobb teljesítményt nagyobb mértékben premizálja. Eddigi eredményeink alapján ez már most mintegy húsz százalékos övedelemmelkedést jelent. A májusi fizetésnek a dolgozók tapasztaltnál is fogják.

– Mi erre a garancia?

– Tudatos árpolitikával jó piaci helyzetet sikerült kialakítanunk – veszi át a szót **Wilhelm Gábor**. – A Steinhoff cég által természetesen elsőszámú partnerünk az NSZK, de Ausztriában, Svédországban és Észak-Amerikában is keresettek a termékeink. Ez egyelőre termelésünk körülbüti ötven százalékát jelenti, a másik felét a hazai piacon értékesítjük. Nem véletlenül volt a profilválasztás: két hónap alatt 12 új garnitúrát hoztunk forgalomba. Ez régebben éveket vett volna igénybe. Úgy vélem, hogy ilyen választékkal nemcsak itthon, hanem a nyugati piacokon is versenyképesek leszünk.

– Ezek szerint a dolgozók bizakodhatnak?

– A már említett, májusban fizetendő többlelővedelem nyilván ösztönzést jelent, de ez csak a kezdet. Amilyen mértékben növekszik a termelés, úgy emelkednek a bérek is. Korlátok nincsenek.

Egy reformkezdeményezés zsákutcája

A városi főorvosasszony nem mond véleményt

avagy miért nem funkcionál a kuratórium?

A nagykanizsai kórház orvosi testülete, az Egészségügyi Minisztérium reformtírkársága által kidolgozott, és végrehajtásra a nagykanizsai kórháznak is eljuttatott tervezetét magukénak érzve, megszervezte azt a kuratóriumot, amely a kórház fejlődéséhez a jelenleginél sokkal nagyobb demokráciát és lehetőséget biztosítana. E kuratórium (felügyelő bizottság) szervezése az engedélyeztetésig jutott, de azóta nagy a csönd körülötte.

Dr. Wölfer Editet kórház igazgató főorvosát kérdezzem, miért nem hallani a kuratóriumról semmit.

– A kuratórium megalakításának gondolatával az egész kórház orvosi kara egyetértett, hiszen a jövő egyetlen útja ez; az önkormányzat visszaállításának szükségessége is indokolja. A tendencia országos szinten is követelményként fog jelentkezni.

A kuratórium léte széles körű társadalmi ellenőrzést jelenthetne, s ez megnyilvánulna a beruházásokban, a kórházi műszerek beszerzésében, a gazdasági és pénzügyi kérdésekben és a fejlesztésekben egyaránt.

Szeretnénk, ha a kuratórium révén a lakossági észrevételek és vélemények, hozzászólásait, az orvosi munka hatékonyságát javíthatnák, hisz a lakossági észrevételek nagyon hozzájárulhatnak a munkánk jobb elvégzéséhez. Jelenleg ugyanis a nagykanizsai városi tanács egészségügyi osztálya a felettes szervünk, és mint ilyen, az egyetlen, amely a kórház legfontosabb kérdéseiben határozatokat hoz. Pedig további előrelépés csak az egészségügyi reformjával képzelhető el.

– Ha jól értem, akkor igazi tulajdonosok kellenének, szponzorok, hogy az egészségügy közügygé válhasson.

– A dolog ennél sokkal bonyolultabb, de lényegében erről van szó, hisz így megvalósulhat a lakossági kontroll – mondja **Wölfer Edit**. – Akár magánüzemély is lehet támogató, és további privatizáció esetén tulajdonos. Célunk mindenképpen a gyógyít-

tás és az ellátás javítása, mert a kanizsai kórházban van még tennivaló bőven.

– Vannak-e eredmények a kuratórium megszervezésében?

– Majd minden párt ülésen kértük a támogatást. Kivétel nélkül kedvező fogadtatásra talált a kuratórium gondolata, olyanira, hogy a pártok – tagjaik közül – a leendő ellenőrző bizottsági tagokat is megválasztották. Sajnos az í-re a pontot nem sikerült feltenniük, mert a városi tanács illetékes osztálya törekvéseinket elutasította, mint ahogy elutasította a kórház orvosainak az a kezdeményezését is, hogy a rendelőintézet – kapacitását jobban kihasználva, bérelve a műszereket és a rendelőkét – munkaidő utáni rendeléssel is segítse az egészségügyi ellátást.

Természetes, hogy a hallottak alapján a nagykanizsai városi tanács Egészségügyi Osztálya vezető főorvosával a kuratóriumról is beszélgetni akartam. **Dr. Nemesvári Márta** elfoglaltságára való hivatkozással többszöri lemondott találkozót ént 1990. március 27-én telefonon a következőket közölte velem: Ellenlétben ígérétevel, nem önjait állást foglalni a kuratórium és az általam telefonon felvetett problémák ügyében, különben is van neki fontosabb elintéztényvalója bőven, és letette a telefont.

Nos, a kórház orvosainak álláspontja világos: Gyógyítani szeretnének, és ehhez a jelenleginél jobb feltételeket kívánnak. Amennyiben megvalósul a kuratórium gondolata, nem egy személy dönt a kórház sorsáról, hanem egy széles körű társadalmi bizottság, a különböző pártok részvételével és az egyház jelenlétével. Az egy-személyes tanácsi vezetés megszűntetése a valódi „kórházi demokráciát” valósíthatná meg, s ez feltétlenül jó irányban hatna a gyógyításban.

Úgy tűnik, hogy dr. Nemesvári Márta főorvosasszony nem óhajtja a kezéből kien-gedni a kórház irányítását, és így a reformkezdeményezések hamvukba hálnak. Vajon meddig még?

V. J.

Zámbo Árpád

Rendhagyó németóra

Iskolások a szállodában

Német szótól hangos a Centrál szálloda hallja. Ez igazából nem is lenne meglepő, hiszen egy szállodában természetesen, hogy idegenek fordulnak meg. De most a recepción az Andrejka iskola 6. osztályosai érdeklődnek.

- Hány szoba van?
- Mennyit kell fizetni egy éjszakára?
- Ha kirándulni szeretnénk, mit tudnak ajánlani?
- hangzanak a kérdések németül, s a portás készségesen válaszol, természetesen németül.

- Az iskolában Steiner tanár úr versenyt hirdetett a németet tanuló 4., 5., 6. osztályosok között, s a legjobbak eljöhettek ilyen igazságot megtanulni, de a beszedtől félek - ávat titkába Keresztesi Timea.

- Az az igazság, hogy az órától órára feladott anyagot megtanulom, de a beszedtől félek - ávat titkába Keresztesi Timea.

A program, az ismerkedés után, a szálloda megtekintésével folytatódott, majd meglepetés várta a gyerekeket. Megismerkedhettek - németül - a szeszmentes kóktélok elkészítésének módjával, s meg is kóstolhatták azokat.

- Miért tartja fontosnak az ilyen rendhagyó órákat?
- kérdeztem Steiner Csabát.

- Az idegen nyelv tanításának fontos eleme, hogy a tanulók minél előbb meggyőződjenek arról, hogy ké-

pese kommunikálni. Ez a mai szituációs játék erre remek alkalom volt. Nekem is meglepetést okoztak a gyerekek, hiszen a kérdéseket előre nem beszéljük meg. Nyílt lehetőség a rögtönzésre, az eddig tanultak nem iskolai környezetben történő alkalmazására - mondja a fiatal tanár.

Az óra végét - ami most nem 45 perces volt - nem várták a gyerekek.

- Klassz volt! - sügtak össze, mikor elindultak vissza az iskolába.

Hosszú, lobogó haj, szakadt farmer, a kabát hátán mondjuk a Pokolgép, vagy valamilyen más heavy-metal együttest jelképező figura. Rockerek.

Már az öltözék elárul rólok mindent. A szellemi hátterüket is. Mert a heavy-metal a huszadik század betegsége. Ez a zene tönkretesz minden finomságot, elűzi az érzelmeket, Persze, ez ízlés dolga. A baj az, hogy e rajongásnak ijesztő a hatása. Csak meg kell nézni egy ilyen koncertet. A rajongók nemcsak tapsolnak, füttyölnek. Örjöngenek.

A szöveg is primitív, az értelmet kizárja, s a civilizáció sehol.

Ime néhány, az utcáról összeszedett válasz.

- En nem bírom a rockereket. Bunkók!

- Miért?
- Hát a viselkedésük, meg a szerköjuk miatt, ahogy öltöznek.

- Ha összehasonlítod őket más zenerajongókkal, például a diszkósokkal, rosszabbak náluk?

- En azokat sem csípem, de

A vendéglős

avagy az osztályon felüli csehóban
mindenki sír

Aki tíz-tizenöt évet áll a pult mögött, annak nincsenek barátai, csak ismerősei. Nincs szabadsága, mint másoknak, csak a meló. Olyan ez, mint a nevelő-intézet, talán még annál is rosszabb. Kiszállhatna a ringlisből nem tartja vissza senki.

Most szálljak ki? - Néz rám a vendéglős. - Ugyan, nézz körül, mi van az országban. Káosz és munkanélküliség. A gazdaság hanyatlak, a pártok egymást püfölik, s mi várjuk a német, japán, koreai, amerikai nagybácsit, valódi ropogós kemény bankókkal. Nem tényleg nyakig vagyunk a szoszban. A nagyok rokonszenveznek velünk, de pénze csak a tőkésnek van. O meg furcsa szerzet, profitot és garanciát akar, neki csak a piac parancsol. Végig kolduljuk hát a világot ahelyett, hogy a sok pecsétes idiótát elküldenénk a fenébe. A beruházónak kedvezményként kéne elismerni az adót. Fejlesztési? Minek, kinek? hogy jól megadótassanak? Akkor, ha nem kell ezer pecsét, ezer igazolás, hogy mozdulhasson valaki. Addig az egész csak duma. Az osztályon felüli csehóban sírnak, mindenki sír. Nincs dohány. Az emberek állva esznek, isznak és rohannak. Mindenki rohan, mint pók a friss falon.

Napi tizenhat órát gürizek. Számold ki, hány órád dolgozik egy hivatalnok úr hávi húszért!

Nekem reggel itt kell lennem, akkor is, ha az előző éjszaka három-négy órával előbb ért véget. Másnap remeg a kezem a fáradtságtól. Hogy lendültebe jöjlek, bekapok egy felelet, és rá egy üveg sört. A vendég

nem vehet észre semmit, még ha otthon balhé van is. Múltkor elém áll például a gyerek, és azt kérdezi: „Mondd apa, valami nincs rendben között és anya között? Már úgy értem az ágyban?” Na, erre mit lépsz?

Itt nem lehet érzékeny az ember. Erzékenység és üzlet, tüz és víz. Aki eljön hozzám, az vendég azt tisztességgel ki kell szolgálni.

Manapság csak akkor érdemes fenntartani az üzletet, csak akkor fizetődik ki, ha a munkába a családtagok is beszállnak, és nem kell bért és egyéb járandóságot fizetni. A család munkasereje ingyen van. Mert mindenért fizetni kell. Legelőször a bérleti díjat kell kijelteni, erre jön a lakástörlesztés, ehhez a világítás, az áram, a gáz, a vízköltségek mielőtt egy falat kenyeret eitem volna. Itt mindenki tartja a márkát, s csak egyszer ne adjak csúszót, megneheztem magam. A nyár kelős közepén nem hozzák meg a sört, a bort, a rövid italt. Becsúsztatod a holtot.

Csak fecsegnek, ígérgetnek. Most mindenki abban az örületben él, hogy a Nyugat segít, s akkor berepül a sültgalamb a szájukba. Ezek olyanok, mint akik megtagadják a katonai szolgálatot. Lógós banda az egész. Ezért aztán hébe-hóba szükségem van rá, hogy ugyanúgy berúgjak, mint mások. Egész nap örökös locsogás nőkről, pénzről, autóról és kifűjt - legyint a Vendéglős.

Percekig süket csend. Vendégek jönnek.

Iszol valamit? - kérdi a barátom. Választ sem várva, indul. Az ördögi kör újra rajjaidódik.

Cserny József

A Sátán birodalma

(Rockerekről)

azt hiszem, hogy sok rockerből hiányzik a lélek. A vad zene csinálja ezt velük.

Ezután egy lány, szokványos öltözékben.

- En minden zenét meghallgatok, a kemény rockot is, de abból csak a lassú, lágyabb számokat. Szerintem hülyeség egyféle zenébe belebolondulni. Csoportokra bomlanak a fiatalok, és minden csoport másképp gondolkodik, viselkedik.

- A rockerek?

- Olyanok, mint az elszáradt tuskó. Nem gondolkodnak, csak ez a zene, és a „hozza tartozó” viselkedés érdekli őket. Az egyik este például megállított két rockert, és pénzt kért. Igaz, csak egy-két forintot. Adtam nekik, aztán tovább mentem, de láttam, hogy egy férfit is megállítottak. Ez is nagy hülyeség! Nem is értem, miért kéregetnek, hiszen vannak szülei, családban élnek.

Utólagja egy „értintet”.

- Szeretem ezt a zenét, és nem érdekel, hogy más mit szól hozzá.

- Miért vagy ilyen ruhában? Farmer, telefirkálva, a hátadon

egy vicsszorgó robotot ábrázoló kép, elől egy tűzben égő rohamisakos koponya. Ez mire jó?

- Jelképek.
- Minek a jelképei?
- Együttvéseké.

- Nem túl vad ez az utcára?
- Nem. Jól néz ki.

- Látom, kereszt van a nyakadban. Hiszel Istenben?

- Nem - válaszolja nevetve.

- Ez Sátánkereszt. Anyiban különbözik a rendes keresztől, hogy Jézus helyett egy kígyó van rajta.

- A Sátánban hiszel?
- Igen.

- Miért?
- Hát... ez hozzá tartozik az egészhez.

- Csak ezéért?
- Aha.

- Ennyi, mert amíg a heavy-metal létezik, mindig lesznek rockerek. Meggőzölt testtartással állva, összefolyt, értelmetlen szavakkal beszélgetnek.

De hol vannak a gondolatok? Hol van az értelmek cél?

Karsai András

- Jelenlétünk a nyugati piacokon
- Export és minőség
- Ösztönző munkabérek

Belépő a magasabb osztályba

A nyugat-európai integráció, a világ érdeklődésének középpontjában áll. Erről az Európai Gazdasági Közösség egységes belső piacaira történő belépés követelményeiről beszélgettünk a Dunántúli Kőolajipari Gépgyárban. A beszélgetésünknek Hegedűs Miklós ellenőrzési- és Fábrián József fejlesztési igazgatóhelyettesek.

– Magyarország milyen lépéseket tett az EKG-val történő együttműködésre?

– 1988. december 1-én hatályba lépett a Magyar (Nép) Köztársaság és az Európai Gazdasági Közösség közötti megállapodás a kereskedelemről, valamint a kereskedelmi és gazdasági együttműködésről – mondja Hegedűs Miklós. – Az együttműködés egyik fontos területe a szabványosítás és a minőségügy. A nyugat-európai szabványosítási szervezetekbe való intézményes bekapcsolódásra egyelőre nincs lehetőségünk.

Kulcskérdés, hogy a magyar ipar képes-e a korszerű előírásoknak megfelelni, képes-e korszerű, egyenletesen jó minőségű termékeket előállítani.

– Jelenleg milyen a hazai termékminősítési rendszer?

– Termékeink külföldi minősítésekor az illetékes intézmények rámutatnak a nemzetközi szabványoktól való eltérésre,

és módosításokat írnak elő. Az a termék, amely itthon forgalmazható, a külföldi igényeknek már nem felel meg. El kell érni, hogy termékeink szabványosak legyenek, ez ugyanis a „belépőjegy” a nemzetközi piacra – szól Fábrián József.

– Melyek a főbb piacokra történő sikeres export feltételei?

– Az export csak állandó minőség mellett felel meg az előírásoknak – összegez Hegedűs Miklós. – A DKG a cél elérése érdekében folyamatosan kijelöli azon szövegeket, amelyek részét kíván venni az EKG piacain. Eddig is a nemzetközileg elismert minősítések megszervezését tekintettük elsőrendű feladatunknak.

– Mi kell az elismertetéshez?

– A fejlett országok általában a következő nemzetközileg elismert minősítések használatát írják elő: az API (American Petroleum Institute) minősítést az olajipar számára gyártott termékeinkre, a TÜV (Technischer Überwachungs-Verein) NSZK és osztrák minősítő akciókat indítottunk. Ezek az amerikai ASME Code VIII., IX., melyek gyártóművi minősítést jelentenek nyomástartó edények és berendezések tervezési-, gyártási-, ellenőrzési-, minőségbiztosítási előírásaira. Tudomásunk

szerint a szocialista országok közül ilyenekkel jelenleg senki sem rendelkezik, így ha sikerül, az elsők között lehetünk.

– Minőségi programunkat ki kell egészíteni a hegesztett szerkezeteket is felölölő gyártástechnológiák, nyomonkövetések, ellenőrzési, vizsgálati, stb. előírások alrendszerével. A program ezzel válik egységes gyári egészé, amely így alapját képezheti az ASME Code VIII., IX. előírásainak – mint az egyik legrangosabb minősítésnek – egészíti ki Hegedűs Miklós.

– A követelmények kielégítése milyen háttérrel van a gyártásra és a szakemberek felkészítésére?

– A monogramok használatának feltétele, hogy a vállalatunk folyamatosan megfeleljen az állandóan korszerűsödő előírásoknak. Ezt technikai, technológiai korszerűsítésekkel és szakembereink, szakmunkásaink folyamatos továbbképzésével tudjuk biztosítani. Ennek érdekében 10 éve annak, hogy megteremtettük az alapját a minőségbiztosítási rendszernek. Ez a rendszer ma már úgy tud működni, hogy képes fogadni az egyre magasabb szintű követelményeket is – mondja Fábrián József.

– A szakmunkások jövedelmében megmutatkozik a magasabb szakképzettség?

– A jelenleg különböző minősítésekkel rendelkező hegesztő szakembereink megbecsülése és megtartása mindenképpen kiemelt feladatunk. Ez a fiatalos, jól összeszokott gárda az eddigi megméréstések során sikerrel tudott helyt állni, őket nehéz lenne máról-holnapra pótolni.

Eddigi eredményeink alapján minden bizonyítással a megcélzott legmagasabb követelményeknek is eleget tudnak tenni – vélekedik Hegedűs Miklós.

– Teljesítménybérezési formában dolgozunk. Az egyenletes jó minőségű a vállalati minőségbiztosítási rendszer következetes végrehajtása biztosítja. Bérezési rendszerünket kiegészítettük a minőségi prémiumrendszerrel, ami további ösztönző erő a kifogástalan minőségre.

Az 1989-es évben legjobban kereső szakmunkások nettó keresete 14-17,5 ezer Ft között volt – mondja.

– Ha az eljárásvizsgálatok során a folyamatos technikai, személyi megújulással megfelelnék az új követelményeknek, ha erősítettük korábbi piaci jelenlétünket, új lehetőségek nyílnak meg előttünk olyan országokban is, ahol eddig – sportnyelven szólva – labdába sem rúghattunk – köszön el Fábrián József.

Halló!

itt a 007!

130-140 kilométeres sebesség – három halott

1990. március 12-én 20 óra 50 perckor Nagykanizsa-Palin, Alkotmány u. 87 sz. előtt történt – három ember halálát követelő – közlekedési baleset körülményeinek vizsgálatát a Nagykanizsai Rendőrkapitányság befejezte.

Az igazságügyi műszaki szakértő szakvéleményében egyértelműen kizárta, hogy a baleset bekövetkezését a személygépkocsi műszaki, illetve biztonsági berendezéseinek meghibásodása okozta volna.

Az ok: gyorshajtás volt!

Kiss Lajos NSZK állam-polgár Audi-100 típusú személygépkocsijával 130-140 km/óra sebességgel haladt Nagykanizsa irányából Zalaegerszeg irányába. Indokolatlanul letért a jobb oldali útpadkára, amely 8-10 cm-rel mélyebb az aszfaltburkolat szintjénél. A vizs-zakormányzás miatt a gépkocsi túlkormányozottá vált, ennek következtében balra megfarolt, és gyakorlatilag irányíthatatlanná vált. Mintegy 49 m farolás után a beton átéresznek ütközött. Az ütközéstől közel 20 m-t repült a levegőben, majd a templom palánkjának vágódott. Azt követően felborult és kigyulladt.

A szakértő a téglapalánkkal történő ütközési sebességet 90 km/óránál állapította meg.

Az igazságügyi orvosszakértői vélemény a baleset áldozatainál „igen súlyos, az élettel össze nem egyeztethető égési sérüléseket” állapított meg a halál okaként.

A három ember, köztük egy két éves gyermek – értelmetlen és borzalmas halála intő példa legyen: A közlekedési szabályok a biztonságot szolgálják, az életet védik!

Horváth Balázs

Rekonstrukció három ütemben

Látogatás a tejüzemben

A 30-as évek első felében az Országos Magyar Tejszövetkezeti Központ állami és szövetkezeti pénzből építette fel a város vasútállomásával szemben a tejüzem elődjét, a vajgyárat. A létesítés célja Nagykanizsának és környékének teljes, a vasúttal könnyen elérhető fővárosnak pedig részbeni ellátása volt – vajjal és tejjel.

A II. világháború utáni államosítási hullám nem kerülte el a kanizsai vajgyárat sem, s az OMTK megszüntetése után 1950-ben önálló üzemmé alakult át.

Mindezeket Zabó László

mékek (sajtok, tejszín, édesített tejtermék, stb.) napi „terítése” részben a zalaegerszegi gyár szállítása, részben más hazai termelők közvetlen szállítása révén történik.

– A tej felvásárlását a ZALATEJ szállítási üzeme kihelyezett részlegének 5 tartálykocsija, a saját előállítású és kapott termékek értékesítését pedig átlagosan 15 tehérgépkocsi végzi mintegy 105 ezer városi és városkörnyéki lakos részére. A 130 fős átlagos állományi létszámmal az elmúlt évben 367 millió forint ter-

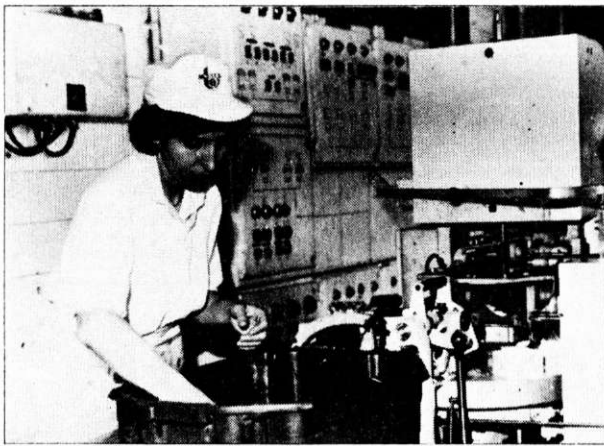
mezületén rend, tisztaság uralkodik, de az üzem keleti – Ady utcai – oldalán nagy a felfordulás. Kibontott üzemet látunk és építómunkások sűrűsége.

– A 70-es évek elején végrehajtott jelentős felújításhoz kapcsolódva az elmúlt évben három ütemű kis-rekonstrukció indult üzemünkben – igazolt el az üzemigazgató. – A vállalat vezetése úgy döntött, hogy a keleti épületrészen átalakítja a túrókészítő részleget. Az I. ütem keretében ennek munkái folynak most a helyi MEZOEP kivitelezésében. Ehhez kapcsolódik, hogy a vasi „Karaván” füstölt sajtjához hasonló „Safari” füstölt sajt és a műanyag tégelyekbe töltött ömlesztett sajt előállítása is lehetővé válik a második félévben. Néhány héten belül indul a nyugati – tej- és gongyőleg-átvételi-oldal rekonstrukciója. E II. ütemnek – tervek szerint – 1990. június 30-ig kell befejeződnie. A második félévben „rajtot” és jövőre fejeződik be a III. ütem, amely a késztermékeknek a jelenleginél korszerűbb hűtését és tárolását teszi lehetővé.

Körszélünk végén zárva találtuk az 1974-ben megnyitott, a lakosság körében közkedvelt utcafronti tejvót, ahol egykor szinte valamennyi minőségi tejterméket meg lehetett vásárolni. A „miértre” Zabó László a következőket válaszolta:

– A tejvő kezdteben a mi rentábilis boltunk volt, aztán évek múltán átvette a Zala megyei Élelmiszerkereskedelmi Vállalat, amelynek kezelésében kis vegyesboltta alakult át az üzlet. A gazdaságtalanná vált, szerződéses kereskedelmi egységre az elmúlt évben indult rekonstrukció miatt szükségünk volt, ezért bérletet felmondtuk, az üzlet-helyiséget kiürítettük, és raktározási célra vettük igénybe. Tudjuk, hogy ez fáj a MÁV dolgozóinak, az utazóközönségnek, a környéken élő lakosságnak, a közeli Cserháti-iskola és kollégium tanulóinak és tanári karának, de más választásunk nem volt. Az üzlet-helyiség továbbra is raktár marad, annak ellenére, hogy sok vállalkozó szeretné különböző kereskedelmi célokra igénybe venni.

Tihanyi István

Tamizer Ferencné a túróadagoló gépnél.

Fotó: Cserny József

üzemigazgatótól tudtuk meg, aki látogatásunk idején végig kalauzunk maradt.

– 1955-ben alakult meg Zalaegerszegen a Zala megyei Tejipari Vállalat, s irányításunk azóta a megyeszékhelyről történik. Az üzem ezután kisebb-nagyobb rekonstrukciókon esett át. Így került sor a 60-as években a vajgyártás megszüntetésére. Az üzemben vaj helyett, közel egy évtizeden át, ementáli sajtot gyártottak, mígnem jelentős profilitással 1974-ben kezdtük jelenlegi tevékenységünket – informált az üzemigazgató.

Megtudtuk, hogy azóta a 2,8 és 2,2 százalékos zsírtartalmú, saját előállítású tejjel (poharas, kannás, félliteres és literes zacskós termékekkel) és a melléktermékekkel javóval teljes egészében ellátják a város és a városkörnyéki lakosságát, s innen kap Zala megye kakaót és túró. Az egyéb ter-

melési értéket értünk el, üzemi nyereségünk pedig 6,7 millió forint volt. Az átlagkeresetet túkröző bér-színvonalra dolgozóink nem panaszkodhatnak, ugyanis az 1989-ben 128.100 forint volt – mondta Zabó László.

Kiderült azonban, hogy a lakosság életszínvonalának csökkenése érződik a tejtermékek értékesítésében is, ugyanis az a 70-es évek színvonalára esett vissza. Csökkent a tejfelvásárlás, amely tavaly 21,7 millió liter volt. Ennek háromnegyede a termelőszövetkezetektől, egynekede pedig a kistermelőktől származik.

– Allóeszköz állományunk meghaladja a 70 millió forintot. Az üzemi épületek mellett három zacskós tej-és kakaótöltőgép, egy poharas töltőgép és egy túróadagoló gép jelenti a termelőszövetkezet-állományt, amelyeket dolgozóink két műszakban szolgálnak ki – tájékoztatott Zabó László.

Városunk szülötte volt

Ötven éve halt meg

Kaán Károly, a nagy magyar erdész

Kaán Károly
1867-1940

Ötven évvel ezelőtt, egy borongós, hideg téli napon tájdamas veszteség érte a magyar erdész-társadalmat: elhunyt Kaán Károly akadémikus, a Földművelésügyi Minisztérium államtitkára, a századfordulót követő évtizedek nagy magyar erdészpolitikus.

Kaán Károly 1867. július 12-én született Nagykanizsán. 1888-ban a selmecbányai erdészeti akadémián erdőmérnöki diplomát szerzett. Szakmai elkötelezettségével, hozzáértésével, a gazdaságságra irányuló szemléletével kitűnt kollégái

közül. 1998-ban elnyerte az államrendészet nagy ösztöndíját. A külföldön tapasztaltakat és a hazai erdészeti gyakorlatot összevetve élesen bírálta a magyar kincstári erdők kizsárolását. Egyetlen megoldási formát látott: az erdőket állami kezelésbe kell venni, s ezáltal a meghonosodott erdőpusztító módszereknek is elejét kell venni. Meggyőződésévé vált, hogy az erdők fenntartását, azok jövedelmének fokozását, ezáltal az erdős vidékek lakossága szociális helyzetének javítását csak fakitermelésekre épített tudatos erdőgazdálkodás segítheti elő.

Munkássága 1908-ban fontos állomásához érkezett. Emberi és szakmai kvalitásait elismerve a Földművelésügyi Minisztériumba hívták szolgálatra. A gyakorlati feladatok mellett elméleti munkásságának megalapozására is gondot fordított. 1909-ben jelent meg „A természet emlékek fenntartása” című tanulmánya.

Kaán Károly kiváló képessége és kiapadhatatlan energiája különösen megmutatkozott az első világháború vérzivataros

éveiben, amikor egy egész ország faellátásának gondjait vette vállára. A trianoni döntés után – amikor az ország hatalmas erdőterületei is elvesztek – Kaán Károly elsőként ismerte fel a magyar erdészet előtt álló legfontosabb feladatot, az Alföld fásítását.

Személyes érdeme, hogy megszületett az 1923-as évi XIX. törvények, amely az alföldi erdőtelepítésekről rendelkezett. Ennek hatására 15 évre szóló fásítási munkaterv született. Vezetésével 1923-ban mintegy 192 ezer kat. hold rossz minőségű homokos, szikes, szántóföldi művelésre alkalmatlan területet írtak elő erdőtelepítésre. A nagy munkából 1937-ig azonban csak egyötödnyi terület, alig több mint 40 ezer kat. hold erdő telepítése valósult meg. Az okok között döntően esett latba, hogy Kaán Károly 1925-ben nyugalmába vonult, s hatalmas munkáját már senki sem vitte tovább.

Nyugalomba vonulása nem volt véletlen. Működése rengeteg akadályba ütközött, ezért feladta a kilitástalan küzdelmet. Ezt követő időszaka a magyar erdészeti irodalom fényes korszakát jelenti.

Irodalmi munkásságát elismerve, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagjai közé választotta. Könyvei közül több az Alföld gazdasági problémákról öleli fel, így az 1927-ben megjelent „A magyar Alföld” és az 1929-ben kiadott „Az Alföld problémája” című művek.

Legnagyobb műve 1931-ben jelent meg, „Természetvédelem és természeti emlékek” címmel. Nagy alaposággal szerkesztett írások; témáját illetően messze megelőzte korát. Mágis ható és érvényes gondolatokat, törekvéseket tartalmaz.

E nagy erdész halhatatlan emléket Nagykanizsán 1983. őszén a Thury György Múzeumban megnyílt „Erdő és ember Zalában” című erdészeti állandó kiállítás keretében is megörökítették.

Kaán Károly kiváló emberi tulajdonságokkal rendelkező, népet önzetlenül szolgáló, nemzetben gondolkodó egyéniség volt, aki forrón szeretete házáját.

Halála 50. évfordulóján hajtsuk meg fejünket, tisztelettel, e nagy férfiú emléke előtt.

Dr. Baráth László

Vidéki béke

Bemutatjuk az Igriceket

„Vidéki béke” címmel rövidesen új verses-zenes összeállítással lépnek közönségük elé az Igricek. A közel egy óras műsorban József Attila, Nagy László, Csóóri Sándor, Kányádi Sándor, Szécsi Margit, Lukács Zoltán megzenésített versei hallhatók a kanizsai emlékművek előadásában, és Bedő Csaba versmondó tolmácsolásában.

A HSMK egyik termében beszélgetünk, itt próbálnak minden pénteken. Farkas Tibort, az együttes vezetőjét kérem, mutassa be az Igriceket, beszéljen egy kicsit múltjukról, jelenükről.

Rége, valamikor nyolcvanegyben kezdődött, még középiskolások voltunk. Kaszás Ottóval egy osztályba jártunk, mindketten tagjai voltunk Lehotai János – számunkra emlékezetes – irodalmi színpadának. A színjátszás, a versmondás mellett énekelünk, gitározunk, először csak közkedveit, sokak által ismert, népszerű dalokat. Később én magam is megpróbálkoztam egy-egy szép vers mellé dallamokat alkotni, amit Ottóval közösen előadtunk. Kezdetben iskolai ünnepélyeken, majd felöltött rendezvényeken, aztán vidéki városokban, fősikolák, egyetemek klubjaiban is felléptünk. Lassan megismertek bennünket.

Időközben új tagokkal gyarapodott az együttes.

– Egy ideje velünk muzsikált Marosi Attila, az ő kiválása után csatlakozott hozzánk Horváth Gábor, legutóbb pedig Balogh Tünde és Bedő Attila. Jelenleg öten vagyunk, immár másfél éve változatlan felállásban.

Farkas Tibor, az együttes vezetője, a HSMK népművelője. Balogh Tünde zenepedagógus. Bedő Csaba Radnői-árfias versmondó, a HEMO népművelője. Horváth Gábor népművelő, az Apolló Filmcentrum vezetője, és Kaszás Attila, az Alföldi Biztosító dolgozója.

A Műhelymunka titkairól a versek válogatásáról, a dallam kitalálásáról faggatom őket.

– Ebben Tibor a fej – mondják a többiek. – Az ő lelkéből jön a dallam, amit közösen csiszolunk, javítgatunk, hangszerelünk, és egyszerűen kész. És így már mindannyiunké, a mi lelkünkben is lakad.

– Első a vers – folytatja a gondolatmenetet Tibor. Ha rá találók egy szép versre, annak mondanivalójához, hangulatához próbálók dallamot találni, úgy, hogy ne nyomjam el vele a szöveg üzenetét. Műsorunkból kiderül, elsősorban huszadik századi költők verseiből válogatunk, és tolmácsoljuk fiataloknak, öregeknek, mindenkinek, akinek tetszik, akik meghallgatnak bennünket.

– Van-e kedvenc dala az Igriceknek?

– Mindig az a kedvenc, amit éppen énekelünk. Mindegyik kedves, nem tudunk választani.

– Számtalan hazai, néhány külföldi fellépés, egy KI MIT TUD-os szereplés után az elmúlt évben megkapták a Szocialista Kultúráért kitüntetést. Milyen tervei vannak az együttésnek?

– Szeretnénk népszerűsíteni új műsorunkat, ezért a HSMK támogatásával szórólapokat készítettünk, melyeket rövidesen terjesztani fogunk, ugyancsak a HSMK segítő közreműködésével. Nagyon szeretnénk egy műsoros kazettát is készíteni, ám az a tizenöt-húsz ezer forint ami a megvalósításhoz kellene, sajnos hiányzik. Keres-

Mottó: „Mindenik embernek a lelkében dal van, és saját lelkét hallja minden dalban. És akinek szép a lelkében az ének, az hallja a mások énekét is szépen.”
(Babits Mihály)

sük a lehetőségét, hogy ter-
vünk megvalósulhasson.

Bücsüzöl egy szép dalt játszottak. Először Tibor kezében pendült meg a gitár halkan, li-noman. – Látd, mégis van kedvenc! – mosolyog. Lassan, szinte észrevétlenül a többiek is bekapcsolódnak, átadva magukat a muzsika varázsának. Zenéjük hangulata, előadasmódjuk, hangzások egyéni, sajátos. Nem hasonlítanak másokhoz. A muzsikában egygéválnak, lelkük mélyéből szól a dal.
Horváth Mária

Az Igricek

Kaszás Attila

Balogh Tünde

Farkas Tibor

Horváth Gábor

Dániel Attila

versei

Menedékeim közül

minden kocsmában
van
egy
pohárnyi hely
hová letehetem a poharam
néha egy asztal is akad
alá iszom magam

Temesvár

Farkas Zsuzsa rajza

Olvasta?

Az Európa Könyvkiadó a közelmúltban bocsátotta útjára JOSEPH ROTH: JÓB című művét. A század első felének történelmi kihívásait és az arra adott kisemberi válaszokat ismerheti meg az olvasó úgy, hogy összekuszálódott mindennapi viszonyainkra is feleletet remélhet.

Mert a bibliai Jób történetének parafázisa a közép-kelet-európai ember számára elkerülhetetlen aktualitás. A példázatok újraértelmezhető kérdései közül az egyik legfontosabbal szembesülhetünk: lehet-e hit nélkül élni?

A bibliai Jóbót az Úr a Gonosznak engedi át próbatételre, s először hívás-gos materiális világától

fosztja meg, majd lelki gyötrelmeknek veti alá, hogy szörnyű kórságok révén a fizikai megsemmisülés határáig taszítsa. A mérhetetlen kínok súlya alatt Isten addig hű szolgájának szívébe belopakodik

Remény mindig van...

a kétely, s Jób mintegy visszavetélézi Istenbe vetett feltétlen hitét.

Míg mások – a kisebbség – engedve az új prófétának, a jobb és szebb világ reményében próbálnak hitet cserélni, J. Roth Jóbja nemcsak meginog hitében, el is veszti azt.

De a történelem csapdái, az új prófétákról bezonyítják, hogy hamis próféták, s mi közép-kelet-európaiak itt

Freudnál van egy léleknyi ficak
Dosztojevszkijnél szibériai sanszok
Seneca int: hisz nicsak
Hajnóczy szerelmem Magyar Pimodán sarok
és

/ott beszélgetünk: tudod? hogy még nem utalták
ki a Jézus menyasszonyának a tanácsi lakást
a szomszéd rendőr meg öngyilkos lett mert nem
vették be az MDF-be, és ezért a rendőr felesége
megutálta az MDF-et, és az SZDSZ-ről szavazott
igen pontosan úgy ahogy sok-sok évvel ezelőtt írtad:
.....Budapesten, ahol - ismétlem magam! - egyetlen
kurvát sem tartottak nyilván a rendőrségen. Többnyire
éppen a rendőrség szervezte be őket kisebb
besúgásokra, de
az elit személyzeti osztályok vezetője, párttitkár,
munkaügyi
vezető volt.....

mikor (mindig) mégis
félek
hogy
felemészttem (mit magamban
szigorúan véstem) a
m e n e d é k e i m

Szabadulásomra

(1970 mikor bele nem nyugvásra szólítottam fel magam)

kitéptem reményeim rózsáit
jövendőbeli tüzet énekeltem
háttamon ült a világ s kesergésből újabb
s újabb dalokat szőttem
énekeim árva kiáltását láttam vörös testek közt
holtan
vagyok? leszek? nem-nem csak voltam?
gyermekkönyv-tesztű gyenge létem te szótlan
századom himnuszát mentenem meg holtan
alázatból vinném egeket ordító napra
furcsa igazat színelve elméket gyaláztak holnapra
ki azt hitte az igazság nem pára a hit helyett a hit egy
élet ára
szegény árva mostanában csak mereng s gondol
lehetséges
földi jókat
látomásai közt oldódva sem fogja fel a halandókat

állunk kifosztva. Az önmarcangolás nem talál feloldozást. Hiszen a kort, amelyben élünk, nem mi választjuk.

A csapások alatt görnyedező Jóbót, Roth hőstét, és feleségét Deborát, csak a

a világ nem méltó a csodákra.

Ezért kérdezzük: gyökeret verhet-e a hitét veszített közép-kelet-európai ember Isten országában? Amerikát így hívják: God 's own country.

Az elsorvadt életű főhős egyetlen célja, reménye, hogy láthassa elhagyott, testi-lelki nyomorék gyermekét. Hogy létrejön-e a találkozás, hogy megtörténik-e a csoda, az már az olvasó élménye.

J. Roth: Jób című könyve azon túl, hogy a költői emelkedettséggel megírt mű, arra is sarkallja az olvasót, hogy utána nézen a bibliai párhuzamoknak, hogy indíttatást kapjon egy hajdanvolt világ értékeinek visszaperlésére.

Somogyi Katalin

Levelek nyomában

„Átvert” vízfogyasztók!

Lapunk idei 13. számában, a Levelesláda Pf.: 74. rovatban közöltük B. Pál Magyar utcai lakos levelét. Olvasónk azt kifogásolta, hogy a január havi víz- és csatornadíj számlája a kormány által előzetesen közölt átlagos három és félszeres áremelése nem felelt meg a valóságnak, ugyanis számítása szerint az áremelés mértéke mintegy négy és félszeres.

Mivel a korábbi, és az 1990. január 8-tól felemelt városi díjak ismeretében – a vízdíj köbméterenként 2,60 Ft-ról 10,20 Ft-ra, a felhasználó víz mennyisége után számolt csatornadíj pedig 0,80 Ft-ról 5,20 Ft-ra emelkedett – ránézésre sem „stimmel” a háromszázvalahány százalékos index, felkerestük a Délzalai Víz-, Csatornamű és Fürdő Vállalat igazgatóját, Kovács Antal, aki a következő tájékoztatást adta:

– Mi az Országos Árhivatal 148/1989/37. ASZ/AH számú ármegállapítás alapján léptettük érvénybe az új tarifát. Az ország 32 szolgáltató vállalat között részünkre a Kanizsa 4. számában közölt tájékoztatónkban rögzített árakat írták elő. Ami az emelés mértékét illeti, ezt az árhivatal a régi árral vetette össze, ez pedig Nagykanizsa város vonatkozásában a vízdíj esetében 292, a csatornadíjnal 550, átlagosan pedig 353 százalékos,

amely alig valamivel több az országos átlagnál.

Kétségtelen, de az árhivatali adatokat tartalmazó vázlatlapon szemben a valóságos kanizsai tény: a vízdíj esetében (10,20:2,60x100) 392, a csatornadíj (15,40:3,40x100) 453 százalékos. A cseles árhivatali módszer a valóságos mintegy négy és félszeres emelési mértéket kb. három és

félszeres mértékre „varázsolta át”.

Kovács Antal igazgató fenti érvelésünkre a következőket válaszolta:

– Önöknek teljes mértékben igazuk van, de vállaltunknak az árhivatal által közölt számokhoz – így az emelés átlagos mértékéhez is – kellett igazodnia. Meg kell azonban jegyezni, hogy vállalatunknál a víz előállítási és szolgáltatási költsége 1989-ben 18,20 forint, a csatornaszolgáltatás önköltsége pedig 10,50 forint volt, tehát a lakosság 1990. január 7-ig az utóbbi években csupán átlagosan mintegy 18 százalékat fizette a felmerülő költségeinknek, január 8-tól pedig már átlagosan 54 százalékat. A különbséget az állam dotálta, illetve jelenleg is dotálja. Ezen számok összevetésével – mivel az állam a dotációt teljes egészében meg akarja szüntetni – várható, hogy egy-két éven belül újabb jelentős áremelésre lehet számítani!

Hát ez van! A vízfogyasztókat – így B. Pált is – valóban „átverte” az árhivatal!

A víz- és csatornadíj-emelés mértékével kapcsolatos „kozmetikázás” is arra enged következtetni, hogy baj van a kormány által bejelentett 1990. évi 19,5 százalékos inflációs indexszel. Mert ez a számítás is befolyásolja azt!

– Tihanyi –

Nyílt levél

a Független Cigány Szervezetnek

Tisztelt Szerkesztő Úr!

Mélységesen felháborított a Független Cigány Szervezet tizenkét pontja, amit a Kanizsa újságban követtél. Kérem Önöket, hogy ezt a nyílt levelet tegyék bele a lapba, amit most írok Lakatos Ferencnek és Orsós Ferencnek.

Aki nem dolgozik, ne is egyen. Először becsületesen élni, dolgozni, és úgy követelni.

En is cigány származású vagyok. Putriban nevelkedtem fel, igaz csak hat osztályt jártam. Megnősültem, magyar lányt vettem feleségül. Hét családom van és becsületesen dolgozom, s az emberek is megbecsülnek, úgy a munkahelyemen, mint a lakókörzetemben. Nem lopok. Tudom, hogy mindenért dolgozni kell, és megvetem azokat, akik nem dolgoznak, s azt várják, hogy az állam tartsa el őket.

En nem szégyenlem, hogy cigány származású vagyok. Hogy van bátorságuk azt követelni, hogy az állam vállalja át a gyermeknevelés terheit? Nem szégyenlik ezt a szót még kiejteni is? A becsületes dolgozók, akik adót fizetnek, rettenek a cigányoktól, mert amíg ők dolgoznak, addig a lump cigányok betörni, lopni járnak, és míg ők izzadnak, a mindennapi munkában, addig heverésznek, és ha segélyt kapnak, megisszák. Miért szégyenlik, hogy cigánybűnözést említt a bíróság, meg a rendőrség? Szégyenlik az elnevezést, de azt nem, hogy a bűnözést 70 százalékban a cigányok követik el. Elég sok bosszúságot okoznak a hatóságoknak és a lakosoknak, s akkor még ők várják és követelik, hogy azok az emberek segítsék őket, akiket meglopnak. Nem koldulni kell, hanem dolgozni. En büszke vagyok, hogy dolgozok, hogy megbecsülnek az emberek.

Először becsületesen dolgozzanak, mert munkalehetőség van. Tessék már megérteni minden cigánynak, hogy csak úgy tud boldogulni, ha maga is példát mutat, és becsületesen beilleszkedik a társadalomba. Nem pedig úgy, hogy leütjük a becsületes dolgozót, és elszedjük a pénzét, vagy kiessük, hogyan tudunk beosonni a lakásába, míg dolgozik. Ezért ne várjuk, hogy csókolgassanak bennünket. Az a baj velünk, hogy nincs szégyenérzetünk, mert azt tudjuk csak, hogy hol a tanács, azt nem, hogy hol kell dolgozni.

Ami lakást adott a tanács, meg lehet nézni. Se ajtó, se ablak, se padló. Ha ezt így folytatjuk, nincs olyan állam, amely bírja.

Hát végre mit akar a cigányság? Vegyék el a dolgozóktól a lakást, adják oda nekik? Dolgozzanak, építkezzenek, mint én! En a magam részéről elftélem a követelést és bízom benne, rádöbbennek, hogy munka nélkül nincs kenyér!

Mert a vandál pusztítást, kik csinálják? A cigányok. Kik vágják le a telefonvezetékeket, kik lopják a színes fémet, kik törnek be a pincékbe, kik surrannak be a lakásokba, kik a zsebeseek? A cigányok. Hát akkor mit akarunk? Ugorjanak a becsületes emberek a nyakunkba!

Ha lesz becsületes munka, akkor lesz becsülete a cigányságnak is. Mert a feladat itt van, csak élni kell vele. Még egyszer: aki nem dolgozik, ne is egyen!

Köszönöm.

Utóirat:

Név nélkül írtam, a családom érdekében.
(Teljes név és cím a szerkesztőségben)

Új hűsbolt a városban

Roskadásig telt polcok, ínycsiklandozó illatok fogadták a kilimáni hűsüzem nagykanizsai boltjának megnyitójára érkezőket. A sonkától a párizsiig, a lángolt kolbásztól a parasztkolbászig, az üzem minden termékét ott pompáztak a pultokon és a kampókon. Tamás György a baki tanácsadás igazgatója a megnyitói bevezetőjeként azt hangsúlyozta, hogy fő törekvésük a közvetítő kereskedelmi láncolat kikapcsolása, hogy a termék a gyártótól közvetlenül jusson el a fogyasztóhoz. Ez

érdeke a termelőnek és a vásárlónak egyaránt. Zsoldos Ferenc a városi tanács elnöke beszédében elmondta, hogy a bolt mintaszerv gyorsasággal készült el, hiszen alig egy hónapja ült le tárgyalni a tanács a gazdaság és a hűsüzem vezetőivel. Mindössze három és fél hét kellett ahhoz, hogy a helyiséget felújítsák, berendezzék és megnyissák. Ez a gyorsaság a mai felgyorsult korban is szokatlan. Ezután szólt arról, hogy a Szabadság téren megnyitott üzlet célja egyrészt a

hűsüféleségek választékának bővítése, másrészt a környék el látásának javítása. Tamás György igazgatót és Bakonyi Jánost a kilimáni hűsüzem vezetőjét rövid beszélgetésre kértek.

– Mennyibe került önöknek a bolt felújítása és berendezése?

– Mintegy másfél millió forintot fordítottunk erre a célra, hiszen a hűtőszekrények és a hűtőpultok nem olcsó cikkek – kezdte az igazgató. – Azt is hozzá kell azonban ter-

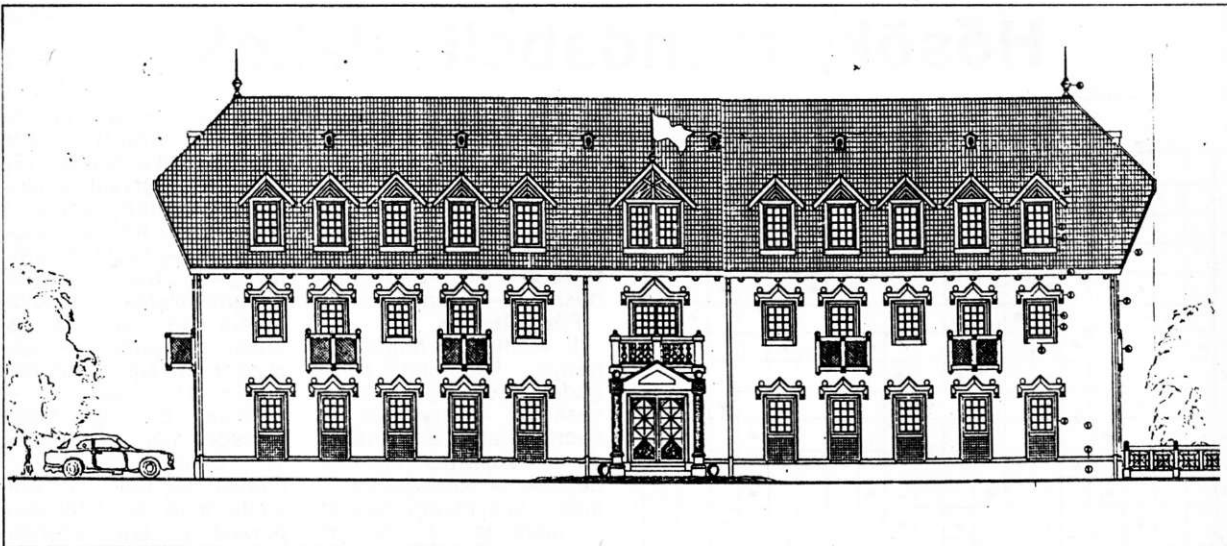
nem, hogy mi ebből a boltból még az idei évben 3 millió forintot kívánunk árulni, s bár ennek csak egy része a haszon, mégis rövid idő alatt megtérülhet a befektetésünk.

– A kanizsai bolt megnyitásának gondolata kitől ered?

– Mi voltunk a kezdeményező fél. Szerencsénkre a tanács azonnal partner volt a terükhöz, s a bürokratikus huzavona mellett rövid időn belül megadta a szükséges engedélyt – mondta az igazgató.

Z. T. I.

Csákány községben a volt magtárból szállodát alakítanak ki.

„Gondolattól – kulcsátadásig”

Az elmúlt év hyarán nagy port vert fel a Nagykanizsai Ingatlankezelő és Közvetítő Vállalatnál, hogy **Czobor Zoltán** építészvezető, **Pankasz Imre** művezető és **Balassa Béla** tervező szinte egyidőben mondta fel munkaviszonyát. Egyikük „önkényes kilépő” volt, ketten a felmondási idő ledolgozása után jöttek el a vállaltól, 15-20 éves szolgálati idő után.

A mellékfoglalózásban magántervezői tevékenységet is folytató **Czobor Zoltán** – aki korábban nappali tagozaton épületgépész-üzememérnök, levelező úton pedig magasépítő üzememérnök képesítést szerzett – volt a fővállalkozó. Ő váltotta ki 1989. augusztus 1-jével a Városi Tanács TEFÓ-nál a kisipari iparigazolványt, építőipari tevékenységre. Ma már rá épül az a „gúla”, amely a hét állandó főállású alkalmazottból (tervezőből, kőművesekből, ácsműből, gépkezelőből), és változó személyekkel, 4-5 fő betanított- és segédmunkásból áll.

A Béke út 67. szám alatt, a MAV Kodály Zoltán Művelődési Ház épületében székelő kollektív hatalmas utcai reklámtábláján és szórólapjain érdekes mondat hívja fel az érdeklődők figyelmét: „Gondolattól – kulcsátadásig”. Magánépítkezők! Lakóházak, nyaralók, üzetek... megvalósítása. Ingyenes tanácsadás, ajánlat.

A vállalkozás profiljába építészeti, épületgépészeti tervezés, költségvetés készítése; anyagbeszerzéssel együtt végzett kőműves, ács, épület-asztalos, gépészeti szerelési, és befutó szakipari munkák mellett víz- és csatorna-, központi fűtés rendszerekkel, épületasztalos szerkezetekkel kapcsolatos javító-karbantartó szolgálattal; éjjel-nappali hibaelhárítási munkák tartoznak, sőt **Veres Huba** építőanyagkereskedővel kötött és folytatott kooperáció alapján építőanyag és a rom-

Czobor Zoltán és az „ORIGO”

Egy építési vállalkozás sikeres indulása

hányi burkolólap értékesítésének bonyolítása is!

Czobor Zoltán vállalkozása „rózsásan” indult, de...

– 1990. május 31-re kulcsátadással, 40 millió forintos bekerülési költséggel elvállaltam egy 3 főből álló váci-felsőödi kft. szállodaépítési ajánlatát, tervezéstől a kivitelezésig. A Nagykanizsától északkeleti irányban 25 kilométerre lévő Csákány községben egy magtár átalakításáról volt szó, húsz appartmanos – fűdőszobás – szobával. Kollektívánk a „rajtná” teljes erővel erre a munkára koncentrált. Októberben már 11 millió forint érték beépítésénél tartottunk. Elkészült a háromszintes szerkezet építése, a kazánház és a szennyvíztároló. S ekkor – a kft. egy olasz, később egy NSZK-beli tőkebefektető társának visszalépése folytán tőkehiány miatt október végén az építkezést le kellett állítani. Ott jelenleg is szünetelnek a munkák – mondta a vállalkozó.

De nem esett kétségbe. Az áttelelésre koncentrált – sikerrel.

– A Béke út 41. sz. alatti volt Kéri-ház helyén épült 8 lakásos épületnél két lakás lacsra történő kialakítása;

– A Sneff téren a butikos egyik tagjának felépítése, mintegy félmillió forint összegbe kerülési költséggel;

– a Petőfi utcában alsó úzzal, tetőtér beépítéssel, 3 ga-

rázs- és 1 raktárhelyiséggel egy családi ház fokozatos felépítése;

– Palin városrészen egy földszintes családi ház tervezése és építése, két férőhelyes garázzsal;

– Budapesten egy családi ház teljes bevakolása;

– a Városi Tanács részére 120 darab szavazófülke elkészítése – kétszeres beszeréssel és szétzereléssel volt az eredmény.

Reménykednek a csakányi szállodaépítés mielőbbi folytatásában is...

– A magánvállalkozással kapcsolatos új törvény lehetőségeivel élve a kisipari tevékenységet április 1-jétől magánvállalattá változtatom. A továbbra is irányításom alatt álló cég új neve „ORIGO” Építési és Vállalkozási Iroda. Mire e sorok napvilágot látnak, bizonyára a tanácsi engedély is birtokomban lesz, és intézkedhetem a cégbírórsági bejegyzés tekintetében – tájékoztat **Czobor Zoltán**.

Megtudtuk még, hogy a foglalkoztatott alkalmazottak a teljesítményhez kötött öraber-mozgóbér jövedelemrendszerrrel elégedettek, s az átlagnál magasabb fizetésüket is rendszeresen megkapják. Persze a vállalkozó részére is jövedelmező a tevékenység.

A vállalkozás nem kerülheti meg az alvállalkozók foglalkoztatását sem. Állandó kapcsolat-

ban vannak egy vízvezeték- és központifűtés szerelővel és egy számos kisebb szerszámmal rendelkezővel. A vállalkozóval folytatott beszélgetésünk végére három kérdést tartogattunk.

– Milyen a gépesítettség?
– Jelenleg NYSA vegyes-szabánlatú gépjárművel, három betonkeverővel, csőrös felvo-

nóval, asztali körfűrészsel, gyorsvágóval, útfeűróval és számos kisebb szerszámmal rendelkezünk. A fejlesztést is szem előtt tartjuk, s a tiszta jövedelem egy részét újabb álló- és fogyóeszköz beszerzésekre fordítjuk.

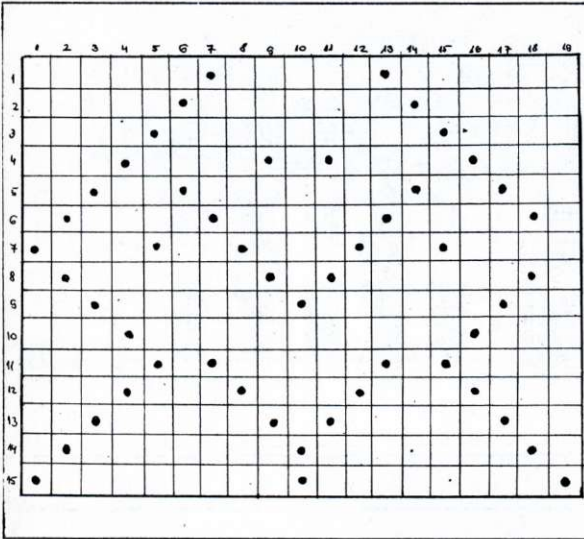
– Ki végzi a bizonyára nem csekély adminisztrációt és a könyvelést?

– A Béke úti bérelt irodában én gyakran ügyelek a csakányi sokszor cseng a 11-195-ös telefon. A tervezés, az ajánlatok és a tanácsadás mellett kisebb adminisztrációt is végzek. Az ügyvitelt és a könyvelést közgazdász feleségem, Dr. Pintér Ildikó – a helyi Ruhaiipari Szövetkezet főkönyvelője – végzi, szabadijében. Két gyermekünk és a háztartás vezetése mellett már hónapok óta sokat fáradozik az „ORIGO” sikere érdekében.

– Egyéb tervek?
– Szeretném az építettöket az anyagbeszerzés terheitől teljesen mentesíteni, és a kivitelezést összehangoltabbá tenni, hiszen ezek a megrendelő költségeit is csökkentik. Igényes lakásbelső és üzetek belsőter kialakítását vállalom – hangsúlyozta a 36 esztendő, ambiciódús **Czobor Zoltán** válassza.

Hősök, mondabeli alakok

Meghatározások:

Vízszintes:

1. A Csalódások házasságtervezője – ...rin: mirigyek jelzője lehet – lovak lépésfajtája. 2. Nemrég – Markos József művészneve volt – finn mitológiai alak. 3. Lengyel labdarúgó – zenei nyitány – argentin bérlő. 4. Fohász – germán mitológiai alak – ...megyer: település Pest megyében – ilyen bíróság is van. 5. Moha hangzói – hélium – szövetséges – határozott névelő – krajcár. 6. Északi csatorna névadója Európában – trak-

tormárka – egy ideig. 7. Arab fejtető – visszájával Jézussal kapcsolatos szóvá válik – francia író-nő – némán lerő – jerikói...: növény. 8. Baranyai illetőségű – Clara...: német munkásmozgalmi személyiség. 9. ...Kaszdim: Ábrahám hazája – szovjet város lakója – iráni hegy – titán. 10. Huzat – őszi termék – páros páratlanai. 11. Bálvány – nem most – egyiptomi mitológiai alak. 12. Olaszországban szerzetest jelent – rendezőirodánk – marokói hegység – kormos és

torma azonos része – római számok. 13. Előadó – küzdelem jelzője lehet – férfinév – számárhang. 14. Tétlen szovjet repülőgéptervező – folyó a Loire vízgyűjtőjében. 15. Csokonay hősnője – állandó.

Függőleges:

1. Molnár F. hintás leánye – Madáchnál a tagadás szelleme. 2. Kedveskedő megszólítás – sport is lehet erre mászni. 3. Csoportos régi labdajáték – lóbetegség – indiai szövetségi terület – ugyanaz. 4. Kevert bon – a jég igéje – hónap rövidítése. 5. Csapattag – USA hadvezére volt – csonthéjas gyümölcs – ősi. 6. Azonos betűk – Shakespeare hőse. 7. Vég nélküli árverés – veszprémi falu – ez is jó, az ... 8. MASHOVÁ tesz – elefántcsont – buddhista vallási ág Japánban. 9. Összevissza: fen – német elektromos művek – kelta nép – kiejtett betű. 10. Csokonay komikus

hősnője – gyógyszergyárunk. 11. Áraszt – csór – RF – cikk szélei. 12. Bögre – Gottvaldow régi neve – román gépkocsi-márka. 13. Község Szabolcsban – fordított férfinév – ...burg: szovjet földgázvezeték indulópontja. 14. Spanyol és kubai gk. jelzése – középkori lovagi mondakör alakja. 15. Csapattag – ... Small: E. Knight hőse – néger nép – borelő. 16. Ujság – növény – óitáliai női név. 17. Kőolajtermelő és kőolajexportáló országok szervezete – új szögfok – görög betű – nomen nescio. 18. TV-riporter családja – városi közlekedési eszköz. 19. A Beszterce ostroma főhőse.

Beküldendő: 7 név szerdáig április 18-ig, (Vízszintes 1. és 15., függőleges 1-ből két név, 10., 14. és 19.).

Legjobb megfejtőink között könyvjutalmakat sorsolunk ki.

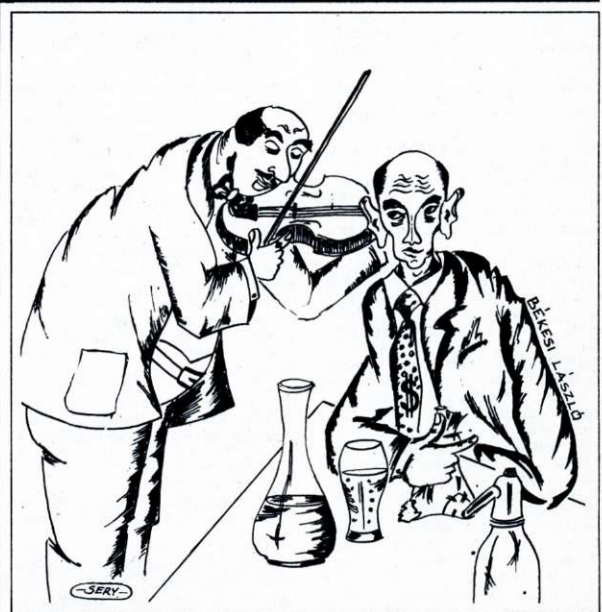
PUSZTA STEAK

5 személyre

Sertésborda	70	dkg
olaj	0.3	l
tojás	2	db
tejföl	0.4	l
liszt	0.25	kg
trappista sajt	0.20	kg
burgonya	0.50	kg
fokhagyma	3	gerezd
petrezselyem	1	csomó
só, bors, ízlés szerint		

A felszeletelt, előkészített bordákat vékonyra kiverjük, sózzuk, lisztbe mártjuk. A megtisztított burgonyát durva reszelőn lereszeljük, hozzáadunk 0.20 kg lisztet, 2 db tojást, sót, borsot, petrezselymet, apróra zúzott fokhagymát, 1 doboz tejszínt és az egészet jól összekeverjük. Az így elkészített masszában forgatjuk meg a beliszteztet bordaszleteket, majd forró, bő olajban mindkét oldalát ropogásra sütjük. A lereszelt trappista sajttal a tetejét meghintjük és forró sütőbe tesszük addig, amíg a sajt meg nem olvad rajta. Tálaláskor hideg, kikevert tejszínnel meglocsoljuk. Zöldségétával fogyaszthatjuk.

Az esetleg megmaradt masszát palacsintásütőben kisüthetjük.
Stroh Péter

„Nem kell pénz a boldogsághoz,
nem kell ahhoz semmi.
Isten tudja, mért nem tudok mégse boldog lenni!”
(Cserny József rajza)

A kerítésen kívül

Ragyogó napsütés ígéri, hogy hamarosan itt a nyár. Alig egy hónap, s a fürdőhelyeken, strandokon beindul a szezon. Zalakaros-fürdő is szeretettel várja a vendégeket. Persze csak azokat, akik képesek megfizetni a háromóránkénti ötven forintos jegyet. Mert a hírek szerint ez lesz az új mód! Magunk közötti szólván, helytelen is volt, hogy valaki megvette a belépőt, azután reggelitől estig sütkérezhetett, lubickolhatott azért a pár forintért. Volt is olyan tumultus, különösen a hétvegeken, hogy még...!

Ezentúl viszont majd jól meggondolja a pórnép, hogy elindul-e családotul kikapcsolódni Zalakarosra azért a – mennyiért is? Hát nézzük: apa, anya, meg mondjuk, két gyerek... Három órányi ott tartozkodásért el-

indulni sem érdemes, legyen hát hat óra! Koponyánként egy százas, az összesen négyszáz forint. Csak hogy a kerítésen belül kerüljenek! Utliköltség, annivaló, egy-egy fagyalt vagy üdítő a gyerekeknek, egy sör az apukának – ki tudja mennyiért? Mert ugye az is természetes, hogy ha a strandtulajdonos kít a területén lévő pavilonok négyzetméteréért 13-20 ezer forint bérleti díjat kér, akkor ez megmutatkozik majd a sör, fagyalt, lángos árában is.

Szóval, lehet spórolni arra a félnapos kiruccanásra. Vagy kint lehet maradni a kerítésen kívül, mint már annyiszor, annyi más helyen.

– Turi –

Bálvány-döntögetés

Új divatnak hódolunk mostanában. Szobrokat döntünk lépten-nyomon, csillaghullást látunk, pedig nincs is augusztus, s olyan utcákat keresztelünk át új névre, amelyeknek névadói a légynek sem ártottak. Benne vagyunk mi minden jó kis bullban, mert ugye, azt már az ókori római császárok is felismerték, hogy a népek cirkuszt kell. Igaz, ott valami kenyérről is szó esett. Nálunk viszont lassan abból a legkevesebb...

Nem akarom én védeni a lejárt szimbólumokat. Nekem eddig sem hiányzott, ezután sem hiányzik a vörös csillag. Attól félek csak, hogy a bálványdöntögetés elfedi a lényegét ebben a mai felfordulásban. Tartok tőle, hogy azok az emberek, akik ma még összecsozódnak a régi szimbólumok temetésére, holnap tán keserűen rádöbbennek, hogy az új szimbólum is csak dísz, s az új bálványok sem tesznek csodát. Mert csodák nincsenek. Csak csodákra is képes dolgozó emberek, akiknek viszont fontosabb tennivalójuk van, mint a bálványdöntögetés.

Turi Mária

Lapátra a szemetet!

Takarít a fölöttem lakó. Ciroksep-rújével – csak úgy reng belé az egész folyosó – nagy lendülettel csapkodja át a szemetet a korláton. Hull az égi áldás három emelet magasból, vízi a tavaszi szél a szomszéd szemelét. Mert ő tiszta és rendes. Igaz, hogy más már felmosta a folyosót alatta, másutt meg nyitva az ablak, s a korláton ruha szárad.

Dühös vagyok, szavát teszem a dolgot, amire az-

tán meg is kapom a magamét, miszerint neki joga van a házirend szerint hat óráig takarítani, a ruháját pedig mindenki szárítsa a fürdőszobájában.

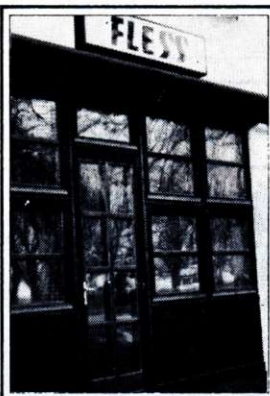
Lehiggadok, bár tudom, hogy a mentalitás mennyire jellemző, s mostanában egyre inkább. Hányan sóprik a saját szemetüket a más portájára, elfeledkezve arról, hogy közösségben élnek, s másoknak is vannak jogaik közös birtokunk-

ban, e nagy házban.

Igy lesz a sеп-rűből dorong, amely lesújthat bárkire, aki olyan naiv, hogy hisz az erkölcsi igazságban, a toleranciában, netán a demokráciában. Mert úgy tűnik, vannak még jónéhányan, akiknek a demokrácia csak azt jelenti: bárkinek büntetlenül a fejére lehet söpörni a más szemetét.

Pedig jó lenne végre már lapátra tenni!

(t – m)

Rá nem jövök, ha meg nem kérdezem, mit is lehet itt kapni. Nos, különféle koktélokot íhatunk majd a hamarosan megnyíló üzletben. A szó a vivósportban gyors támadást is jelent. Reméljük, ez esetben nem a pénztárcánk ellen.
Fotó: Tóth Ferenc

(Nem) ugrálok

Jól tanuló kislányom harmast hozott testnevelésből. Nem jól mutat a sok ötös között, együtt bosszankodtunk. Kiváncsi vagyok, mi nem megy? Hát többek között – mondja – a macskaugrás. Értem már – hirtelen saját gyermekkorom jut eszembe. Macskaugrás, tigrisugrás, ló-lengés – ezeket az állati mutatványokat én sem szerettem. Nem tudom ki hogy van vele. Harminc éve dolgozom egy vállalatnál, s még egyszer sem kellett nekifutásból, dobantással, szétterpesztett lábakkal átugrani az íróasztalon. Pedig főnököm a túladalon elkapott volna, már csak azért is, hogy mit ugrálok? Kézenállva sem mentem meg dolgozni pedig közel lakom, és cigánykerék sem hánytam fizetésnapokon. Igaz, amit a marxistán tanultam négy évig, attól

most segítség nélkül is fejreállok.

Jó, jó, elég a viccből. Van iskolai tanterv amit fel kell dolgozni a „gyerekanyagga” – így mondják. Hogy ez hogyan sikerül? Sokszor úgy, hogy a drága gyermek nem tud tisztességesen elesni, nem tudja magát megvédeni, nem sikerül megerősödni, nincs kedve a tornaórákhoz. Talán ezért sok a felmentett, s van baleset is, hiszen kevés a jóhangulatú foglalkozás.

Ma már tapasztaljuk, a sport divatja is változik: aerobic, önvédelmi sportok, fizikai testedzés stb. Követi-e úgy nagyjából mindezt az iskolai tanterv? Talán álmódzó vagyok, de olyasmit kellene elkezdeni, amit felnőttkorban folytatni lehet.

Ha rosszul látom, akkor elnézést – nem ugrálok.

Tóth Ferenc

Magánimport

Nem is olyan régen még mi hoztuk odaatról a tapétát, csempét, padlóburkolót, függönyt, szőnyeget. Most ők viszik tőlünk a cementet, szemet, műtrágyát és még sok egyebet. Jut is – marad (?) is.

Fotó: Tóth Ferenc

Megváltó karácsony

Ez az írás, melynek részletét Gazda József könyve elé ajánlom, a temesvári forradalmi kitörések havában született; előlegezve a bekövetkezett eseményeket, előhírnökekként azon megrázó eseményeknek, melyek oly hitetlenül jelenülnek meg a forradalmat megjárt, a „megváltó Karácsonyt” átélt vallomástevők ajkán.

A könyv olvastán eljucu tovább bennünk a fajlahas, tisztító esemény!

1990. február 12.

Tókes László

Csendes, nagyszorgalmú tudósemler könyvét vehették kezükbe minap a kanizsaiak. Gazda József: Megváltó karácsony című riportkönyvének magyarországi bemutatóján a románjai forradalom véres napjaira és a marosvásárhelyi pogromra emlékeztek a jelenlévők. Képünkön Gazda József, a szerző és Vári Attila költő látható.

Fotó: Szakonyi Attila

Angolokkal erről – arról

– 1988-ban még az akkori ÁISH ajánlotta fel ezt az angliai kapcsolatot a Pannónia Szálloda és Vendéglátóipari Vállalatnak – tájékoztat Hans József, a Centrál főportása. Akkor tizenketten – köztük én is – két hetet töltöttünk Gatesheadban, de természetesen Anglia nevezetességeivel is megismerkedtünk. Ez a mostani találkozás az akkori látogatás viszonzása.

– Mikor érkeztek Magyarországra? – kérdezem Peter Stout-ot a csoport vezetőjét.

– Március 26-án, s mondhatom nagyon élveztek az ittlétet. Itt most zajlik az élet.

– A választlásokról milyen benyomást szereztek?

– Úgy gondolom, hogy a többpártrendszerre való áttérésnek megvannak a kezdeti nehézségei. A pártok programjai kö-

zel vannak egymáshoz, a nagy pártok között nincsenek éles különbségek. Egyébként sem biztos, hogy az a párt, amelyik a legtöbb szavazatot kapta, élvezi a többség bizalmát.

– Úgy tudom, Budapesten látták a Magyarországi-Franciaország futballmérkőzést.

– Így igaz. De tudja, a magyar futball színvonalá meg sem közelíti a politikai életét – mosolyodik el a csoport vezetője.

– Hogyan alakul a kanizsai program?

– A szálloda és a város bemutatásán túl gulyás-parti is lesz, és természetesen az éjszakai bár műsora sem marad ki a programból – mondja Hans József. – És szeretnék megmutatni a vendéglátás szebbik oldalát is. Az elutazás előtt látványos ebédre hívjuk vendégeinket.

M. GY.

Ez történt

Március 30. péntek

– Nyugalomba vonult Kovács Ernő ezredes, a nagykanizsai határőr kerület parancsnoka. Utóda dr. Pásztor László alezredes lett.

Március 31. szombat

– Az MDF helyi szervezete kedvezményes vásárt rendezett a keleti városrészben, amelyen nagykereskedelmi áron értékesítettek különféle élelmiszereket és mosószerket. A vásár a következő héten is folytatódik.

– Húsvéti hangversenyt adott az Alsótemplomban a Hevesi Sándor Művelődési Központ Vegyeskara.

Április 1. vasárnap

– Kanizsán járt Rajk László,

az SZDSZ országos ügyvivője, aki választási gyűlésen találkozott az érdeklődőkkel.

– Új gazdálkodási formában működik a Győri Szeszipari Vállalat Nagykanizsai Itálárúgyára. Új elnevezésük: Nagykanizsai Itálárúgyár Kft.

Április 2. hétfő

– A kanizsai vár török alóli felszabadulásának háromszázadik évfordulója alkalmából Thury György szobránál bensőséges ünnepséget tartottak.

Április 3. kedd

– Könyvpremiert tartottak a Vasember ház házasságkötő termében. Gazda József kovásznai író, művészettörténész Megváltó karácsony című, a ro-

mániai forradalomról szóló kötetét mutatta be a szerző. Az est vendége volt Vári Attila író.

– Az SZDSZ helyi szervezete zenés dívatbemutatót rendezett a HSMK előtti téren, majd kötetlen találkozóra hívta az érdeklődőket Koltai Róbert és Pogány Judit színművészekkel.

– Munkavédelmi szakmai napot tartott a DKG az Erkel Ferenc Művelődési Házban, melynek során többek között ERGONETT termékismertetőre és bemutatóra, konzultációra és szakmai tanácsadásra is sor került.

Április 4. szerda

– A Minisztertanács döntése alapján Nagykanizsa Város Ta-

nácsa kapta meg a volt munkásorség épületének kezelési jogát. A tanács korábbi határozata értelmében a Thury György Szakközépiskola fog az épületbe költözni.

– Demszky Gábor országos ügyvivő és Fenyő Márta fizikus volt a vendége az SZDSZ helyi szervezetének választási gyűlésén.

– Az MSZMP helyi koordinációs bizottsága koszorúzási ünnepeket szervezett a Szabadság téren.

– Átadták a kilimáni húszemem új kanizsai boltját.

Összeállította:

Kocsis Katalin

Visszapillantó

Tungsram SE-Ózdi Kohász 17:13 (9:5)

NB I B-s férfi kézilabda-mérkőzés. A kanizsaiak legjobb dobói: Gróber 5, Radovics 4, Rodek és Hungler 3-3.

A tavaszi idény 2. fordulójában hazai környezetben mutatkozott be az átszervezett és megerősített kanizsai csapat, amely a jó erőket felvonultató ózdiak legyőzésére készült.

A hazaiak kitűnően „felkészültek” a vendégekből, akik ellen végig nyílt védekezéssel játszottak, hiszen az NB I-be készülő ózdiak remek átlövőkkel rendelkeznek. Ez alaposan megzavarta az ellenfelet, a lámpagyáriak többször is sikerrel avatkoztak közbe, számos labdát szereztek. Hosszú időn át fej-fej mellett haladt a két csapat, majd a 20. perctől főlénybe kerültek Rodekék, akik eredményesen használták ki lehetőségeiket. A lendület azonban alábbhagyott 11:6-os vezetése után, s egy negyedórán át tartó gyengélkedésük miatt az ózdiak 12:11-re felzárkóztak. Újra nyílt lett a találkozó, de aztán a befejező 6 percben remekeltek a fiúk, akik megérdemelt győzelemmel mutatkoztak be a végig lelkes közönségnek.

A mérkőzés végén a megkérdezettek így vélekedtek.

Pintér István, a Tungsram kézilabda szakágvezetője: – A nagyszerűen felkészített csapat bizonyította, hogy nincs előre lefutott mérkőzés. Az Ózd egyértelmű esélyes volt, de ma már a mi csapatunk nem azonos az őszivel. Végig kemény, gyors, és küzdelmes volt a játék, s a végén a fiúk joggal kaptak vastapsot.

A Tungsram-Ózd mérkőzésen a legtöbb gólt dobó Gróber nővel az ízzsök találatainak számát.

Fotó: Szakony Attila

Czimmel Tamás edző (Tungsram): – Nagyon örülök, hogy ez a csapat sikerrel jutott túl az ózdi csapaton. A srákok többségében betartották a taktikai utasítást, kiválóan védekeztek. Tudtuk, hogy a szép és látványos játék helyett most a küzdelem a domináns, habár

így is számos jó megoldást láthatott a minket támogató, a sikerben részt vállaló publikum. Ugyan volt egy kritikus időszak, de azért sikerült a sorokat rendezni. A győzelmet bravúrnak tartom, amelynek kivívásában a csapaton kívül nagy érdemeket szerzett a közönségünk is. A fiúktól további kemény munkát követeltek, mert csak ezzel az erőalappal maradhatunk versenyben az NB I B-s szereplésért.

MÁV NTE-Sz. Ikarusz SE
64:58 (35:31)

NB I-es női kosárlabda-mérkőzés. Rájátszás a 14-19. helyért. A legjobb kanizsások dobói: Szabó 20, Móró 16/12, Pongrácz 11.

A kanizsaiak a vasutas-menrend megváltoztatására készültek, akikre a rájátszás eddigi szakaszában az volt a jellemző, hogy idehaza mindig kikaptak, idegenből pedig mindig győztesként távoztak.

– Felborítjuk a „menetrendet” és megszerzük az első hazai győzelmet ebben a rájátszásban. Bízok a lányokban, akik nagyon készültek erre a találkozóra – hangoztatta a találkozó elején Csögör József, a vasutasok technikai vezetője.

A csapat ígéretéhez híven magabiztosan kezdett. Az első 20 percben nem is volt különösebb gond, hiszen Móróék irányították a játékot és 2-3 kosárral vezettek. A szünet aztán nem tett jót a lányoknak, hiszen a II. félidő elején igen gyenge teljesítményt nyújtottak. A székesfehérvári csapat

ni. Szabóék „nekimentek” az Ikarusznak, fokozatosan dolgozták le a hátrányukat. A vendégek nem tudtak mit kezdeni, dobásaik nem sikerültek, illetve jól védekeztek a kanizsaiak. A másik palánk alatt pedig a vasutasok sorra betaláltak, akik a befejezés előtt 2 perccel átvették a vezetést, majd megszerzték az első hazai győzelmet. A kanizsaiak örültek a hazai sikernek, amely után Lázár Béla a következőket mondta: – Küzdelmes és változatos mérkőzést vívtunk, folyamatosan egyik csapat sem tudott jó játékot nyújtani. A győzelemmel bebiztosítottuk vezető

helyünket ebben a csoportban. A sikert a szív, lelkesedés és a küzdeni tudás eredményezte. Most is tulajdonképpen a kezdő ötös hajtottá végig a mérkőzést, mert egyszerűen elfogytunk. A hosszúra nyúlt és menet közben módosított bajnoki sorozat, az újfajta rájátszásos módszer rengeteget kivett a lányokból, akik érthetően elfáradtak. A sok mérkőzéstől elfásultak, nem tudnak már kellően összpontosítani. Egyszerűvel, az ilyenfajta maratoni küzdelemre nincs szükség, ez nem emeli a bajnokság színvonalát. (bh)

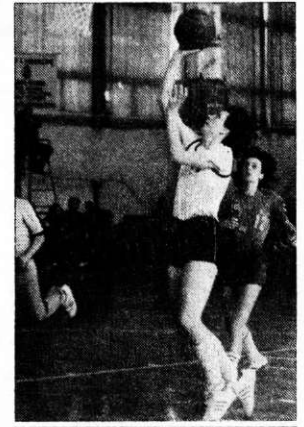
Futószalagon

* Az Olajbányász NB I B-s női kézilabdacsapata a tavaszi idény 2. fordulójában Tatabányán vendégszerepelt, amely a Bányász ellen lépett a küzdőtérre. Az élcsoporthoz tartozó kanizsaiak a küzdelmes és változatos első 30 perc után (15:13-ra vezettek) alaposan belelendültek. Az olajosok egyre nagyobb főlényben játszottak, helyzeteiket jól használták ki, s végül 27:19-re verték a hazaiakat. A jó teljesítményt nyújtó kanizsaiak legjobb dobói: Mátyás 14, Juhász 7, Siti B. 4.

* A kosárlabda NB II-ben a MÁV NTE férfi gárdája a rájátszásban a 3-6. helyekért küzd, amely megszerzte első győzelmét. A kanizsai fiúk hazai környezetben 70:55 (22:22) arányban verték Veszprém csapatát. A MÁV NTE II. női csapata a rájátszás során a 7-10. helyekért mérkőzik, amely a vasutas munkascarnokban fogadta a Bajai TK együttesét, amelytől 15 pontos vereséget szenvedett.

* Az úszók Dunaújvárosban vívták az országos döntőket, ahol több korcsoportban népes mezőnyök vettek részt. A kanizsai versenyzők nagyszerűen álltak helyt, akik több versenyen szerepeltek.

• Az Arany Űst országos döntőben a zalaiai képviselőiben 5 kanizsai versenyző került be, akik közül első helyen végzett Révész Katalin (Péterfy iskola) 50 m hátón (39,62 mp), harmadik lett 50 m gyorsan (34,69 mp), második helyet szerezte meg Tóth Krisztina 50 m mellén (46,10 mp), aki a Péterfy iskola tanulója. A diákolimpia III. korcso-

Simonné dob kosárra a MÁV NTE-Sz. Ikarusz mérkőzésén. Fotó: Szakony Attila

portjában (5-8. osztályosok) a zalaiai közül Orbán Krisztina jutott be a 8-as döntőbe, ahol az 50 m mellett 7. helyen végzett 37,20 mp-es idővel.

A serdülők (egyesületi versenyzők) országos versenyén Nagy Tünde 100 m gyermek gyorsan 4. helyet szerzett és az elért 1:05,63 idővel megerősítette ezüstjelvényét. Orbán Krisztina 100 m mell előfutámban 1:22,28 mp időt ért el (aranyjelvényt erősített), s ezzel a 11. helyen végzett.

• Az ülőerőlabda országos I. osztályú csapatbajnokság második tavaszi versenynapját Pécsen bonyolították le, ahol a Hamburger SK csapata két mérkőzésen vett részt és két győzelmet aratott. A kanizsaiak egyaránt 3:0-ra nyertek Szombathely és Vásárosnamény ellen, s ezzel megerősítették második helyüket.

Terítéken a (megújuló?) diáksport

Fotó: Szakony Attila

Amikor 1987-ben megalakult a Magyar Diáksport Szövetség, a létrehozók nyilván eredményesebb munka tényét szerették volna regisztrálni, mint ma az a valóság. Az országos főtársaság – az akkori AISH – a sok más fontosnak hitt feladat mellett másodrangúnak tekintette a diáksporttal való foglalkozást, míg az MDSZ önálló szervként nem volt és ma sem képes a mozgalom zökkenőmentes irányítására.

Persze azért sok változás történt. Ha az országos helyzetet nézzük, az MDSZ megalakulása óta a tanintézetek mintegy 80%-ban működik valamilyen diáksportszervezet (DSE vagy DSK). Több pénz jutott a mozgalomnak és a Diákolimpia versenyrendszer – jól vagy rosszul – de kialakult. Az Országos Sporthivatal – mint új főtársaság – egyik kiemelt feladatának tekinti a diáksportot, de ennek kézzel fogható jelei még váratnak magukra.

Városunkban és a vonzáskörzetében – az MDSZ megalakulását követően – megindult a szervezés a diáksportkörök létrehozását illetően. A kezdeti nekibuzdulás hamarosan alábbhagyott mert az iskolák úgy látták, hogy kevés előnyt élveznek. Akik gyorsak voltak, azok jól jártak – több sportcsoportvezetői díjat kaptak, mint a későbbi ébredők.

Erdekesen alakult a diáksportmozgalom újjászervezése. Az Olajbányász szakosztályainak leépítése három évvel ezelőtt egy olyan sportágat is érintett, amelynek bázisát egyetlen egy általános iskola képezte. Így született a gondolat, hogy a Hevesi Általános Iskolában – a ZEFAG anyagi támogatásával – alakuljon Diáksport Egyesület. Az eltelt időszak bizonyította a Hevesi DSE életképességét, ma már nemzetközi eredményekkel dicsekedhetnek. Jelenleg a városban hat intézményben (Zrínyi, Andrejka, Ta-

nácsköztársaság téri, Rozgonyi, Nagyrác és Miklósa) működik DSK. Közülük a Rozgonyi és a Tanácsköztársaság téri rövid működés után szüneteltette tevékenységét, majd ez évtől kezdett el ismét dolgozni. Új DSK-nak számít a Nagyrác úti iskola és Miklósa, miután mindkettő ez évben alakult. A városkörnyéken sem jobb a helyzet, hat iskolában (Nagyrada, Galambok, Miháld, Zalakomár, Felsőrajk és Murakeresztúr) van DSK, közülük Murakeresztúr alakult nem olyan régen. Középfokú intézményeink mindegyikében adottak a DSK keretei, azonban a tartalmi munka színvonala intézményenként más és más.

A DSK-k alacsony szervezetségének oka több tényező együttes hatásának „eredménye”. A legégetőbb gond, hogy a legalapvetőbb hiányosságok (tárgyi és létesítmény) pótlása nem megoldott. Másik probléma a gyerekek túlterheltsége, amit tényként kell elfogadni. Ennek kiküszöbölése csakis az iskolai tantervek felülvizsgálatával oldható meg. Harmadiként említjük, hogy a testnevelés továbbra is csak másod- vagy harmadrangú a tantárgyak között. Továbbá a rendelkezésre álló pénzügyi források sem garantálják a DSK-k folyamatos működését, arról nem is beszélve, hogy a központi pénzek legtovább kétségbe érzékes megrendelési helyükre. És akkor még nem szólnunk a Diákolimpia versenyrendszeréről, amely szándéka ellenére sem tudja biztosítani a folyamatos versenyzetés lehetőségét. Hiánypótlásként városunkban egyre nagyobb érdeklődés mutatkozik az alapfokú versenyrendszer iránt, amellyel együtt nőtt a versenyek száma és mind több versenyzési lehetőséget kínál az iskoláknak.

A városi diáksportkörökben folyó szakmai munka váltakozó

színvonalú. Egyik helyen változatosabbak a foglalkozások, míg a másikon csak szerényebb választékok kínálnak. Említést érdemel, hogy nemcsak azokban az intézményekben működik DSK ahol a feltételek megfelelő vagy jobb az átlagosnál, hanem olyan helyen is, ahol rossz körülmények között kénytelenek dolgozni (pl. Nagyrác, Miklósa, Rozgonyi). A városban több olyan alsófokú intézmény van még, ahol – bár jó feltételekkel rendelkeznek – jelenleg nincs DSK. A rossz körülmények között dolgozók városunkban is bizonyították, hogy a legsilányabb feltételek mellett is lehet azért dolgozni. Példa arra, hogy mód van a tornaterem nélküli iskolákban is a tanulók edzettségére, erősebbé tételére.

Napjainkban folyamatosan zajlik a Diákolimpia 1989/90. évi rendezvénysorozata, több sportágban már a területi, országos versenyek következnek. Mint említettük, nagy érdeklődés kíséri az alapfokú versenyrendszert, amellyel nőtt a versenylehetőség, szélesebb lett a választék. Nyilván motíváló tényező az is, hogy a versenyrendszer legjobbjai – iskolák és testnevelő Kollektívák egyaránt – a tanév végén jutalmazásban részesülnek. Nincs gond a városi szintű rendezvények lebonyolításával, hisz a Mindenki Sportpályája komplex módon biztosítja a tárgyi feltételeket. Ez évtől valamelyest nőtt a sportcsoportvezetői díjak összege, és a most alakult DSK-k is számíthatnak támogatásra.

Összességében tehát bizonyos fokú előrelépés feltehető, bár csak araszolgatva lépeget előre a mozgalom. A további kis lépések megtevése érdekében – még a nagyon rossz körülmények ellenére is – sokat tehet testnevelő és iskolaigazgató egyaránt.

Kápolnás Zoltán

Visszapillantó

Olajbányász–Oroszlány 2-1

NB II-es labdarúgó-mérkőzés

Vasárnap a tavalyi bajnokság ezüst- és bronzérmese találkozott. A mostani vetélkedésben a vendégek állnak jobban, hisz jelenleg is osztályozás helyen tanyáznak.

A piros-kékek múlt fordulóbeli keszthelyi győzelme után megfelelő önbizalommal léptek pályára. Nagy lendülettel kezdtek és már a negyedóra végén megszerezték a vezetést, egy olyan góllal, amely – mint Madár Gábor edző találon megfogalmazta – a „profi” kategóriában tartozik. Az érdem Hegedűs, aki kapásból úgy vágta a labdát a hosszú sarokba, hogy arra a vendégek kapusa mégcsaks mozdulni sem tudott. A jól játszó hazaiak méltó ellenfelet kaptak az Oroszlány személyében, akik a kapott gól után néhány veszélyes támadást vezettek, amelynek egyikéből sikerült egyenlíteniük. Az első félidő krónikájához tartozik, hogy

Kiss G. játékvezető cseppet sem fogadta kegyeibe a hazaiakat; két vitatott esetben is a vendégeknek kedvezett.

Fordulás után tovább fokozódott a küzdelem, kimondottan élvezetes, nagy iramú és jó színvonalú mérkőzést látott az egyre jobban lübbe jövő közönség. A csapat játékosai egymást múlták felül lelkesedésből, küzdeni tudásból, aminek aztán a 77. percben meg is lett az eredménye. Mint oly sokszor, úgy most is a sokat szidott és dicsért Skublics következett, nagyszerű góllal választott kritikásainak. Az utolsó tíz percben a vendégek mindent megpróbáltak az egyenlítésért, de a piros-kékeknek sikerült megtartani az egygólos előnyt.

E nagyszerű produkció mögött több jó egyéni teljesítményt találunk. Az éltre Fuisz teljesítménye kívánkozik, aki ezen a találkozón a szélsőjáték magassiskoláját mutatta be. Rajta kívül – Madár Gábor értékelése szerint – még Kovács, Szóke, Kepe, Hegedűs, Bócz és Skublics nyújtott jó játékokat.

A találkozó végét jelző sípszó után a fellelkesült szurkolók elárasztották a játékteret, hogy így ünnepeljék csapatukat, amely ezen a mérkőzésen minden tekintetben nagyszerűt produkált.

— KZ —

Kanizsa – várospolitikai hetilap, megjelenik minden pénteken. Féléves szerkesztő: Mihovics József és Takáts Sándor. Tervező szerkesztő: Ferencz György. Szerkesztőség: 8801 Pf. 74. Nagykanizsa, Ady u. 1. II. em. Telefon: 12–305. A szerkesztő bizottság tagjai: Pék Pál (művelődéspolitikai, a szerkesztőbizottság elnöke), Kápolnás Zoltán (sport), Lengyák István (hétféve), Marton Györgyi (várospolitika). Kiadja a Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Féléves kiadó: Jakab Vilmos. Computertechnika: SZÜV, Zalaegerszeg. Nyomtatás: Zalai Nyomda. ISSN: 0865–3879. Nyitász: B/PHF/266/Z/1989. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizetési díj: egy hónapra 35, negyedévre 105, fél évre 210, egy évre 420 forint. Előfizethető a postahivatalokban és a kézbesítőknél.

II. évfolyam 16. szám
1990. április 20.
Ára: 9,60 Ft

KANIZSA

V Á R O S I H E T I L A P

Megjelenik
minden
pénteken

Önkormányzat és megyerendszer

„Kanizsa város például hátrányos helyzetbe került. Ezügyben, de másokban is állandó harcban álltam a megyével.”

2. oldal

Beszélgetés Tarnóczy Attilával

„Ha valamit nem tudok összeegyeztetni az emberi tisztességgel, akkor azt nem támogatom!”

3. oldal

Önálló kft-vé alakult az italárugyár

„Az április 1-én végrehajtásra került – a fennállásunk óta eddigi legnagyobb, – mintegy 25-30 százalékos béremelés jelentősen növeli majd a 104 ezer forintos tavalyi bérszínvonalat”

5. oldal

Gyorsfénykép a Pedagógus Kórusról

„A tíz éves fennállását jövőre ünneplő énekkar kiváló teljesítménye nem meglepetés”

8. oldal

Címünk és telefonszámunk:

Ady utca 1. II em.
Pf.: 74

12 - 305

Utazunk vagy maradunk?

„Aztán a szén alól fekete színű műanyag zsákba csomagolva előkerült egy négy részre vágott disznó, vele a belsőség is.”

11. oldal

A képviselő visszánéz (2.)

és a kérdéseivel már régóta foglalkozik. Ez ügben parlamenti fel-szólalásai is voltak.

– 1975-ben vetettem fel először, ezt a kérdést. Olyan vonatkozásban, hogy nálunk annyi szervezet van, hogy szinte külön megyei „minisztérium” alakultak ki.

Azóta rendszeresen előhozta ezt a problémát. Nemcsak azért, mert a megyét fölöslegesnek tartottam, hanem azért is, mert – megnéztem – 70(!) olyan szervezet van, amelyek a megyéhez kapcsolódnak. Világéletemben azt tartottam, hogy ott döljenek el a dolgok, ahol a munka dandárja van – a városokban, a falvakban, a kistelepüléseken. Hamis illúzió azt állítani, hogy a kistelepülések így, a rosszul kialakított elosztási rend alapján fejlődhetnek.

Kanizsa város például hátrányos helyzetbe került. Ez ügben is, de másokban is állandó harcban álltam a megyével. Csak pár példát arra, hogy milyen hátrányos helyzetbe kerülünk. Nekünk 1945 előtt már volt csatornánk Zalaegerszegnek nem, de napjainkra megerősöttek bennünket. Aztán ott az a sok megyei létesítmény, ami mind Zalaegerszegen épült meg, s most már ott is marad...! Vagy Keszthely Zalához csatolásával kapcsolatban! Elleneztem, mert azt láttam, hogy Nagykanizsa kevesebbet fog kapni. Erre az akkori megyei titkár azt mond-

ta, hogy ő garanciát vállal azért, hogy nem így lesz. Egy év múlva visszatértünk a témára, s ő elnézést kért, hogy

Az önkormányzat és a megyerendszer

Múlt heti számunkban beszélgetést közöltünk Tollár Józseffel, a Kanizsa Bútorgyár vezérigazgatójával, volt országgyűlési képviselővel. Akkor országos ügyekről esett szó. Most a szűkebb pátria gondjairól beszélgettünk.

mégis Kanizsa „húzta” a rövidebbet.

– Ezeket a lépéseket tudatosabban kellett volna átgondolni.

– Tudatosan átgondolták – Kanizsa rovására.

Arra voltak beállítva, hogyan tudnak még többet elszedni. Ezért hozták létre Lentit, Letenyét, Zalaszentgrótot mint városokat, de ezekből sohasem lesz város.

– Önnek rengeteg konfliktusa lehetett megyei és városi vezetőkkel. Ha a város vezetőivel sikerült volna összefogni a közös cél – Kanizsa segítése – érdekében, talán többet el tudtak volna érni.

– Hű...! Sokkal többet! Én sokszor megkerestem őket, hogy közösen lépünk fel, mert az eredményesebb. Előfordult olyan dolog, hogy reklamálni mentem, s azt mondták: kérem, a tanácselnök már megegyezett a megyei elnökhelyettesével. Például lakástémában.

Az V. ötéves terv időszakában felháborodtak, hogy micsoda dolog

megint elvett a megye 150 lakást. Bejelentkeztem Varga Gyulához, s elmondtam neki a „mondókámat”, mire ő: el vagy, maradván, mert a Mózes Pál meg a Lop-pert Tibor már meg-

ez lesz, meghalt az egész!

Kérem, én 1985-ben elmondtam, javasoltam, hogy készül a 7-es fő-közlekedési út elkerülő szakasza. Tessék feltérképezni a területet, kiadni vállalkozóknak – motel, vendéglátóhely létesítésére. Nem lett belőle semmi. Most, hogy elkészült az elkerülő szakasz, az autósoknak be kell jönniük a városba, mert az út mellett nem épült ki az infrastruktúra. Pedig határmenti település vagyunk. Közutak, vasúti utak szelik át a várost. Már régen egy óriási tranzittraktárat kellett volna létesíteni. Ezeknek a kérdéseknek a megoldásával jóval korábban kellett volna foglalkozni.

– Miben látja az elmaradás okát?

– Úgy érzem, egyszerűen nem mérik fel, hogy a városnak milyen előnyei származhatnának. Szerepet játszik ebben a közönyem is.

– Ön megvált a képviselői munkától, s júniusban nyugdíjba megy. Eltervezte már, hogy mivel foglalkozik?

– Nagyjából már elképzelttem, hogy mit fogok csinálni. Ilyen mozgalmas élet után valamit ki kell találni ahhoz, hogy az ember ne unatkozzék. Elsősorban az unokákkal akarok foglalkozni, de emellett kertészkedni is szeretnék. Tudja, én abba születtem, a kertészetbe, de hosszú idő óta nem csináltam. Majd belejövök...! Belejövök.

„Ha valamit nem tudok összeegyeztetni az emberi tisztességgel, akkor azt nem támogatom!”

Amikor április 8-án este az országgyűlési képviselőválasztások második fordulójának eredményei nyilvánosságra kerültek a városi televízióban és az MTV 1. programjában, Nagykanizsa és környéke pol-

sokszorosított köszönő- és támogatáskérő levél eljuttatása a választópolgárok levelezőládjába – a lakossághoz való közelebb kerülést célozta, s mind-mind láncszeme volt a tisztességgel elért biztos győzelemnek.

felelősség is. Sorsunk a saját kezünkben van! – vélekedett a 45 esztendő, nős, kétgyermekes gimnáziumi tanár, aki májustól Tollár József, a Kanizsa Bütörgyár nyugdíjba készülő vezéregazgatója, s a szintén

munkanélküliségnek, s gyors eredményekhez is vezethet. Nagy munka vár ránk a közelgő, várhatóan kora ősszel lezajló új helyi önkormányzati rendszer kialakítása tekintetében is, amely nélkül nincs igazi rendszerváltás. Erre is alaposan fel kell készülnünk. Párt-szervezetünk Nagykanizsán saját polgármesterjelöltet és minden választási körzetben előjárójelöltet kíván indítani a helyhatósági választásokon – mondta.

Megtudtuk, hogy főállású képviselő szeretne lenni, mert jelenlegi hivatását nehéz lesz összeegyeztetni a sok időt igénylő képviselői munkával. – Képviselői tevékenységem során arra különösen ügyelek, hogy teljesíthetetlen ígéreteket ne tegyek, és ha valamit nem tudok összeegyeztetni az emberi tisztességgel, akkor azt nem támogatom. A város és környéke érdekében minden lehetőt el fogok követni, s igyekszem határozott kiállást tanúsítani – nyilatkozott Tarnóczy Attila.

Tihanyi István

Beszélgetés Tarnóczy Attilával,

Nagykanizsa és környéke új országgyűlési képviselőjével

gárainak többsége megnyugodva hajtotta álomra fejét: az első fordulónál jelentősebben – 44,22%-os aránnyal vélhetőleg a Magyar Demokrata Fórum helyi szervezetének képviselőjelöltje, Tarnóczy Attila vitte el a „pálmát”, a két riválisa, Solti Károly (SZDSZ), és dr. Balogh Ferenc (KDNP) előtt.

A győzelem másnapjának délelőttjén, túl a kora hajnalig tartó szerény családi- és párt-ünnepelésen, az MDF városi szervezetének Ady Endre úti irodájában találkoztunk Tarnóczy Attilával. Arca örömtől tükröződött, mosolyogva fogadta az ilyenkor elmaradhatatlan gratulációt, és készséggel állt rendelkezésünkre.

– Korábban soha nem voltam pártnak tagja. Az MDF városi csoportját 1988. október 22-én tizenheten alakítottuk meg, s ezért akkoriban – a pártállam utolsó időszakában – nem járt dicséret. Az MDF számomra nagy lelki megnyugvást, a nyílt politikálás lehetőségét adta. Kezdetben az ellenzéki erő volt a fő összetartó. Azóta – helykeresés, sértődöttség, miatt – néhányan kiváltak a szervezetből. Az új tagokkal azonban fokozatosan erősödünk, s a választások idejére egy létszámában csekély, de tenni akarásból erős szervezet jött létre a városban, amely „mag”-emgem választott országgyűlési képviselőjelöltnek – mondotta bevezetőben.

Köztudott, hogy Tarnóczy Attila a választási kampány heketen át tartó időszakában – időt, fáradságot nem kímélve és legjobb tudása szerint – kártartón szervezett, irányított. Az MDF-szervezet, de ő maga is igyekezett megismertetni a város és környéke lakosaival pártja részletes programját, s számos akció, és az elengedhetetlen propagandá sem maradt el. A választási győléseken való aktivitása, a szülőket „szelídítő” gyermekdelutánok, a néhány tiltakozó gyűlésen bizonyított határozott fellépése, a plakátok és szórólapok sokasága, a város több pontján kifejtett hatalmas transzparensek, a kampány utolsó napján kézírását 12 ezer példányban

– A siker értékét növeli, hogy a második fordulóra Kanizsán egyedül maradt az MDF, ugyanis – más hazai településekkel ellentétben – az első fordulóban városunkban kiesett kiszagzák a kereszténydemokrata néppártiak többségével pedig a KDNP jelöltjét, dr. Balogh Ferencet támogatták. A rendszerváltást, az MDF és személyes sikerét óhajtó lakosságnak, és az emberfeletti munkát kifejtő helyi MDF-tagoknak – köztük számos munkás fiatalnak – egyaránt köszönetemet fejezem ki. Az MDF győzelme és saját sikerem egyaránt nagy öröm, de hatalmas

tanár dr. Ördögh Ferenc helyett Nagykanizsa és környéke képviselőjében egymaga foglal majd helyet a parlamentben.

Közele feladatait jól látja. – Azon a mesterséges úton, amelyen hazánk eddig járt, tovább már nem mehetünk. Mélyreható változásokra van szükség a társadalom minden szögletében. A legsürgősebb teendők közé tartozik a piacgazdaság létrehozása, az infláció megfékezése, a magántulajdon kibontakoztatása, a romboló hatású adórendszer megváltoztatása. A vállalkozások széles körű elterjesztése gátja lehet egy nagy méretű, nem kívánt

Egymásra mutogatás helyett...

Az új világ küszöbén

Közgazdászról nyilatkozik a rádióban: Lehet akármilyen kormány, akármilyen koalíció, akármilyen választási végeredmény, csak a színvonalas, jól szervezett munka húzza ki az országot a kátyúból.

De ismerősök és ismeretlenek kifakadnak:

A munkás

Nem érdemes kinyitni az újságot, bekapcsolni a tévét, rádiót, mert újabb és újabb baromságokkal bombázzák a melóst. Lassan oda jutunk, hogy a kalapácsot is kivesszük a kezéből. Tudja, a reakciós világban, ha megbukott a tulaj, a vagyonaival fizetett. Maga sokfelé jár, sok emberrel találkozik. Meg tudja mondani, hogy negyven évig itt ki volt a tulajdonos? Mert a melós, az nem. A szakszervezet negyven évig nem csinált semmit, de most sztrájkra buzdít. Amikor a napi kenyér, a megélhetést forog kokcán? Nem az a baj, hogy a fonókók sokat keresnek, hanem az, hogy mi fillérékért dolgozunk! A fonókók is ámuldoznak a japánok sikerén, de kérdem én, mit tettek, hogy a mocskok ne a melós szájon folyjon be? Es most? Mentik az irhájukat a kft-be, az rt-be...

A rendőr

Minden és minden megváltozott „uram”. Ma nem azt mondják, „rendben van, fátját rá”, a legelőbben csak annyit mondanak: Eredj a fenebe, pohadt zsaru! Az emberek támadólag lépnek fel. Pedig szívalmazni manapság környébb, mint a közbiztonság érdekében tenni valamit. Sajnos eljutottunk odáig, hogy a rendőr mindenki céltáblája lett. Az emberék nem látnak semmit, nem hallanak semmit, így aztán a közbiztonság védelme ismét csak a rendőrségre hárul, s fél sikerrel.

A kertész

Azt mondják, írjam alá, önkéntes alapon. Mondtam a borkabátosoknak, hogy nem. Néhány nappal később éjszaka felébredsztek, hogy írjam alá. Nem írtam alá. Erre elvittek. Néhány nap múlva meggyőztek, „önkéntes alapon” aláírtam. A tsz-be már nem kellett, azt mondták a falu ellensége vagyok. Elköltöztünk. Lopva megtanultuk a kertészkedés csínját-bínját. Az asszony vitte a megtermelt árut az esti vonallal Pécsre, Szombathelyre. Tudja az a legszomorúbb, hogy az első paprikát, paradicsomot nem a gyerek ette meg. Kelllet a pénz, mert olyan szegények voltunk, mint a templom egere. Ezután talán jobb lesz!

A méhészt

Tudja én eddig mindig egyetlen dologban nem csalódtam: a méhészetemben. A méhek meghalálják a gondoskodást, a szeretet, nem úgy, mint az emberek. Eszelős megszállottsággal végzik munkájukat. A heréket megölik, kiszorítják. Egyszerű, nem? Az egymásra mutogatás helyett talán erre kellene mozgósítani az embereket, de elsősorban mindenkinek önmagát. A méhektől a legokosabb ember is tanulhat...

Férfi és nő

– Kell a rossebnek a föld – néz rám az asszony. Tízévet éve vagyok özvegy, ki a franc műveli meg? Élel, ami a ház végében van.
– Férfjék kell menni! Akkor lesz segítség – mondja a férfi.
– Te vén kandúr! – csattan az asszony. – Mit akarsz te? Nemcsak a földet kell megművelni, néha-néha a feleséget is.
Civakodnak egy darabig, egyre halkabban, aztán elmennek. Nézek utánuk. Lehet, hogy mégis kell az a föld, mégis kell az embernek a nő, a nőnek az ember? (sery)

Épülő Kanizsa

A Zala megyei Tervező Vállalat készíti az északi városrész első ütemének (volt 7-es főút, Dózsa György út, Kisberki utca által határolt rész) beépítési tervmódosítását. Az eredeti terv 1988-ban készült, de a lakásépítésben, ellátottságban megváltozott feltételek

és igények miatt a módosítás időszerűvé vált.

Eddig megvalósult a Kisberki utca és a Dózsa út saroképülete. Folytatása az Irtás utca felé nemsokára befejeződik.

Elkezdődött a Kisberki utcában a második tömb építése

is, az Irtás utca déli oldalára pedig kész tervek vannak.

Módosításra kerül még a tervvel rendelkező épületek és a volt M7-es számú főút közötti rész, a Dózsa György út folytatása a Hevesi Sándor úti csatlakozásig.

Az építési lehetőségek meg-

határozásához azonban szükséges az igények felmérése mind a közületi-, mind a magánszférában; elsősorban a művelődés, az egészségügy, a szolgáltatás, és a kereskedelem terén, hiszen már a tervezés során figyelmet kell fordítani az utólag elhelyezett kis üzletek, pavilionsorok, kereskedelmi egységek, garázsok helyének biztosítására.

Az állami, szövetkezeti és magánszféra részére biztosítandó területet a normatívától eltérően konkrét igények alapján szeretnék biztosítani, s ehhez a tényleges igények, szándékok jelzését kéri. A javaslatok szakhatósági és tervezői mérlegelés alapján a lakossági fórumra készülő tervben elhelyezésre kerülnek.

A vállalat szívesen fogad minden észrevételt, javaslatot, együttműködési szándékot, ami hozzásegíti, a tervet ahhoz, hogy közös és közösségi alkotássá válhasson.

Sónicz István

Zsúfoltak a város útjai

Nagykanizsa város főútvonalain kívül ma már a mellékutcaik forgalma is olyan telítettséget mutat, hogy csúcsidőben egy-egy főútvonalra a ráhajtás 6-10 percet vesz igénybe. Pedig még hol van a nyári csúcsgérgalmi időszak! Horváth Árpád főhadnagy a Nagykanizsai Városi Rendőrkapitányság közlekedési osztályvezetőjét hallgattuk:

Valóban nagy a város tranzitforgalma. A külföldiek többsége hosszabb-rövidebb időre, általában vásárlási szándékkal Kanizsán tölti idejét. A város belső forgalmát csökkentette az új elkerülő szakasz megépítése, ennek ellenére nem csökkent a város belső részének forgalma. A kritikus időpont minden hónapban az első keddi nap, amikor országos átlag- és kirakodóvasárt tartanak. Ezen a napon szinte megbénul a közlekedés, mivel sok jármű érkezik a város környékéről és Somogy megyéből. Kéves a parkolóhely. Ut terv, hogy a keleti városrészben Jakó-pihenő övezetet alakít ki a város, és ezzel párhuzamosan több parkolót létesítenek, természetesen a lakosság véleményét kikérve... A külföldiek közül főleg az olaszok nem veszik figyelembe, hogy a régi M7-esre nem hajthatnak be,

a súlykorlátozás miatt! Mégis ott parkolnak az út melletti szakaszon, ezért a tömbházak lakói jogosan panaszkodnak.

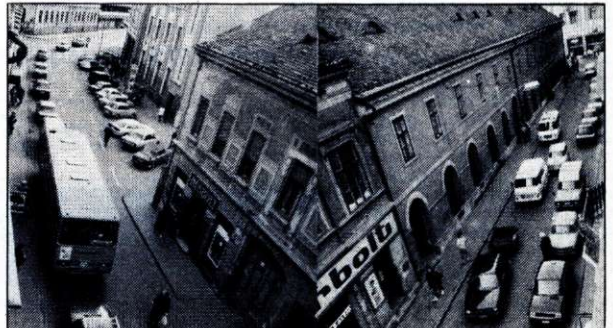
– Hogyan ítéli meg a város és a városkörnyék közlekedési fegyelmét?

– A közlekedési fegyvelm fel-lazult. A gyorsajtás a városban a városon kívül, az áthaladási elsőbbségi szabályok durva megsértése és az ittas vezetés, viszi el a pálmát. Erre jó példa a márciusi palinai közlekedési baleset, amikor hárman az életüket veszítették, a negyedik utas pedig életveszélyesen megsérült. Figyelemre méltó egy másik eset is: Pat községben egy ittas trabantok az álló autóbúsnak ütközött. A utas a személygépkocsiból ki-esett, kórházba szállították, ahol már nem tudták segíteni; sérüléseibe belehalt.

– Milyen tervek vannak a forgalom egyenletesebbé tételére?

– A Hevesi út és a régi M7-es kereszteződésében a lámparendszer kiépítése, ezt követően a 61-es Kaposvári út és a Hevesi út másik felénél az irányítórendszer kialakítása azért szükséges, mert akkor a Kaposvár felől jövő forgalom a Hevesi úton végighaladva csatlakozhat az új M7-esre.

A városi tanáccsal és a közúti igazgatósággal évente egyszer, de szükség szerint többször is felülvizsgáljuk a város útjait, terveit, a jelzőrendszert, és igény szerint módosítunk. Körülbelül fél éve a sajtó hasábjain és a városi televízióban keresztül jeleztük, hogy hol tartunk műszaki ellenőrzést,

sebességmérést, világítóberendezés-ellenőrzést. Az a tapasztalatunk, ha – előre jelezzük részvételünket –, akkor a jármű-

vek vezetői és a gyalogosok is betartják a közlekedési szabályokat.

A közúti közlekedési ellenőrzéseket megszigorítják, a balesetek megelőzésére differenciált, de szigorú felelősségvonalat alkalmaznak. Erre szükség van, mivel 1990. első negyedében Nagykanizsán és környékén 40 baleset történt, ebből 16-tal halálos volt, négy halottal. Nem elhanyagolható a 38 személyi sérülés sem, hiszen 30-an súlyos, 41-en könnyű sérülést szenvedtek. Van tehát tennivaló elég...!

A felvetel az Ady utcában készült.

Bödör Béla

Fiatalok – háttérben?

Döbbenet olvastam a Kanizsa egy régebbi számában a Felelősök figyelem című olvasói levelet. Meglepő, hogy a levélíró vidéki lakosként milyen érzékenyen észleli a nagykanizsai állapotokat.

Nézünk csak! Hová mehet a fiatal Nagykanizsán szórakozni, kikapcsolódni, művelődni? Egyértelmű lehetne a válasz: a művelődési házakba. Csak hogy lakóhelyünkön a kultúrközpontok ajánlata szegényes. Néha egy koncert (de ha nem volt nyereséges, akkor az előadott jó ideig nem látjuk), diszkó, s itt-ott ismeretterjesztő előadás. Író-olvasó találkozóira szinte nem is emlékszem. A fiatalok minden rétegét átfogó ifjúsági klubok pedig egyáltalán nincsenek. Bár valós szükséglet van klubprogramokra.

Néhál fellelhető egy önérejtű próbálkozás, mint Hódosi Ervi-

né, az Easton együttes vezetője volt, aki Rock fórum cím alatt szerette volna a rockzenét kedvelőket összehozni. Először a HSMK-ban, majd a Helyőrségi Klubban. Sikertelenül. Bár a fiatalok elmentek, és jól érezték magukat. Az illetékesek vizsgolyogtak, és a folytatást megtagadták. Megmagyarázták viszont: a jelenlévők törtek-zúztak, részegek voltak; a művelődési ház anyagi lehetőségei egyébként sem teszik lehetővé, stb. stb. Így maradt kezdemény a dolog.

Persze egyetlen kiragadott példa nem példa. De elérkezik a hétvége, és a szórakozni, kikapcsolódni vágyó fiatal körültekint, s mindig ugyanaz a kép

fogadja. Diszkó, mozi, kocsmá, presszó, étterem, söröző. Ha diszkóba megy, megfizeti a borsos belépőjegyet, s bent a fogyasztás ára sem a zsep-pénzhöz méretezett. Ha a mozi-t választja, és letelt a két óra, akkor vagy elmegy háza tévét nézni, vagy betér e fent említett műintézetekbe.

Úgy gondolom, hogy e szórakozási lehetőségek nem hatnak pozitívan a személyiségfejlődésre, nem aktivizálják a szunnyadó tehetségeket, viszont nő a passzivitás, s egyre jobban elidegenedik egyik fiatal a másiktól. Nincs lehetőség a kulturált kikapcsolódásra, az ismerkedésre, az önmegvalósításra.

Nem vagyok népművelő, nem tudom, érvényben van-e valamilyen művelődéspolitikai irányvonal, amely meghatározza a teendőket, a lehetőségeket. Nem ismerem a rendelkezésre álló eszközöket, az anyagiakat sem. Csak azt tudom, hogy jogos az igény egy ifjúsági centrumra, vagy klubra, ahol lehetőség van a kikapcsolódásra, a szórakozásra, ismerkedésre és művelődésre, ahol megvalósul a közösség formáló ereje. Ezért olcsó és sokszínű programokat kívánok.

Bizom benne, hogy valahol (illetékes körökben) meghallgatásra talál mindez, s tettekkel is bizonyítják majd, hogy a fiatalok érdekei fontosak, hogy a probléma nincs a szőnyeg alá söpörve. Ne feledjük: a mai fiatal a jövő felnőtte.

Kelemen Marcell

Április 1-től

Önálló kft-vé alakult az italárugyár

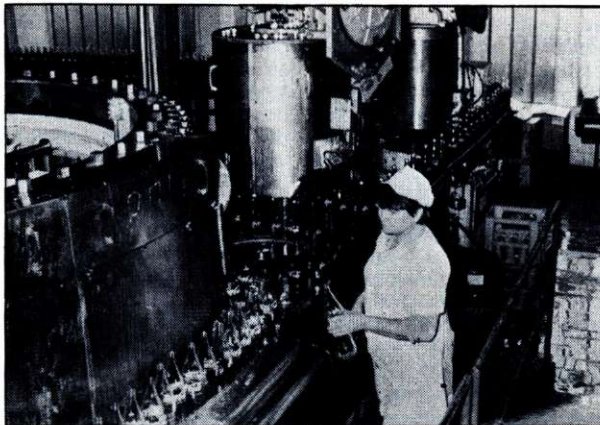
A múlt század végén Nagykanizsa belvárosában – a mai Szabadság téren – alapított bérjellegű szeszfőzdét a városrendezési koncepció keretében az 1960-as évek elején áttelepítették a Vár útra. A szeszfőzdét a Szabadegyházi Szeszipari Vállalat vette „szárnyai” alá, mint önálló kirendeltséget. Megfelelő kisebb-nagyobb fejlesztések után a kirendeltség szeszgyártásával és értékesítésével is foglalkozott.

– Üzemünket 1969. január 1-jén a Győri Szeszipari Vállalat vette át, s annak italárugyaraként folytatta élelmiszeripari tevékenységét. A győriek jelentős beruházásokkal alig három év leforgása alatt megteremtették az üdítőitalgyártás feltételeit, s 1971. szeptember havában az országban elsőnek indult meg a Coca-Cola gyártása. Gyárunk azóta is állandóan mozgásban van. Örvendetes, hogy a műszaki és technológiai átalakítások idején a szakembergárdában csak minimális változás történt. Én 16 éve Gyarmati Jánostól vettem át a gyár vezetését – tájékoztatott Nagy József ügyvezető igazgató, aki a továbbiakban is informátorunk marad.

Az utóbbi időszak kiegyensúlyozottsága 1990. első hónapjaiban mozgalmas üzemi életté változott. Jött a hír Győrből, hogy az alapító Győri Szeszipari Vállalat, a 200-200 ezer forinttal belépett Miskolci Likörgyár és a Kisvárdai Szeszipari Vállalat bevonásával, 104 millió forint törzstőkével korlátolt felelősségű társaságot alapított, 1990. április 1-jétől önálló ipari egységként megalakította a Nagykanizsai Italárugyár Kft-t (A zalaegerszegi

italárugyár is önálló kft lett).

– Az év hátralévő ki-

Dervalic Lászlóné palackozó gépkészeli az 1 literes Coca-Cola fejtese közben. Fotó: Szakony Attila

lenc hónapjára az általunk alaposan kidolgozott két fontos mutatót hagyta jóvá a törzs-kft taggyűlése: a 205 millió forintos árbevétel és a 13,4 millió forint összegű nyereséget. Ezen belül a létszámmal, bérállappal, a költségekkel önállóan kell gazdálkodnunk. Örvendetes, hogy a terven felüli nyereség 70 százalékat műszaki fejlesztésre, 30 százalékat pedig bérfejlesztésre, illetve nyereségrészesedésre fordíthatjuk. A kialakult új helyzet mélyreható elemzése után az elmúlt és 179 fős átlagos állományi létszámát 141 főre csökkentettük – mondta Nagy József.

A változásokhoz szorosan kapcsolódik, hogy még a kft-vé történt átalakulás előtt – március hóban a győri központ **profitlisztítást**

hajtattatott végre. Ennek lényege: a kommersz szeszszesitalok palackozását teljes egészében a zalaegerszegi italárugyár vette át a kanizsaiaktól. Ez belső átcsoportosítá-

Közel 30%-os béremelés!

a

Sztár-család:

narancs, citrom, tonik, maracua, eper, málna – változatlan. Az 1989-ben megkezdett egy literes Kanizsa-szörp gyártását 113,4 ezer palackban irányoztuk elő. A 21 literes tankokba fejtett Cornelius szörpből 188 ezer liter termelést tervezünk. Továbbra is termékeink maradtak a minőségi gyümölcs – szilva, körte, barack és vegyes – pálinkák, amelyeket több mint 22 millió forintos árbevételi terv mellett tankautóval szállítunk értékesítésre főleg Győrbe és Kisvárdára – hangzott a válsas.

A fejtőüzemben egy 18 ezer/óra névleges kapacitású gépsor három műszakban ontja óránként a 13-13,5 ezer palack üdítőitalt. A megbízható termelésre a

jó műszaki vezetés

és a mindig feladata magaslatán álló karbantartó részleg garancia! A kilenc tehergépjármű továbbra is a gyár tulajdonában maradt, de bérbe adták a szállító gmk-nak.

– Két fő pénzügyi és közgazdasági szakemberrel kiegészített vezetőgárdánk és a dolgozók hangulata a változások nyomán is kielégítő és bizakodó. Az április 1-jétől végrehajtásra kerülő – fennállásunk óta eddigi legnagyobb – mintegy 25-30 százalékos mértékű bérfejlesztés jelentősen növeli majd a 104 ezer forintos tavalyi bérszínvonalat, s új lendületet adhat a megváltozott feladatok és célkitűzések megvalósításához.

Tihanyi István

A Csónakázó-tó fejlesztése és átalakítása

a városi tanács vb-ülésének kiemelt napirendjén

A Zsoldos Ferenc tanácselnök által vezetett testület a napirend első részében változtatás nélkül elfogadta az elnök írásban előterjesztett beszámolóját.

A tanácskozás fontos pontja a

Csónakázó-tó

fejlesztésével és a turisztikai centrummá történő átalakításának kérdése volt, Godinek László tervosztály vezető és Karmazin József műszaki osztályvezető előterjesztésében.

A város lakossága közkedvelt kirándulóhelyének használatba vétele 1974. május 1-jén történt. A parkerdőben lévő kilátó, szánkópálya, turistautak és sétányok; a tavon a csónakázási, horgászási lehetőségek, kajak-kanu és hajómodell sportágak üzése, a játékszerek a szabadidő eltöltésére kiválóan alkalmasak. A nyári foglalkoztatást igénylő városi és városkörnyéki ta-

nulók szállás nélküli elhelyezésére később „napközis tábor” létesült. A tíz faház ma is fennálló közegészségügyi problémája nem teszi lehetővé szállásépületként való hasznosítását. A tóhoz kapcsolódó zártkert 16 hektáros területének nagy része magántulajdonban van, ahol a beépítettség 60 százalékos. A

fejlesztéssel és átalakítással

kapcsolatban a Parkerdő Intéző Bizottságának tagjából munkabizottság alakult, amely összesítette az elhangzott véleményeket és javaslatokat. Ezek lényege:

A víz minőségének védelme és hasznosítása, a tó biológiai egyensúlyának megteremtése, tervszerűbb haltelepítés, szennyvizek megnyugtató elhelyezése; az átfogó környezetvédelmi terv készítése; a strandolás feltételeinek biztosítása. Üdülési jellegű kemping

(motel, bungaló) létesítése; a vendéglátási helyzet javítása, elsősorban a Tó vendéglő révén, de újabb egységek létesítésével is; a közlekedési területek (közlekedési és sétáló utak, parkolók, hidak) bővítése és felújítása; a tópart és a zöldterület fokozottabb gondozása és védelme, a pénzügyi források számbavétele; energiakoncepció kialakítása, a közművesítés, a vadaskert megteremtése.

A beszámoló felett

élelénk vita

alakult ki. Többek között szó volt a tervezett MHSZ hajómodellező centrum kiépítésének kútbaeséséről, a Napközis-tábor közegészségügyi problémáinak megoldásáról és esetleges szálláshelyre való átalakításáról, a Sörgyár tulajdonába került Tó vendéglő célszerűbb kihasználásáról, s egy csárdá (fogadó) létesítéséről.

A vb. az előterjesztést elfogadta. A határozati javaslatban rögzítették, hogy a fejlesztésnél a fő hangsúlyt a környezet- és vízminőség védelmének kell kapnia; a jelenlegi pénzügyi lehetőségek kibővítésére az intézmények, a vállalatok és egyéb szervezetek érdekességét fokozni, a tervezett létesítmények megvalósításához pedig a be kell vonni a szabad tőkét

Szó esett még a város közvilágításának korszerűsítéséről. Az Ingatlankezelő Vállalat beruházási és felújítási munkáiról elhangzott beszámoló után a vb. elfogadta az 1990. évi lakáselosztási tervet, valamint a lakaskiutalásra és az OTP-lakásvevők kijelölésére vonatkozó javaslatot, valamint két oktatási intézmény (Landler gimnázium, Rozgonyi II. Általános Iskola) nevének megváltoztatására előterjesztett indítványt.

Tihanyi István

Mennyit ér ma 43 négyzetméter?

Az IKKV csapdája

Egy éve lakunk a Bartók 8-ban. 45 éves vagyok. 14 évvel ezelőtt szálalékolok le. Arról most ne beszéljünk, hogy kik és miért tettek tönkre... A kórházban, a gyermekosztályon dolgoztam. Nem volt szakképesítem, mert valamikor a származásom miatt nem vettek fel az ápolónképzőbe. 1975-ben kényszerültem arra, hogy otthagyjam a kórházat, pedig jó dolgozó voltam. Öt éves kislányomat egyedül nevelem.

A lakásunk 43 négyzetméter. A konyhának nincs ablaka. A házban csak a három szobás lakások konyhájához „jár” ablak. Az akkori szerződésben az szerepelt, hogy a melegvízért havi 60 forintot kell fizetni. Ezt az összeget tavaly októberben 150 forintra emelték. Reálisan gondolkodva, ez természetesen kevésnek tűnik a melegvízért. De ez nem is a melegvíz díja - csak ide van írva...

Ki jött az új értesítés az 1990. február 1-jétől érvényes alaplakberekéről és külön szolgáltatásokról, valamint a víz- és csatornadíjak megállapításáról. Korábban 660 forintot fizettem a melegvízért együtt, most az új lakbér 675 Ft (!), a víz és csatorna díj 218 Ft(!). Ez tartom nagyon igazságtalannak, mert a számláim mennyiségét az öt éves gyermekemmel nem fogyasztom el. Nem tudom bizonyítani, hogy mennyit fogyasztok, s tudom, ez országos gond. Azt írták a szerződés alapján, hogy a lakók bíróságra mehetnek, s ott kérheti a vízdíj megállapítását. Vízórát felszereltetni nem tudok, bírósághoz sem fordulhatok, mert nincs rá pénzem...

A lakbérémelet mértékéből 100 Ft-ot - 10 Ft postázási költség levonása után - az egészségügyi osztálytól visszakapnák. De kérem, nem a lakbérem a sok, hanem a víz és csatornadíj, a 218 forint. Ezen felül még fizetünk 160, 100 és 150 forintot. Tavaly októberben feljött a házmesterünk, hogy ennyit fizessünk meg - külön. Hogy mire, nem tudom...

Nemrég hozták a gázzámolt, s január, február hónapokra 1556 forintot kellett fizetnem. Nem értem. Tehát fizetek a fűtésért meg a ténylegesen használt melegvízért, plusz fizetnem kell a 218 Ft-ot, meg azt a 2x60 forintot, ami a régi bérleti szerződésben szerepel melegvíz címén. Mi ez?

Áprilisban 998 Ft feladtam lakbérem, azonkívül kifizetnem 1557 Ft gázdíjat. Ilyen pedig nincs! A szobában lévő konvektorral és a konyhában lévő gáztűzhellyel együtt a gázóra állása szerint -

a gázórareolvasó mondta - kb. 600 forint értékű gázt fogyasztottam el. Ki és hogyan készíti a számlákat? Az, amit eddig elmondtam több, mint 2000 forint - ezt ki kell fizetnem. Az anyám meg a fiam 45 négyzetméter-es lakásban élnek, s ők sem fizetnek ennyit!

Az IKKV-t erőszakos szervezet, mert egyoldalúan diktál, s nem a lakók érdekében dolgozik!

Amikor egy éve beköltöztünk, a lakás „lelakott” volt. Azt ígérte Szabó László - az IKKV osztályvezetője -, hogy itt mindent kicserélnék. Nem volt tv-antenna, a csapokat a beköltözés után kellett beszerelni, a WC kagylót a mai napig sem tudtam rendesen kitisztítani. De nagyon kellett a lakás, ezért beköltöztem. Míg sem értem, hogy a „szakemberek” hogyan vehették át...? Könyörögni kellett, hogy valamit megcsináljanak. Mikor kérdezte meg az IKKV, a gázművek vagy a posta a lakókat arról, hogy hozzájárulnak a központi fűtés bevezetéséhez? Egy kazánból működtek a ház és a posta központi fűtését; érdemes megnézni! Ez a takarékoskodás, iskolapéldája! A posta nyitott ajtajával szemben van a radiátor! Így aztán lehet takarékoskodni! Az emberek pedig minden eszközzel akarják kényszeríteni!

Tudom, mindenkinek nehéz, nemcsak nekem...! Én tíz évig egy ruhában járok, de a gyermekemnek mindent megadok.

Laknunk azonban kell, nem lakhatunk az utcán! Most pedig kiderül, hogy nem az a bérleti szerződés érvényes, ami aláírtam, nem az a melegvízdíj ellenértéke, amit elfogadtam... Ki érti ezt? Ki szerződött kire?

Elmondta: Pálfi Szabó Katalin
Lejegyezte: Marton Györgyi

Megjegyzésünk. Az IKKV bizonyos kiemelt matematikailag indokolt víz- és csatornadíj szobaszám szerinti megállapítása. Kérdésünk azonban, hogy embereké-e? Miért akarjuk megrosszabb helyzetbe hozni az

amúgy is rosszul élőket? S egyáltalán: Hogyan módosult a vállalat szerepe? Hogyan kezelik a rájuk bízott vagyoni? Megóvják-e? Mert vajon nemcsak a négy falat jelentik köztük emberek laknak.

Az energiaipar szolgálatában

Bepillantás az MGMT Kft életébe

A mindenkori feladat: olyan terméket gyártani és kínálni a piacon, amely találkozik a fogyasztók szükségleteivel, igényeivel. Hogy ez hogyan sikerül? Erről érdeklődtünk a KÖGÁZ, a RAMOVILL és az NSZK-beli SÜDRÖHRBAU GMT által háztartási gázmérő összeszerelésre alapított vegyes vállalatnál, a nagykanizsai Magyar Gázmérő Technika Kft-nél.

Kérdéseinkre Németh Géza, a kft. ügyvezető igazgatója, és Paizs Agnes kereskedelmi vezető válaszolt:

– Mik a működésük óta eltelt első félév tapasztalatai a MGMT-nél?

– Túl vagyunk a nehézségeken, s az első töredékét nyereségesen zártuk. Készönet illeti alapítóinkat, elsősorban a KÖGÁZ-t. Nagyon sok segítséget kaptunk tőlük.

Viszont még mindig vannak olyan nehézségek, melyekkel nem számoltunk: a német partner által szállított alkatrészekhez szállítmányozási nehézségek miatt nehezen lehet hozzájutni.

– Az alkalmazott technológiát a német alapítópartner bocsátotta az MGMT rendelkezésére. Milyen gázmérőket készítenek?

– A gázmérő pontosságát csak jó mérővel lehet megvalósítani. Az NSZK-ban az érdekvédelmi szervek nem engedik, hogy a fogyasztót becsapják. A G-4 típusú gázmérőn ezért töltlen teljesen függetlenül a Duisburgi Városi Gázszolgáltató szűrőpróbaszerű vizsgálatot hajtottak végre. A vizsgálat szerint 80%-nak jobb a hibagörbéje, mint az eredeti hitelesítékor, mert az alkatrészek a használat során tükrökre csiszolódnak, s javul a mérő pontossága. Rövidesen lesznek adatok a 10-12 éve üzemelő mérőkről is. A vizsgálatokat követően kérni fogjuk az OMH-tól, hogy mérőink újra-hitelesítési idejét emeljék meg. Ezzel azt szeretnénk elérni, hogy a gázmérő járulékos költsége a szolgáltató vállalatok részére csökkenjenek, és érdemesebb legyen a jó minőségű mérőt megvásárolni, mihez a felszerelés után hosszabb időn keresztül nem kell hozzányúlni.

– Milyen áron lehet a kor-

rekt mérést biztosító mérőket értékesíteni?

– Minket, kis cégeket nem védhet meg más a nagyobbal szemben, csak ha jó minőségű termékeket állítunk elő. A minőséget pedig meg kell fizetni. Német partnercégünk az NSZK-ban az egyik legkisebb, mégis magas áron eladható mérője van éppen a minősége miatt. Ez volt az első mérőgyár Európában, amely először alkalmazott műanyagokat a gázmérőhöz.

– Most milyen a kereslet az MGMT mérőkre a piacon?

– Sikerül egyre nagyobb szeletet kiharcolni a magyar piactól. Árban a konkurencia árai alá szeretnénk menni, aztán döntsön a szolgáltató... A minőségből engedni nem tudunk, mert minket csak az véd.

– Van-e már visszajelzés működő MGMT-mérőkről?

– Igen. Az összes összeszerelt mérőből 35 db-ot kellett garanciában megjavítani, ami ezrelékben is alig kimutatható hiba.

– Terveznek-e valamilyen termékfejlesztést?

– Amikor az alapítás időszakában volt még az MGMT, a németek nagyvonalúan felajánlották, hogy minden fejlesztési eredményüket a kft. rendelkezésére bocsátják. Alig mertük elhinni, de most már meg tudom mutatni az új GT-4-es mérőt, ami ebben a kategóriában biztosan a legjobb lesz. Már termikus korrekcióra is alkalmas, szabad térben is felszerelhető. Ez már nagyon-nagy előrelépést jelent a bőrmembrános mérőkhöz képest. Amikor a KÖGÁZ kezdte a vegyesvállalat alapítását, a szintetikus membrán még COCOM-listán volt, az ezzel gyártott mérőket még

csak búra alatt mutatták meg nekünk. Előnyei azóta mérhető módon bebizonyosodtak.

– Jogi, közgazdasági szabályozók hogyan hatnak a kft.-re? – intezzük a kérdést Paizs Agnes kereskedelmi vezetőhöz.

– A német partner feltételezte – s ez náluk természetes – hogy a befektetett pénz gyorsan megfordul. A magyarországi viszonyok azonban szűk mozgásteret adtak. Nagyobb forgótőkére lenne szükség, hogy addig is lépni tudjunk, amíg a befektetett pénz vissza nem térül. De szerencsénk van a legnagyobb beföldi bevónkkal, az AGEL-lal, nagyon jó fizetőnek bizonyul.

– Hallhatnánk valamit az export-lehetőségekről?

– Jugoszláviába történő szállításról tárgyalunk, ugyanis Szerbiában fut egy gázprogram, amelyhez mi szállítanánk berendezéseket. Verseny ez, melyen olyan cégeket kell megelőzni, mint a ROMBACH, a SCHLUMBERGER. Problémát e pillanatban a jugoszláv belső piac megosztottsága jelent. Ebben politikai tényezők is közrejátszanak – mondja Paizs Agnes.

– Mik a későbbi terveik?

– Ez év januártól egy olyan tömörégi vizsgálóberendezést alkalmazunk, ami két ember munkáját látja el, és kettő helyett egy művelettel végzi a feladatot, ugyanannyi idő alatt – válaszol Németh Géza. – Következő lépésként egy automata hitelesítő berendezést helyezünk üzembe, amellyel a hitelesítés egyszerűbbé, gyorsabbá, pontosabbá válik. Mivel a berendezéshez számítógép is csatlakozik, mindenről egy nyomtatott lap jelenik meg, így az összes mérő szinte minden adata bármikor visszakereshető. A régi vizsgálópadon előválogatást végzünk, így a tűrészárton kívül eső mérők már nem kerülnek hitelesítőpadra. Ez költségkímélés miatt fontos, ugyanis az OMH-nak a hitelesítési díjat így a hibás mérők után nem kell megfizetni. Azon vagyunk, hogy a gázfelhasználás korrekt mérése megvalósuljon Magyarországon.

Béda Ferenc

A Kanizsa Bútorgyár

az 1986. évben kibocsátott lakossági kötvényei között évente és címletenként egy-egy bútor sorsol ki. Erre 1990. április 5-én negyedik alkalommal került sor. 1990. évi sorsoláson az alábbi

kötvények nyertek:

10.000 Ft. címletű 001906 sorszámú
Montana Junior
50.000 Ft. címletű 000124 sorszámú
Hédi szekrény

A nyertesek 1990. május 7-ig a bútorot vehetik át. Ez után a kisorsolt bútor ellenértékére tarthatnak igényt.

Az előző években kisorsolt és át nem vett nyereségek:

10.000 Ft. címletű 000998 sorszámú kötvény
Montana Primó szekrény
10.000 Ft. címletű 001200 sorszámú kötvény
Montana Junior szekrény
50.000 Ft. címletű 000154 sorszámú kötvény
Hédi szekrény

A nyertesek az ellenértékére jogosultak. Kérjük, hogy a szerencsés nyertesek (levélben, telefonon vagy személyesen) a Kanizsa Bútorgyár igazgatási osztályán jelentkezzenek.

Nem tagadom, elfogultsággal szeretem a kaposvári színházat, nagy tisztelője vagyok művészetüknek. Ma már az egész ország ismeri kiváló színészeit, az együttes bámulatos csapatmunkáját, amelynek eredménye-

ként mindig hiteles élményt sugároznak. Ami azonban újból és újból szót érdemel a színház munkájával kapcsolatosan, az a rendkívül figyelemre méltó politikai érzékenysége, amellyel a világ drámairodalmának remekait a legmaibb művekké tudják avatni. Ilyennek láthattuk a Hamlettet, a Mester és Margarétát, a Marat halá-

lát, és ilyennek láthattuk most a Borisz Godunovot is. Puskin egyetlen egész estét betöltő drámáját kevesen ismerik, az igényes bölcsészhallgató-jelöltek sem mind olvassák el. Pedig

A Borisz Godunov Kanizsán

Shakespeare mértékű remekmű ez. Az igaz, hogy a színházi élménynek nem előfeltétele, hogy a drámát általánosan ismerje a közönség, és a színháznak sem volt az a célja, hogy Puskin jó drámaíróként is bemutatassa.

Többretegű drámát láthatunk a Borisz Godunov előadásában. Az örök érvényű belső dráma ott izzik Boriszban, a bitoló Dimitrijben, de amiért ez a mű igazán izgalmas, az annak az ismeretlen arcú tömegnek a megjelenítése, amely hullámzó tengerként reagál az őt befolyásolni akaró személyes érdekekre. És mennyire időszzerű látni a személyes érdekek bonyolult szövevényét, az intrikákat, a hatalom manipulálásait.

Nem hallgathatom el, hogy az előadás befogadását eléggé befolyásolta az a körülmény, hogy alig félháznyi közönség között ültünk. A második előadásra alig-alig jöttek el a bérlet tulajdonosok. Kissé csalódtam a kanizsai közönségben, amelyik olyan sokszor

jól vizsgázott a kultúra területén, amelyik annyiszor bebizonyította érdeklődését, fogékonyágát. Hadd találjak melegséget részükre, és ezzel talán egy kis vigaszt is nyújtok Lukács Andor rendezőnek és a kiváló előadás résztvevőinek. Ugy vélem, a színház a színház épültén kívül van jó ideje már, ahol az élet írja a drámát, és ahol hús-vér emberek játszanak néha véresen komoly játékokat. Ezt hatásokban nem könnyű ma túlszárnyalni a színház eszközeivel. Ugyanakkor hosszúnak, néha hiteltelennek is bizonyul az életnek ez a drámája, elfásult már benne a „közönség”, kezd eleget lenni belőle. Talán ezért nem akar most politikát látni-hallani a színházban. Talán. Pedig most kell igazán tanulnia a névtelen tömegnek, a közönségnek, hiszen nem mindegy, kit és mit emel fel vagy ejt le. Ehhez a tanuláshoz nagy művészettel járultak hozzá az igazi Színház kaposvári képviselői.

Lehota János

A Felsőtemp-lomban április 7-én megrendezett húsvéti hangverseny egyik főszereplője a Torják Vilmos vezette Nagybatányi Kamarazenekar mellett a kanizsai Pedagógus Női Kar volt. A koncert első részében „bemelegítésként” kíséret nélküli kórusokat adtak elő, majd a kamarazenekar önálló műsorral után egy igazi nagyszabású oratórius mű, Giovanni Battista Pergolesi Stabat Materének kórusteleit énekeltek.

A tíz éves fennállását jövére ünneplő énekkar kiváló teljesítménye nem meglepetés azoknak, akik figyelemmel kísérték eddigi fejlődésüket. Serfőzőné Horsetzky Márta vezetésével mintegy negyven pedagógus énekel a kórusban. Munka után esti próbáikon fokról fokra tágitják repertoárjukat, csiszolják stílusukat. Szakmai fejlődésük eddigi csúcspontja az 1989-ben megszerzett arany minősítés. Legnagyobb élményüknek finnországi ven-

Gyorsfénykép a Pedagógus Kórusról

dégszereplésüket tartják, ami rendkívüli módon összekovácsolta a kórust. Bár az ilyen turnék nagyon fontosak, hiszen zenéileg is egyre jobb teljesítményre ösztökélnék és világot látni mindig nagy élmény, őket mégis elsősorban a zene szeretete, a közös éneklés öröme tartja össze.

A kórusvezető jó pedagógiai érzékkel alakítja az énekkar műsorát: mindig olyan nehézségi fokú művet választ, amit a kórus maximális erőfeszítéssel, de zenéileg korrektül meg tud oldani. Ezt a kórusnevelési koncepciót igazolta húsvéti hangversenyen nyújtott kiváló teljesítményük, amelynek előzménye, mintegy főpróbája a pár hónappal korábbi karácsonyi koncert volt. Ott énekeltek először zenekari kísérettel, s ennek sikere nyomán kérte fel őket Torják Vilmos a Pergolesi-mű betanulására.

A mostani koncerten az a capella művekben rendkívül

tisztán intonáltak, szép, érett hangon énekeltek. Kiválóan sikerült a hangsúlyos részek kiemelése és nagyon szépek, lekerékítettek voltak az egyes zenei gondolatok lezárásai. A zenekari kíséretes, két szólistával előadott Pergolesi-műben, bár mindössze egy öszzpróba állt rendelkezésükre, ugyanezeket az eredményeket mutatták.

A Pedagógus Kórus eddigi szorgalmas, fokozatos, eddig kisse háttérben végzett munkája meghozta gyümölcsét, éretté váltak nagylelkűen, igényes művek megszólaltatására. Most már csak fokozottabb támogatásra lenne szükségük fejlődésük további elmélyítése érdekében.

Kocsis Katalin

Szakony Attila felvételei

Takács László meghalt

Meghalt a költő. Magányos volt, hallgató; poeta doctus. Világok tudója, titkok vallatója. Ember. Ötvennégy év jutott a földi életből neki, a mindenség olvasóinak. Kik távolodóban is egyformák vagyunk, lásd, kezünket nyújtjuk, Laci. Legyen néked könnyű a föld. 1990. április 11-én

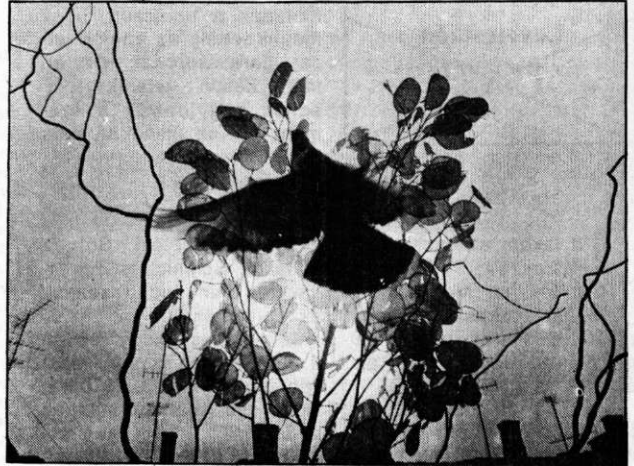
Pék Pál

Takács László (1935-1990) versei

A Húsvét-ok ürügyén

Alighanem összeállt a kép.
A sok jövés-menés koravénséget hozott.

Pontosan a világparaván osztórúdjával szemben.
Vajmi kevés bennem a húsvétiság.
Végigizgulom az előtér szeretetalakzatait.
És a háttér hányavetiségét.
Mit lehet tenni?
Ez a fajom mindennapi színháza.
A feltámadásban
csak a jövő kavicsa reménykedhet:
hogyan egy hajótörött kavicsa fogadja.

Nyomorúságos előkészület

Lassan történik

lassan történik már minden
kétlem hogy őmiatta
mi lettünk ecetágya
így érhető ha a mennyezet
meddő marad a nyársaló szemtől
igeidőink karám-kerítése
öbölből öbölbe kotyog a víz
vagy perverzül leguggol a hajó farára
zül zül itt már az élő élettelen
ránkszáradt a mélység
embriók

lassan történik a történik
hol a törpéd sosa rejtegesd
csak sokfűlű árnyéka ér a limes-ig
hahó
humanissime
hahó

Ez már úgy látszik mánia
ki-kirakom magam köré a szerszámokat.
Csupa jól idomított lélektelenségek.
Kínoz már a tökéletesség, kívülem.
Sose tudok természetesen visszafordulni.
Most kopácsolnom kellene,
úgy van kenyér.
Ügyesen. Rajt ne fogjanak.
Zaj legyen legalább:
az én zajon.

Az oldal képeit

Szakony Attila készítette

Egy alakuló jazz-klub vendégei voltunk.

Csepregi Gyula, Demeter László.

A valamikor volt jazz-hétvégék hagyományát és hangulatát felelevenítő szándékkal lépett fel, ismét Csepregi Gyula (saxofon) és zenekara. Vasvári Pál (basszus), Tóth Gyula (gitár) és Demeter László (dob) közreműködésével, akik muzsikájukkal elkápráztatták a régi és leendő klubtagokat.

Vasvári Pál, Tóth Gyula.

Égető szükség lenne végre garázshoz jutni elsősorban az itt lakóknak. Nem csak a kiváltságosoknak, mint az rhajós utcában. Nekem abban az időben azt mondták a tanácson, hogy meghirdették az rhajós utcai garázssorokat, de én már későn jelentkeztem. Lehet, hogy romlik a szemem, de az újságban nem

Megállt az idő!

Itt lakom az északi városrészben. Megépítették az „M-7”-es kerülő szakaszát, lebontták a Garai utcát, és nagy nehézségek árán az ócskást is elköltöztették.

Az „M-7”-es déli oldalán füvesítettek, fákat ültettek nagy sebbel-lobbal, mert egy akkor még „nagy” ember átutazott a városan. Ekkor lett Letenye város.

Azóta itt megállt az idő! Az „M-7”-es, ABC, Magyar utca által határolt területen csak a gaz nő.

Hallottam, hogy lesz itt parkoló, garázs, üzletsor. Vajon mikor?

láttam a hirdetést. Sőt az itt lakók Schmit István tanácstag sem tudott semmit az építkezésről.

Lehetséges, hogy ebben a zürzavarban is, ami most van, sógor, koma, jó barát előbb tud mindent mint az itt lakók?

Kérem szíves segítségüket, nézzenek már utána, mégis milyen elképzelésük van a jelenlegi még hivatalosan lévő városi vezetőknek?

Tisztelettel

az északi városrész lakói nevében
Kiss Horvát János

Unokáink is látni fogják?

Kiskanizsáról több, mint 10 éve járok gyalogosan városi munkahelyemre. Volt időm megfigyelni a Vár úti parkoló zsúfoltságát, az itt-ott elhanyagolt zöldterületet, a vasúti átjáró állandó javításra szoruló állapotát. Egy valami különösen bosszant. Az a düledező, gazdátlan trafikusbódi sorsa a Gabonaforgalmi Vállalat közvetlen bejáratánál.

Kié, kinek kell az, hogy hosszú éveken át hozzá sem nyúlt senki? Műemlék? Aligha hinném. Felelősen foglalja a parkolót, vagy éppen egy darabka zöld területet az amúgy is kevésből. Hol vannak a városvédők, akik ilyet nem vesznek észre? Idejében szólok, míg veszélyessé válhat egy épen mellette parkoló gépkocsira nézve.

Válaszatok türelmetlenül és kíváncsian várja

K. Horváth Ferenc

A Kanizsa a Tallózóban

Lapunkra is figyelnek Budapesten. Ezt bizonyítja, hogy a Tallózó idei 15. (április 13-ai) számában idézi Dóró János beszélgetését Solt Ottóliával A túlélésre rendezkedtem be. Az írás a Kanizsa április 6-ai számának 2. oldalán jelent meg.

Köszönet érte

Tímea és András unokámmal – mivel iskolai szünet volt – 1989. április 1-én kirándultunk a Cső-Tó-ra. Bognácsban krumplipaprikást főztünk, főzőkolbásszal. Kb. 11 órakor arra lettem figyelmes, hogy egy tv-kamerával felvétel készül. Helyszín a 7 Bükkfa-forrás. Az alány egy deresedő hajú ember volt. Kiderült róla, hogy nyugdíjba vonulása alkalmából filmezik, mivel ő volt a kőfaragó mester, aki igen akkurátusan faragta ki a forrás övező köveket. A riportert minket is lefilmezett. Közölte velünk, hogy a városi tv adója sugározni fogja meghatározott időben a színes filmet. Igaz rövid felvételt volt, de mi nagyon örültünk neki, hisz minket is megörökített a kamera. A szövegben megjegyezte a riportert, hogy közkedvelt a forrás és környéke kirándulás céljára. A fák, játszótér a gyerekeknek szórakozást, örömet és kikapcsolódást jelent.

Hogy tollat ragadtam, annak oka van. 1990. március 19-én ismét kirándultunk a forráshoz. „Vátozatosság” kedvéért újból krumplipaprikást főztünk volna bognácsban. Elképzelés szerint gulyás lett volna, de nem lehetett beszerezni lábszárhúst,

ami olcsóbb. A krumplipaprikás 85 forintos főzőkolbással készült eé. A 250 forintos comb drága lett volna hármunk számára, s így a szegény ember „vízzel” főzött. Mi meg kolbásszal készítettünk hosszú lére engedett krumplipaprikást. Mennyei eledel volt ez a kis unokáimnak.

Öröm az örömben: a szalonnasütő lerombolva, a tűzhely hamurácsa kitépve. Kövek szerte-széjjel. Az volt az érzésem, hogy vandálok jártak itt. A hamurácsot bedobták a patkba. Tizenhárom éves unokám „halásztá” ki egy kampós bottal.

De egy nappal a szavazás első fordulója előtt mit tapasztaltam! A forrás homokkőből lett kifaragva, és szakszerűen megépítve. Felhőszakadás esetén a víz a völgy felé igyekszik. A mester kőből csatornarendszert épített, vasráccsal befedve. Védve a gyrekeket a bal esetlől. Ez a rendszer körülveszi a kutat. Igen, eddig ez volt a funkciója. Kb. 1,5 méteres, 2 darab rács ki volt tépve a betonkoszorúból. Az egyik forrás patakjába lett bedobva, a másik az árok átmedálására került. Az árok 1,5 méter mély. Ezt a műveletet csak erős felnőtt ember tehetné. Én megpróbáltam 64 évesen visszahelyezni, de nem tudtam súlyánál fogva megemelni a rácsot.

Amiért tollat fogtam, köszönjék meg a nevemben nyilvánosan két fiatalembernek, hogy helyettem elvégezték a nehéz feladatot. Zokszó nélkül, mint ha az a legtermészetesebb lett volna. Ők is elítéltek a vandálist. Az egyik fiatalembernek neve Balassa Béla, Nagykanizsa, Csányi László utca 12. sz. alatti lakos. Köszönet érte!

Még egy mondat erejéig. A kilátón túl van egy szép kirándulóhely, a Rókvár-forrás. Tavaly már siralmas állapotban volt a menedékház. A Zalai Hírlap című lap képes illusztrációval foglalkozott vele. 1990. március 24-én már semmi sem volt a menedékházból. Fundamentumig lebontottak mindent. Ez volt a tanácsnak a legolcsóbb. A helyreállítás már nem fért bizonyára a keretbe. Magánvéleményem: ezt az országot nem lehet tönkretenni.

Amit írtam, jobbító szándékkal, és az unokáink érdekében írtam. Vigyázzunk kincseinkre, természeti értékeinkre!

Ha akarjuk, még az unokáink is látni fogják, ha nem, akkor sívárr, örömtelen lesz az életük. Maradok tisztelettel:

Zborovszky András nyugdíjas
Nagykanizsa, Attila u. 8. 11/7.

Megjelent!

Apróhirdetés

Fotolux – Supervariáció!

Aki március 5-től április 30-ig nálunk színes filmet dolgoztat ki 300 Ft-nál nagyobb értékben, május első hetében soroláson vesz részt. Az akció fődíja 6 db európai tengerparti nyaralás. A nyertesek listáját országos napilapokban tesszük közzé. A munkavállalási tasakot meg kell őrizni!

Főfotó–Vastagh fotó, Nagykanizsa, Rozgonyi u. 2.

JH rendszámú féléves Skoda-120L eladó, taxinak, vagy anélkül.

Erdeklődni: „Gábrriel-Taxi” Tel.: 11-111

61 m²-es gázfűtéses, tehermentes lakás eladó. Erdeklődni: 18 óra után Nagykanizsa, Korvin O. u. 1/A. 5.

Utazunk vagy maradunk?

Letenyei határátkelő, nyugodt hétfői délután, kevés forgalommal. Nekem szezon előtti csendnek tűnik, az ott dolgozóknak bizonyára nem az.

- A hétfői nap az utasforgalom szempontjából nem jellemző, inkább egy szombati nap, a főszezonban szinte már mindegyik. Itt a letenyei vámhivatálnál az elmúlt évben 1,2 millió utas lépte át az ország-határt. Tehergépjármű-forgalmunk évről évre egyenletesen 25-28%-kal nő. Tavaly például közel 92.000 tehergépjármű ki- és beléptetését végeztük. Ez év eddig eltelt időszaka további emelkedést mutat az utas- és tehergépjármű forgalomban egyaránt - tájékoztat Vasvári Tiborné pénzügyőr főhadnagy, a vámhivatal parancsnoka.

- Mennyire befolyásolja munkájukat a jogszabályok, vám-előírások gyakori változása?

- A változó társadalmi és gazdasági körülmények óhatatlanul szükségessé teszik a

A letenyei határátkelő.

hozzájuk igazodó vám- és devizarendelkezéseket. Ezek a rendeletek az utóbbi években gyakran változnak. Feladatunk ezek gyors elsajátítása, hogy a gyakorlatban már életbélépésükkel azonnal alkalmazni tudjuk. Nem tagadható, hogy ez próbára teszi a vámhivatal ve-

zetését és munkatársainkat is. Nekünk ez a dolgunk.

- Hát igen! Hol vannak azok a régi szép idők, amikor szinte betéve tudtuk már a sok évig alig változó vámrendelkezéseket? Ez már a múlté.

- A jogszabályok alakulásáról a lakosság információt kap

a tv-ből, rádióból, napilapokból. Ha valakinek igénye van rá, bármikor szívesen adunk felvilágosítást vám- és devizaügyben. Tapasztaljuk, hogy ezzel a lehetőséggel az állampolgárok gyakran élnek is.

- Mit kell tudnunk most a kishatárforgalomról?

- Ma már amikor az utazni vágyó magyarok nagy része a világ összes országára érvényes útlevelel rendelkezik, a 10-20 évvel ezelőttnél jóval kevesebben veszik igénybe a jugoszláv-magyar kishatárforgalmi egyezmény adta lehetőségeket, nevezetesen a határátlépési engedéllyel való utazást. Jelentőségű ennek ellenére sem vesztette el, mert jó lehetőséget teremt a határ két oldalán élő rokonok, ismerősök közötti kiruccanásos látogatásra, a tiszta „üzlet nélküli” kapcsolattartásra. A jugoszláv kishatárforgalmi engedélyre és jugoszláv tranzitútasra természetesen nem lehet valutát vásárolni.

- Mi kanizsaiak gyakori átlépői vagyunk a letenyei határátkelőnek, és úgy tudjuk, a túlsó oldalon is vannak „újdonságok”.

- Így igaz. Jó ha tudjuk, a jugoszláv vámszervek vizsgálják a náluk beutazni szándékozó külföldiek valuta ellátottságát. Csak megfelelő összegű konvertibilis valuta birokában engedik be országukba a külföldieket. Ezért valuta nélkül senki ne induljon külföldi útra. Természetesen a magyar devizarendelkezések betartására is fordítsanak gondot.

Disznó kaland

Végeztél egy kis történet, még Letenyérol:

- Külföldi személy jelentkezik kilépésre. Személygépkocsijának utánfutója tele szénnel. Főszereplőnk, a pénzügyőr rutinkérdést megelőzően már előre nyújtja a számlát és az annak megfelelő valuta beváltásáról szóló igazolást. A pénzügyőr eddig minden rendben talált, majd udvariasan kéri az utast, rakjon le a szénből az alját is szeretné látni. Főszereplőnk bár égre-földre esküszik, hogy csak szent szállít, mégis kénytelen eleget tenni a határozott kérésnek. Aztán a szén alól fekete színű műanyagzsákba csomagolva előkerült egy négy részre vágott disznó, vele a belseg is. A coca oltmaradt, a disznótör elmaradt.

Szöveg és kép: Tóth Ferenc

(Igaz történet)

A fiatalember a földön hevert, csak le kellett volna hajolni érte. A járókelők sietősen jöttek, s elmentek mellette. Részeg! - gondolhatták, s nem is tévedtek.

Hügomhoz igyekeztem, férje tragikus halála miatt a gyámoltásra szoruló család mellé állni az első nehéz órákban. Rövid időt lettem azokban, hogy magam is megbizonyosodjam, éle-e a fiú.

- Rosszul vagy? - kértem.

A farmernadrágos ismeretlen a fejét rázta: nem. Hason feküdt, ujjával tépkedte a sarjadosó pászitot, s erős öklöcsapásokkal, magatehetetlenül verte az anyaföldet.

- Meghalt az anyám! - ismételte strótló el-elcsukló hangon.

- Ne hagyja el magát, álljon fel, mert megfájdít - bizonygatam, s leguggoltam melléje.

- Gyere, felsegítettünk, s hazakísértünk! - lépett hozzánk a legjobkor hügom szomszéd-asszonya.

- Kirúgott az apám, meg az anyám, nem mehetek haza - jött alulról a szaggatott vdlasz.

- Nem értem! - fordultam ismerősömhöz. - Az előbb még azt mondták, meghalt az anyja, most meg, hogy kirúgta.

Megpróbáltuk talpra állítani, nem ment. A lakóházak ablakai kitárltak, számos nézője akadt

közdelmünknek. Itt nem hagyhatjuk, abban megállapodunk. Hívjunk mentőket? Kap egy gyomormosást, és utána?

- Kinek telefonáljunk, hogy jöjjenek érte? Csajod van? - kérdezte ismerősöm.

- Kelj fel kisfiam, mert megfázol - kérlette meleg hangon az utca túlsó oldaláról dtjótt idősebb asszony is.

- Ismeri? - kérdeztük tőle, szinte egyszerre.

- Azon a soron lakik az apja, meg a mostohaanyja. Az édes-

A z u t c á n

anyja már régen meghalt. Nem kell nekik ez a szegény gyerek.

Végül hármann szedtük föl a 20 év körüli fiatalembert. Átvezettük az utca északi oldalára, s leültettük egy szélvédett házfal előtti padra. Közben kortyolgatta az ismerősömtől kapott forró kávét, lépett el mögöttünk apjának felesége.

- Hogy van M. néni?

- Köszt jól! - volt a vdlasz, s az asszony már messze járt.

- Meg akarok halni! En ügyis meghalok, meglátják - molyogta elszánt keserűséggel, és magatehetetlenül eldőlt a padon.

- Minek hozták ide, tők részek! - kiabált le valaki az emeletről.

- Elmegyek innét! - döntött a fiú, de ingadozó lábai nem bírták el magas termetét. A járdaszegélyt elérve, összeroskadtt a parkoló autók között.

Közel egy óráig küszködöttünk, de mindkettőlünk menni kellett dolgára. Mivel pénze sem volt, tettünk 100 forintot a zsebébe, hogy elutazzon barátjához, Letenyére.

- Hogy adjam vissza ezt a pénzt? - volt az első kérdése.

- Nem kell visszaadnod! - vdlaszoltuk, s otthagytuk abban bízva, hogy lesz 'ereje megállni a járművek között.

Lelkiismeret-furdaldunk azóta sem múlt el. Nem tettünk meg mindent, mert nem tudtuk, mit kellett volna tennünk. Azt tudjuk, hogy az édesanya elvesztése után a gyermeklelkében keletkezett úrt egy édesmostoha védőszárnyai sem tudják feledtetni soha.

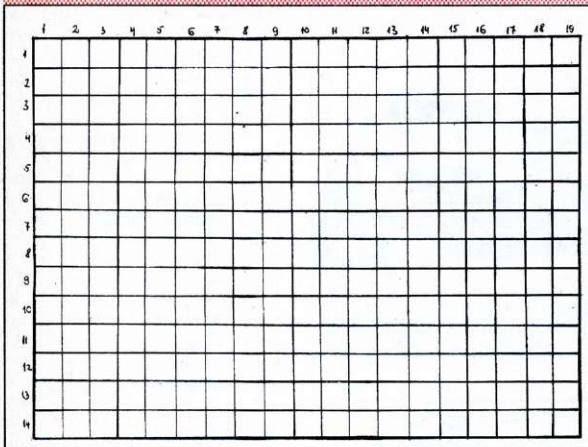
Nekünk, utcai járókelőknek, le kell győzni közömbösségünket, hogy legalább egy szalmaszálat nyújtsunk a magára maradt embertársunknak, - még ismeretlenül is.

Ha másért nem, hát azért, ha sorsunk úgy hozza, legyen aki lehajoljon értünk is.

Bakonyi Erzsébet

Olasz módra

Az ábra két, egymástól kanyargós vonallal elválasztott rejtvényt tartalmaz. Feladat a rejtvények megfejtése, a határvonal és a 29 fekete négyzet berajzolása.

Beküldendő: a vízszintes 1. és függőleges 1. musicalje és a függ. 16. eposzá szerdáig, április 25-éig.

Meghatározások:

VÍZSZINTES:

1. Szovjet autonóm köztársaság – Styne musicalje.
2. Betű és ellenállásjel – angol nemesi cím – Föld istennő a görög mitológiában.
3. Megrögzött – mező – círaszág.
4. Rossini grófja – Th – én remegek, te

remegsz, ... – ragu- és gulyáslevesek közös része! 5. ITT...: tv-márka – rohamoz – elv névelővel. 6. Az M – igekötő – kedvenc témám az újságban – volfram és ár rövidítése. 7. Indulatszó – holdkórosak – észak-svéd város lakója. 8. Távirati él – bolgár hegy – a Halotti Beszéd 6. szava. 9. XIV. századi olasz művészet – kettőzve: édesség – NSZK fővárosa – amerikai költő. 10. Rosszul dobja – rásegítő hangzói – japán drámai műfaj – svájci főváros vége. 11. Mutatószó – becézett női név – ... és csapata – cárné. 12. Nap, latinul – olasz folyó – timai keverve. 13. Germán nép – ... Lisi: olasz színész – ajánlás – fordítva régi fővárosi sportegylet. 14. Réz-, vas- és óntartalmú ásvány – hajózás Transvaalban – piszkos.

FÜGGŐLEGES:

1. Youmans musicalje – gésa egyneműi.
2. Hősszerelmes színész – szájat fest. 3. Hetvenkédő – ébred – mutatószó.

4. ... Eva: színész nő – fohász – távirati cél 5. Unnepélyes nyilatkozat – kiesik a kezéből – belső tartalom nélkül van. 6. Zeusz kedvese – kvarcváltozat. 7. ... fakó: szólás – ... palato: magashegységi táj – olasz és indonéz gépkocsik jelzése. 8. Ország – nem egészen ezer kg! 9. Argon – ... Pradesh: indiai állam – szlovák folyó. 10. Teljesítményszint – 1000 ív papír. 11. Asszonynévképző – vizelet mennyiségének csökkenése. 12. Urmanó – kicsinyítőképző – háromkerekű római jármű. 13. Tiltószó – nem egészen éri körbe a hordó! – meghatározórag. 14. Afrikai állóvíz – kettőzve: Gaugain műve – becézett női név. 15. Híres egyetem az USA-ban – germán főisten – Heyerdahl hajója. 16. Sumér eposz – kapocsféle. 17. Hangoskodik a hivatal – világitótest – német négy. 18. Település Jáva K-i részén – elötagként madárral kapcsolatosat jelent. 19. Sekély parti öböl – latin férfi-név.

Marhapörkölt bográcsban

5 személyre

Marhalapocka	0.60 kg
marhalábszár	0.20 kg
zsír	0.15 kg
vöröshagyma	0.20 kg
fokhagyma	0.05 kg
piros paprika	0.03 kg
nem túl savanykás vörösbor	0.3 liter
só	0.02 kg
köménymag	0.001 kg
lecsó	0.15 kg
cseresznyepaprika	0.02 kg
zöldpaprika	0.03 kg
paradicsom	0.05 kg
köretnek főtt kockára vágott sósburgonya	

A marhahúst és a vöröshagymát kockára vágjuk, a fokhagymát és a köménymagot összezúzzuk. Ha van néhány darab marha ritkacsont, a kizsírított bogrács aljára tesszük. Ezután rátesszük az előkészített anyagokat, sóval ízesítjük és feltesszük főni (víz nélkül!). Először csak lassú tűzön főzzük, amikor a levét felengette, akkor erősítjük a forrást. Kevergetni nem szabad, a bográcsot forgathatjuk. Ha félig megfőtt a paprika felét rászórjuk és összeforraljuk. Lassan főzzük tovább és a végén szórjuk rá a paprika másik felét és adjuk hozzá a vörösbort. Egy rövid forralás után a bográcsot feljebb emeljük a lángtól, hogy a tűz melegen tartsa.

Tálalásnál zöldpaprikával, paradicsommal díszítjük.

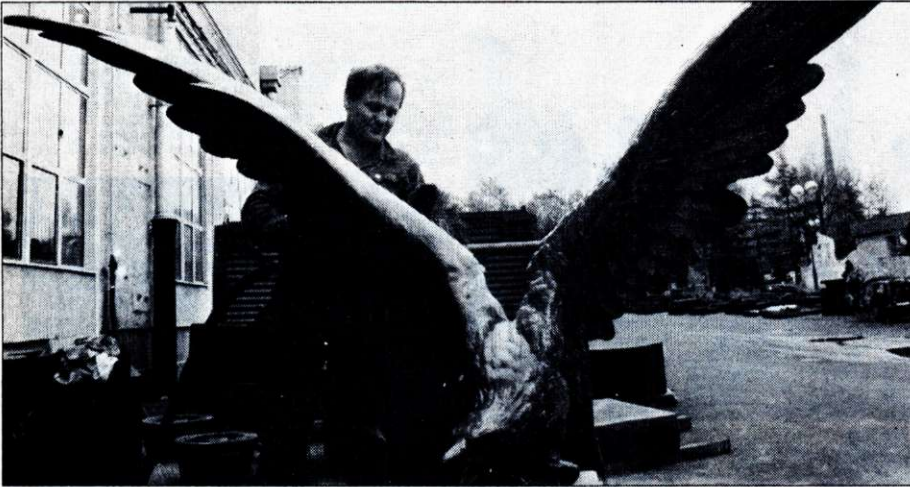
Stroh Péter

A polgár úszni tanul

– Nem értem, miért nem veszi fel az igazi tempót!?

Röpül-e?

Az idő halad... Nemrég még a földön hevert a turulmadár, ma már áll. De mikor röpül föl...?

Fotó: Szakony Attila

...ami NINCS

– A márványnak nevezett bevásárló ABC-je zárás előtt nem egészen egy órával. Többen kenyeret keresnek. A pékárus pult polcai üresek, nemhogy egy száraz kifli, de még egy morzsa sincs már. Ez még nem ünnep, hogy nincs kenyér – jegyzi meg egy vásárló. Sajnos, nem tudjuk előre kiszámítani, mert az úgy van, hogy... – Ettől aztán egy hölgy teljesen kiborul, még a pénztárnál is mondja a magáét. Ebben a szituációban már nem mertem megkockáztatni: vigyen folyékony kenyeret, abból van vagy száz rekesszel.

(– Halló, ékszerbolt?
– Igen, tessék parancsolni!
– Ezüstöt szeretnék eladni, átveszi-e?
– Átvennék de, sajnos, nincs mérlegünk. Elromlott, javításba küldtük, többször megsürgöttük, de hiába.
– Mégis mikor?
– Sajnos nem tudjuk, érdeklődni kell.)
Hát igen. Nem nagy ügy, de mi még itt tartunk. El tudnák képzelni ugyanazt mondjuk osztrák szomszédunk legkisebb falujában is?

Tóth Ferenc

Cik(k)i

„Hová tűnt a sok virág...?”

Ez az idézet a negyvenes évek egyik háború ellenes dalának legismertebb sora. Nekem mégsem a háborúról, hanem az Ady utcai volt párházi jutott eszembe. Valaha (még tavaly is) környéke volt a város legtisztább, legvirágosabb része. A tulipánokat, a szépszirmú virágokat gondos kezek ültetgették, cseréltették, hogy az első emeleti ablakból kitekintő fáradt „munkások”, s

egyéb helyekről akreditált pártmunkások nyugtathassák rajtuk gondterhelte tekintetüket. Autónak itt megállni sem volt szabad, nemhogy akadályozni a forgalmat. Am ahogy ők eltűntek, úgy tűnt el egyik napról a másikra az épület előtt a gondos takarítás parokosítás. S, ma az Ady utcának ez a része az egyik legszemesebb terület.

Az idén már tulipánt sem ültettek, csak a tavalyról itt

felejtett három hagymácska nyitott szirmot árválkodva, hogy emlékeztessen a néhai pompás virágmezőre. Piros fejükkel azonban hiába keresték társaikat. Csak a csikkhalmazt láthatták a szebb napokat is megélt épület tisztítatlan járdáján.

Bizony, bizony! Hová tűnt a sok virág...? Hová a parkokat gondozók figyelmé? Lehet, hogy nem is a városnak dolgoztak?

Lia

„Mindenki másképp csinálja...”

Valamikor nagyon régen történt, hogy a telepet kibővítették. Annak rendje-módja szerint – sőt szabálya szerint – kerítéssel is körülvették. Betonoszlopokkal, drótkerítéssel. Oda települt a vasanyagraktár, tölgy-bükk bútortéca, fenyő, meg ami más-hova nem fért.

Tavasszal már jó gombatermése volt ki látás, a vasat meg elkezdte rágni az idő vasfoga. Ez lett volna a kisebb baj, hiszen köztudott, hogy a fémek, főleg a vasat tartalmazó anyagok nedvesség hatására gyorsabban korrodálnak, pardon – magyarul – rozsdásodnak.

Szóval a gond akkor kezdődött, amikor a természet littyet hányva a drótkerítésnek, vissza akarta foglalni elrabolt területét. Nemcsak méteres fű nőtt, hanem a gízgázok még azokat is túlszárnyalták. A kisebb fajta dzsungelben nagyon könnyen lehetett hasra esni, de általában nem abban a zárt szelvényben, vagy csöben bolygott meg az ember, ami sürgősen kellett volna a TMK-nak. Azokat védte a sok gízgáz, meg a rozsdá, mert egyik sem világított.

Hogy a szót ne szaporítsam, megszületett a korszakalkotó ötlet: azt a területet le kell permetezni gyomirtó szerrel! Néhány anyagbeszerző, néhány hét alatt szerzett is néhány adaggal, meg egy háti permetezőgépet is. (Igaz, hogy a gyomok erről nem tudtak, mert időközben tovább nőttek, a rozsdák meg zabáltak.)

Az illetékes átadta az illetékes gyom-és rozsdaelenes felelősnek a kelleket, az meg néhány nap alatt el is végezte a néhány órai munkát.

A telep apraja-nagyja nap, mint nap szinte lélegzetelvonóan figyelte a hatást – közben még a kamionsofőrök is oda-csodáultak, mert nem volt aki lerakta volna az anyagukat.

Es a csoda megtörtént. Olyan dzsungel nőtt, amiben már nem bolygott meg senki. Mert nem lehetett megközelíteni. Mindenki gyönyörködött, és mindenki határozatlan volt. Az egyik nyugdíjas dolgozó addig mosolygott a bajusza alatt, amíg szükségét nem érezte.

– Kasza kéne emberek!

Nem szaporítom a szót. A javaslatot az

újabb bizottság egyhangúlag elfogadta, az anyagbeszerzők egyhangúan megint emlétek, hoztak valahonnan kaszákat, sőt kaszanyeleket is. Addigra már nyár derekán túl jártunk, és a gízgázok ugyancsak megerősödtek.

Az újabb bizottság a 38 dolgozót megkérte: kit tud még kaszálni? Hármán jelentkeztek. Megkapták a felszerelést. A délelőtti eredmény: két kaszányel meg egy kasza eltörött. Megtalálták a vasat a kaszák. Csere-bere, a munkaidő végére se kasza, se kaszányel. Gyors intézkedés újabb szerszámok beszerzésére. Meg is érkeztek, de már későn...

A gízgázok közben megszáradtak és egy estén – állítólag gyerekek játszottak a környéken gyufával – meggyulladt az egész és le is égett. Nem maradt ott más, csak a vasanyag. Rozsdamentesen. Azt ugyanis leégette a tűz.

Mindenki örült. Az elcsipett gyerekek kaptak 10 tábla csokoládét, a bizottság tagjai meg valami szerény prémiumot. Aztán összeültek, megezték: jövőre fordítva csináljuk!

Zámbó Árpád

Halló!

Itt a 007!

Ez év január és február hónapjában összesen 16 feljelentés érkezett kapitányságunkra kerékpár és segédmotor-karékpár lopás miatt.

Az ismeretlen tettesek felderítésére tett intézkedéseink eredményeként gyanú merült fel, hogy Orsós György zalakomári lakos elkövetőként számításba vehető. A nyomozás során beszerzett bizonyítékok alapján már alaposan gyanúsítható lett négy darab segédmotor-karékpár – Babetta és Delta típusú – és egy kerékpár ellopásával. Kihallgatása során ezen kívül még négy segédmotor-karékpár ellopását ismerte be.

A Keleti városrészben, részvételével, lefolytatott helyszínmegtekintés során azonban nem tudta pontosan megjelölni a lopások elkövetésének helyeit. Az általa beismert és ellopott segédmotor-karékpárok tulajdonosai eddig még nem tettek feljelentést, így a sértettek ismeretlenek a rendőrség előtt.

*

A rendőrségi vizsgálat itt tartott, amikor március 9-én a rendőrség igazoltatta Orsós Györgyöt és gyermekkorú társát, akik segédmotor-karéppárral mentek Nagykanizsáról Zalakomárba. Az igazoltatás során kiderült, hogy a motort lopták. Így Orsós György ügyében a rendőrségi vizsgálat tovább folytatódik.

A rendőrség kéri azok jelentkezését, akiknek Babetta és Delta típusú segédmotor-karéppárját ebben az évben a Keleti városrészben ellopották, és még nem tettek feljelentést.

Horváth Balázs

Fotó Cserny József

Bensőséges ünnepség keretében avatták fel Zrínyi Miklós költő és hadvezér szobrát, Rétfalvi Sándor szobrászművész alkotását. Az iskola főbejáratánál elhelyezett alkotásnál avatóbeszédet a Pécsétt élő József Attila-díjas író, Tüskés Tibor mondott, méltatva a költő és hadvezér tevékenységét. (A képen jobbra.) Az iskola diákjai színvonalas reneszánsz műsorral adóztak a kor szellemének. Az avatás a Szózat hangjaival ért véget.

Allandóan kapható 35-40 fajta cserepes, 7-8 fajta vágott virág.

Virágos ékszerdobozt nyitott az Eötvös téren a SASAD március nyolcadikán. A bolt vezetőjével Fenyves Klárával beszélgettünk.

– Önök a konkurenciával szemközt nyitottak boltot...

– Igen! Elsősorban nagyobb választékkal igyekszünk a város

lárlok igényeit kielégíteni. Természetesen az árakat is a versenynek megfelelően alakítjuk. Célunk, hogy visszatérjenek a vásárlók. A konkurenciával szemben 8-10 forinttal adjuk olcsóbban a vágott virágot, és 10-15 százalékkal a cserepest. A nyitvatartást is az igényeknek megfelelően alakítottuk.

– Ez mit jelent?

– A bolt nyitása előtt piacutatást, felmérést végeztünk. Ez adta az ötletet, hogy vasárnap 12-15 óra közt is nyitva tartunk. Ezzel a kórházba látogatókat szeretnénk megnyerni. Az sem okoz gondot, ha egyéni igényeket kell kielégíteni. Természetesen a mennyasszonyi csokrokat, asztali diszketek, szárazvirág kompozíciókat ugyanúgy elkészítjük, mint a koszorúkat.

A város kisboltjai új színfolttal gyarapodtak.

Cserny József

Ez történt

Április 5. csütörtök

– A városi tv vitaműsört rendezett, amelynek résztvevői az országgyűlési választások második fordulójában induló képviselőjelöltek (dr. Balogh Ferenc, Solti Károly, Tarnóczy Attila) voltak.

– Megalakult az Övönök Országos Egyesületének kanizsai szervezete.

Április 6. péntek

– Színes programokat szervezett az MDF helyi szervezete gyerekeknek, fiataloknak a keleti városrészben.

Április 7. szombat

– Közlekedésbiztonsági nap volt a Kanizsai Autóklubnál, melynek keretében díjtalan műszaki felülvizsgálattal állt a klub az autótulajdonosok rendelkezésére.

– Húsvéti hangversenyt adott a Felsőtemplomban a Pedagógus Női Kar és a Nagybatonyi Kamarazenekar. (Klikkünk a 8. oldalon.)

Április 8. vasárnap

– Lezajlott az országgyűlési választások második fordulója. A három jelölt közül Tarnóczy Attila (MDF) jutott a Parlamentbe.

– Sorozatos betörések voltak a városban. Három középületnek – a volt munkásorség és a pártbizottság székházának, illetve a Landler Gimnáziumnak – voltak hívatlan látogatói.

Április 9. hétfő

– Kiss Gyula zongoraművész adott szólóestet a HSMK-ban.

Április 10. kedd

– Az Erkel Művelődési Házban megnyílt Babati

Csaba nagykanizsai pedagógus első önálló kiállítása.

Április 11. szerda

– Ülést tartott a városi tanács végrehajtó bizottsága. A testület beszámolókat hallgatott meg az elmúlt évi pénzügyi ellenőrzések tapasztalatairól, majd a Csónakázó fejlesztésével kapcsolatos terv felülvizsgálatával foglalkozott. Javaslat hangzott el a város közvilágításának korszerűsítésére, majd a vb elfogadta az 1990. évi lakáselosztási tervet valamint a lakáskiutalásra és az OTP vevőkijelölésre vonatkozó javaslatot. (Részletes beszámoló a 6. oldalon.)

Összeállította: Kocsis Katalin

Visszapillantó

Bútorgyár – Statisztika 9 : 16

Nb I-es női asztalitenisz mérkőzés. Kanizsai győztesek: Szabó és Gazsi 3-3, Mausz 2, Blízó 1.

Az 1989/90. évi I. osztályú bajnokság utolsó előtti fordulójában, a bútorosok hazai évadzáróján a 18-szoros BEK győztes és 22-szeres magyar bajnokot fogadta a legjobb vidéki együttes. A kanizsaiak ezúttal a jól megszokott csapattal szerepeltek a kitűnő erőket felvonultató fővárosiakkal szemben, akikről viszont hiányzott az Európa-bajnokságon szerepelt Wirth Gabi és Nagy Krisztina.

A találkozó első részében, az első két forduló után a kitűnően kezdő vendégek főlegnyes, 9:1-es vezetésre tettek szert.

– Csapatunk nagyon megilletődött kezdett. A lányok könnyűen megadták magukat, pedig szerintem legalább két győzelmet szerezhettek volna. Különösen szembetűnő volt, hogy a tavasszal remekelt Szabó Gabi veséjét szenvedett az ifista Fazekástól. Remélem, hogy a holtponton átesnek a kanizsaiak és jó mérkőzést vívnak a vendégekkel – mondta a törzsszurkoló Tucsek József.

Nos, a kanizsaiak 3:12-es állás után tényleg összeszedték magukat, akik a harmadik körben csak 3:2-re maradtak alul. A 3. és a befejező 5. fordulóban viszont már „feltámadtak” és meglepő, de teljesen megérdemelt részsikereket értek el, így mind a kettő forduló egyaránt 3:2-re hozták. Közben kitűnő összecsapást és kanizsai győzelmet hozott a Szabó-Tóth, Mausz-Oláh, Szabó-Élló és a Gazsi-Oláh rangadó, amelyben a döntő szettben kerrekedtek felül a bútorosok.

A mérkőzések sorából kiemelkedett Mausz bravúros győzelme a visszatért Oláh Zsuzsa ellen, amely után így vélekedett a boldog kanizsai versenyző: – Hű, nagyon elfáradtam, de a sikernek nagyon örülök. Ugyanis Zsuzsát most sikerült először legyőzőm. Az első szett elment, utána nyugodtan és pontosan játszottam. Sikerült egyenlíteni. A döntő változatos, igaz kontracsatát hozott s ebben 15:15-ig partner voltam. Zsuzsa már 20:18-ra vezetett, de kontráim bejöttek és 21:21 után sikerült jobb összpontosítással nyernem.

Olajbányász – Sz. Köfém

23 : 21 (12 : 8)

Nb I B-s női kézilabda mérkőzés. A kanizsaiak legjobb dobói: Mátyás 9, Siti B. 6, Buza és Juhász 3-3.

A bajnokság tavaszi idényének 3. fordulójában a 3. helyre felkerült olajosok azt az újonc együttest látták vendégül, akitől összesen 8 góllal vezettek. Így aztán a kanizsai csapat törlesztésre készül, amelyben újra elfoglalta helyét a műtéten átesett Skrach kapus.

A találkozó elején az újoncok húztak el 3:1-re, majd 4:4-es állás után a hazaiak percei következtek, akik 10:5-ös vezetésre tettek szert. Szünet után idegeskedtek, kapkodtak az olajosok s így a vendégek feljöttek két gólról. A féldő derekán Sitiék újra elmentek 5 góllal, de aztán megint leengedtek. Ennek az lett a következménye, hogy a befejezés előtt 1 perccel csak 1 góllal vezettek

a kanizsaiak, akik az utolsó percben bebiztosították győzelmüket.

A találkozó végén Szoboda József, az olajosok technikai vezetője így vélekedett: – Az első 30 percben jelentős előnyt szereztünk. Vártam a jó folytatást, de a lányok teljesen érthetetlenül idegeskedtek, kapkodtak, és sok ziccert kihagytak. Végül csak nagy nehezen tudtuk térdre kényszeríteni ellenfelünket.

Jéki Zoltán, a kanizsaiak edzője: – Nehéz mérkőzésre számítottam s ez bejött. Az a stílus, amit a vendégek játszottak, nekünk nem kedvezett. Ezt a mérkőzést gólokkal kellett volna nyernünk, de rengeteg helyzetet elügyetlenkedtek a játékosok. Örülünk viszont a győzelemnek, meg annak, hogy Skrach tért vissza és kezd magára találni Siti Bea is.

(bh)

Diáksport

Versenyek sorozatban

Az elmúlt időszakban két sportágban mérkőztek sorozatban a Diákolimpia városi bajnokai címéért. Kézilabdában a lányoknál három, míg a fiúknál négy iskola versengett a helyezésekért. A lányok mezonyében a Hunyadi végzett az élen, megelőzve a Nagyrácz és a Rozgonyi II. csapatát. A fiúknál Zrínyi-siker született, ők veretlenül végeztek az élen. Második a Hunyadi, harmadik a Péterfy II., míg negyedik a Tanácsköztársaság téri iskola lett.

Eredmények: leány: Nagyrácz – Rozgonyi II. 10:6, Hunyadi – Nagyrácz 15:5, Hunyadi II. 12:2, fiúk: Hunyadi – Péterfy II. 10:7, Zrínyi – Hunyadi 12:11, Zrínyi – Péterfy II. 12:7, Zrínyi – Tanács 11:10, Hunyadi – Tanács 12:7, Péterfy II. – Tanács 6:3.

***

Kispályás labdarúgás népszerűségét jelzi, hogy 12 csapat nevezett, akik három 4-es csoportban nyertek besorolást.

A csoportokon belül a csapatok körmérkőzést vívtak, majd a csoportgyőztesek az első három, míg a csoportmásodikok a 4-6. helyért mérkőznek majd. A napokban a csoportmérkőzések befejeződtek, míg a döntőket április 19-én (lapzártá után) játszották le.

Csoportvégeredmények: „A” csoport: Rozgonyi II. – Kun Béla 4-, Nagyrácz – Kun Béla 2-0, Rozgonyi II. – Nagyrácz 3-3, Zrínyi II. – Nagyrácz 3-0, Zrínyi

II. – Rozgonyi II. 3-0, Zrínyi II. – Kun Béla 4-1, Végeredmény: 1. Zrínyi II. 2. Rozgonyi II. 3. Nagyrácz 4. Kun Béla

„B” csoport: Péterfy – Petőfi 4-2, Petőfi – Hunyadi 8-0, Petőfi – Andrejka 5-1, Andrejka – Hunyadi 1-0, Péterfy – Andrejka 4-1, Péterfy – Hunyadi 4-0, Végeredmény: 1. Péterfy 2. Petőfi, 3. Andrejka 4. Hunyadi

„C” csoport: Zrínyi I. – Rozgonyi 2-1, Zrínyi I. – Tanács 7-1, Rozgonyi – Tanács 2-1, Hevesi – Tanács 6-1, Hevesi – Rozgonyi 4-0, Zrínyi – Hevesi 2-1, Végeredmény: 1. Zrínyi I. 2. Hevesi 3. Rozgonyi 4. Tanácsköztársaság téri

Ahogy én láttam:

Kömblői Bányász – Tungsram

SE 23:25 (11:11)

Nb I B-s férfi kézilabda mérkőzés. A kanizsaiak legjobb dobói: Balogh 7, Gröber 6, Hungler és Kúrusta 3-3.

A kiesés ellen küzdő lámpagyáriak óriási bravúrt értek el Kömblőn, akik a listavezető, NB I-be igyekvő bányászok ellen szenzációs győzelmet arattak. A találkozót így látta Czimmer Tamás a lámpagyáriak edzője:

– A kiugró siker értékét növeli, hogy 12 (!) perccel játszott csapatunk emberhátrányban, és bizony a játékezőkötök végig „nyomtak” bennünket. Jól tudom, hogy mindenki számára hallatlanul fontos volt a találkozó. Az érdekek nyilvánvalóan

másként jelentek meg. Nekem a csapatom, az új csapatom sikere volt a döntő, meg az, hogy a régi sikerek színhelyén is bizonyítsak. A befejezés előtt 5 perccel még 21:21 volt az állás, addig fej-fej mellett mentünk. Ezután a bányászok is kijötték nyitott védekezésre, miközben mi elhúztunk 3 góllal, közben Kálóczy négy 7 méteresből hármát is hárított. A végén igen boldogok voltunk, egy „kupaiban” volt a csapat, együtt ünnepeltük a sikert. Mindenesetre ha így folytatjuk, akkor egyre több örömet szerezhethetünk a bennünk bízó szurkolóknak. (b).

Nekrológ Szántó Zoltánért

Szántó Zoltán

Még 60 éves sem volt. Néhány nappal ezelőtt még arról beszélt, hogy április hónapban milyen versenyek rendezése, lebonyolítása vár rá. Eszünk két hete, hogy a Megyei Kosárlabda Szövetség ujjalalakuló közgyűlésén tiszteletbeli elnöknek választották.

Még nagy tervei, elképzelései voltak a jövőt illetően, de mindezt már nem valósíthatta meg.

Ezért nagyon nehéz a szívünk. Tudjuk; méltatlan, embertelen a halál, hisz most is egy olyan embert vitt el, akit mindenki szeretett és aki nagyon szeretett elni.

Közel négy évtizedes tanári munkát hagyott maga után. Munkahelyén nagyszerű kollega, sportberkekben igazi barát volt. A dr. Mező Gimnáziumban rá volt a diáksport, melynek a DSK elnökeként szervezője, mozgatója volt. Több évet edzőként is dolgozott, tisztségét töltötte be a városi kosárlabda szövetségben, városi versenyek szintje nem multak el nélküle. Feladatot vállalt az újjászervezett diáksport városi irányításában is, a közleplőkü intézmények DSB lítkarakénti taradhatatlanul agilitá szervezett.

A város sportéletének minden zördülésére odafigyelt, nem rejtve véka alá véleményét. De mindezt segítő szándékkal, szakmai megalapozottsággal tette.

Eltelt teljes lett, mert befejeződött. Emlékét megörizve búcsúunk tőle.

–kapolnás–

Bagonyai Attila

Akikre büszkék vagyunk

Sziva Antal vezette be, akiknek „vonzáskörzete” már akkor is egybeesett a fekete-fehér bábu világával.

– A sportág melletti elkötelezettségére későn került sor. Harmadikos gimistaként nyertem korsztályos versenyt s ettől számítottam azt az időt, amikor bekerültem a sportág világába. Azóta viszont egyre intenzívebben foglalkozom a sakkal, ami bizony nagy felkészültséget igényel – folytatta.

A késői „beérés” viszont rövid idő alatt kiugró sikereket hozott a szerény sakkozónak,

ultam. Utóbbival mindig szoros kapcsolatot tartok, aki egyébként a magyar férfi válogatott kapitánya s most is sokat segít nekem – szolt a mestereköröl.

A közbejött katonai szolgálat ideje alatt ugyancsak az OB I-ben szerepelt a H. Mereszjev SE színeiben.

– „Tömény” sakkban volt részem abban az időben, hiszen napi 3-4 órát is foglalkozhattam a sportággal. Egyrészt saját képzelemre kellett időt állt rendelkezésre, másrészt akkor kezdtem el foglalkozni a gye-

űjszerűségekkel:

– Régi csapatomba 1988. októberében kerültem vissza, ahol igen jó kollektiva kovacs-lódott össze. Fiatal, tehetséges, nagy jövő előtt álló versenyzőkkel erősítettünk. Nekünk végre Kisvátunk csapatunk van, amely tavaly kiváló hajrával az előléköl 4. helyet szerezte meg – dicsérelte a csapattársakat.

A visszatért kanizsai fiú az eltelt másfél évben kiugró sikereket ért el: 23 partiból 15 győzelmet aratott, 8 döntetlent ért el, közben veretlen maradt. Az OB II-ben sorakerült 12 mérkőzésre közül 9 győzelem és 3 döntetlen a mérlege, s így 87,5 százalékos teljesítménnyel járult hozzá a 4. helyezéshez a negyedik táblán.

A kanizsai sakkozás nagy erőssége

– A Kun Béla úti iskola elvégzése után a dr. Mező Ferenc Gimnáziumban érettségiztem. Az iskolai évek alatt a sakkspport még nem volt elég, s így áztán számottevő eredményekért sem értem el. Tulajdonképpen az akkori városi diákversenyeken szerepeltem, nyertem is úttörő versenyt – mondta bevezetésként **Bagonyai Attila**, a Kanizsai sakkspport egyik erőssége.

A sakkozás rejtelmeibe, az alapokba Rezek Győző és

aki a kanizsai évek alatt (a Vasas Izzóban szerepelt) egyre szorob eredményeket ért el, több korsztályos versenyen remekelt.

– Eredményeimre, játékomra felfigyeltek a ZTE vezetői. Számomra rendkívül sokat jelentett, hogy az OB I-ben szerepeltem, ahol olyan kiváló mestereim voltak, mint Bárzay László nk. nagymester, vagy Horváth Tamás, az akkori csapattársak, akik „gondozásba” vettek s tőlük rengeteget ta-

rekekkel. Örömmel tölt el, hogy egyik tanítványom, a kis Lakos országos kisdobos bajnok lett. Ugyanakkor a bajnokság mellett kiváló sakkaratókra tettem szert, néhányan most is erősítik a Tunggram egyre szebb reményekre jogosító OB II-es csapatát, – szolt a katonai évekről, ahonnet „átmentette” Rauszt, Ragaszt és Csikárt is.

Bagonyai Attilát a sakkspport végleg meghódította. Hallatlan keményen foglalkozik az irodalommal, az elmélettel, az

– A Tunggram gyáregység és a sportkör nagyszerű bázisa a sakknak. Kiemelt figyelmet fordítanak a csapatra s ezt a gondoskodást mi eredményileg honoráljuk. Az elmúlt évben én is kiléphettem a nemzetközi porondra, 8 jelentős versenyen szerepeltem, amelyek sokat jelentenek. Így volt ez akkor is, amikor egyik bolgár nk. nagymestert sikerült legyőznie, – mágyarázta a Tunggram műszerésze.

A szűkszávú Attila egyre oldottabb lett akkor, amikor utánpótlásról faggattam:

– A Tunggram ifi-csapatának vagyok edzője. Nagyon szeretek a gyerekekkel foglalkozni, most is több tehetség bontogatja „szárnyait”. Fegyelmelzettek, szorgalmasak a kislányok, kisfiúk, akik kellő időben ismerkednek ezzel a szép sporttal. A saját sikereim mellett az a döntő, hogy ezek a gyerekek mielőbb érjenek be, úgy mint az 5. osztályos Domina Agnes, aki szinte 1 éves felkészülés után jutott be a korsztályos országos döntőbe.

– Vagyak, tervek?
– Példaképpen Petroszjan, az ő stílusát, módszerét nagyon szeretem. Rengeteget kell még tanulnom, a lemaradást pótolni kell. En „csak” jó sakkozó szeretnék lenni s a „gyerekeimből” is azt akarok nevelni. Az OB II-es csapattól érmes helyet remélek, magamtól is előrelépést várok. Van bőven idő. 26 éves vagyok, de többen is mondják, hogy komolyodnom kell. Igazuk van!

A csapattárs **Nádasi Tamás**, a városi sakk szövetség elnöke így összegezte a kitünő játékosról: – A kanizsai sakkozás nagy erőssége a megbízható mesterjelölt, a ponteros versenyző. Az elmúlt évben az OB II-es teljes mezőny legjobb pontszerzője volt s ezért különdíjat is kapott a Magyar Sakk Szövetségtől. Erőssége a megnyitási ismeret, az apróbb előnyökért folyó harc. Nagy stratégia és taktikus igazi pozíciós játékmester. A csendes és szolid, jól képzett Attila a csapat igazi hűzóembere, nagyszerű versenyzője.

Balogh Antal

Természetjárás

„Thury György” emléktúra

A Kanizsa vár török uralom alóli felszabadulásának 300. évfordulója tiszteletére a **Postás SE természetbarát szakosztálya** emléktúrát szervez. Az első alkalommal kiírt vetélkedőt a szervezők ez évtől szeretnék rendszeressé tenni, melyet majd évenkénti kiírás fog szabályozni.

Az 1990. április 21-én (szombaton) lebonyolítandó emléktúra mellett a Postás SE túráversenyét is, melyre 3-3 fős csapatokkal lehetett nevezni. A középiskolák részére rendezett verseny távja **20 kilométer** lesz, a szintidő pedig 5 óra.

Mindkét vetélkedő rajt és célhelye a Zalakaros fedettfürdő lesz. Az emléktúra – melyre az ország minden részéből várnak indulókat – a Zalakaros–Merenyei erdő-Nagybakónak–Árpád forrás–Kösziklaszurdok–TV torony–Örmöthy–Thury Kopjafa–Hervászkúti forrás–Zalamerenye útvonal megtétele vár a versenyzőkre, mely útvonal 32 kilométert 9 órán belül kell teljesíteni.

A szervezők úgy tervezik, hogy mindkét túra résztvevői délután 2 órakor a Thury György kopjafánál találkoznak, ahol koszorúzással egybekötött megemlékezést tartanak az évforduló emlékére.

Futószalagon

* A kosárlabda NB I-es rájátszásban folytatta sikeres menetelését a MÁV NTE női együttese. A kanizsai lányok ezúttal a fővárosban az EGIS-OSC vendégei voltak, akik 71:66 arányban nyertek s ezzel visszavágtak a Kanizsán elszenvedett vereségért. A győzelemért s ezzel a 14. hely meg erősítéséért a legtöbbet tette **Simonné** (23 pontot szerzett), **Móró** (17), **Ácsné** (14), és **Szabó** (11).

* A kézilabda NB II, Nyugati csoportjában szereplő Tunggram női csapata a tavaszi idényre alaposan meggyengült, amely hazai pályán is vereséget szenvedett. Az együttes nem tudja pótolni a meghatározó **Szölősiné**, **Kálóczyné** és **Simonetzné** játékaát. Velük ősszel nyertek Csurgón, most pedig Kanizsán 20:17-re kikapta...

* A vízilabda OB II-ben megkezdte a bajnokságot a **Vízmű** fiatal csapata, amely a hétvégén kétszer is vízbe szállt. Az évadnyitóra a fővárosban került sor, ahol 11:6-ra nyertek a Siketek SC ellen, majd másnap Kanizsán 12:8-ra vesztek a jóképességű Bp. Számak ellen.

Kanizsa – várospolitikai hetilap, megjelenik minden pénteken. Felelős szerkesztő: **Mihovics József** és **Takáts Sándor**. Tervező szerkesztő: **Ferenc Győző**. Szerkesztőség: 8801 Pf. 74. Nagykanizsa, Ady u. 1. II. em. Telefon: 12-305. A szerkesztő bizottság tagjai: **Pék Pál** (művelődéspolitikai, a szerkesztőbizottság elnöke), **Kápolnás Zoltán** (sport), **Lengyák István** (hétvége), **Marton Györgyi** (várospolitikai). Kiadja a Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: **Jakab Vilmos**. Computertechnika: SZÜV, Zalaegerszeg. Nyomtatás: Zalai Nyomda. ISSN: 0865-3879. Nytsz:B/PHF/266/Z/1989. Terjesztő a Magyar Posta. Előfizetési díj: egy hónapra 35, negyedévre 105, fél évre 210, egy évre 420 forint. Előfizethető a postahivatalokban és a kézbesítőknél.

KANIZSA

V Á R O S I H E T I L A P

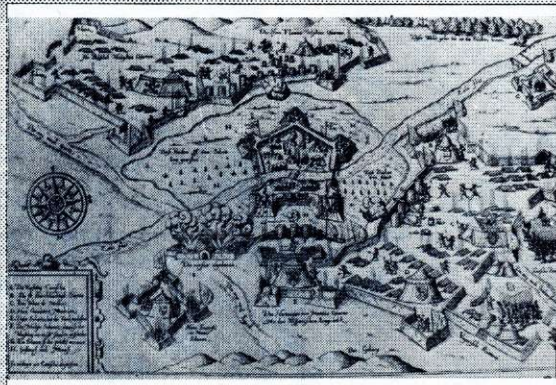
II. évfolyam 17. szám

1990. április 27.

Ára: 9,60 Ft.

Megjelenik
minden

pénteken

**1690. április 13-a, a 300 éves
török uralom vége – Várostarté-
neti kiállítás a múzeumban.**

- Képek: ❶ Vármetszet.
❷ Canischa képe.
❸ Ásatási terület a Romlott-várnál.

Fotó: Szakony Attila

(Összeállításunk a 8-9. oldalon)

**Új igazgató
az üvegyár
élén**

5. o.

**Összekuszált
iskolaügy**

6. o.

**Kanizsai
úszók
aranyérme**

16. o.

„Boldogok lehetnek, hogy ilyen szépen rendezett városban élnek”

Kovácsnai vezetők két napja Zalában

A húsvét utáni napokban városunk három kovácsnai küldöttséget látott vendégül.

Április 17-én a késő esti órákban érkezett Nagykanizsára az erdélyi Kovácsna testvérváros öt fős delegációja, amely viszonzotta a februárban ott járt kanizsai küldöttség látogatását.

A legkeletibb erdélyi Kovácsna (egykor Háromszék) megyében fekvő mintegy 11 ezer lakosú, főleg reformátusok lakta kisvárost a közel-múltban lezajlott román forradalom után megválasztott Zsuffa Levente polgármester, Luca Ion az Ideiglenes Nemzeti Megmentő Tanács helyi elnöke, Csegezi László a Faipari Vállalat mérnök-igazgatója, dr. Benkő Gyula kórházi belgyógyász osztályvezető főorvos, és Popica Jordan a Szakszervezeti Szálló igazgatója képviselte, akik április 18-án reggel a Város-házán találkoztak a városi tanács vezetőivel.

A Zsoldos Ferenc tanácselnök által irányított program két helyszínen indult. A Kanizsa Bútorgyárban Tollár József vezérigazgató, valamint Csegezi László és két társa eszmecserejéből megtudhattuk, hogy az egy főre eső román termelési érték messze elmarad az átlag egy millió magyarétól: mindössze 120 ezer lej (ez az 1,6-es szorzóval számolva megközelíti a 200 ezer Ft-ot). Romániában a dolgozók keresete is elmarad a magyarokétól, viszont a bérátlapnak csupán 14 százaléka társadalombiztosítási járulékos. A dolgozóktól mindössze két százalék nyugdíj járulékos vanonak le (személyi jövedelemadó nem!) A műszaki-üzemviteli személyzet létszáma is kisebb.

Csegezi László tömör véleménye a látottakról:

– Nagyon szép, tiszta, szinte portalan, magas szintű technológiával rendelkező gyárat ismertünk meg.

Dr. Nemesvári Márta városi főorvos kíséretében a kovácsnai polgármester és az osztályvezető belgyógyász főorvos a kórházba – a belgyógyászatra – és a rendelőintézetbe látogatott. A tapasztaltakról dr. Benkő Gyula így vélekedett:

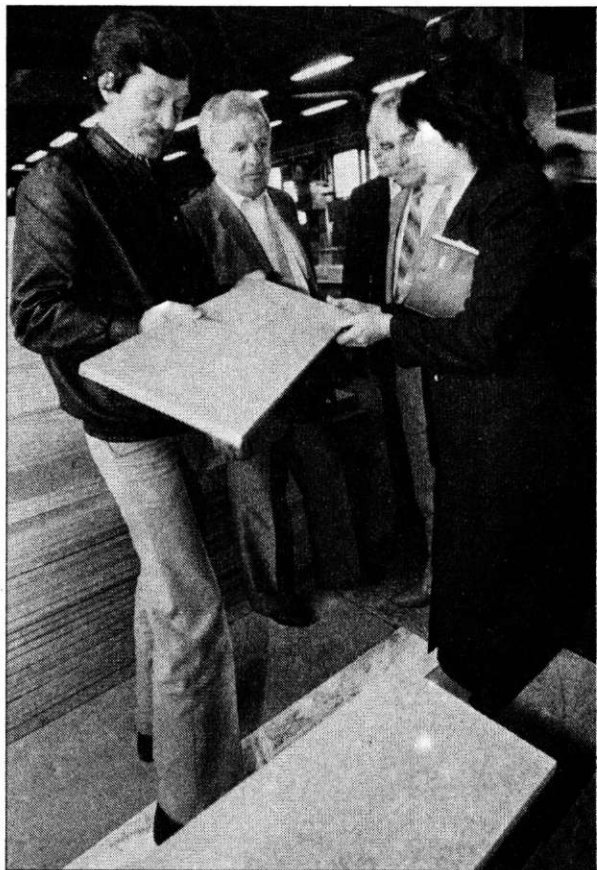
– Benyomásaim nagyon kedvezőek; az itt élők elégedettek lehetnek egészségügyi ellátásukkal.

Délután az 5 fős küldöttség – továbbra is Zsoldos Ferenc kíséretében – először a DOMUS-telepét látogatta meg, ahol Ertekes Katalin igazgatóval előzetes üzletkötésre is sor került. A keresett, jó minőségű román bútorokból – konyhagarnitúrákból, étkező-sarok garnitúrákból és nappali szoba berendezésekből havi 3 millió Ft forgalmazását helyezte kiállításba Csegezi László.

– Nagyon drágák a magyar bútorok – jegyezte meg a mérnök-igazgató.

– Sajnos a 25 százalékos általános forgalmi adó alaposan megrágtatta a magyar termékeket – válaszolt Császárné Burusan Gabriella áruforgalmi osztályvezető.

Ezután belvárosi sétára követhetett. A vendégeknek tetszett a Vasemberház belső berendezése, s a Városi Képtárban nemrég megnyitott „Nagykanizsa története” kiállítás. A Thury György Múzeumban főleg az „Erdő és

A Kanizsa Bútorgyárban.

ember Zalában” elnevezésű állandó kiállítás, a HSMK-ban pedig a színházterem és Erdős László festőművész kiállítására ragadta meg figyelmüket.

– A 300 fős kultúrházunkat alaposan megrongálta az 1977-es erős földrengés – mondta Zsuffa Levente. – Azóta raktárnak használjuk. Helyette a klubhelyiség és a mozi szolgálja nálunk a művelődés lehetőségét.

A délutáni programban a tavaszi zöldbe öltözött olajipari lakótelep, az impozáns fedett uszoda megtekintése, majd Ady úti autós-séta és az Olajbányász SE sporttelepének meglátogatása szerepelt.

A vendégek figyelmét megragadta a Dél-zalai Aruház bő árukiálata. Itt kisebb bevásárlásra is sor került. Luca Ion például hongkongi ping-pong ütőt és csehszlo-

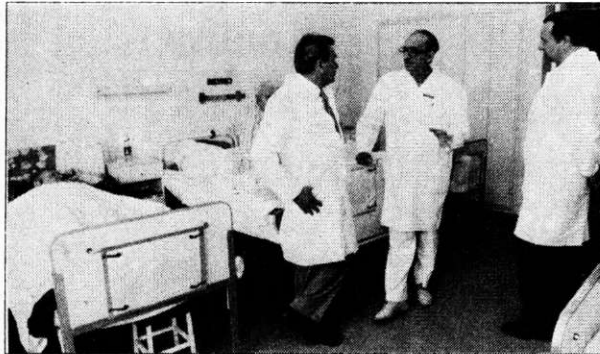
vák kaucsuk labdákat vett 11 éves sportoló fiának.

– Boldogok lehetnek, hogy ilyen szépen rendezett városban élnek – jegyezte meg Popica Jordan a szerdai kórséta végén.

Másnap, április 19-én dr. Balázs Sándor vb-titkár volt a programvezető. A reggeli sajtótájékoztatót követően délelőtt a Balaton-vidékét (Keszthely, Szépkilátó, Hévíz), délután pedig – lévén Kovácsna üdülő- és gyógyhely is – a zalakarosi fürdőt látogatták meg a vendégek – maradandó emlékeket, hasznos tapasztalatokat gyűjtve.

A kovácsnai vezetők küldöttsége április 20-án kora reggel utazott vissza Erdőbe.

(tihanyni)

A kórház I. belgyógyászatan.

Szakony Attila felvételei

A nyugalom városa

Beszélgetés Zsuffa Leventével és Luca Ioannal

Luca Ioan

Kovácsna tizenkétezer, többségében magyarul beszélő település Romániában. A decemberi városi események lázában Nagykanizsa ezt a helységet választotta testvérvárosául. Egy korábbi látogatás viszonzásául,

most tőlük jött egy kulturális, gazdasági érdekeltségű delegáció. Vezetőjük Zsuffa Levente polgármester és Luca Ioan a kovásznai Egységes Ideiglenes Nemzeti Tanács elnöke. Öket kértem, hogy válaszoljanak néhány kérdésemre.

— Kovásznát boldogságszigetnek tartom Románia többi helységéhez képest.

— L. I.: Régen sem voltak bajok a megyében. Kovászna nemzetközi hírű, sokak által látogatott furdóhely. A világ minden pontjáról érkeznek vendégek. A helybéliek pedig jórészt az ó kiszolgálással, ellátással, kezelésükkel, szórakoztatással vannak elfoglalva. Mindegy volt tehát, magyar-e valaki vagy román. Fő, hogy a vendég jól érezze magát. Mi nem estünk egymásnak, még csak puskalövés sem dörögött a forradalom idején. Most pedig sikerült a város vezetésébe olyan személyeket választani,

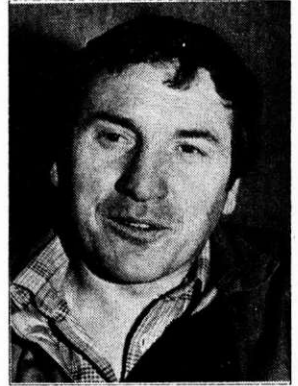
akiket az ott lakók elfogadnak.

Zs. L.: Ugy gondolom, közelebb került egymáshoz a két nemzet.

— Mindketten tisztségviselő. Van annak jelentősége, hogy egyikük magyar, másikuk román nemzetiségű?

Zs. L.: Csak annak, hogy megválasztottak vagyunk. A forradalom után létrejött egy politikai tanács, a Nemzetmentési Front. Ennek elnöke lett Luca Ioan. Két-három hét múlva pedig ez a városi front jelölte ki azt, akit a polgármesteri poszt betöltésére alkalmasnak talált.

L. I.: Most már Egységes Ideiglenes Nemzeti Tanács a neve. Tehát ez nevezte ki a polgármestert, a titkárt és a tanács még három tagját. Tudnillik nálunk a tanácsnak öt tagja van: két fizetett és három személyi, aki más munkahelyen dolgozik, s a tanácsban a várost képviseli.

Zsuffa Levente

Köszönöm mindkettőjüknek a beszélgetést, és sok sikert ahhoz, hogy a két nép Romániaszerte mielőbb egymásra találjon.

Dóró János

Az SZDSZ kioktatja az MDF-et

Egy „frenetikus” győzelem árnyoldalai

Április 8-án lezárultak a választások. Az eredmények ellenére úgy gondoljuk, hogy az SZDSZ programjával fontos társadalmi rétegeket győzött meg, és hatékony ellenzéki párt lesz. A közvélemény azonban még nem kaphatott hitelt érdemlő tájékoztatást az MDF nacionalizmusról és antiszemitizmusról túlhevült akciócsoportjainak működéséről.

Az első forduló követően fővárosi jó pozícióink, az MDF által szervezett rágalomhadjárat eredményeként, ugyanis devalválták! (Tamás Gáspár Miklós például imponáló fölényrel vezetett választási körzetében.)

Ezt igazolják az alábbiak:

A választó polgárokat elárasztották róplapokkal, amelyek képviselőjelölteinkre igaztalan vádakot zúdítottak, és politikai tevékenységüket különböző demagóg jelzőkkel bélyegezték meg. A világtörténelemben, sőt a művészvilágban is jól bevált trükk alkalmazása ez, amelyet már a rómaiak is tudtak: semper aliquid haeret... — mindig megragad valami, s ha szívoán rágalmaz az ember, nem marad hatástalan.

Kitűnő, színpadias akciónak bizonyult a második választási forduló előtt az ún. „megbékélési fórum” összehívása. Ezt követően az MDF választási lapjában (1990. április hó) elképesztő cinizmussal támadták az SZDSZ-t. Az ötödik oldalon: „A

bolszevista politikai stílusról” — című minősítetetlen glosszában az alábbiakat olvashatjuk: „Szívesen fizetnék egy pezsgőt annak, aki lényeges különbségeket tudna kimutatni a Rákosi Kommunista Pártja és a Szabad Demokraták Szövetségének politikai stílusa között.” Az ilyen triviális kinyilatkoztatásra egyetlen megjegyzés kívánkozik: Valószínű, hogy a szerzők (Zelnik József és Czákó Gábor) hiányoztak néhány történelemóráról, amikor a szóbanforgó eseményeket értelmezték. A szerzők kifejtik a bolszevik taktika lényegét, de következtetésükkel saját pártjukat, az MDF-et leplezik le. Ezt írják: „A bolszevik típusú politizálás első szembeötlő jegye az elitizmus: eleve kiemeli, magasabb rendűnek gondolja magát mindenkinél. Ebből a kiemelésből fakadnak bizonyos előjogok „legkivált mások sovénnek, bármilyen — istának minősítésére...”

Ugyanennek a Választási lapnak első oldalán a következő hangsúlyozott felhívás olvasható: „A Magyar Demokrata Fórum a jólétet, biztonságos, higgadt politikával, hazaszeretettel, a legjobb szakemberekre támaszkodva valósítja meg.” Milyen hazai, vagy nemzetközi (tudományos, műszaki, társadalompolitikai, gazdaságpolitikai) szervezet állapította meg a fenti sommás véleményt? Mi ez, ha nem az elitizmus hangsúlyozása?!

Az MDF fővárosi kampánypolitikájának irányvonala Zala megyében is revízió nélkül érvényesült.

A Zalai Hírlap 1990. április 5-i számában Dr. Marx Gyula MDF képviselőjelölt, számunkra megfoghatatlan konklúziót hozott az olvasó tudomására: „El tudok képzelni egy SZDSZ, FIDESZ, MSZP koalíciós kormányt.” holott az SZDSZ számtalanszor, egyértelműen állást foglalt, hogy a kormányalkítás jogának megszerzése esetén, nem létezhet olyan bel- és külpolitikai szituáció, hogy az MSZP-vel kormánykoalícióra lépjen.

Dr. Marx Gyula nyilatkozata izléstelen megnyilvánulás volt, a választások második fordulójá előtt.

Emlékeztetni szeretnék az olvasót a következőkre: 1989-ben az egyik — TV-ben lezajlott politikai vitán —, az MDF lehetséges verziókat tartott egy MDF-MSZP kormánykoalíció. Akkor az SZDSZ képviselője tüntetően eltávolozta a stúdióból. 1989. őszén a belpolitikai erőviszonyok változása miatt, valamint a közvélemény nyomására az MDF visszavonta kijelentését.

Szeretnénk ezügyben leszögezni: tudjuk, hogy a politika és az etika nem szinonim fogalmak.

Az SZDSZ nagykanizsai szervezete úgy ítéli meg az

MDF országos „választási hadjáratát”, hogy ezekkel a kampányfogásokkal nem várt sikereket értek el, pártjuk erkölcsi alapja azonban súlyosan megsérült!

Hangsúlyozzuk, hogy nem gátolni kívánjuk az MDF által alakítandó kormány működését! Elsődleges célunk a kaotikus gazdasági állapotok mielőbbi felszámolásában való aktív részvétel, az ellenzéki szerep pozíciójából. A választások utólagos kommentálását azért tartjuk fontosnak, hogy az MDF új erkölcsi alapokra helyezze működését. Következésképpen, a demokratikus elvek szem előtt tartásával valósítsa meg programjának minden olyan elemét, amely figyelembe veszi a hazai és külföldi gazdasági és politikai adottságokat, s ezzel segítve Magyarország számára az „Európa-házba” történő belépését.

Viola György
SZDSZ

*

A szerkesztő megjegyzése

Követve az újságírás alapelvét — miszerint „a hír szent, a vélemény szabad” — közreadjuk Viola György cikkét. Magunk sem tartjuk a választási hadjáratot makulátlannak, a cikk általánosításával azonban nem értünk egyet. Szívesen olvassunk ezért a másik fél véleményét is, hangsúlyozva, hogy a helyhatósági választások előtt konszenzusra és nem konfrontációra kell törekedni.

Öröm után: gyűlések és munka

Hogyan tovább, MDF?

Alig ültek el az országgyűlési képviselő-választások a Zala megyei 2. sz. (nagykanizsai) választókerületben győzelmet aratott MDF-jelölt, Tarnóczy Attila sikerének örömhullámai, a Magyar Demokrata Fórum nagykanizsai szervezetében tovább folytatódott az a szívós munka, amely az 1988. októberi megalakulás óta jellemzi a kicsi, de erős, szervezetet.

A hogyan továbbról a napokban folytatott beszélgetést a szervezet vezetősége két tagjával.

Czupi Gyula

a helyi feladatokról számolt be:

– A fórum végső győzelme után már három nappal április 11-én, a szokásos szerdai kora esti nyilvános gyűlésre hívták tagjainkat a városháza alagsorában rendelkezésünkre bocsjást előtárló helyiségben. A szűfaliás megtelt teremben határozott el az elkövetkező napok, hetek főbb teendőit – mondta, s máris sorolta: A kampányanyagok – így a plakátok, transzparensek, s egyebek – elvitelése az utcán lévő hirdető oszlopokról, táblákról. A házak faláról, és egyéb alkalmi helyekről; a helyi tisztújítás április 18-án, a kampány indítása a helyhatósági választásokra, minden lehetőséget alárendelve ennek az újabb siker érdekében, a párton kívüli, de velünk rokonszenvező szakemberek igénybevételével; a szervezet belüli munkás tagozat ki-

alakítása; új tagok toborzása, a környékbeli településeken szervezetek létrehozása, s ezek messzemenő segítése; az olcsó piacok fenntartása és kiegészítése, május 1-én MDF-majális szervezése, valószínűleg a Keleti-városrészen; a Dél-Nyugat című havilap további szerkesztése és kiadása, végül a küldöttek választása a III. Országos Gyűlésre. Ez megis történt, s az április 12-i összejövetelen hivatalból Czottorné Ivády Zsuzsanna helyi és országos választmányi tag, Maurer György országos számvizsgáló bizottsági tag; választott küldöttként pedig Czupi Gyula, Magyar József és Marosi Attila helyi választmányi tag, valamint Szabó Imre tag vett részt.

Czottorné Ivády Zsuzsanna

helyi ügyvezető alelnök, az országos választmányi tagja az elmúlt napokban kétszer is járt a fővárosban, azzal a céllal is, hogy az ott elhangzottakat a helyi szervezetenél hasznosíthassák.

– Április 10-én – amikor a kanizsai szervezet elnöke, a megválasztott új képviselő, Tarnóczy Attila is jelen volt – az MDF Bem téri központjában az országos választmányi felhatalmazta az elnökséget, hogy hivatalos koalíciós tárgyalásokat folytasson a kisgazdákkal, a kereszténydemokratákkal, illetve puhatolózó megbeszéléseket a független jelöltekkel és a Fidesszel – tájékoztatt.

Április 12-én a MOM Csörsz

utcai Művelődési Házában került sor az MDF III. országos gyűlésére, amelyen 480 helyi szervezet 1186 küldötte – köztük 5 kanizsai küldött – vett részt. A 800 fős befogadóképességű terem kicsinek bizonyult: a sajtó kiszorult a gyűlésről.

Dr. Simonfay Ferenc, a magyar emigráció egyik ismert személyisége Olaszország magyar nagykövete jelenlétében adta át Antall József pártelnöknek azt a zászlót, amelyet az 56-os forradalom után 1957-ben kapott az akkori olasz közvélemény elnöktől, azzal a kéréssel, hogy az első szabad magyar választások utáni kormányvárományos elnöknek nyújtsa át – mondta Ivády Zsuzsanna. – Ezután Lezsák Sándor ügyvezető alelnök – kampányfőnök – értékelte a választási kampányt. Az MDF helyi szervezeteinek tevékenységét sikeresnek ítélte. Antall József pártelnök belpolitikai helyzetértékelésében többek között arról szólt, hogy a választások követő időszakban az MDF-nek a kormányzó párthoz méltóan kell politikáit. Ennek érdekében új módszerekre, másfajta irányításra van szükség. Beszélt a parlamentben került pártokhoz való viszonyról, a koalíciós lehetőségekről, s a kormányban betöltendő kulcspozíciókról. Külpolitikai tájékoztatása a szovjet-magyar viszonyt, a szomszédos országokkal való kapcsolatokat és a Közös Piacba való mielőbbi belépést érintette.

Beszélgetés

a kanizsai szervezet választmányi tagjaival

Az országos gyűlés további részében egyebek mellett bejelentés történt, hogy az új országgyűlés május 2-án kezd meg első ülését, s ezen – mint korábban – Kéri Kálmán tábornok, az MDF tagja látja el a házelnöki tisztséget!

Szó volt arról is, hogy a várhatóan május közepén sorra kerülő kormányalakítást követően folytatják majd a III. országos gyűlést, amelyen megtartják a szükségesé váló tisztújításokat, és meghatározzák a helyhatósági választásokra való felkészülés legfontosabb feladatait, s számos egyéb kérdésben is döntés születik majd.

– A gyűlésen több hozzászólás is volt – folytatta Czottorné. – Az egyik érdekes hozzászólás Csóóri Sándor író volt, aki a FIDESZ-hez való közlekedése és az önálló MDF ifjúsági szervezet további erősítésére hívta fel a figyelmet. A gyűlés résztvevői közfelkiáltással fogadták el a kereszténydemokratákkal való egyetelmű, a belső harcokkal vívódó kisgazdákkal pedig különös odafigyeléssel történő koalíciós tárgyalásokat. Elfogadásra került az alapszabály módosítása, amely az MDF országgyűlési képviselő csoportjának – frakciónak – szervezetben belüli helymeghatározására irányult – fejezte be tájékoztatását Czottorné Ivády Zsuzsanna.

Segítőkészség

A segítőkészség egyik legnemesebb tulajdonsága az embernek. Keresztény és nem keresztény eszmék egyaránt elismerik és pozitívan értékelik. Hazánk polgárai bizonyították a világnak, hogy nincsenek híján e dicséretes tulajdonságnak. Demokratikus és nem demokratikus szervezetek egymással versengve vitték a segítséget Románia harcoló népének a forradalom idején. Szükség is volt rá, hiszen a veszett kutyát és falkáját éhes forradalmárok és mozgásképtelen harcjárművek nem tudták volna legyőzni.

Úgy gondoljuk, hogy a helyzet azóta megváltozott, másképp kell kifejeznie magát a szándékunkat. Miért értünk el az azóta nyújtott segítségeinkkel? Adtunk újságot, könyvet, üzemenyagot. Szükség volt erre is, magyar újságba csomagolják az alkatrészt, a magyar

könyvekből WC-papírt gyártanak. Az üzemenyag is kell, hiszen nem tudták volna Marosvásárhelyre szállítani a Vatra (Secu) által felbőszített románokat, hogy magyarokat verjenek nyomorékká. Falurombolás helyett most kapcsolatokat rombolnak. Mi természetesen segítünk.

Választások

Közben idehaza készülődünk az első szabad választásokra. Reménykedve várunk a pártok képviselőjelöltjeit, hogy megjelenjenek és megígérik a fellendülést, a demokráciát, a jólétet, a magyar falurombolás megállítását. Megjelentek, tizből – három. Kárpótlásul kaptunk a „Kedves Magyar Testvéreink!” című szórólapból annyit, hogy minden házba jutott még kettő is. Kíván-

csian-várjuk, hogy a legközelebbi választásokig mikor leszünk újra kedves magyar testvérek. Persze érthető a képviselőjelöltek álláspontja, mert ki az örög megye olyan faluba választási gyűlést tartani, ahol egy normális terem sincs. Pár évizede volt, de ma nincs. Ez nem falurombolás, hiszen ezt nem dózer rombolta le, hanem az idő. Most pedig nekünk fontosabb Románia, mint Zala megye.

Tisztelt Urak és Elvtársak.

A magyar falurombolás áldozatainak miért nincs bankszámlaszámja, kuratóriuma? A párházak ablakából csak Romániát látni Zala megyét? A szerkesztőségi szobákból Ceausescu ügyei jobban látszanak, mint Ujvári, Varga Gyuláé? Aki Kambarodzsában épített iskolát akkor,

mikor itthon is elkelt volna, az kevésbé bűnös, mint aki Erdélyben megszűntette a magyar iskolákat? Tisztelt újságírók, nem kellene végigjárni Rockenbauer Pál útját? Tudósítani arról, hogy él-e még az az idős ember aki egyedül lakott egy zalai faluban? Lesz-e ott többpártrendszer, demokrácia, európaiság? Egy demokráta megszól bennünket egy választási gyűlés után, hogy mindig a földünkért jár a poánk. Távol áll tőlünk az általánosítás, bizony az igazi magyar demokratákban és segítőkészségükben. Reméljük, ha segítségre szorulunk nem németek, osztrákok, svédek lesznek az elsők akik bizonyítanak.

Addig is kérjük, ne tévesszenek arányokat.

Adám József vez. tag.

Új igazgató az üvegyár élén

„Bízom benne, hogy a közösség is elfogad”

Néhány napja *Bencze Péter* igazgatja a kanizsai üvegyári kollektíva mindennapjait. Korábban főmérnök volt ugyanitt, s mivel az akkori elsőszámú vezető pályázatot nyerve az Üvegipari Művekhez távozott, helyettese megpróbálkozott a kanizsai gyár élére „kerülni”. Pályakezdeként 1977-ben került az üvegyárba a villamos üzemmérnök, aki rövid művezetős-kodés után 1980-ban ismerkedett meg a japán elektromos üvegolvasztó kemencével, s lett két év múlva üzemvezető-helyettes, újabb két év múlva technológiai osztályvezető, majd 1986-ban főmérnök.

– Úgy érzem, hogy sok

évi munkám van az üvegyári sikerekben, ezért is pályáztam meg az igazgatói állást, amikor a közlemény megjelent. Minden nagyképűség nélkül állítom, hogy az itteni

kollektíva elfogad.

Ezért is vállaltam el az igazgatói megbízatást, mert csak így, közösen lesz értelme az erőfeszítéseknek – mondta bevezetőként az új igazgató, *Bencze Péter*.

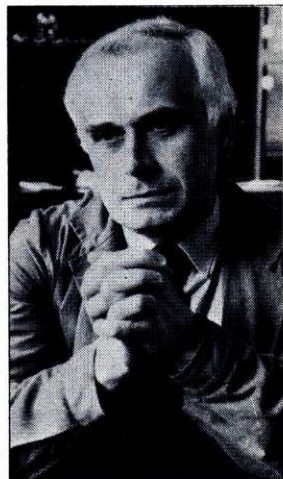
S ez azért azt is jelzi, hogy nagyon erős összefogásra lesz szükség, hogy a többszáz fős kollektíva talpon tudjon maradni, s megfeleljen a kihívásoknak. Miről van szó? Aránylag kevés a gond a hőálló termékek értékesítésével, legyen

az laboráru vagy bonyolult üvegtechnikai termék. Annál inkább veszélyeztetik a vállalat pénzügyi stabilitását az ampullaértékesítési gondok.

– Pillanatnyilag ötven százalékos kapacitással dolgozunk, azaz az autómata gépparkunknak a fele áll – magyarázta az igazgató, majd így folytatta: – Remélem, hogy nem kell

senkitől sem megválnunk, mert egy felfutó időszakban egészen biztos, hogy szükség lesz munkatársaink több évtizedes tapasztalatára. Nos, hogy konkrétabb dolgokat említsek: napokon belül választ várunk arra, hogy mi lesz a sorsa a csehszlovákiai megrendelésre legyártott 14 millió ampullának, ami szűken számolva is legalább 8 millió forintos árbevétel-kiesést okoz.

Hőálló üvegtermékekből nincs kapacitáskitöltési gond, viszont a hőpalackbetétekből csak augusztusig van megrendelésük a kanizsaiaknak. Hőkancsókból 85-90 százalékos a megrendelés-állomány. Szóval, van mit tennie a vezetésnek. Legelőször is a kieső kapacitás pótlására az Amforánál igyekeznek importpótló üvegtermékekkel jelentkezni, valamint

Fotó: Polgár Tamás

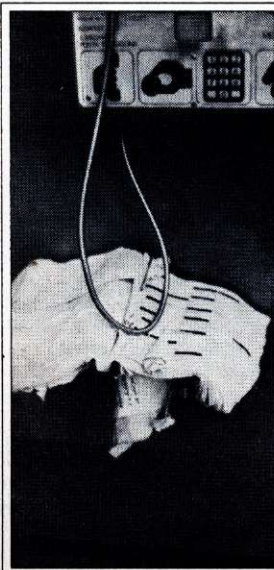
külföldi partnereiknél a változatos termékcsomagunkkal.

– Reggel héttől este hatig vagyok a gyárban vezetőtársaimmal együtt, mert tisztában vagyunk vele, hogy csak a

megfeszített munka hozza a sikert.

Tudjuk azt, hogy fejlesztés nélkül nincs előrelépés. Így aztán a növekvő energiaköltségek miatt azon kell gondolkodni, hogyan üzemeltessük a villamosfűtésű üvegolvasztó kemencéinket. Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt, hogy 17 tonna üveget kell melegíteni a kemencében egy-egy hétvégén. Át kell szerveznünk a műszakokat, vagy pénzt kell találni a műszaki fejlesztésre. Hitelpályázatunkon most dolgozunk, mert saját erőből, bármennyire is igyekszünk, nem sikerül a műszaki megújulás – mondta *Bencze Péter*, a Pannonglas Rt. Nagykanizsai Üvegyára új igazgatója.

Takáts Sándor

„Mindenk” telefonkönyve

A felvétel a kanizsai postahivatal előtti telefonfülkében készült. A látottakat nézve az volt az érzésem, hogy a telefonáló egyszerűen magánál tartja a kikeresett címet. Nem tévedtem. Az Andrejka uti fülkéből például már el is fogyott a telefonkönyv.

Tóth Ferenc

Összekuszált iskolaügy

Furcsa helyzet alakult ki Kanizsa középfokú oktatásában. A tanácsülés alighogy elfogadta a művelődési osztály munkájáról szóló beszámolót, sorra bukkannak elő a problémák. S ezek többsége évek óta jelen volt. Talán a talpraálló demokráciának köszönhetően először a Kereskedelmi Szakközép- és Szakmunkásképző, majd a 406-os ipari, most meg a Cserhátiba olvasztott Zrínyi-kollégium ügye borzolja a kedélyeket. Ráadásul itt a nagy lehetőség Kísérleti Regionális Oktatóközpont létesítésére. Úgy tűnik, a város mindezzel nem tud mit kezdeni. Bár a támogatást, segítséget kérők hangsúlyozzák: nem mások rovására akarnak elsőbbséget élvezni, az eddigi vélt „kedvezményezett” élen tülkölnek. Persze nehéz eldönteni, mi is lenne a legjobb megoldás. De az oktatás ügye nem hanyagolható el. Mégsem mindegy, milyen alapokról indulunk Európába. Mindezt átérezve a Kanizsa közéleti klub két alkalommal is vitát rendezett a kérdéssről. Az ott elhangzottakról Jászberényi László tájékoztat:

– Hangsúlyozni szeretném, hogy magam is tanárember lévén, elfogultsággal vádolhatnának, de most a KKK által kialakított véleményt tolmácsolom. A vitában résztvevők a következőket szúrták le. A városi tanács illetékeseinek nem volt a középfokú oktatásban jelentkező demográfiai hullám levelezésére kidolgozott koncepciója. Az így kialakult tarthatatlan helyzetet azonban komplexen kell kezelni, nem lehet egyes intézményeket kiragadni. A probléma csak kompromisszumok árán, közös teherviseléssel oldható meg.

– Gondolom, az említett „komplex megoldás” ellenére intézményekhez köthető pontokban vitatták meg a helyzetet.

– Igen. Először a Kereskedelmi gondjait tárgyaltuk meg. Ez mint közismert, a volt pártbizottság és munkásörökség épületeinek átadásával megoldott.

– Mi a helyzet az Iparival?
– Ők szintén helyhiánnyal küszködnek. Emelkedik a tanulólétszámuk. Szeptembertől képelenek lesznek megoldani, hogy leültesék a gyerekeket. Ezért azt kéri, hogy az iskola mögötti részen építhessenek újabb termeket. Addig is fogjon össze az ott található Landler Gimnázium, Rozgonyi Általános Iskola, Hu-

nyadi Ált. Iskola, KBMSZ és a vegyipari szakközépiszkola, hogy teremgondjait megoldják. A Landler nyolc új tanteremének kihasználtságát amúgy sem tudja senki sem kontrollálni. A közéleti klub kérte, hogy az érintett intézményvezetők mielőbb üljenek le tárgyalni.

– Érintettük már a regionális oktatóközpont kérdéseit. Közéleti jutottak-e a megoldáshoz?

– A regionális oktatóközpont terve kimondottan a volt pártbizottsági épületére van kidolgozva. Talán csak az Úttörőház jöhetne számításba. Pedig kár volna elszalasztani ezt a lehetőséget. Az átképzés kérdése ugyanis előbb-utóbb napirendre kerül. Nem lehet elmenni mellette. Arról nem is szólva, hogy más szolgáltatásaival egy elővendő felsőfokú intézmény alapjait teremthetné meg.

– Úgy tudom, szó volt a kollégiumokról is.

– A kollégiumok nevelő tevételei létrehozhat egy kollégiumi önkormányzatot, aminek az lesz a feladata, hogy 3-5 évre előre fölmérje az igényeket, illetve a kollégiumok kihasználtságára tervet dolgozzanak ki, mert lehetetlen állapot az, hogy félházal működjenek.

– A helyzet továbbra is összekuszált. Mit tud ebben tenni a Közéleti Klub?

– Elfogadtunk egy állásfoglalást, melyben felhívtuk a figyelmet arra, hogy a problémákat csak komplexen szabad kezelni. Egyetlen intézmény se menjen bele félmeleg vízbe, hisz jó példa erre a piarista gimnáziumnak 1904-ben tűzéraktanyába való költöztetése. Ezzel közel nyolcvan évig nem oldódott meg az iskola gondja. Támogatásunkról biztosítottuk a kollégiumi önkormányzatot és az ipari iskolát. Elutasítottuk

azokat a megalomániás törekvéseket, melyek vertikális komplexumok létrehozását tűzték célul.

– Ez célzás a Cserhátira és Zrínyi kollégium szabálytalan összevonására?

– Arra is, de elsősorban azt valljuk, hogy azok az iskolák ahol 800 fő felett van a létszám már nem gyerekcentrikusak. A KKK tehát megpróbált tenni valamit. Kiindulási pontjuk is van. Véleményük szerint az MTA pécsi Regionális Kutatóközpont a városnak készített komplex fejlesztési terve alapján megbízható rövidtávú programot lehetne kidolgozni, mert szükség van rá. Hiszen a rendszerváltás az oktatásban még el sem kezdődött, az egymásnak feszülő helyi érdekek pedig hamarosan utat törnek maguknak.

Dóró János

„Kanizsa szakadjon le a megye pórázáról...”

A Zrínyi-szobor avatásán járt Kanizsán Tüskés Tibor, József Attila-díjas író. A Jelenkor egykor legendás szerkesztője ma a Baranya Megyei Könyvtár munkatársa, a Pannónia Könyvek gondozója. Esztéta és tanár, a tájéssz mestere.

– Dunántúli poros kisvárosban, Nagykanizsán nőtt föl, itt volt diák. Ma hogyan látja Kanizsát?

– Az emlékek mindent megsempitene, a por mára gyémánttá változott. Szeretem ezt a várost, emlékek, csínytevésék és a szülők ezer szállal kötnek hozzá. Enni, inni a család tanítja az embert, de a szellemi érést az iskola biztosítja. A piarista gimnázium nevelt önállóságra. Ma ez elképzelhetetlen. Mindenesetre visszaseretni is egykori iskolám szeretett, Harkány tanár úr jóvoltából gyakran megfordultam itt, s mindig jó érzéssel tapasztaltam a város gyarapodását. Kanizsa óriási előnye geográfiai helyzete, ezt kell kihasználni, önállóságra törekedve, a megye pórázáról elszököve. Az igazi problémát a saját értelmiség hiányában vagy rejtkezésében látom. Legyenek ügyek, amik az értelmiséget a városhoz, a régióhoz köthetik: egy lap, alkalmas könyvtár, kutatóhelyek, aktív városéssé

munka – szellemi pálya, amelyet az értelmiségi bejárhat, amelyhez másokat is köthet.

– Ön úgy érzi, hogy a jelenlegi társadalmi átalakulásban a „szellem” már feltörte a palack pecsétjét?

– Nem, nem hiszem. Ehhez el kell telni egy kis időnek. Csak

a gyávaság „ideológiát” teremtett magának.

– Igaz, de a gyávaság nemcsak lefegyverez, megbénít. Ezért kell távolokban gondolkodni. Tegyük félre a nagyképszerűség álarcat és vállaljuk korlátainkat. Igaz, a szubjektív támpontok bizonytalanabbak, mint a számok, de lényegesek az igaz-

Félbeszakadt interjú Tüskés Tibor íróval

a felszín mozog, a múlt még jelen van. A történelmi tények számbavételét senki sem kerülheti el, de figyelmünket a jelenre kell irányítani. Ha írok, a múlt eseményei mellé a jelen nem kevésbé tanulságos lapjait akarom illeszteni. A közelmúltat íróként és állampolgárként akarom megélni. S ez nagyon fontos. A megszólalóknak legyen erkölcsi hitelle, bizalmat keltsenek, legyenek hivatkozás nélküliek. Ma még a „perc-emberké” dárídója zajlik.

– Ezek szerint az író nem pihenhet meg a mezedek ösvényeken?

– Nem! A jelenségek mögött kötelek a hiányosságokat föltárni, hiszen ezeket csak az itt élő állampolgár ismerheti.

– Manapság a félelem és

ságok és a törvények felismeréséhez.

– Ön tanár. Hogyan látja az oktatás és az iskola helyzetét ebben az átmeneti időben?

– Nehéz erre pontos választ adni. Már nem tanítok, csak figyelek az iskolára, hiszen jelen van a hétköznapjainkban. Mindenesetre: sokkal szorosabb kapcsolatnak kell lennie tanár és diák között. Nyíltság és őszinteség a nevelés alapja. De bocsásson meg, mennem kell.

Kétségtelen, a protokoll sűrű, az ünnepség nem vár. Tüskés Tibor azonban igéri: új könyvének megjelenése után folytathatjuk a beszélgetést.

Útitársunk a szegénység

Sós Lajos rajza

Idegenforgalom – városunkból nézve

Válaszolnak az utazási irodák vezetői

Nagykanizsa régóta jelentős szerepet tölt be az úgynevezett átmenő idegenforgalomban. De ha van rá pénzünk, mi is szeretünk utazni, világot látni. Az ideai utazási tervéről beszélgettünk az IBUSZ, az idegenforgalmi hivatal és az AUTOTOURS irodák szakembereivel.

– *Mennyire érdekelték a belföldi turizmusban? Hogyan próbálják az igényeket kielégíteni?*

– A belföldi turizmusra nálunk egyértelműen a diákutaztatás jellemző – mondja dr. Varga Tiborné, az idegenforgalmi hivatal vezetője. Vannak ugyan egyéni jelentkezők is, de ezeket a kívánásokat, érdeklődés hiányában nem mindig tudjuk megvalósítani.

– A belföldi forgalomban is az üdülés a keresettebb – mondja Gréger Károlyné az IBUSZ iroda vezetője. – Az elmúlt évek tapasztalatai is azt igazolják, hogy jobban kell alkalmazkodnunk a rétegigényekhez s ez már az ideai ajánlatainkban is tükröződik: nyelvtanfolyamokat, horgászudulást, számítástechnikai táborot hirdetünk.

– *Mi a helyzet a falusi turizmussal?*

– A Zala megyei Idegenfor-

galmi Hivatalnak jó pár ilyen ajánlata is van, de a magyarok ezt a lehetőséget még nem vették igénybe – mondja dr. Varga Tiborné. – Kiadványainkban – német, eszperantó és angol nyelven – népszerűsítjük, de inkább a külföldiek keresik fel a falut.

– *Mi Osákványban, a Lehner fogadóban tudjuk az ilyen igényeket kielégíteni, egy hefes túrnusokban – mondja Lébár Piroksa, az AUTOTOURS ügyintézője.*

– Programajánlatunkban szerepelnek ilyen kikapcsolódási lehetőségek, – teszi hozzá Gréger Károlyné – de csak azokat tudjuk jó szívvel ajánlani, ahol az üdülés infrastruktúrájának feltételei adottak. Zala – és ezen belül Nagykanizsa vidéke – ilyen értelemben hátrányos helyzetű. A festői környezetben lévő községekben nincs telefon, megfelelő úthálózat, vezetékvesztés, víz, gáz, áram, ami a vendég kényelmét szolgálja. Ebből is adódik, hogy a környéken nem hódít a falusi turizmus, de minden jó ötletet ezzel kapcsolatban is szívesen veszünk. Tapasztalatunk az – teszi hozzá –, hogy a falusi csendre a nagy városban élő embernek van igazán szüksége.

– *Egy időben nagyon népszerű volt a fizetővendégszolgálat. Ma is az?*

– A városban 25 lakást illetve szóban tudunk e célra igénybe venni, melyek kihasználtsága kb. 70%-os volt az elmúlt évben, de számításaink szerint idén ez csökkeni fog, hiszen a városban nincs „idegen” munkásokat foglalkoztató beruházás, s így tapasztaljuk, hogy a szálláshelyek iránt csökken a kereslet – leszámítva a nyári átmenő forgalmat – mondja Gréger Károlyné.

– *Az idegenforgalmi Hivatalnál nagyon jelentős üzletág ez – tájékoztat Varga Tiborné. 80 lakás, illetve szoba áll rendelkezésükre. Minden igényt ki tudunk elégíteni, de elsősorban munkáselhelyezésre szorítkozik a fizetővendégszolgálat. Mi is úgy tapasztaljuk, hogy nem minden időszakban kihasználta ez a szoba, de az elmúlt évben is szép forgalmat bonyolítottak le.*

– *megváltozott igényekhez hogyan tudnak igazodni? Eredményes lesz-e 1990?*

– Személyre szólóan igyekszünk az utasok problémáit megoldani. Nem a pénz helyezzük az első helyre, hanem az utas igényeit – mondja dr. Varga Tiborné.

– *Mi – az igények növekedése miatt – több lakókocsit telepítettünk a tengerpartra. Utasainknak, ha az Autóklub tagjai minél több kedvezményt szeretnének nyújtani. Pl. hitellevelet válthatnak, biztosítást köthetnek, megvehetik a jogosultságot autópályá jegyeket, az olasz üzemanyag-jegyekhez – pedig 20% kedvezményt biztosítottunk – mondja Lébár Piroksa.*

Eredmények és gondok is jellemzik tehát a három iroda munkáját. A lehetőségek adottak, a jövő bizonytalan.

Surdi kiskirályok?

A sajtó egyre gyakrabban hoz hírt tanácsi vezetők visszaéléseiről. Mit takar a szórozatos, de nem általánosítható visszaélések napfényre kerülése? A tanácsrendeletek megalkotásától a közpénzekkel, adókkal történő felelőtlen gazdálkodáson át a lakáspolitikáig mindent.

Ha meggondoljuk, hogy eddig a vezetők beosztásokat köztisztviseltekben álló emberek töltötték be, akikről most kiderül, hogy feladatukat nemcsak rosszul, de a köztisztviseltek egyáltalán nem tetsző módon látták el, a rendszer felülvizsgálatára kell szorítani a felsőbb vezetést. Sürgősen lépni kell a közhangulatot ugyancsak erősen borzoló állapotok megszüntetésére.

Mostanában sűrűsödnek a viharfelhők a surdi közös tanács feje felett is.

Kezdődött a kavargás tavaly Belezna kiválasztásával, a három megmaradt község Surd, Pátró és Liszó lakosságának elégedetlenségével. Kapkodó tanácsi vezetés, meggondolatlan beruházások, az állattartás okatlan szabályozása, tanácsi vezető olcsó lakáshoz juttatása minden előfordult az ét-lapon.

A helyi tanács szabálysértési előadója Szelhoffer József például így jutott 120000 Ft-ért családi házhoz, melynek reális értéke közel 500000 Ft lett volna. A vb-titkár Berke József kiskarva a tanács tagok beleegyezését, meghozta ezt a képtelen döntést.

– *Ma már másként döntenének a tanács tagok is – mondotta Sági József községi előjáró.*

Mint Nagykanizsán Mózes Pál volt tanácselnök idején, a falvakban is sok helyen a lakáscsere a módja a lakáshozjutásban. Mert paragrafust mindig lehet találni, vagy kreálni gyorsan, hogy törvényessé lehessen tenni a valakiknek jó tanácsi rendelkezést,

és máris törvényes az egész. Hiába mondják, ez nemcsak etikailag kifogásolható, nagyban hozzájárul a jelenlegi vezetőellenes hangulathoz is. Tegyük hozzá: nem egészen alaptalanul.

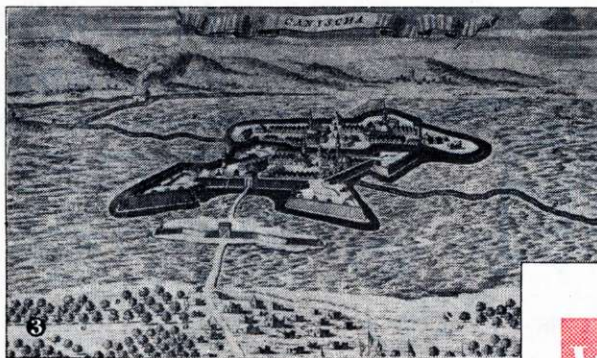
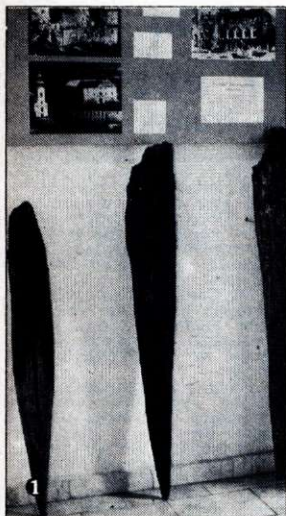
Az utóbbi idők közhangulata erősen megviselte Karsai József tanácselnök egészségi állapotát: tavaly gyorsan nyugdíjba vonult. Pedig nem így tervezte. Állásával meg volt elégedve, és szeretett volna még jó pár évig maradni. Lakossági bejelentésekre a megyei főügyészség utasította a megyei tanácsot, hogy végezzen revíziós vizsgálatot a tanácsnál. Megtörtént, s már eddig is bizonylatolási és könyvelési hiányosságokat tártak fel (megszüntetésükről a Főügyészség intézkedett). A vizsgálat azonban tart, mert újabb konkrétumok kerültek napvilágra. Nehéz napok várnak a surdi vezetésre.

Az állattartási kedv is mélyponton van a községekben, mert a helyi tanács a lakosság érdekeit teljesen figyelmen kívül hagyva lehetetlen helyzetbe hozta a gazdálkodni akarókat. Húsz évvel ezelőtt Liszóban 300-350 szarvasmarha volt az istállóban, ma talán 30 van. A sertéstartás megszűnt. Csak saját szükségletre tartanak sertést a falusiak. Vajon milyen lehet a surdi tanács vezetőinek a kedélyállapota, ha látják az üres istállókat és ólakat? Nem tudom. De azt tudom, hogy az üres épületek egy tehetetlen és működésképtelen tanács szomorú bizonyítékai.

Egy biztos, ez az állapot sokáig nem tartható fenn, mert a községek széthullásához és kihalásához vezethet.

Vajon mi lesz veled, surdi tanács? Van még út tovább?

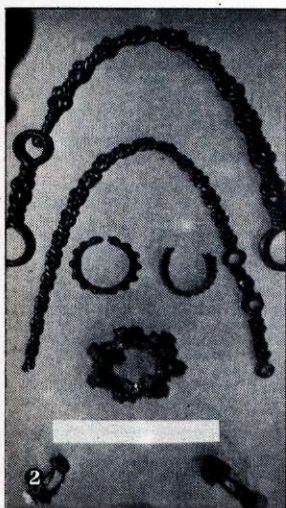

Tricentenáriumát ünnepli a város Kanizsa várának török uralom alóli felszabadításának. Alkalom ez az év percnyi megállására, visszatekinteni a múltra, főt hajtani az egykor itt élteknek. Él is a lehetőség a város. Meg is tette és teszi, mint-ahogy méltó emléket állított

Várostarténeti

- ① Cölöpök a várból
- ② Kelta ékszerek a Kanizsa környéki sírkból
- ③ A Kanizsa vár metszete a visszafoglaláskor

A Nagykanizsa története című kiállításnak rendezői dr. Horváth László, dr. Vándor László, és Kunics Zsuzsa. E három név egyben belsőtagozódást is ad a kiállításnak. Hiszen Horváth László rendezte azt a részt, mely az ősidőktől az Árpád korig mutatja be Nagykanizsa történetét. Itt található legkorábban itt élő Kőrös-Starcevo kultúra néhány tárgyi emléke. Ez egyben kuriózum is, mert Becsehely volt földrajzilag a felső határa annak az éleletermelő közösségnek akik révén Közép-Európa megismerkedhetett az újkőkor vívmányaival. De vannak itt a késő bronzkori halomsíros kultúrából ránk maradt bronztűk, bronztőrök és edények is. Ritkaságnak számít a kelta, késő vaskori anyagban egy korál berakásos ruhakapcsoló. Továbbá figyelemre méltóak azok az orvosi műszerek, melyek az Inkey sírkápolna mellett feltárt római villagazdaság leletei közt találhatóak.

A középkori részt Vándor László állította össze. Ebben Kanizsa város és várának kialakulásának emlékeanyagai láthatók. Így az 1958-67 között Méri István által vezetett kutatásnak a várban feltárt anyagai. Nyomon követhető a várbirtokhoz tartozó falvaknak a története is.

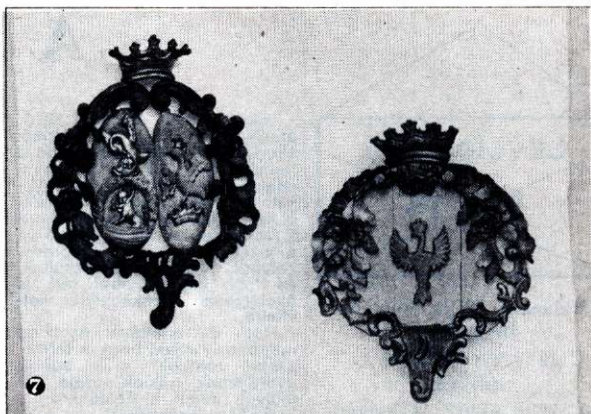

a hajdan volt vár helyén Thury György várkapitány-nak, Zrínyi Miklós költőhadvezérnek a róla elnevezett iskola falánál. 1690. április 13-a az apropója annak a kiállításnak is, melyet a Városi képtár termeiben rendezett a Thury György Múzeum.

④ Az 1690-ben Bécsben vert emlékérem

⑤ Barokk szobrok Zala megyéből

⑥ Török fegyverek, jobbról reflexij

kiállítás a múzeumban

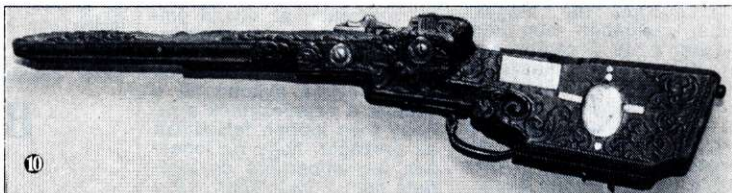
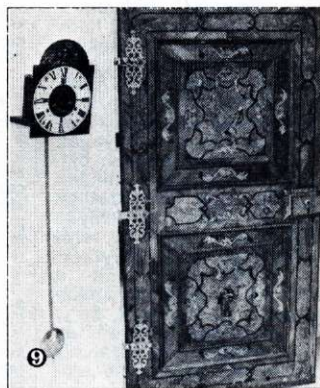
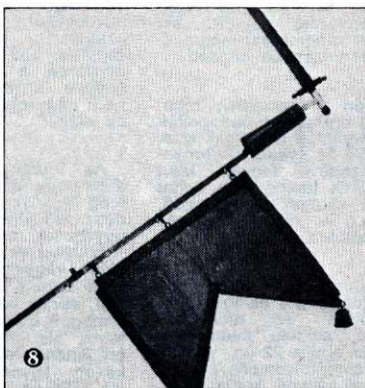
Legnagyobb érdeklődésre itt nyilván a török harcok előszelét bemutató részben található Thury Györgynek készített karabély számíthat. Külön érdekesség a kanizsaiak kedvenc kiránduló helyének a Romlottvárral (Botszentgyörgy várával) foglalkozó rész. Ide tartozik még a kilencven éves törökhódoltság mindennapi életének néhány emléke. Kardok, handzsárok, pipák, kályhaszemek, mozsarak és csempédények.

A Kunics Zsuzsa gondozta rész Baththyány Ádám felszabadító képével kezdődik. Itt már a soknemzetiségű Kanizsa képe rajzolódik ki. A tárolókban láthatók a hivatali élet beindulásának első emlékei. Többek között az 1690-től vezetett tanácsi jegyzőkönyv, a tisztviselők magyar és német nyelvű eskü mintái. Érdekességnek számít az I. Lipót által 1697-ben a városnak adományozott vásártartási privilégium eredeti levele. A véros viszonylagos függetlenségét hirdeti a kiállított pallosjog jelvénye.

A tárgyi emlékek nyomon követik a Kanizsa gazdasági életét is. Az inasfelszabadító jegyzőkönyvtől a mestermunkákon keresztül a céhládákig, céhpecsélelőig.

Mivel a ferencesek meghatározó szerepet játszottak a város életében sok tárgyi emlék található a kolostorukból itt. S hogy a 18. század jellemző stílusa a barokk volt, természetes hogy számos faszobor, oltárkép zárja be a kiállítást.

Szöveg: Dóró János
Fotó: Szakonyi Attila

⑦ A Baththyány család és a 18. század első feléből származó címer

⑧ A város pallosjogát hirdető jelvény

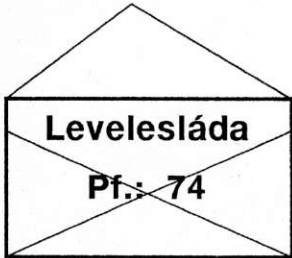
⑨ Thury György karabélyja

⑩ Török sodronying

⑪ Vallon típusú fegyverek

⑫ Barokk ajtó és folyosói óra a Ferences kolostorból

Válasz a Nyílt levél a független Cigányszervezethez c. cikkre

A „PHRÁLIPE (Testvériség) Független Cigány Szervezet nevében sajnálattal yettünk tudomást arról, hogy Ön fél, azonkívül a látóköre nagyon lehatárolt. Ezzel a válasszal nemcsak Önnek személyesen, hanem a közvéleménynek is akarjuk bemutatni a 12 pont lényegét.

A tagságunk nevében biztosíthatjuk Kanizsa minden polgárát, hogy szervezetünk nem ad helyt semmilyen visszaélésnek, nem ad teret a cigánység valós helyzetének elleplezésére. Ez a szervezet társadalmi munkában azon serénykedik, hogy jobb fordulatot vegyen az egész ország számára oly létfontosságú társadalmi előrelépés.

Oly emberek, mint a Tisztelt Levélíró, aki magyar ember szemében még nem elfogadott, de a cigány ember szemében is kitaszított, biztos, hogy nem dobban rá azokra a tényekre, melyek ma a cigánység arculatát tükrözik. A régi dilettáns félrevezető politika sorozata az Ön véleményének alapja.

Tényként említjük és büszkén vallhatjuk, hogy cigány emberként szeretnénk tenni a cigánység érdekében, azokért a cigányokért, akik emberi módon szeretnének élni. Történelmi felelősként csak annyit vállalhatunk magunkra, amennyit egy demokratikus átrendezés folyamatában fel kell vállalni:

Érdekvédelmi és érdekegyeztetői funkcióban meg kell kísérelni annak a katasztrófnának az elhárítását, amely az egész magyar társadalmat fenyegeti.

Miután a cigánybűnözés fogalmát a belügyi szervek 1990. februárjában eltörölték, Önnek is rendezni kellene ezirányú gondolatait, hiszen bűnöző az is, aki népcsoportokat nyomorba dönt, aki az állam pénzen palotát épít, Önt meg a putriba kényszerítette lakni. Viszont bünt követ el az is,

A Föld Napja

Húsz évvel ezelőtt, 1970. április 22-én, 25 millió amerikai állampolgár emelte fel szavát a természetért. Ez a történelmi jelentőségű esemény az Egyesült Államokban fontos változásokat eredményezett. Szigorú törvényeket hoztak a levegő és a vizek védelmére, új környezetvédő szervezetek alakultak, és több millió ember tért át ökológiailag érzékenyebb életvitelre.

Húsz év elteltével azonban megállapíthatjuk, hogy a természet romboló erők sokkal gyorsabban nálunk. Ideje komolyan venni a Földünkre leselkedő veszélyeket!

Ezeket a mondatokat Denis Hayes az 1970-es Föld Napja kezdeményezője mondta, aki most már világméretű megmozdulás szervezőjébe kezdett.

Ezekben a napokban több, mint 120 országban ünnepelték a Föld Napját, s készültek arra, hogy a 90-es éveket a környezet évtizedévé tegyék. Mert csak milliók támogatása adhat alapot a környezetünket védő, politikailag is „rázós” döntések meghozatalára.

Magyarországon is számos egyén, mozgalom és szervezet kapcsolódott az előkészítő munkába, sokféle eseményre került sor április 22-én. Volt tiltakozó tömegfelvonulás és májális, tudományos konferencia, gyermekrajz-pályázat, az ember

aki jólakottan az éhezõ embernek a helyes táplálkozásról beszél.

A környező országok rossz példája nyitotta fel a szemét a szervezetnek arra, hogy még időben felszólítsa az országot, hogy ne lehessen oly embertipró cselekedete mint Romániában, vagy Csehszlovákiában. A szoviszta, nacionalista szemlélet több száz cigány ember életébe került ma, 1990-ben.

A „PHRÁLIPE” Független Cigány Szervezet ma 4 főt juttatott a parlamentbe és hűségnyilatkozatukkal minden cigány ember érdekét képviselni fogják.

Mi nem szegyejlük magunkat, szegyejlje magát az, aki anyáinkat nem ismerté el hivatásos nevelőknek.

Mi méltósággal valljuk az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának első cikkelyét „Minden emberi lény szabadon születik és egyenlő méltósága van. Az emberek ésszel és lelkiismerettel bírván egymással szemben testvéri szellemben kell, hogy viseltesenek”.

Nagykanizsa, 1990. április 18.

Orsós Ferenc
Független Cigány Szervezet
Nagykanizsa

természet-iránti felelősségével foglalkozó istentisztelet és faültetés.

1990. április 22-e, a Föld Napja volt! Ha olvassuk ezt a négy betűt: FÖLD – tengerek, hegyek-völgyek, erdők-mezők, és végtelen pusztaságok kavalkádját látjuk. En erdész vagyok, nekem az Erdő jelenik meg ebben a forgatagban! Az Erdő is csak négy betű, de az olvasótól függ, hogy mit ért rajta? Leiki szeme mit lát, szívében mit érez, ha ezt a szót olvassa? Látja-e a fákat, kergüket, rajta a mohát; lát-e alutuk bokrokat, füvet, páfrányt, vadvirágot; érzi-e az árnyék hűvösségét, a korhadó avar szagát, a nagy szibbasztó csendet; hallja-e a viharok orgonálását a zúgó szélben, és hallja-e a madárdalt? Nekem ez a négy betű mindig ezt hozza előm!

Az Erdők életében 20 év nem nagy idő! A tölgy, a bükk még legénykorát éli, de az erdősz, aki ültette, erre az időre ugyancsak megderesedett már.

Emlékszem, amikor nehezen akart végezhakadni a télnek, és a tavasz csak tűnő pillanat volt, április közepén pedig már remegett a levegő a dombtetők felett, aig maradt 2-3 hét az erdősítések elvégzésére! Sietni kellett nagyon, hogy a gyenge kis csemete időben földbe kerüljön. Hányszor leste az eget az erdész tavaszi erdősítések idején egy kis esőért könyörgőn! De ha a nyár nem perzselte fel a nagy gondnal elültetett csemetét, ősszel már

könnyű szívvel járta erdősített területeit. Mert ekkorra már a csemete kifeverte az átültetést, a forró nyarat, megbirkózott a vele versenylet-növé lágyzáruakkal – meg el is bűjt közöttük a vad szája elől – egyzóval beleilleszkedett környezetébe. A kis erdei mag hazzaérkezett a csemetekerti iskolából, otthon érezte magát a sejtelenesen zúgó rengetegben. De ehhez az kellett, hogy ültetője az a melegsívű zalai parasztember legyen, aki mindig bizott a jövőben! Mert aki fát ültet, a jövőnek ülteti azt!

Az évek múlnak, de csak a szakember szeme veszi észre, hogy munkája mennyit ér! Elemi csapások, emberi gondatlanságból előforduló károk mindig ott leselkednek az erdősítelen! Az ember akarva-akaratlanul megsérti a Természetet, beleavatkozik annak nagy és szent műhelyébe – sokszor avatatlán kezekel –, és szenvednek az erdők, pusztulnak a fák! A károk megfékezésére és megszüntetésére érdekében nemzetközi összefogásra van szükség. A Föld Napja fejezi ki azt az együttes programot, amelynek célja megmenteni a Földet, a Vizeket, a zúgó Erdőket, a velük élő minden népet és nemzetet! En bízom abban, hogy nemcsak április 22-e volt a Föld Napja, de valamennyi elkövetkező hónap és év napja is az lesz.

Végeztül egy rég halott barátom versét idézem, aki a hagyományos erdő fohászatát állírtá, ahogyan azt az erdőszon-gásból meghallhatta egykoron:

Beszélnék a fák

(Mikola Géza verse)

Vigyázz rám, ember, mert én is élek, érzek!
Szeress, hisz életemen végig elkísérlek!

Vagyok:
kisdíj bölcsője, tűzhelyed melege,
házád gerendája, tornácod fedele...

Vagyok:
hullám fölött ringatózó csónak,
áthidalom partját pataknak, folyónak,
örzöm a tárnában bányászok életét,
hallgatom robogó vonatok énekét...

Vagyok:
pad az iskolában, otthonodnak ajtaja,
hordó vagyok boraidnak, fűtőös rigók otthona,
éhezőknek, szomjazóknak, munkásoknak asztala...

Vagyok:
támasz nyomorultak, sánták, vakok kezében,
megtalálás a kalapácsban, pengő kasza nyelében,
ásó, kapa, vasvillában, gereblyében, ekében...

Vagyok:
orgona, zongora, citera, cimbalom...
vagyok fejfád és koporsód,
ha rádborul a sírhalom...

És ne felejtse el, hogy rólam feljegyezték:
én tartottam a Golgothán az Istenember testét...
Kérve-kérlek ember, ki együtt élsz velem,
hallgass meg, oly szerény, rövid e kérelem!

ne bántsi!

Wentzely Dénes
erdész
Keszthely

Sala cipő, Sala divat, Sala papír...

Két KIP-KOP üzlet, családi vállalkozásban

1987. őszétől nagy keletje van egy „maszek” üzletnek Nagykanizsán, a Béke út elején. Sala cipő, KIP-KOP cipőbolt – hirdeti a cégfelirat. A vásárlók – nők és férfiak egyaránt – sűrűn adják egymásnak a kilincset Salamon István boltjában, ahol kedvező árakon vásárolhatnak a Budapestről, Pécsről, Kaposvárról és Szombathelyről beszerzett jó minőségű, divatos cipő- és csizma választékból. Nézzük csak, hogyan jutott a ma 48 esztendőes Salamon István az önállóság útjára!

Két éves korom óta élek a városban. Apám MÁV dolgozó volt, főellenőrként távozott nyugdíjba. Anyám mindig a háztartást vezette. Egyedüli gyermek voltam a családban, s szüleim féltő gonddal egyengették sorsomat. Az elemi, majd általánossá változtatott iskola nyolc osztályán elvégzése után vegyes ruházati kereskedő szakmát tanultam, 1959-ben szereztem szakmunkás bizonyítványt. A közel harminc év leforgása alatt a belváros hat üzletében fordultam meg. Voltam eladó, boltvezető-helyettes és boltvezető a Zala megyei Iparcikk Kereskedelmi Vállalat helyi kirendeltsége üzleteiben. Az utolsó éveket a Kanizsa Áruház konfekció-, majd cipőosztályán töltöttem osztályvezető munkakörben – mondta a kanizsai kereskedő berkekben csak „Sala” néven becézett férfi.

Fiatalon házasodott. Felesége – aki a MÁV-nál adminisztrátorként dolgozott – három egészséges leánygyermeknek adott életet, s a családért, fíradozott.

Salamon Istvánban a 80-as években érlelődött meg hogy önállóítja magát. Kicsiben – a már említett Béke úti mini-boltban – vágott bele a maszek-életbe.

– Mi kellett ehhez? – kérdeztük.

– Bátor kezdeményező-készség, kockázat-vállalás, szaktudás, gyakorlat, szorgalom, szakmai fanatizmus. S ezek ötvözte – az elengethetetlen szerencse mellett – meg is hozta a gyümölcsöt. A kis boltban nagy volt a forgalom, s csakhamar jövedelmezővé vált a havi 1900 forintos helyiség-bérelti díj mellett is. Mivel gyakran kellett új árucikkekért utaznom, feleségem elszegődött mellém, s csakhamar beléltanult a szakmába.

1989-ben felfigyelt a megyei napilap egy hirdetésére: 1989. október 1-től három éves szerződéses üzemeltetésre, egykori vállalata versenytárgyalásra invitálta az érdeklődőket: a Lenin úti 45. sz. Papír-írószer boltot hirdették. Salamon Istvánnal összehívta az otthoni „kupaktanácsot”, s egyhangú döntés született: családi vállalkozásban, új profilokkal bővítve megkísérlik a boltot megszerezni. Es sikerült! Salamon István két visszalépett vetélytársával szemben megnyerte a versenytárgyalást.

– A „kínótt” Béke úti cipőbolt megtartása mellett, a szükséges engedélyek megszerzése után gyorsan hozzáláttunk a tágas helyiségekkel rendelkező papírbolt átalakításához. A papír-írószer jellegű árukészlet megvásárlásához és az új elgondolások kivitelezéséhez, jelentős kamattal,

1,5 millió forint rövid lejáratú hitelt vettem fel a helyi hitelbanktól. Az eredeti, de továbbra is súlyponti papír-írószer profil cipővel, bórdíszmű- és divatáruval egészítettem ki. A vásárlóter kibővítése és az árukészlet feltöltése után csakhamar megnyitottuk a második boltot. Nem bántam meg. A forgalom itt is jó. A két üzlet idei első negyedévi áruforgalma meghaladta az ötmillió forintot, amely az átlagos húsz százalékos árrés mellett kibírja a Lenin úti bolt jelentős, havi ötvénezer forintos helyiségbérelt is – mondta elégedetten Salamon István.

S ezen nem lehet csodálkozni, amikor a fő jelszó: „Első a vevő”. Mindkét boltjában előzetes ellenőrzés, türelem, udvarias kiszolgálás, mosoly, nyugalom uralkodik – s ez bizony visszacsajlja az elégedett vásárlót...

– A két boltban összesen hatan dolgozunk. Rajtam kívül feleségem – a kis boltban egyedül –, két felnőtt lányom, a vőm és egy megbízható alkalmazott. Heti hat napon, napi 8-12 óras mun-

kaidőben dolgozunk, s jól megértjük és kiegészítjük egymást – tájékoztatott Salamon István. Terveiről így nyilatkozott a két KIP-KOP bolt vezetője:

– Szeretném a két boltot megbízható, kiegyensúlyozott üzemelés mellett megtartani. A nagy-boltban profilbővítésre is van lehetőség, gondolva itt nagy írógépek, irodagépek, számoló- és számítógépek forgalmazására is. Feleségemmel együtt szeretném, ha idővel, úgy tíz-tizenöt év múlva lányam – köztük a még általános iskolás, kereskedőnek készülő Mónika is – és családjuk becsületesen haladnának a megkedvelt szülői úton...

Tihanyi István

A Kip-kop üzletház bejárata.

Fotó: Cserny József

A „Fekete Sas” újra fészket rak

Közel egy évtizede megszűnt a hírhedt „Fekete Sas” kocsmá. Fuvarosok, a kispénzűek, a társadalom peremére szorult emberek találkozóhelye volt.

Ma elegáns külsővel újra fészket rak a „Fekete Sas”. A nyitásról, az elképzelésekről beszélgettünk a tulajdonossal, Lakos Lajosnéval:

A Fekete Sas kívülről.

– Nem titok, igaz, még pontos elszámolás nincs, de közel kettő millióba került, amit most lát – mondja. – Hogy miből? Az üzlet családi vállalkozás, kölcsönökből készült.

– Önök egy rossz emlékü kocsma nevét vették fel.

– Ez csak fél igazság! Csak a nevét, a szellemét nem szeretnénk visszahozni. A múltban sem kocsma, vendégfogadó volt, csak kocsmává változott. Elsősorban azokat a vendégeket várjuk, akik a kulturált viselkedés alapvető szabályait ismerik és betartják.

– Mivel próbálják a vendégeket idecsalogtatni?

– A sörgyárral kötöttünk szerződést, így természetes, hogy ennek a termékeit forgalmazzuk. Amivel a vendégeket igazán megnyerni szeretnénk az, hogy folyamatosan friss csapolt sör mérünk a palackozott mellett.

– Azt mondják, a csapolt sör jó üzlet!

– Hogy jó üzlet, vagy nem, még nem tudom, de ami biztos, a vendégnek csak azt az időt kell kivárni, amíg a korsó és a pohár megtelik sörrel. A tejek nyitja egy német keverőfej, ami először a hab nélküli sört adja, majd utána a habot.

– Ha nem sörös vendég érkezik, mit tud ajánlani?

– Négy fajta minőségi bort, széles választékban főmenny ital és természetesen kimért és palackozott üdítőitalokat. Árunk öt-hat fajta szendvicset. Az igényeknek megfelelően a választékokat bővíteni szeretnénk.

A nyitás előtt csillogó réztáblájával igazán kellemes benyomást tett a „Fekete Sas”. Reméljük, az idők folyamán nem kopik az üzlet fénye, mint annyi nagy reményekkel induló társának. A rendőr is csak vendég lesz, nem hivatalos személy.

Önnel tartunk

Társasjáték 2-4 fő
részére

Hozzávalók:

- 1 db játékmező
- 1 db dobókocka
- 1 db dobókocka (színes)
- 3-3 db bábu

Játékszabály

Egy kockán egyszerre csak két játékos lehet. Aki harmadiknak érkezik, az a legrégebbit a rajtvonalra küldi.

Rajt: 6-os dobással az „alapbiztosítás” megkötésre került. Új dobás esetén (1-4-ig) kiegészítő biztosítással kezdheti a játékot és léphet a dobott értéknek megfelelően.

1. Újérték biztosítási részelem.
2. Külföldre szóló határozatlan időtartamú biztosítás.
4. Poggyászbiztosítás többszörözése.
5. Balesetbiztosítás többszörözés = a részelemez. HB CASCO: Biztosítással rendelkezem. A másik bábumat a rajtkockára tehetem.

Önrészesedés:

A = szgk. B = autóbusz
C = klg. gjmű. tgg. vontató
„a” és „b” = a dobott érték alapján lép előre, „c” = ha 1-4-ig dob, mehet tovább!

Önrészesedés: egyszer kimarad a játékból.

Töréskár: A dobott érték-nél 1-el kevesebbel léphet.

Elem-, lopás-, poggyász-baleseti károk:

A dobott érték és a számérték (színes kocka) összegével juthat előre, de egyszer nem dobhat!

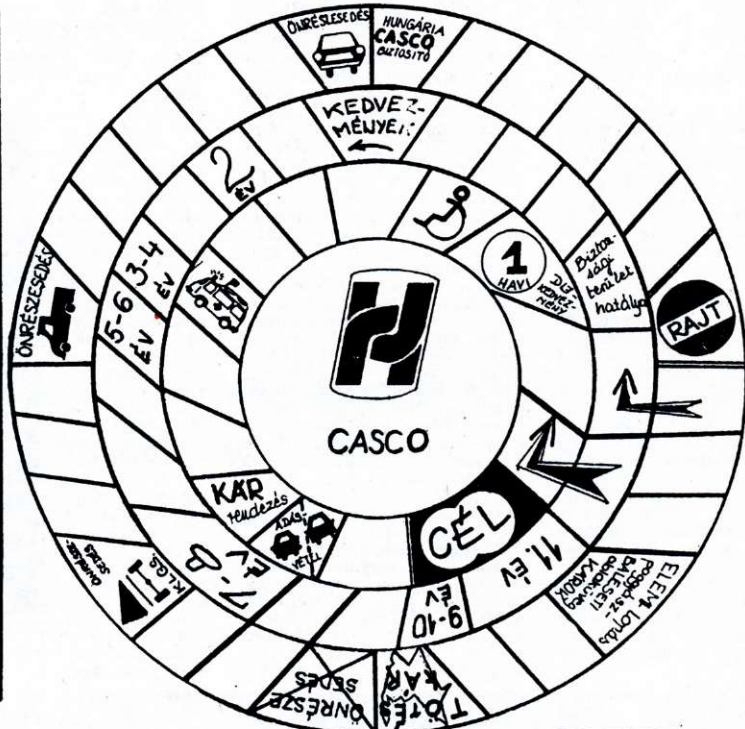
A biztonsági terület hatálya: külföldre szóló részelem nélküli biztosítása van – nem dobhat, hanem 2 hellyel előre megy.

Kedvezmények: Bónust kap.

A két dobókocka értéké-

ÖNNEL TARTUNK TÁRSASJÁTÉK

nek különbségével + 3 kockával juthat tovább.

1 havi díjkedvezmény: mivel befizette előre az ezévi díjat, újra dobhat.

Mozgáskorlátozottak: kedvezményünk: 3 kockával mehetnek tovább.

Kárrendezés: kárbejelentő lapjának benyújtásakor intézkedünk + --- visszamegy a rajtvonalra.

Adás-vétel: Ha nem vásárol újat – megszűnik a biztosítás = 6-ot visszamegy

6 hónapon belüli újra jelentkezés esetén = csak pontos dobással juthat célba.

Baleset: 5 éven belül érte baleset. Új árat fizetünk.

Totálkár, vagy ellopott gjmű. hiánya esetén = kiáll a játékból

Készítette: Hegyi Attila

Apróhirdetés

Zalakaroson 200
négyzögöl telek,
házzal villannyal, PB
gázzal, tisztával
eladó. Érdeklődni:
Nagykanizsa, Attila u.
10. Fsz. 2. Horváth

Cik(k)i

Erre gyere, ne menj arra...!

A Stromfeld utcában lakom. Ha valaki kanizsai, az tudja, ez egy kacifántos utca. A Dél-Zalai Áruháznál kezdődik, nekimegy az Alsó-templomnak, (kanyarodik) a Bányász pályához, aztán fel az Alsó-templom mögött az Olajipari Munkásszállóhoz, majd az iskolafogászatnak fordul. Ott egy újabb jobb kanyar után balra megy tovább, a zsákutca végéig.

Azaz csak ment. Mert mostanában kettévágták, s kivettek belőle 100 métert. A templom előtt megnyílt a fizető parkoló, melynek jobb oldala maga a Stromfeld utca lenne. De most parkoló, s ha keresztül akarok menni rajta, fizetni kell. Ha naponta megyek, naponta.

Tiltakoztam a parkolódjí szedőjénél, ám ő udvariasan és megértően közölte: nincs ráírva a kocsimra, hol lakom. S a Stromfeld út folytatását megközelíthetem a Zrínyi és az Ady út igénybevételével is. Legfeljebb kerülök kicsit.

Igaza is van! Hadd fogyjon a benzin! Elvégre gazdag ország vagyunk...

(LIA)

„Erdéji” a vtv-ben

Nézem a kanizsai vtv képűségét, amely sok hasznos információt közöl a városlakókkal. Igaz, némelyik már idejétmúlt, de így is elmegy. Hirtelen szembeötlik egy szó: „erdéji”. Így: pontos j-vel, jelzőként. Szegény Erdély! – sóhajtok magamban, nem elég a baj, még ez is.

Jó, jó, tudom én, hogy hiba, pontatlanság, szedéskor becsúszhat a nyomtatott szövegekbe is. (Példa rá a Kanizsa újság! is). De míg a sajtóterméknél, ha már egyszer kikerült az utcára, nincs mód javításra, a képűség szövegszerkesztője, gondolom, korrigálhatná a hibát.

Persze az is lehet, hogy ő nem olvassa a kanizsai képűségét. A másik feltevést – misze-

rint nem tudja, hogyan kell helyesen írni az „Erdély, erdélyi” szavakat – gyorsan elhessegetem magamtól.

- Turi -

Porszívóm

Megúnva az évek óta tartó állandó nyaggatást - rekedt sóhajttással kilehelte lelkét. Gondoltam is rá, jó lenne másikat venni, de akadt más, fontosabb kiadás. Most viszont kénytelen-kelletlen nekiindultam porszívót nézni.

Kis városunkban hat olyan hely van, ahol porszívót lehet vásárolni. Elvileg!

Az első üzletben kérdéseimre, miszerint szeretném tudni, milyen választék van, úgy néztek rám, mintha kimenős lennék az elmeegógyintézetből. Semmilyen – hangzott a tömör válasz. Amikor a hatodik boltban is hasonlóan fejeződött be látogatásom, elbizonytalanodtam. Nem létezik, hogy az egész városban nincs egy eladó porszívó!

Tévedtem, volt. Csak nem a boltban. Egy ismerősöm

VEREM A SZÖGET

Az utóbbi időben a feleségem gyönyörűségét leli abban, hogy emberfeletti feladatokat akaszt a nyakamba, és egyáltalán nincs tekintettel képességeimre.

A napokban is egy öt centiméter vastag, tenyérynyi pallódarabot dobott elé, hogy a középhe üssek bele egy ujnyi szöget úgy, hogy a másik oldalán álljon ki a vége.

Először arra gondoltam, hogy tudtára adom: nem vagyok sem favágó, sem bútortipari szakmunkás, még csak a népműszet mestere sem... De nem szóltam: megeshetnek még velem is csodák.

– A szög fejét teljesen verd be! – hallottam a konyhából, amikor már javában készülődtem: egy doboz szeg, erős kalapács, harapófogó (pesszimita alkat vagyok), mérőszalag, és egy gallyas gerendavég alátétek.

Behunytam a szemem és próbáltam felidézni a szomszédban dolgozó ácsok mozdulatait. A palló-darabot ráhelyeztem a gerendavégre, megmarkoltam egy szöveget, hegyével a megfelelő helyre illesztettem és rácsaptam a fejére. Eddig jó! Odavágtam ismét: csodálatos! A harmadik ütésre a szög teljesen beleszaladt a fába.

Körülnéztem. Senki sem látta. Hiába, ez az én formám.

Nem baj. Újabb szöveget vettem kézbe. Utés, ütés, ütés és siker!... Szög, ütés, ütés és siker!... Szög, ütés, ütés, ütés, ütés és siker.

Több szeg már nem fért a pallóba; kimentem hát, hogy a ház körül keressek egy másikat. Közben elhatároztam, hogy még ma előfizetem az Ezermester című újságot.

Utés, ütés, ütés és siker! Újabb szeg, újabb siker! Utés, ütés... puff az ujjam! Hosszan felrepedt a bőr a körömház mellett. Vér nincsen, de kék és zibbád. A helyzethez illő módon elsápadtam, ellepelt a hideg veríték. Nem baj! A kimagasló teljesítményekért áldozatokat kell hozni. Körbesandítottam. Azért előfordul még, hogy szerencsém van: nem látta senki. Gyerünk tovább! Utés, ütés, ezaz! Utés, ütés...

Berontott a fiam. Gyorsan megragadtam a fadarabot és magam alá rántottam. Ráültem. A kalapácsot is eldugtam. Még képes kiszedni a kezemből... Ahogy így kucorogtam csendben, mozdulatlanul, felismerem, hogy nem is olyan nagy kunszt fakírnak lenni...

Aztán a ház körül, de a szomszédos telkeken sem találtam további alkalmas faanyagokat, így hát beültem az autótá és irány: a TÜZÉP!

A feleségem utánam kiáltott: – Mikor lesz már meg az a szegelés?

– Nyugalom drágám, nyugalom. Dolgozom – inteltem vissza. Mit magyarázgassam neki, úgysem értené!

Szóval kell egy szép hosszú száll palló, aztán öt kiló jó erős szeg és veszek még egy kalapácsot, mert akkor egyszerre két kézzel is tudom verni.

Lackner László

HE(R)TZELŐ

(Fotó: Szakonyi Attila)

Magyar gulyás Csáktornyan

A csáktornyai Hotel Park és a Centrál között évök óta jó kapcsolat alakult ki. Rendszeressé vált, hogy ősszel Nagykanizsán a csáktornyaiak, tavasszal pedig a Centrál szakemberei ismertetik meg a gasztronómia titkaival a jugoszláviai város lakóit. Az idei programozatra április 12. és 14-e között került sor Csáktornyan.

A Hotel Park éttermébe betérőt alkalmi kiállítás fogadja, a hagyományos magyar termékekből. Van pick-szalámi, toka-ji, badacsonyi kéknyelű... A magyar gasztronómiai napok megnyitójára nemcsak az Union Vendéglátó Vállalat szakemberei jöttek el, hanem a Csáktornyan működő idegenforgalmi irodák képviselői is – fontosnak ítéelve, hogy utazási ajánlataikat szívesíteni tudják a magyar vendéglátásban tapasztalható változásokkal.

– Idén már a harmadik alkal-

malommal jöttünk Csáktornyára, s a tapasztalataink nagyon kedvezőek – mondja **Stroh Péter**, a Centrál üzletigazgatója. Az elmúlt évben, ittünk három napja alatt körülbelül 1000 adag étel fogyott, ami igazán nagy érdeklődésre vall. A program a mi kezdeményezésünkre jött létre, ezzel is bővítve vállalatunknak – a Pannónia Szálloda és Vendéglátó Vállalatnak – a világ számos országával kialakított kapcsolatát.

– **Hogyan készülnek az ilyen bemutatóra?**

– Tízén jöttünk a Centrálból, s ez a „csapat” otthon már jó előre kialakította azoknak az ételeknek a körét, melyekkel itt bemutatkozunk. Az alapanyagok jelentős részét a Hotel Park biztosítja, mi csak olyan speciális fűszereket hozunk, amit itt nem lehet kapni – folytatja **Stroh Péter**.

– **Származik-e valamiféle**

hasznából a rendezvényből Önöknek?

– Ha anyagiakra gondol, akkor azt kell mondanom, hogy nem. Az ételek áralkulációját az itteni szakemberek végzik, s a bevételt őket illeti. Amikor ők vannak nálunk, ez akkor természetesen fordítva működik. De én a haszon fogalmkörébe sorolom azt is, hogy egy-egy ilyen rendezvény propagandát jelent az országnak, lehetőséget teremt arra, hogy más népek jobban megismerjenek bennünket – mondja az üzletigazgató.

– **Milyen étel a legkeresettebbek?**

– Az a tapasztalatom, hogy a vendégek keresik a kifejezetten magyaros ételeket, például a gulyást. Idén hoztuk először a korhelylevest, s csáktornyai kollégáim azt mondják, hogy szerintük nagy sikere lesz – kapcsolódik a beszélgetésbe **Tringer György**, a Centrál konyhafőnöke. A hagyományos, ilyenkor szokásos ételeken túl, újjakkal is megismertetjük az ittenieket. Most a már említett korhelylevest kívül készítettünk Csáki rostélyost, baranyai bölérpecsenyét, bélszinszeleteket Budapesti módon. A befejezés a vendég asztalánál történik.

– **A szakács többet dolgozik külföldön, mint otthon?**

– Otthon is van munka bőven – nevet **Tringer György**. Külföldön – vagy akár egy másik konyhában – meg kell is-

Bemutatkozott a Centrál étterem

merni az ottani szokásokat, az edények helyét, ki kell tapasztalni a sütőt, de sorolhatnám tovább. A felelősség talán nagyobb, mert nemcsak magunkat, hanem az országot is képviseljük.

– **Szakmai szempontból mi-**

A vendégasztalnál készül a bélszinszelet Budapesti módon. (Fotó: Z. Tamás István)

ilyenek értékel a magyar gasztronómiai napokat? – kérdezem **Zrna Ivan**, a Hotel Park igazgatóját.

– Az eddig látottak és a két-éves tapasztalatom alapján nagyon jó véleményem alakult ki a Centrál szakembereiről. Magas szintű szakmai hozzájárásról tesznek tanúbizonyságot. Mindig hoznak valami újat, s ez a gasztronómiában nagyon fontos. Nem elhanyagolható az sem, hogy a vendégeink igényeit jobban ki tudjuk elégíteni, változatosabbá tudjuk tenni a kínálatunkat.

– **Van-e olyan étel, ami különösen megnyerte az Ön tetszését?**

– A korhelylevest! Nagyon praktikus étel. Onálló ételként is remek, levesnek is jó, s azt mondják másnaposságra is... mosolyodik el **Zrna Ivan**.

M.Gy.

A Bútorker helyi koordinációs irodájának termékbemutató kiállítását rendezték az Erkel Ferenc Olajipari Művelődési Házban. A rendezvényen az ország bútorgyárai mellett a kisiparosok is képviseltették magukat. A helyszínen bemutatott termékekből vásárolni is lehetett.

(Fotó: Szakonyi Attila)

Ez történt

Április 12., esütörtök

– A DKG udvarán a Kanizsa vár török uralom alóli felszabadulásának 300. évfordulójára rendezett ünnepségsorozat keretében felavatták **Thury György** mellszobrát, **Mitter Imre** rézműves, képzőművész alkotását.

– Ugyanezen a napon **Rétfalvi Sándor** Zrínyi Miklósról, a költőről és hadvezérről készült szobrárt leplezték le a Zrínyi Iskola falánál.

– **Holtág** címmel megjelent **Pék Pál** harmadik verseskötete

– Három napon keresztül

egész napos rendezvényekkel várta a szünetben a diákokat a HSMK. A meghirdetett programok költségeit a Városi Tanács fedezte.

Április 13., péntek

– A Kanizsai Közeleti Klub felhívással fordult Magyarország városaihoz, községeihez, a pártokhoz, a képviselőkhez a megyerendszer megszűntetéséért, a természetes érdekközösségen nyugodt önkormányzati közigazgatásért.

– A **Thury György** Múzeum-ban megnyílt a Nagykanizsa

története című kiállítás, amely történetének kezdetétől a XVIII. századig mutatja be városunk fejlődését.

Április 17., kedd

– A városi tanács háromtagú küldöttségének februári kovásznaai látogatását viszonozva delegáció érkezett a romániai testvérvárosból Nagykanizsára **Zsuffa Levente**, **Kovácsna polgármestere** és **Luca Ion**, a Nemzeti Megmentési Tanács helyi elnökének vezetésével. A látogatás célja a kapcsolatok elmélyítése, a további konkrét progra-

mok megbeszélése, egyeztetése.

– Megnyílt az ÉGSZI – DELSZÁM Szervezési Leányvállalat nagykanizsai irodája. A vállalat számítástechnikai, híradástechnikai és szórakoztató elektronikai termékeit az érdeklődők a helyszínen is ki próbálhatják.

– A városunkban tartózkodó

Április 18., szerda

kovásznaai küldöttség látogatást tett a Kanizsa Bútorgyárban, a kórházban, majd megtekintették Nagykanizsa nevezetességeit.

Összeállította: **Kocsis Katalin**

Gyalogtúra – esőben, sárban

Zalakaros, SZOT-szálló melletti parkoló, 1990. április 21, reggel 8 óra. Szombaton reggel itt gyülekeztek azok, akik az esőre hajló időben is eljöttek, hogy induljanak a Thury György Emléktúrán. A **Postás SE természetbarát Szakosztálya** gondos előkészületeket tett annak érdekében, hogy a Kanizsa vár török uralom alóli felszabadításának 300. évfordulójára tiszteletére meghirdetett túra sikeres legyen.

Nem rajtuk múlt, hogy az időjárás nem fogadta kegyeibe a túrázókat, akiknek az útvonal jelentős részét végig esőben kellett megtenniük. A reggeli gyülekezésre folyamatosan érkeztek az indulók. Elsőként a középfokú intézmények részére meghirdetett túraverseny indult, melynek öt intézményből (dr. Mező, Polai, KBMSZ, Thury Nagykanizsa, valamint Csány Zeg.) 14 csapat képviselőiben 42 diák vágott neki. A rajt előtt még egy feladat vár a túrázókra, több térképjel közül kellett kiválasztani a helyes megoldást. Ehhez hasonló feladatok gyarapították a csapatversenyben számító pontokat azokon az ellenőrző helyeken, ahol újabb feladat megoldása várt rájuk.

Az emléktúrára a vártnál is népesebb mezőny gyűlt össze.

Kanizsaiakon kívül több városból érkeztek túrázók, így Szigetvárról, Budapestről, Keszthelyről, Kaposvárról, Zalaegecszegegről, és Szombathelyről. A legtöbben (36-an) Kaposvárról jöttek, de a szombathelyiek is közel huszan voltak. Így a 32 kilométeres táv rajtján több mint 200-an startoltak, hogy 9 órán belül teljesítsék a kitűzött útvonalat. Ennek teljesítése a rendkívül rossz időjárási viszonyok miatt nem volt könnyű feladat, így a Zalakaros-Merényei erdő-Nagybakónak-Arpád forrás-Kösziklászurdok-TV torony-Örömhegy-Thury kopjafa-Hervaszkuti forrás-Zalamerénye-Zalakaros útvonal megtétele komoly erőpróba elé állította az indulókat.

Mindkét program résztvevői a kor délutáni órában a Thury kopjafánál – 21 kilométer megtétele után – egy rövid megemlékezést, majd kuszorúszást tartottak. A történelmi helyen 1979-ben állítottak kopjafát a kanizsai várkapitány, Thury György emlékére. A legenda szerint 1571-ben ezen a helyen ölték meg a törökök a törbecsal várkapitányt.

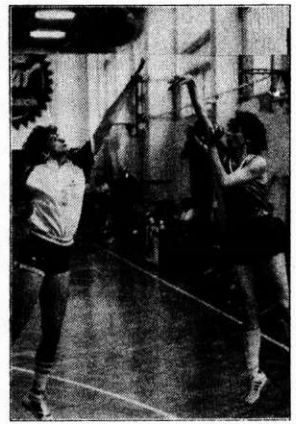
A török uralom alóli felszabadulás emlékére rendezett ünnepség után a túrázók folytatták útjukat, hogy a még hátralevő 11 kilométer megtételével

Természetjárás

teljesítsék a távot és visszaérkezzenek az eredeti rajthelyre, Zalakarosra. A túraversenyt végül a dr. Mező Gimnázium csapata nyerte, egy évig ők őrizhetik a kupát.

Kiss László, a Thury Emléktúra szervezőbizottságának elnöke így összegezte a verseny tapasztalatait:

– A Postás SE Szakosztálya és a természetbarátok kanizsai képviselői e verseny rendezésével kettős célt tűztünk magunk elé. Egyrészt az évforduló méltó megünneplését, másrészt a valamikor rangos Thury kupa felelevenítését és újbóli megrendezését, melyet a terveink szerint ezután minden évben meg kívánunk rendezni. A mostani program zökkenőmentes

A kosárlabda NB I-ben a rájátszás utolsó előtti fordulóit bonyolították le, melynek során a MAV NTE női csapata hazai környezetben fogadta a Sabária SE együttesét. A rájátszás házal idényzárója nem várt eredményt hozott, hiszen a kanizsai lányok 76:71-re kikapáltak, holott ezelőtt Szombathelyen nyertek a mostani ellenfelel szemben. Erdekeség, hogy a mérkőzés elején a vasutasok már 13:0-ra vezettek, de a 4. perctől feljöttek a vendégek, akik rászolgálták a győzelemre.

A képen: Simonné 3 pontos dobása.

Diáksport

Versenyek sorozatban

Kalocsán rendezték meg a Diákolimpia országos döntőjét torna sportágban, amelyen a Hevesi Iskola leány és fiú csapata szerepelt. A hevesiek folytatták hagyományosan jó szereplésüket, így a fiúk sorrendben harmadszor nyerték meg a csapatversenyt. A leányok is jól szerepeltek, hisz a vártnál is előkelőbb helyen végzve az ezüstérmet szerezték meg.

Az „aranyos” fiúk névsora: Aranyos Imre, Vizvári Krisztinán, Szijártó Csaba, Ramocsa Krisztinán, Bohár Lajos. Az ezüstérmet szerzett leányok összeállítása: Farkas Alexandra, Peterka Henrietta, Bódi Szabina, Kiss Edit, Perneck

Paula, Gajcsi Réka. Mindkét csapat testnevelő, felkészítő tanára: Gajcsi József.

*

Április 20-án (pénteken) a megyei DST megbízásából városunkban került megrendezésre a kézilabda diákolimpia megyei döntője. A három színegyen (Tungsram pálya, Andrejka, dr. Mező, Péterfy iskola) lebonyolított verseny a leányok és fiúk mezőnyében egyaránt remek kanizsai siker született, a Péterfy iskola mindkét csapatának sikerült megszerezni a győzelmet, így jogot nyertek az országos döntőn való indulásra. A fiúk mezőnyében a Péterfy Iskola veretlenül nyerte a csoportmérkőzéseit, majd a zalaegerszegi Ády iskola legyőzése (18:5) sem okozott különösebb akadályt, így valamennyi mérkőzését megnyerve végzett az élen.

A lányok ugyancsak veretlenül végeztek az első helyen. Előbb a csoporton belül nyertek főlényesen, majd a harmas döntőben is megnyerő biztonsággal fektették két vállra ellenfeleiket. (Túrje ellen 35:3-ra, Lenti ellen 10:4-re nyertek).

*

Befejeződött a diákolimpia városi döntője kispályás labdarúgásban. Az 5-6. osztályosok küzdelmét a Zrínyi I. csapata nyerte, miután legyőzte a Zrínyi II-t és döntelent ért el a Péterfy iskolával. Második a Zrínyi II., míg harmadik a Péterfy iskola lett. További sorrend: 4. rozgonyi II. 5. Hevesi

Éremgyűjtés az NSZK-ban

A Hevesi DSE sportakrobatai a magyar ifjúsági válogatott tagjaként az NSZK-ban vendégszerepeltek. A wilhelmschaven-i húsvéti tornán a Hevesi DSE három versenyszámban indult és két ezüst, valamint egy bronzérmet szerzett. Női párosban a Gajcsi-Ramocsa a második, Kreiner-Ramocsa vegyes páros szintén a második, míg a Farkas-Miskó-Bódi női hármas pedig a harmadik helyen végzett.

A kézilabda NB I B-ben 2. helyre NB I-es helyi felzárkózott Olajbányász női csapata a tavasz negyedik mérkőzését Jászberényben játszotta. Az eddigi 3 győzelemt most vereség követte megpedig 19:18-ra veszítették az olajosok pedig az első 30 év után még ok vezették 9:7-re. Az alsóházban tanyázó Lelhel elleni verség ellenére is az olajosok megmaradtak az NB I-es helyen, mivel az őket üldöző csapatok is elbuktak a 4. fordulóban.

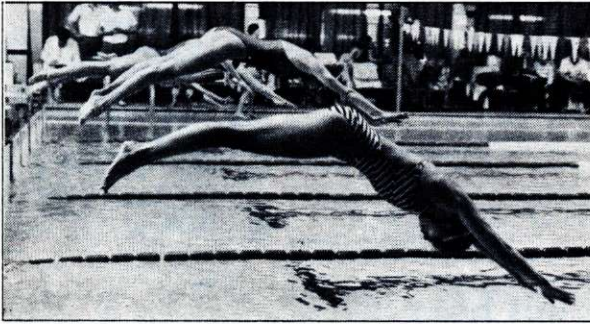
Futószalagon

* A vízilabda OB II-ben szereplő Vízum csapata a lokálpatrióta PMSZ gárdáját fogadta. A fiatalok nem ijedtek meg a rutinos vendégektől, sőt a 3. harmad elején 5:4-re vezettek is, majd 4 méteres hibáztak. A pécsi csapat azonban 8:7-re visszavették a vezetést, majd a befejező negyedben csak ok voltak a vízben s 12:7-re, megszerezték a győzelmet.

Visszapillantó * Visszapillantó * Visszapillantó * Visszapillantó

Kanizsai úszók aranyérme

Rajtol a leány 100 m-es mezőny.

Fotó: Szakonyi Attila

A városi fedett uszodában rendezték meg a megyei gyermek úszó-bajnokságot, amelyen három egyesület mintegy 120 versenyzője szerepelt.

A jól szervezett bajnokságon a Kanizsai Vízmű SE úszói közül a következők szereztek érme helyezett:

100 m leány gyors: 1. Nagy Tünde, 1:05,82, 2. Horváth Ágnes, 1:11,12, 3. Holló Adrienn, 1:12,28 mp. 100 m leány mell: 1. Holló Adrienn, 1:26,36... 3. Simon Timea, 1:33,61 mp. 100 m fiú mell: 1. Révész Tamás, 1:21,05, 2. Ludvig Viktor, 1:21,29 mp. 100 m leány hát: 1. Nagy Tünde, 1:17,27 mp. 100 m fiú pillangó: 3. Révész Tamás, 1:13,64 mp. 100 m leány pillangó: 1. Horváth Ágnes, 1:20,39 2. Holló Adrienn, 1:22,47.

4x50 leány vegyesváltó: 1. K. Vízmű „A” csapat (Nagy Tünde, Horváth Ágnes, Holló

Adrienn, Simon Timea), 2:26,05 mp. 4x50 fiú vegyesváltó: 3. K. Vízmű (Révész Tamás, Szabó Dénes, Ludvig Viktor, Szabó Szilárd) 2:18,60 mp.

A gyermek korcsoport mellett két kiegészítő versenyszámra is sor került. A 100 m delfin leány gyorsan Major Zsófia 2. helyen végzett, míg a 100 m delfin fiú gyorsan Karácsony Tibor 2., Pápai László 3. helyezést szerzett.

A bajnoki eredményhirdetést követően Tóth Mikós, a K. Vízmű edzője így értékelte: – A gyermek korcsoportban sorra került megyei döntőn, valamint a két kiegészítő számban közel 60 versenyzőnk vett részt. Számukra igen jó lehetőséget adott a verseny, s külön annak a 15 versenyzőnek, aki az élgárdát alkotják. A bajnokságon nagyon szépen szerepeltek a gyerekek s ez biztató a jövőre nézve.

(B)

Olajbányász – Komló 1-2

NB II-es labdarúgó-mérkőzés

A középmezőnyben tanuló két együttes találkozására szép számú nézősereg gyűlt össze abban a reményben, hogy ezúttal sikerül legyőzni a Komló gárdáját. Sajnos a kilátogatóknak csalódniuk kellett, mert – akár csak tavaly, úgy most is

az időszakban is volt helyzete az Olajbányásznak, de az értékesítésbe mindig hiba csúszott.

Forulást után egy „másik” olajos csapat volt a pályán. Teljesen átvette a játék irányítását, nagy tempót diktált, de a csa-

A hazai támadások egyikét menti Tábik, a komlóiak kapusa. Fotó: Szakonyi Attila

– a vendégek örülhettek a 90 perc után.

A piros-kékek első félidői játékkal tulajdonképpen 45 perc előnyt adtak ellenfeleknek, akik ezt könnyörtelenül ki is használták. Bár ebben

tárok képtelenek voltak eredményesen harcolni, így csak szépíteni tudtak az első félidőben megszerzett komlói előnyön.

Madár Gábor edző a mérkőzés után:

– A mérkőzés kezdete már semmi jót nem ígért. Érezni lehetett a játékosok nemtörődömségét, figyelmetlenségét, fegyelmezetlenségét, aminek két kapott gól lett a következménye. Második félidőben átcsoportosítottunk és a kapujához szegedtük a Komlót. Csak mi voltunk a pályán, de az első játékrészben nagy hátrányt már nem sikerült a második 45 percen lefaragni, így csak a szépítés maradt.

– kázé –

Tungsram SE – Csepeli Papír

22:24 (11:12)

NB I B-s férfi kézilabda-mérkőzés. A kanizsaiak legjobb dobói: **Kurusta 5, Balogh 4, Gróber, Ojto és Szentés 3-3.**

Az előző két fordulóban szép győzelmeket ért el kanizsai fiúk ezúttal a sikersorozat folytatására készültek, annak ellenére, hogy mostani ellenfelük az előkelő 3. helyen tanyázik. No, a tavaszi 4. forduló, a második hazai mérkőzés végül is nagy csalódást hozott, hiszen a lámpagyáriak úgy szenvedtek vereséget, hogy már 8:1-re vezettek.

A találkozó végén megkérdezett szurkolók véleménye:

Hegyi Miklós: – Nagyon szomorú vagyok, pedig arra készültem, hogy a srácok jó délutánt

okoznak nekem is. A mintegy 250 néző kezdetben élvezte a játékot, hiszen még nem telt el 15 perc sem, amikor mi vezettünk nagy fölényrel. Az én számomra teljesen érthetetlen, hogy így visszaesett a csapat. Az elmaradt győzelmet mielőbb be kell pótolni, mert nem szabad még nagyobb hátrányba kerülni.

Kötő Zoltán: – Gondoltam, hogy nagy meccsre lesz kilátás. Én bíztam a fiúkban, de aztán a bátorságom „elszállt”, amikor a jelentős előnyt sorra leadták a srácok. Nem tudtak váltani, rengeteg ziccert kihagytak, lötték a kapufákat. De aztán a jobbnál-jobb helyzeteket is elpusztították. Így elmaradt a 3. tavaszi győzelem, amelyre pedig nagy szükség lett volna.

(Bh)

Kanizsa – városi hetilap, megjelenik minden pénteken. Felelős szerkesztő: **Mihovics József** és **Takáts Sándor**. Tervező szerkesztő: **Ferenc Győző**. Szerkesztőség: 8801 Pí. 74. Nagykanizsa, Ady u. 1. II. em. Telefon: 12-305. A szerkesztő bizottság tagjai: **Pék Pál** (művelődéspolitikai, a szerkesztőbizottság elnöke), **Kápolnás Zoltán** (sport), **Lengyák István** (hétvége), **Marton Györgyi** (városi politika). Kiadja a Zala Megyei Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: **Jakab Vilmos**. Computertechnika: SZÜV, Zalaegerszeg. Nyomatás: Zalai Nyomda. ISSN: 0865-3879. Nytsz:B/PHF/266/Z/1989. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizetési díj: egy hónapra 35, negyedévre 105, fél évre 210, egy évre 420 forint. Előfizethető a postahivatalokban és a kézbesítőknél.